

หลักสูตรพุทธศาสตรบัณฑิต สาขาวิชาการพัฒนาลังคม

(หลักสูตรปรับปรุง พ.ศ. ๒๕๖๓)

หลักสูตรปริญญาตรีทางวิชาการ

คณะสังคมศาสตร์

มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย

รายละเอียดของหลักสูตรพุทธศาสตรบัณฑิต
สาขาวิชาการพัฒนาศึกษา

ภาควิชาสังคมวิทยาและมานุษยวิทยา

คณะสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย

สภามหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย

อนุมัติในคราวประชุมครั้งที่ ๓/๒๕๖๓ เมื่อวันที่ ๒๕ เดือนมีนาคม พ.ศ. ๒๕๖๓

รายละเอียดของหลักสูตร
หลักสูตรพุทธศาสตรบัณฑิต สาขาวิชาการพัฒนาสังคม
(หลักสูตรปรับปรุง พุทธศักราช ๒๕๖๓)

ชื่อสถาบันอุดมศึกษา มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย
วิทยาเขต/คณะ/ภาควิชา ภาควิชาสังคมวิทยาและมานุษยวิทยา คณะสังคมศาสตร์

หมวดที่ ๑ ข้อมูลทั่วไป

๑. รหัสและชื่อหลักสูตร

รหัสหลักสูตร : ๒๕๕๐๑๘๕๑๑๐๐๓๑๕

ภาษาไทย: หลักสูตรพุทธศาสตรบัณฑิต สาขาวิชาการพัฒนาสังคม

ภาษาอังกฤษ: Bachelor of Arts Program in Social Development

๒. ชื่อปริญญาและสาขาวิชา

ชื่อเต็ม (ไทย): พุทธศาสตรบัณฑิต (การพัฒนาสังคม)

ชื่อย่อ (ไทย): พธ.บ. (การพัฒนาสังคม)

ชื่อเต็ม (อังกฤษ): Bachelor of Arts (Social Development)

ชื่อย่อ (อังกฤษ): B.A. (Social Development)

๓. วิชาเอก

ไม่มี

๔. จำนวนหน่วยกิตที่เรียนตลอดหลักสูตร

๑๔๐ หน่วยกิต

๕. รูปแบบของหลักสูตร

๕.๑ รูปแบบ

เป็นหลักสูตรระดับปริญญาตรีหลักสูตร ๔ ปี

๕.๒ ภาษาที่ใช้

ภาษาไทย เอกสารและตำราในวิชาหลักเป็นตำราภาษาไทยและภาษาต่างประเทศ

๕.๓ การรับเข้าศึกษา

รับนิสิตไทยและนิสิตต่างประเทศที่สามารถใช้ภาษาไทยได้เป็นอย่างดี

๕.๔ ความร่วมมือกับสถาบันอื่น

เป็นหลักสูตรเฉพาะของมหาวิทยาลัยที่จัดการเรียนการสอนโดยตรง

๕.๕ การให้ปริญญาแก่ผู้สำเร็จการศึกษา

ให้ปริญญาเพียงสาขาวิชาเดียว

๖. สถานภาพของหลักสูตรและการพิจารณาอนุมัติ/เห็นชอบหลักสูตร

๖.๑ หลักสูตรปรับปรุง พ.ศ. ๒๕๖๓ ปรับปรุงจากหลักสูตรพุทธศาสตรบัณฑิต สาขาวิชาสังคมวิทยาและมานุษยวิทยา พ.ศ. ๒๕๖๐ เปิดสอนภาคการศึกษา ๑ ปีการศึกษา ๒๕๖๓ เป็นต้นไป

๖.๒ สภาวิชาการเห็นชอบหลักสูตรในการประชุมครั้งที่ ๓/๒๕๖๓ วันที่ ๕ มีนาคม พ.ศ. ๒๕๖๓

๖.๓ สภามหาวิทยาลัยอนุมัติหลักสูตรในการประชุมครั้งที่ ๓/๒๕๖๓ วันที่ ๒๕ มีนาคม พ.ศ. ๒๕๖๓

๗. ความพร้อมในการเผยแพร่หลักสูตรคุณภาพและมาตรฐาน

หลักสูตรมีความพร้อมเผยแพร่คุณภาพและมาตรฐานตามมาตรฐานคุณวุฒิระดับอุดมศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๕๒ ในปีการศึกษา ๒๕๖๓

๘. อาชีพที่สามารถประกอบได้หลังสำเร็จการศึกษา

ภาครัฐ สามารถสอบ กพ. เข้าสู่ระบบราชการได้ตามความเชี่ยวชาญที่จบมา หรือสาขาใกล้เคียง โดยปกติแล้ว หน่วยงานที่เกี่ยวข้องโดยตรง ได้แก่

๑) กระทรวงการพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์ ในตำแหน่งนักวิเคราะห์นโยบายและแผน นักสังคมสงเคราะห์ ฝ่ายบุคคลหรือฝ่ายพัฒนาทรัพยากรมนุษย์ เป็นต้น

๒) กรมการพัฒนาชุมชน กระทรวงมหาดไทย เช่น พัฒนาการตำบล อำเภอ จังหวัด เป็นต้น

๓) องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นทุกระดับ

๔) สถาบันวิจัยทางสังคม รวมถึงสถาบันวิจัยในมหาวิทยาลัยต่างๆ

๕) หน่วยงานรัฐอื่นๆ ที่มีสาขาที่ใกล้เคียง เช่น รัฐศาสตร์ รัฐประศาสนศาสตร์ และอื่นๆ

ภาคเอกชน

๑) บริษัท ห้างร้าน ที่ทำงานด้านการพัฒนาต่างๆ โดยเฉพาะในฝ่ายที่ต้องดำเนินธุรกิจเพื่อสังคม (Corporate Social Responsibility: CSR)

๒) องค์กรเอกชน (Non-Government Organizations: NGOs) มูลนิธิ และหน่วยงานหรือองค์กรที่ไม่ใช่รัฐบาล เช่น องค์กรเอกชนสาธารณประโยชน์ องค์กรภาคประชาสังคม ที่ได้รับการสนับสนุนทุนดำเนินการจากแหล่งทุนทั้งในและต่างประเทศ อาทิ องค์กรการศึกษา วิทยาศาสตร์ และวัฒนธรรมแห่งสหประชาชาติ (United Nations Educational, Scientific and Cultural Organization: UNESCO) องค์กรสหประชาชาติ (United Nations: UN) สำนักงานกองทุนสนับสนุนการสร้างเสริมสุขภาพ (สสส.) เป็นต้น เนื่องจากหน่วยงานเหล่านี้มีการดำเนินงานพัฒนาในเรื่องต่างๆ ที่เกี่ยวข้องกับการพัฒนาสังคม

๙. ชื่อ ตำแหน่ง และคุณวุฒิการศึกษาของอาจารย์ผู้รับผิดชอบหลักสูตร

ลำดับ ที่	ชื่อ-ฉายา/นามสกุล/เลข ประจำตัวประชาชน	ตำแหน่งทาง วิชาการ	คุณวุฒิ/สาขาวิชา	สถาบันที่สำเร็จการศึกษา	ปีที่สำเร็จ
๑	พระครูปริยัติกิตติธำรง,ดร. ๓-๓๐๑๔๐-๐๑๗๙-๔๙๓	รอง ศาสตราจารย์	Ph.D. (Social Science) M.A. (Sociology) พธ.บ. (ภาษาอังกฤษ)	Magadh University India University of Poona, India มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณ ราชวิทยาลัย	๒๕๓๘ ๒๕๓๒ ๒๕๓๐

๒	พระมหาสุเทพ สุพนนชิตโต ๓-๗๓๐๒๐-๐๕๑๙-๕๙๘	ผู้ช่วย ศาสตราจารย์	พช.ม.(การพัฒนาชุมชน) พธ.บ.(ปรัชญา)	มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณ ราชวิทยาลัย	๒๕๔๕ ๒๕๔๑
๓	พระครูสังฆกิจโสภณ ๑-๓๔๐๔-๐๐๑๓๑-๖๐๔	อาจารย์	พธ.ม. (การพัฒนาสังคม) รบ. (การบริหารรัฐกิจ)	มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณ ราชวิทยาลัย มหาวิทยาลัยรามคำแหง	๒๕๕๙ ๒๕๕๖
๔	ดร. ผดุง วรรณทอง ๓-๔๖๐๕-๐๐๑๓๘-๔๒๘	ผู้ช่วย ศาสตราจารย์	ปร.ด.(การจัดการ) ศศ.ม.(พัฒนาสังคม) พธ.บ.(สันสกฤต)	มหาวิทยาลัยนอร์ทกรุงเทพ สถาบันบัณฑิตพัฒนบริหารศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหาจุฬาฯ	๒๕๖๑ ๒๕๕๐ ๒๕๕๖
๕	นายดาวเหนือ บุตรสีทา ๑-๓๔๑๖-๐๐๐๒๗-๓๗๒	อาจารย์	ศศ.ม. (การบริหารการ พัฒนาสังคม) พธ.บ. (สังคมวิทยาและ มานุษยวิทยา)	สถาบันบัณฑิตพัฒนบริหารศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณ ราชวิทยาลัย	๒๕๕๗ ๒๕๕๒

๑๐. สถานที่จัดการเรียนการสอน

คณะสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย อำเภอวังน้อย จังหวัดพระนครศรีอยุธยา

๑๑. สถานการณ์ทางสังคมเศรษฐกิจและการเมืองประกอบการพิจารณาในการวางแผนพัฒนาหลักสูตร

๑๑.๑ สถานการณ์ หรือการพัฒนาทางเศรษฐกิจ

สถานการณ์การพัฒนาในกระแสโลกาภิวัตน์ที่ได้นำมาพิจารณาในการวางแผนหลักสูตรขึ้นอยู่กับแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติฉบับที่ ๑๒ (พ.ศ. ๒๕๖๐ - ๒๕๖๔) ที่กล่าวถึงการเปลี่ยนแปลงของโลกในหลายด้านที่สำคัญ การเปลี่ยนแปลงนี้มีผลกระทบทั้งที่เป็นโอกาสและข้อจำกัดต่อการพัฒนาประเทศอย่างมาก หลักสูตรพัฒนาสังคมจึงต้องสร้างบัณฑิตให้มีความรู้ความเข้าใจกับปัญหาสำคัญที่ประเทศไทยกำลังเผชิญ คือการลดลงของประชากรวัยแรงงาน การมีประชากรผู้สูงอายุเพิ่มมากขึ้น การแข่งขันในตลาดโลกที่เข้มข้น ตลอดจนผลิตบัณฑิตที่มีความสามารถในการประยุกต์ใช้ความรู้ทางการพัฒนาสังคมอย่างเหมาะสม ผสมผสานกับจุดแข็งในสังคมไทยที่เป็นวัฒนธรรมแห่งการเกื้อกูลบนพื้นฐานปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียงนอกจากนี้สถานการณ์การพัฒนาเศรษฐกิจที่ประเทศไทยในฐานะหนึ่งของประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน (ASEAN Economic Community: AEC) ทำให้หลักสูตรจำเป็นต้องนำองค์ความรู้ด้านการพัฒนาที่สามารถนำมาใช้ในการพัฒนาสังคมได้จริง เพื่อเตรียมความพร้อมของคนและระบบให้สามารถปรับตัวพร้อมรับการเปลี่ยนแปลงดังกล่าวเพื่อให้ประเทศไทยสามารถให้ความร่วมมือและแข่งขันกับประเทศอื่นๆ ในประชาคมอาเซียนและประชาคมโลกได้อย่างมีประสิทธิภาพ

๑๑.๒ สถานการณ์หรือการพัฒนาทางสังคมและวัฒนธรรม

จากสถานการณ์โลกที่มีสภาพการแข่งขันสูงทั้งภายในและภายนอกประเทศ ตลอดจนการก้าวเข้าสู่สังคมผู้สูงอายุของประเทศไทยซึ่งเปลี่ยนจากค่านิยมดั้งเดิมที่ให้สถานะผู้สูงอายุเป็นผู้ที่มีคุณค่า ทว่าสังคมสมัยใหม่ทำให้ประเด็นผู้สูงอายุกลายเป็นปัญหาสำคัญควบคู่ไปกับยุคการสื่อสารแบบไร้พรมแดนที่ส่งผลให้การดูแลและป้องกันเด็กและเยาวชนจากค่านิยมที่ไม่พึงประสงค์เป็นไปอย่างลำบาก เช่นเดียวกับปัญหาด้านการก่อการร้าย การระบาดของโรคใหม่ๆ การค้ายาเสพติดในหลากหลายรูปแบบ คุณภาพการศึกษาที่ตกต่ำ ความเหลื่อมล้ำในสังคม ความแออัดของ

ประชากรเมือง การหลั่งไหลเข้ามาของแรงงานต่างด้าว สิ่งเหล่านี้เป็นปัญหาที่ทำลายต่อการผลิตบัณฑิตหลักสูตรพัฒนาสังคมอย่างมาก เพราะนอกจากบัณฑิตจะต้องเป็นผู้ที่มีความรู้และทักษะตามหลักการพัฒนาสังคมแล้ว การมีจริยธรรมและสำนึกสาธารณะก็เป็นสิ่งที่จำเป็นอย่างมากในปัจจุบันการผลิตบัณฑิตด้านการพัฒนาสังคม จึงเป็นกลไกสำคัญของการขับเคลื่อนสังคมไปสู่สังคมคุณภาพหลักสูตรพัฒนาสังคมจึงต้องใช้ความรู้และวิสัยทัศน์ของการพัฒนาสังคมที่สามารถปรับใช้กับสถานการณ์และปัญหาสังคมที่เกิดขึ้น บัณฑิตด้านการพัฒนาสังคมต้องมีความรู้เท่าทันการเปลี่ยนแปลงอย่างมีเหตุผล มีองค์ความรู้ มีความสามารถ มีทักษะที่จำเป็น ตลอดจนมีความพร้อมในจิตสาธารณะ ที่สามารถตอบสนองความต้องการของสังคมอย่างสร้างสรรค์ หลักสูตรพัฒนาสังคม จึงมีแนวคิดในการสร้างบัณฑิตให้มีโอกาสเป็นนักพัฒนาสังคม เป็นผู้ประกอบการที่มีความคิดสร้างสรรค์ เป็นผู้สนใจต่อปัญหาสังคม รวมทั้งแสดงความรับผิดชอบต่อสังคมด้วยการทำงานอย่างเป็นผู้ที่มีทั้งความรู้คู่คุณธรรม เป็นบัณฑิตที่มีอัตลักษณ์โดดเด่นที่สามารถเชื่อมโยงความรู้ในศาสตร์การพัฒนาสังคมไปปรับใช้ได้ในการพัฒนาสังคม

๑๑.๓ สถานการณ์ทางการเมือง

ความเป็นโลกาภิวัตน์ทำให้สถานการณ์ความผันผวน ความเปลี่ยนแปลงทางการเมืองของประเทศในซีกโลกหนึ่งส่งผลกระทบต่อประเทศอื่นในอีกซีกโลกหนึ่งทั้งโดยตรงและโดยอ้อม ความขัดแย้งทางแนวคิดและอุดมการณ์ทางการเมืองการปกครองทั้งภายในและระหว่างประเทศปรากฏให้เห็นในการรายงานข่าวผ่านสื่อสารมวลชนหลากหลายช่องทาง ซึ่งความเปลี่ยนแปลงทางการเมืองทุกระดับเป็นปัจจัยสำคัญที่ส่งผลให้ทิศทางการพัฒนาสังคมมีความก้าวหน้า หยุดชะงัก หรือแม้กระทั่งถอยหลัง กล่าวเฉพาะในประเทศไทย สถานการณ์ทางการเมืองยังอยู่ในช่วงของการการปฏิรูปและการเปลี่ยนผ่าน จึงเต็มไปด้วยกระแสความคิดทางการเมืองที่ขัดแย้งอย่างกว้างขวาง จึงเป็นความจำเป็นอยู่เองที่สังคมไทยและสังคมโลกต้องมีบุคลากรที่มีทักษะในการรับรู้รับฟังความคิดเห็นที่แตกต่าง มีทักษะในการใช้ปัญญาแสดงเหตุผลต่อสาธารณะอย่างสร้างสรรค์

ภาควิชาสังคมวิทยาและมานุษยวิทยาพิจารณาสภาพความเปลี่ยนแปลงของสถานการณ์ทางสังคม เศรษฐกิจ และการเมืองทั้งในระดับโลก ระดับประเทศ และย่อยลงมาถึงระดับสังคม ชุมชน หมู่บ้าน ครอบครัว ดังกล่าวแล้วเห็นว่ามีความจำเป็นที่จะต้องเปิดดำเนินการเรียนการสอนหลักสูตรพุทธศาสตรบัณฑิต สาขาวิชาการพัฒนาสังคม (หลักสูตรปรับปรุงพุทธศักราช ๒๕๖๓) เพื่อพัฒนาการเรียนรู้ของนิสิตให้มีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้น และเพื่อผลิตบัณฑิตด้านการพัฒนาสังคมที่มีศักยภาพด้านการเรียนรู้และทักษะชีวิต สามารถประยุกต์องค์ความรู้ด้านการพัฒนาสังคม เพื่อพัฒนาการเรียนรู้ ใฝ่เรียนรู้ควบคู่กับการพัฒนาตนเองตลอดชีวิต มีจิตอาสาในการพัฒนาสังคมอย่างยั่งยืน อีกทั้งสามารถบูรณาการวิชาการด้านสังคมวิทยาและมานุษยวิทยาเพื่อการเผยแพร่ และที่สำคัญคือเพื่อให้บัณฑิตเป็นส่วนหนึ่งของการพัฒนาสังคม ประเทศ และโลกได้อย่างสร้างสรรค์

๑๒. ผลกระทบจากข้อ ๑๑ ต่อการพัฒนาหลักสูตรและความเกี่ยวข้องกับพันธกิจของสถาบัน

๑๒.๑ ผลกระทบต่อการพัฒนาหลักสูตร

การที่จะพัฒนาคนให้สามารถดำรงตนอยู่ในกระแสความเปลี่ยนแปลงทางด้านสังคม เศรษฐกิจ และการเมือง ดังกล่าวมาได้ จำเป็นต้องพัฒนาการจัดการเรียนรู้ การอบรม ที่เหมาะสม สอดคล้องกับสภาพความเปลี่ยนแปลง เพื่อพัฒนาผู้เรียนให้มีวิจรรณญาณอย่างสูงในการตัดสินใจเกี่ยวกับการดำเนินชีวิตส่วนตัวและมีศักยภาพทางปัญญาและทักษะชีวิตเพียงพอที่จะประเมินสถานการณ์ในอนาคต แสวงหาแนวทางในการเผชิญกับปัญหาหรือความเปลี่ยนแปลง การดำรงตนอยู่ในสภาพสังคมพหุวัฒนธรรมได้อย่างสร้างสรรค์ จึงนำมาสู่

กระบวนการวิเคราะห์ปรับปรุงหลักสูตรทั้งในด้านเนื้อหาวิชาการและกระบวนการจัดการเรียนการสอน ปรับปรุงวัตถุประสงค์และจุดประสงค์ของหลักสูตรให้สอดคล้องกับสิ่งแวดล้อมตามกระแสสังคมโลกาภิวัตน์ โดยมุ่งหวังให้นิสิตที่เข้ามาศึกษามีทักษะในการปฏิบัติงานด้านการพัฒนาในมิติต่างๆ แบบบูรณาการเชิงสร้างสรรค์ สามารถเป็นผู้นำการเปลี่ยนแปลงทางด้านสังคม วัฒนธรรม และชุมชน ให้อยู่ร่วมกันอย่างมีความสุข และยั่งยืน ผ่านการเรียนรู้ในเชิงสหวิทยาการ หรือพหุวิทยาการ ตลอดจนบูรณาการวิชาการด้านการพัฒนาสังคม เพื่อการเผยแผ่พระพุทธศาสนาได้อย่างมีประสิทธิภาพ และสอดคล้องกับนโยบายและวิสัยทัศน์ของมหาวิทยาลัยด้านมุ่งสู่ความเป็นเลิศในการเป็นศูนย์กลางการศึกษาพระพุทธศาสนา บูรณาการกับศาสตร์สมัยใหม่ พัฒนาจิตใจและสังคม

๑๒.๒ ผลกระทบต่อพันธกิจของสถาบัน

ความเปลี่ยนแปลงทางด้านสังคม เศรษฐกิจ และการเมือง ดังกล่าว ทำให้มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัยต้องทบทวนพันธกิจและพัฒนากิจการดำเนินงานตามพันธกิจอย่างต่อเนื่อง มีการปรับปรุงและพัฒนาจากฐานข้อมูลที่ได้จากการวิเคราะห์ปัจจัยภายใน ปัจจัยภายนอก จุดแข็ง จุดอ่อน โอกาส ภาวะคุกคาม (SWOT) มาโดยลำดับ ดังปรากฏในแผนพัฒนาการศึกษาระดับอุดมศึกษาระยะที่ ๑๒ ของมหาวิทยาลัย ดังนั้น ภาควิชาสังคมวิทยาและมานุษยวิทยา ในฐานะที่เป็นส่วนงานจัดการศึกษาภายใต้สังกัดคณะสังคมศาสตร์ จึงจำเป็นต้องดำเนินการตามนโยบายของมหาวิทยาลัยและตามบริบททางสังคมที่เปลี่ยนแปลงไปโดยอัตโนมัติ ปรับปรุงการจัดการเรียนการสอนจากหลักสูตรพุทธศาสตรบัณฑิต สาขาวิชาการพัฒนาสังคม (หลักสูตรใหม่ พ.ศ. ๒๕๖๓) เพื่อให้ทันต่อความเปลี่ยนแปลงทางด้านเศรษฐกิจ สังคม และวัฒนธรรม สอดคล้องกับ ๑) ประกาศมหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย เรื่อง ปริญญาในสาขาวิชาและสาขาย่อยสำหรับสาขาวิชา (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๕๗ ๒) ประกาศกระทรวงศึกษาธิการ เรื่อง เกณฑ์มาตรฐานหลักสูตรระดับปริญญาตรี พ.ศ. ๒๕๕๘ และ ๓) หนังสือที่ ศธ ๐๔๐๖ (๒) / ว ๑๗๒ ของสำนักมาตรฐานและคุณภาพการศึกษา เรื่อง แนวปฏิบัติในการรับทราบการให้ความเห็นชอบหรืออนุมัติหลักสูตรของสภาสถาบันอุดมศึกษา ลงวันที่ ๑๐ กุมภาพันธ์ พ.ศ. ๒๕๕๙

๑๓. ความสัมพันธ์กับหลักสูตรอื่นที่เปิดสอนในคณะ / ภาควิชาอื่นของสถาบัน (เช่นรายวิชาที่เปิดสอนเพื่อให้บริการคณะ/ภาควิชาอื่นหรือต้องเรียนจากคณะ/ภาควิชาอื่น)

๑๓.๑ กลุ่มวิชา/รายวิชาในหลักสูตรที่เปิดสอนโดยคณะ/ภาควิชา/หลักสูตรอื่น

- รายวิชาในหมวดวิชาเฉพาะ วิชากลุ่มพระพุทธศาสนา
- รายวิชาในหมวดวิชาศึกษาทั่วไป

๑๓.๒ กลุ่มวิชา/รายวิชาในหลักสูตรที่เปิดสอนให้ภาควิชา/หลักสูตรอื่นต้องมาเรียน

- ไม่มี

๑๓.๓ การบริหารจัดการ

ดำเนินการโดยคณะกรรมการบริหารหลักสูตรซึ่งมีประธานหลักสูตรพุทธศาสตรบัณฑิต สาขาวิชาการพัฒนาสังคม เป็นผู้รับผิดชอบหลัก โดยทำงานประสานกับหัวหน้าภาควิชาสังคมวิทยาและมานุษยวิทยา และคณบดีคณะสังคมศาสตร์ การดำเนินงานด้านวิชาการอยู่ภายใต้การกำกับของสภาวิชาการของมหาวิทยาลัย

หมวดที่ ๒ ข้อมูลเฉพาะของหลักสูตร

๑. ปรัชญา ความสำคัญ และวัตถุประสงค์ของหลักสูตร

๑.๑ ปรัชญา

สร้างบัณฑิตที่มีความรู้ ความสามารถ เพียบพร้อมด้วยคุณธรรม จริยธรรม เป็นที่ต้องการและยอมรับในสังคม

๑.๒ วัตถุประสงค์

๑.๒.๑ เพื่อผลิตบัณฑิตให้มีความรู้ความสามารถ และความเข้าใจในหลักการและแนวคิดด้านการพัฒนาสังคมเชิงพุทธได้อย่างถูกต้องตามหลักวิชาการ

๑.๒.๒ เพื่อผลิตบัณฑิตให้มีเจตคติที่ดีในการพัฒนาตนเองตลอดชีวิตและการอยู่ร่วมกับผู้อื่นในสังคมพหุวัฒนธรรมได้อย่างเหมาะสม มีจิตอาสาในการพัฒนาสังคมอย่างยั่งยืน

๑.๒.๓ เพื่อผลิตบัณฑิตให้มีทักษะด้านการวางแผนและการปฏิบัติการแก้ปัญหาและพัฒนาสังคมบนพื้นฐานแห่งหลักวิชาการด้านการพัฒนาสังคมโดยบูรณาการกับหลักพุทธธรรม

๒. แผนพัฒนาปรับปรุง

แผนการพัฒนา/เปลี่ยนแปลง	กลยุทธ์	หลักฐาน/ตัวบ่งชี้
- ปรับปรุงหลักสูตรพุทธศาสตรบัณฑิต สาขาวิชาการพัฒนาสังคมให้มีมาตรฐานไม่ต่ำกว่าที่ สกอ. กำหนด	- พัฒนาหลักสูตรทันสมัยและยืดหยุ่นตามสถานการณ์ - ติดตามประเมินหลักสูตรอย่างสม่ำเสมอ - เชิญผู้เชี่ยวชาญทั้งภาครัฐและเอกชนมามีส่วนร่วมในการพัฒนาหลักสูตร	- รายงานผลการประเมินความพึงพอใจในการใช้บัณฑิตขององค์กร/หน่วยงาน - ผู้ใช้บัณฑิตมีความพึงพอใจในด้านทักษะ ความรู้ ความสามารถในการทำงาน โดยเฉลี่ยในระดับดี
- ปรับปรุงหลักสูตรให้สอดคล้องกับความต้องการของสังคม และการเปลี่ยนแปลงของสังคม	- ติดตามความเปลี่ยนแปลงและพัฒนาด้านองค์ความรู้ทางการพัฒนาสังคมของนักวิชาการและสถาบันการศึกษาทั้งในและต่างประเทศ - ติดตามสภาพความเปลี่ยนแปลงทางสังคมและความต้องการของผู้ใช้บัณฑิตด้านการพัฒนาสังคม	- รายงานสรุปองค์ความรู้ทางการพัฒนาสังคม - รายงานผลการประเมินความพึงพอใจในการใช้บัณฑิตขององค์กร/หน่วยงาน - ผู้ใช้บัณฑิตมีความพึงพอใจในด้านทักษะ ความรู้ ความสามารถในการทำงาน โดยเฉลี่ยในระดับดี
- พัฒนาคู่มือการเรียนการสอน วิจัยและบริการวิชาการ ให้มีประสิทธิผลจากการนำความรู้ทางการพัฒนาสังคมไปปฏิบัติงานจริง	- สนับสนุนให้บุคลากรด้านการเรียนการสอน พัฒนาและเผยแพร่ผลงานวิชาการด้านการพัฒนาสังคมผ่านช่องทางที่หลากหลาย - สนับสนุนบุคลากรด้านการเรียนการสอนให้ทำงานวิจัยและบริการวิชาการแก่องค์กรภายนอก	- ปริมาณผลงานทางวิชาการต่ออาจารย์ในหลักสูตร - ปริมาณงานวิจัยต่ออาจารย์ในหลักสูตร - ปริมาณงานบริการวิชาการต่ออาจารย์ในหลักสูตร

หมวดที่ ๓ ระบบการจัดการศึกษา การดำเนินการ และโครงสร้างของหลักสูตร

๑. ระบบการจัดการศึกษา

๑.๑ ระบบ

จัดการศึกษาใช้ระบบการศึกษาแบบทวิภาค โดย ๑ ปีการศึกษาแบ่งออกเป็น ๒ ภาคการศึกษา หนึ่งภาคการศึกษาปกติ มีระยะเวลาศึกษาไม่น้อยกว่า ๑๕ สัปดาห์ การศึกษาภาคฤดูร้อนกำหนดให้มีระยะเวลาและจำนวนหน่วยกิตเทียบเคียงกันได้กับการศึกษาภาคปกติ ทั้งนี้ ข้อกำหนดต่างๆ ให้เป็นไปตามข้อบังคับมหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย ว่าด้วยการศึกษาระดับปริญญาตรี พ.ศ. ๒๕๖๑ (ตามเอกสารในภาคผนวก)

๑.๒ การจัดการศึกษาภาคฤดูร้อน

มีการจัดการเรียนการสอนภาคฤดูร้อน ทั้งนี้ขึ้นอยู่กับการศึกษาพิจารณาของคณะกรรมการประจำหลักสูตร

๑.๓ การเทียบเคียงหน่วยกิตในระบบทวิภาค

ไม่มี

๒. การดำเนินการหลักสูตร

๒.๑ วัน - เวลาในการดำเนินการเรียนการสอน

- ภาคการศึกษาที่ ๑ เดือนพฤษภาคม - เดือนกันยายน
- ภาคการศึกษาที่ ๒ เดือนตุลาคม - เดือนมีนาคม
- ภาคฤดูร้อน เดือนเมษายน - เดือนพฤษภาคม

๒.๒ การเปิดโอกาสให้ผู้เข้าศึกษา

- เฉพาะแบบศึกษาเต็มเวลา

๒.๓. คุณสมบัติของผู้เข้าศึกษา

๒.๓.๑ คุณสมบัติของผู้สมัครเข้าศึกษาที่เป็นพระภิกษุ/สามเณร และคฤหัสถ์

- ๑) ต้องสำเร็จการศึกษาระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย หรือเทียบเท่า
- ๒) ตามข้อบังคับมหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย ว่าด้วยการศึกษาระดับปริญญาตรี พ.ศ.๒๕๖๑
- ๓) หรือ ต้องผ่านการคัดเลือกตามเกณฑ์ที่ของสำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษากำหนด

๒.๔ ปัญหาของนิสิตแรกเข้า

- ๑) นิสิตที่เป็นพระภิกษุสามเณรที่ไม่ได้จบการศึกษามัธยมศึกษาตอนปลายโดยตรง แต่ใช้ใช้วุฒิการศึกษาอื่นสมัครเข้าศึกษาตามข้อบังคับมหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย ว่าด้วยการศึกษาระดับปริญญาตรี พ.ศ. ๒๕๖๑ จะมีปัญหาการปรับตัวในด้านการเรียนรู้เพราะขาดความรู้พื้นฐานที่จำเป็นต่อการศึกษาในระดับอุดมศึกษา
- ๒) นิสิตชาวต่างประเทศที่เลือกเข้าศึกษาในสาขาวิชาการพัฒนาลังคมมีทักษะด้านภาษาไทยและทักษะด้านภาษาอังกฤษไม่เพียงพอ เป็นอุปสรรคต่อการศึกษาค้นคว้าตำราทั้งที่เป็นภาษาไทยและภาษาอังกฤษ

๒.๕ กลยุทธ์ในการดำเนินการเพื่อแก้ไขปัญหาเกี่ยวกับนิสิตตามข้อ ๒.๓ คือ

(๑) จัดการเรียนการสอนเสริมทักษะ

(๒) จัดการเรียนการสอนภาษาไทยแก่นิสิตต่างประเทศ และต้องผ่านการทดสอบทักษะด้านภาษาไทย

ควบคู่กับภาษาอังกฤษ รวมทั้งจัดการเรียนการสอนเสริมทักษะภาษาอังกฤษแก่นิสิตไทย

๒.๖ แผนการรับนิสิตและผู้สำเร็จการศึกษาในระยะ ๕ ปี

จำนวนนิสิต	ปีการศึกษา				
	๒๕๖๓	๒๕๖๔	๒๕๖๕	๒๕๖๖	๒๕๖๗
ชั้นปีที่ ๑	๓๐	๓๐	๓๐	๓๐	๓๐
ชั้นปีที่ ๒	-	๓๐	๓๐	๓๐	๓๐
ชั้นปีที่ ๓	-	-	๓๐	๓๐	๓๐
ชั้นปีที่ ๔	-	-	-	๓๐	๓๐
รวม	๓๐	๖๐	๙๐	๑๒๐	๑๒๐
คาดว่าจะจบการศึกษา	-	-	-	๓๐	๓๐

*หมายเหตุ : จำนวนในตารางกำหนดเฉพาะในส่วนกลาง

๒.๗ งบประมาณตามแผน

๒.๗.๑ งบประมาณรายรับ (หน่วย : บาท)

รายละเอียดรายรับ	ปีงบประมาณ				
	๒๕๖๓	๒๕๖๔	๒๕๖๕	๒๕๖๖	๒๕๖๗
๑. ค่าลงทะเบียนและบำรุงการศึกษา	๑๕๖,๐๐๐	๓๑๒,๐๐๐	๔๖๘,๐๐๐	๖๒๔,๐๐๐	๖๒๔,๐๐๐
๒. เงินอุดหนุนจากรัฐบาลและมหาวิทยาลัย	๒,๕๑๐,๐๐๐	๒,๗๔๐,๐๐๐	๒,๗๖๐,๐๐๐	๓,๐๙๐,๐๐๐	๓,๐๘๐,๐๐๐
รวมรายรับ	๒,๖๖๖,๐๐๐	๓,๐๕๒,๐๐๐	๓,๒๒๘,๐๐๐	๓,๗๑๔,๐๐๐	๓,๗๐๔,๐๐๐

๒.๗.๒ งบประมาณรายจ่าย (หน่วย: บาท)

หมวดเงิน	ปีงบประมาณ				
	๒๕๖๓	๒๕๖๔	๒๕๖๕	๒๕๖๖	๒๕๖๗
ก. งบดำเนินการ					
๑. ค่าใช้จ่ายบุคลากร	๒,๔๕๐,๐๐๐	๒,๕๐๐,๐๐๐	๒,๕๘๐,๐๐๐	๒,๗๐๐,๐๐๐	๒,๘๔๐,๐๐๐
๒. ค่าใช้จ่ายดำเนินงาน	๖๐,๐๐๐	๑๒๐,๐๐๐	๑๘๐,๐๐๐	๒๔๐,๐๐๐	๒๔๐,๐๐๐
๓. ทุนการศึกษา	๐	๐	๐	๐	๐
๔. ใช้จ่ายระดับมหาวิทยาลัย	๐	๐	๐	๐	๐
รวม (ก)	๒,๕๑๐,๐๐๐	๒,๖๒๐,๐๐๐	๒,๗๖๐,๐๐๐	๒,๙๔๐,๐๐๐	๓,๐๘๐,๐๐๐
ข. งบลงทุน					
๑. ค่าครุภัณฑ์	๐	๑๒๐,๐๐๐	๐	๑๕๐,๐๐๐	๐
รวม (ข)	๐	๑๒๐,๐๐๐	๐	๑๕๐,๐๐๐	๐
รวม (ก) + (ข)	๒,๕๑๐,๐๐๐	๒,๗๔๐,๐๐๐	๒,๗๖๐,๐๐๐	๓,๐๙๐,๐๐๐	๓,๐๘๐,๐๐๐

๒.๘ ระบบการศึกษา

แบบชั้นเรียน และฝึกปฏิบัติภาคสนาม

๒.๙ การเทียบโอนหน่วยกิต รายวิชาและการลงทะเบียนเรียนข้ามสถาบันอุดมศึกษา

นิสิตที่เคยศึกษาในสถาบันอุดมศึกษาอื่นมาก่อน เมื่อเข้าศึกษาในหลักสูตรนี้ สามารถเทียบโอนหน่วยกิตได้ตามระเบียบมหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย ว่าด้วยการโอนและการเทียบโอนผลการศึกษาระดับปริญญาตรี พ.ศ. ๒๕๔๗ ระเบียบมหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย ว่าด้วยการโอนและการเทียบโอนผลการศึกษาระดับปริญญาตรี (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๕๑ และประกาศมหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย เรื่องหลักเกณฑ์การโอนและการเทียบโอนผลการศึกษา พ.ศ. ๒๕๕๑

๓. หลักสูตรและอาจารย์ผู้สอน

๓.๑ หลักสูตร

๓.๑.๑ จำนวนหน่วยกิต รวมตลอดหลักสูตร ๑๔๐ หน่วยกิต

๓.๑.๒ โครงสร้างหลักสูตร

โครงสร้างหลักสูตร แบ่งเป็นหมวดวิชาที่สอดคล้องกับประกาศกระทรวงศึกษาธิการเรื่องเกณฑ์มาตรฐานหลักสูตรระดับปริญญาตรี พ.ศ. ๒๕๕๘ ดังนี้

๑) หมวดวิชาศึกษาทั่วไป	๓๐	หน่วยกิต
๑.๑ วิชาบังคับ	๑๘	หน่วยกิต
๑.๒ วิชาเลือก	๑๒	หน่วยกิต
๒) หมวดวิชาเฉพาะ	๑๐๔	หน่วยกิต
๒.๑ วิชากลุ่มพระพุทธศาสนา	๓๐	หน่วยกิต
๒.๒ วิชาแกน	๓๓	หน่วยกิต
๒.๓ วิชาเฉพาะด้าน	๓๒	หน่วยกิต
๒.๔ วิชาเลือกเฉพาะสาขา	๙	หน่วยกิต
๓) หมวดวิชาเลือกเสรี	๖	หน่วยกิต
รวม	๑๔๐	หน่วยกิต

๓.๑.๓ รายวิชา

คำอธิบายความหมายของรหัสวิชาและหน่วยกิตประจำวิชา

๑. รหัสประจำวิชาในหลักสูตรพุทธศาสตรบัณฑิต สาขาวิชาการพัฒนาสังคมประกอบด้วยเลข ๖ หลักมีความหมาย ดังนี้

(๑) เลข ๓ ตัวแรก = ตัวที่ ๑ แสดงคณะ ตัวที่ ๒ - ๓ แสดงสาขาวิชา

(๒) เลข ๓ ตัวหลัง = ตัวที่ ๑ แสดงปีการศึกษา ตัวที่ ๒ - ๓ แสดงชื่อวิชา

๒. หน่วยกิตประจำวิชา หมายถึง ตัวเลขซึ่งแสดงจำนวนหน่วยกิตและปริมาณการเรียนการสอนของรายวิชานั้นๆ เช่น ๓ (๒-๒-๕) หมายถึง ๓ หน่วยกิต ประกอบด้วยบรรยาย ๒ ชั่วโมง/สัปดาห์ ปฏิบัติ ๒ ชั่วโมง/สัปดาห์ และการศึกษาด้วยตนเอง ๕ ชั่วโมง/สัปดาห์

๑) หมวดวิชาศึกษาทั่วไป

หมวดวิชาศึกษาทั่วไป แบ่งเป็นวิชาบังคับ ๑๘ หน่วยกิต ซึ่งนิสิตหลักสูตรพุทธศาสตรบัณฑิต สาขาวิชาการพัฒนาสังคม คณะสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย ต้องศึกษาให้ครบทุกรายวิชา และวิชาเลือก ๑๒ หน่วยกิต รวมเป็น ๓๐ หน่วยกิต

หมวดวิชาศึกษาทั่วไป	จำนวน	๓๐ หน่วยกิต
๑) วิชาบังคับ	จำนวน	๑๘ หน่วยกิต
๒) วิชาเลือก	จำนวน	๑๒ หน่วยกิต

๑.๑ วิชาบังคับ

๑๘

๐๐๐ ๑๐๑	มนุษยกับสังคม	๒ (๒-๐-๔)
๐๐๐ ๑๐๒	กฎหมายทั่วไป	๒ (๒-๐-๔)
๐๐๐ ๑๐๓	เทคนิคการศึกษาระดับอุดมศึกษา	(๒) (๒-๐-๔)
๐๐๐ ๑๐๘	ปรัชญาเบื้องต้น	๒ (๒-๐-๔)
๐๐๐ ๑๐๙	ศาสนาทั่วไป	๒ (๒-๐-๔)
๐๐๐ ๑๑๔	ภาษากับการสื่อสาร	๒ (๒-๐-๔)
๐๐๐ ๑๑๕	ภาษาศาสตร์เบื้องต้น	๒ (๒-๐-๔)
๐๐๐ ๑๓๙	คณิตศาสตร์เบื้องต้น	๒ (๒-๐-๔)
๐๐๐ ๒๑๐	ตรรกศาสตร์เบื้องต้น	๒ (๒-๐-๔)
๐๐๐ ๒๓๘	สถิติเบื้องต้นและการวิจัย	๒ (๒-๐-๔)

๑.๒ วิชาเลือก

๑๒

๐๐๐ ๑๐๓	การเมืองกับการปกครองของไทย	๒ (๒-๐-๔)
๐๐๐ ๑๐๔	เศรษฐศาสตร์ในชีวิตประจำวัน	๒ (๒-๐-๔)
๐๐๐ ๑๐๕	มนุษยกับสิ่งแวดล้อม	๒ (๒-๐-๔)
๐๐๐ ๑๐๖	เหตุการณ์โลกปัจจุบัน	๒ (๒-๐-๔)
๐๐๐ ๑๑๖	ภาษาอังกฤษเบื้องต้น	๒ (๒-๐-๔)
๐๐๐ ๑๑๗	ภาษาอังกฤษขั้นสูง	๒ (๒-๐-๔)
๐๐๐ ๑๑๘	ภาษาสันสกฤตเบื้องต้น	๒ (๒-๐-๔)
๐๐๐ ๑๑๙	ภาษาสันสกฤตขั้นสูง	๒ (๒-๐-๔)
๐๐๐ ๑๒๐	ภาษาไทยเบื้องต้น	๒ (๒-๐-๔)
๐๐๐ ๑๒๑	ภาษาไทยขั้นสูง	๒ (๒-๐-๔)
๐๐๐ ๑๒๘	ภาษาจีนเบื้องต้น	๒ (๒-๐-๔)
๐๐๐ ๑๒๙	ภาษาจีนขั้นสูง	๒ (๒-๐-๔)

๐๐๐ ๑๓๐	ภาษาญี่ปุ่นเบื้องต้น	๒ (๒-๐-๔)
๐๐๐ ๑๓๑	ภาษาญี่ปุ่นขั้นสูง	๒ (๒-๐-๔)
๐๐๐ ๑๓๕	ภาษาฮินดีเบื้องต้น	๒ (๒-๐-๔)
๐๐๐ ๑๓๖	ภาษาฮินดีขั้นสูง	๒ (๒-๐-๔)
๐๐๐ ๒๑๑	วัฒนธรรมไทย	๒ (๒-๐-๔)
๐๐๐ ๒๑๒	มนุษย์กับอารยธรรม	๒ (๒-๐-๔)
๐๐๐ ๒๑๓	ชีวิตกับจิตวิทยา	๒ (๒-๐-๔)
๐๐๐ ๒๔๑	วิทยาศาสตร์กายภาพและประยุกต์วิทยา	๒ (๒-๐-๔)
๐๐๐ ๒๔๒	พื้นฐานคอมพิวเตอร์และเทคโนโลยีสารสนเทศ	๒ (๒-๐-๔)
๐๐๐ ๒๖๔	สันติศึกษา	๒ (๒-๐-๔)
๐๐๐ ๒๖๕	ภาวะผู้นำ	๒ (๒-๐-๔)
๐๐๐ ๒๖๖	หลักธรรมาภิบาล	๒ (๒-๐-๔)

๒) หมวดวิชาเฉพาะ จำนวน ๑๐๔ หน่วยกิต

(๑) วิชากลุ่มพระพุทธศาสนา ๓๐ หน่วยกิต

นิสิตหลักสูตรพุทธศาสตรบัณฑิต สาขาวิชาการพัฒนาสังคม ต้องศึกษาวิชากลุ่มพระพุทธศาสนา จำนวน ๓๐ หน่วยกิต ประกอบด้วยกลุ่มวิชาภาษาบาลีและพระพุทธศาสนา ๑๔ หน่วยกิต กลุ่มวิชาพระพุทธศาสนาทั่วไป ๑๒ หน่วยกิต และกลุ่มวิชาวิปัสสนาธุระ ๔ หน่วยกิต ดังนี้

ก. กลุ่มวิชาภาษาบาลีและพระพุทธศาสนา ๑๔ หน่วยกิต

๐๐๐ ๑๔๔	วรรณคดีบาลี	๒ (๒-๐-๔)
๐๐๐ ๑๔๕	บาลีไวยากรณ์	๒ (๒-๐-๔)
๐๐๐ ๑๔๖	แต่งแปลบาลี	๒ (๒-๐-๔)
๐๐๐ ๑๔๗	พระไตรปิฎกศึกษา	๒ (๒-๐-๔)
๐๐๐ ๑๔๘	พระวินัยปิฎก	๒ (๒-๐-๔)
๐๐๐ ๑๔๙	พระสุตตันตปิฎก	๒ (๒-๐-๔)
๐๐๐ ๑๕๐	พระอภิธรรมปิฎก	๒ (๒-๐-๔)

ข. กลุ่มวิชาพระพุทธศาสนาทั่วไป ๑๒ หน่วยกิต

๐๐๐ ๑๕๘	ประวัติพระพุทธศาสนา	๒ (๒-๐-๔)
๐๐๐ ๒๕๙	เทศกาลและพิธีกรรมพระพุทธศาสนา	๒ (๒-๐-๔)
๐๐๐ ๒๖๐	การปกครองคณะสงฆ์ไทย	๒ (๒-๐-๔)
๐๐๐ ๒๖๑	ธรรมะภาคภาษาอังกฤษ	๒ (๒-๐-๔)
๐๐๐ ๒๖๒	ธรรมนิเทศ	๒ (๒-๐-๔)
๐๐๐ ๒๖๓	งานวิจัยและวรรณกรรมทางพระพุทธศาสนา	๒ (๒-๐-๔)

ค. กลุ่มวิชาวิปัสสนาธุระ ๔ หน่วยกิต

๐๐๐ ๑๕๑	ธรรมะภาคปฏิบัติ ๑	(๒) (๑-๒-๔)
๐๐๐ ๑๕๒	ธรรมะภาคปฏิบัติ ๒	๑ (๑-๒-๔)
๐๐๐ ๒๕๓	ธรรมะภาคปฏิบัติ ๓	(๒) (๑-๒-๔)
๐๐๐ ๒๕๔	ธรรมะภาคปฏิบัติ ๔	๑ (๑-๒-๔)
๐๐๐ ๓๕๕	ธรรมะภาคปฏิบัติ ๕	(๒) (๑-๒-๔)
๐๐๐ ๓๕๖	ธรรมะภาคปฏิบัติ ๖	๑ (๑-๒-๔)
๐๐๐ ๔๕๗	ธรรมะภาคปฏิบัติ ๗	๑ (๑-๒-๔)

(๒) วิชาแกน จำนวน ๓๓ หน่วยกิต

๔๐๕ ๓๐๑	สังคมวิทยาและมานุษยวิทยาเบื้องต้น	๓ (๓-๐-๖)
๔๐๕ ๓๐๒	หลักและทฤษฎีทางการพัฒนาสังคม	๓ (๓-๐-๖)
๔๐๕ ๓๐๓	หลักและระเบียบวิธีวิจัยทางการพัฒนาสังคม	๓ (๓-๐-๖)
๔๐๕ ๓๐๔	การเปลี่ยนแปลงทางสังคมและปัญหาสังคม	๓ (๓-๐-๖)
๔๐๕ ๓๐๕	การศึกษาอิสระทางการพัฒนาสังคม	๓ (๐-๖-๖)
๔๐๕ ๓๐๖	ประชากรศาสตร์และนิเวศวิทยามนุษย์	๓ (๓-๐-๖)
๔๐๕ ๓๐๗	จิตวิทยาสังคมและบุคลิกภาพ	๓ (๓-๐-๖)
๔๐๕ ๔๐๑	กระบวนการและเทคนิคการทำงานพัฒนาสังคม	๓ (๒-๒-๕)
๔๐๕ ๔๐๒	แนวคิดการพัฒนาวิสาหกิจชุมชน	๓ (๓-๐-๖)
๔๐๕ ๔๐๓	การฝึกปฏิบัติการพัฒนาสังคม	๖ (๐-๑๒-๖)

(๓) วิชาเฉพาะด้าน จำนวน ๓๒ หน่วยกิต

๔๐๕ ๓๐๘	นโยบายสังคมเพื่อการพัฒนาสังคม	๓ (๓-๐-๖)
๔๐๕ ๓๐๙	การจัดการทรัพยากรทางวัฒนธรรม	๓ (๓-๐-๖)
๔๐๕ ๓๑๐	ภาษาอังกฤษสำหรับนักพัฒนาสังคม	๒ (๒-๐-๔)
๔๐๕ ๓๑๑	สถิติประยุกต์สำหรับการวิจัยทางสังคมศาสตร์	๓ (๓-๐-๖)
๔๐๕ ๓๑๒	ปรัชญาสังคมและนโยบายพื้นฐานแห่งรัฐ	๓ (๓-๐-๖)
๔๐๕ ๓๑๓	การจัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม	๓ (๓-๐-๖)
๔๐๕ ๔๐๔	การบริหารการพัฒนาสังคม	๓ (๓-๐-๖)
๔๐๕ ๔๐๕	ยุทธศาสตร์เชิงบูรณาการเพื่อการพัฒนาท้องถิ่น	๓ (๓-๐-๖)
๔๐๕ ๔๐๖	สารสนเทศและสื่อสารมวลชนเพื่อการพัฒนาสังคม	๓ (๓-๐-๖)
๔๐๕ ๔๐๗	กฎหมายที่เกี่ยวข้องกับการพัฒนาสังคม	๓ (๓-๐-๖)
๔๐๕ ๔๐๘	การบริหารโครงการพัฒนาสังคม	๓ (๒-๒-๕)

(๔) วิชาเลือกเฉพาะสาขา จำนวน ๙ หน่วยกิต

๔๐๕ ๔๐๙	การพัฒนาท้องถิ่นไทย	๓ (๓-๐-๖)
๔๐๕ ๔๑๐	พระพุทธศาสนากับการพัฒนาสังคม	๒ (๒-๐-๔)
๔๐๕ ๔๑๑	พุทธธรรมกับการแก้ปัญหาความขัดแย้งในสังคม	๒ (๒-๐-๔)
๔๐๕ ๔๑๒	พระพุทธศาสนากับกระบวนการประชาสังคม	๒ (๒-๐-๔)
๔๐๕ ๔๑๓	ทุนทางสังคมเพื่อการพัฒนา	๓ (๓-๐-๖)
๔๐๕ ๔๑๔	กระบวนการประชาชาติ	๓ (๓-๐-๖)
๔๐๕ ๔๑๕	การพัฒนาเมือง	๓ (๓-๐-๖)
๔๐๕ ๔๑๖	สังคมวิทยาและมานุษยวิทยาการท้องถิ่นเกี่ยวกับการพัฒนา	๓ (๓-๐-๖)
๔๐๕ ๔๑๗	สิ่งแวดล้อมกับการพัฒนา	๓ (๓-๐-๖)
๔๐๕ ๔๑๘	แนวคิดปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงกับการพัฒนาสังคม	๓ (๓-๐-๖)
๔๐๕ ๔๑๙	การจัดการตนเองของชุมชน	๓ (๓-๐-๖)
๔๐๕ ๔๒๐	นวัตกรรมทางสังคมเพื่อพัฒนาอย่างสร้างสรรค์	๓ (๓-๐-๖)
๔๐๕ ๔๒๑	การประยุกต์ใช้ระบบสารสนเทศภูมิศาสตร์เพื่อการพัฒนา	๓ (๓-๐-๖)
๔๐๕ ๔๒๒	สำนักสาธารณะเพื่อพัฒนาสังคม	๓ (๓-๐-๖)
๔๐๕ ๔๒๓	การจัดการความรู้	๓ (๓-๐-๖)
๔๐๕ ๔๒๔	ชาติพันธุ์สัมพันธ์กับการพัฒนาสังคม	๓ (๓-๐-๖)
๔๐๕ ๔๒๕	วิถีชีวิตในยุคดิจิทัล	๓ (๓-๐-๖)
๔๐๕ ๔๒๖	การใช้สื่อเพื่อพัฒนาสังคม	๓ (๓-๐-๖)
๔๐๕ ๔๒๗	นโยบายเศรษฐกิจและสังคมเพื่อการพัฒนาที่ยั่งยืน	๓ (๓-๐-๖)
๔๐๕ ๔๒๘	กระบวนการกลุ่ม องค์กร และเครือข่ายทางสังคม	๓ (๓-๐-๖)
๔๐๕ ๔๒๙	สังคมศาสตร์กับการพัฒนา	๒ (๒-๐-๔)
๔๐๕ ๔๓๐	ความเป็นผู้นำและการกระทำของกลุ่ม	๓ (๓-๐-๖)

๓) หมวดวิชาเลือกเสรี จำนวน ๖ หน่วยกิต

ให้นักศึกษาเลือกเรียนรายวิชาที่เปิดสอนในมหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัยในระดับไม่ต่ำกว่าปริญญาตรีได้

๓.๑.๔ แสดงแผนการศึกษา

ชั้นปีที่ ๑

ชั้นปีที่ ๑ ภาคการศึกษาที่ ๑		
รหัสวิชา	รายวิชา	หน่วยกิต
	๑. หมวดวิชาศึกษาทั่วไป (บังคับ)	
	๑.๑ วิชาบังคับ	
๐๐๐ ๑๐๗	เทคนิคการศึกษาระดับอุดมศึกษา*	(๒)
๐๐๐ ๑๑๔	ภาษากับการสื่อสาร	๒
๐๐๐ ๑๑๕	ภาษาศาสตร์เบื้องต้น	๒
	๑.๒ วิชาเลือก	
๐๐๐ ๑๐๔	เศรษฐศาสตร์ในชีวิตประจำวัน	๒
๐๐๐ ๑๑๖	ภาษาอังกฤษเบื้องต้น	๒
๐๐๐ ๑๓๙	คณิตศาสตร์เบื้องต้น	๒
	๒. หมวดวิชาเฉพาะ	
	๒.๑ วิชากลุ่มพระพุทธศาสนา	
๐๐๐ ๑๔๖	แต่งแปลบาลี	๒
๐๐๐ ๑๔๗	พระไตรปิฎกศึกษา	๒
๐๐๐ ๑๕๑	ธรรมะภาคปฏิบัติ ๑*	(๒)
	รวม	๑๔

หมายเหตุ : * วิชาไม่นับหน่วยกิต

ชั้นปีที่ ๑

ชั้นปีที่ ๑ ภาคการศึกษาที่ ๒		
รหัสวิชา	รายวิชา	หน่วยกิต
	๑. หมวดวิชาศึกษาทั่วไป (บังคับ)	
	๑.๑ วิชาบังคับ	
๐๐๐ ๑๐๘	ปรัชญาเบื้องต้น	๒
๐๐๐ ๑๐๙	ศาสนาทั่วไป	๒
๐๐๐ ๑๐๑	มนุษย์กับสังคม	๒
	๑.๒ วิชาเลือก	
๐๐๐ ๑๑๗	ภาษาอังกฤษชั้นสูง	๒
	๒. หมวดวิชาเฉพาะ	
	๒.๑ วิชากลุ่มพระพุทธศาสนา	
๐๐๐ ๑๔๘	พระวินัยปิฎก	๒
๐๐๐ ๑๔๙	พระสุตตันตปิฎก	๒
๐๐๐ ๑๕๒	ธรรมะภาคปฏิบัติ ๒	๑
๐๐๐ ๑๕๘	ประวัติพระพุทธศาสนา	๒
	รวม	๑๕

ชั้นปีที่ ๒

ชั้นปีที่ ๒ ภาคการศึกษาที่ ๑		
รหัสวิชา	รายวิชา	หน่วยกิต
	๑. หมวดวิชาศึกษาทั่วไป (บังคับ)	
	๑.๑ วิชาบังคับ	
๐๐๐ ๑๐๒	กฎหมายทั่วไป	๒
๐๐๐ ๒๑๐	ตรรกศาสตร์เบื้องต้น	๒
	๑.๒ วิชาเลือก	
๐๐๐ ๑๐๓	การเมืองกับการปกครองของไทย	๒
	๒. หมวดวิชาเฉพาะ	
	๒.๑ วิชากลุ่มพระพุทธศาสนา	
๐๐๐ ๒๕๙	เทศกาลและพิธีกรรมพระพุทธศาสนา	๒
๐๐๐ ๑๕๐	พระอภิธรรมปิฎก	๒
๐๐๐ ๒๕๓	ธรรมะภาคปฏิบัติ ๓*	(๒)
๐๐๐ ๒๖๑	ธรรมะภาคภาษาอังกฤษ	๒
๐๐๐ ๒๖๒	ธรรมนิเทศ	๒
	รวม	๑๔

หมายเหตุ : * วิชาไม่นับหน่วยกิต

ชั้นปีที่ ๒

ชั้นปีที่ ๒ ภาคการศึกษาที่ ๒		
รหัสวิชา	รายวิชา	หน่วยกิต
	๑. หมวดวิชาศึกษาทั่วไป (บังคับ)	
	๑.๑ วิชาบังคับ	
๐๐๐ ๒๓๘	สถิติเบื้องต้นและการวิจัย	๒
	๑.๒ วิชาเลือก	
๐๐๐ ๒๑๑	วัฒนธรรมไทย	๒
๐๐๐ ๒๔๒	พื้นฐานคอมพิวเตอร์และเทคโนโลยีสารสนเทศ	๒
	๒. หมวดวิชาเฉพาะ	
	๒.๑ วิชากลุ่มพระพุทธศาสนา	
๐๐๐ ๑๔๔	วรรณคดีบาลี	๒
๐๐๐ ๑๔๕	บาลีไวยากรณ์	๒
๐๐๐ ๒๕๔	ธรรมภาคปฏิบัติ ๔	๑
๐๐๐ ๒๖๐	การปกครองคณะสงฆ์ไทย	๒
๐๐๐ ๒๖๓	งานวิจัยและวรรณกรรมทางพระพุทธศาสนา	๒
	รวม	๑๕

ชั้นปีที่ ๓

ชั้นปีที่ ๓ ภาคการศึกษาที่ ๑		
รหัสวิชา	รายวิชา	หน่วยกิต
	หมวดวิชาเฉพาะ	
	วิชากลุ่มวิชาพระพุทธศาสนา	
๐๐๐ ๓๕๕	ธรรมะภาคปฏิบัติ ๕*	(๒)
	วิชาแกน	
๔๐๕ ๓๐๑	สังคมวิทยาและมานุษยวิทยาเบื้องต้น	๓
๔๐๕ ๓๐๒	หลักและทฤษฎีทางการพัฒนาสังคม	๓
๔๐๕ ๓๐๓	หลักและระเบียบวิธีวิจัยทางการพัฒนาสังคม	๓
๔๐๕ ๓๐๔	การเปลี่ยนแปลงทางสังคมและปัญหาสังคม	๓
	วิชาเฉพาะด้าน	
๔๐๕ ๓๐๘	นโยบายสังคมเพื่อการพัฒนาสังคม	๓
๔๐๕ ๓๐๙	การจัดการทรัพยากรทางวัฒนธรรม	๓
๔๐๕ ๓๑๐	ภาษาอังกฤษสำหรับนักพัฒนาสังคม	๒
	รวม	๒๐

หมายเหตุ: * วิชาไม่นับหน่วยกิต

ชั้นปีที่ ๓

ชั้นปีที่ ๓ ภาคการศึกษาที่ ๒		
รหัสวิชา	รายวิชา	หน่วยกิต
	หมวดวิชาเฉพาะ	
	วิชากลุ่มวิชาพระพุทธศาสนา	
๐๐๐ ๓๕๕	ธรรมะภาคปฏิบัติ ๖	๑
	วิชาแกน	
๔๐๕ ๓๐๕	การศึกษาอิสระทางการพัฒนาสังคม	๓
๔๐๕ ๓๐๖	ประชากรศาสตร์และนิเวศวิทยามนุษย์	๓
๔๐๕ ๓๐๗	จิตวิทยาสังคมและบุคลิกภาพ	๓
	วิชาเฉพาะด้าน	
๔๐๕ ๓๑๑	สถิติประยุกต์สำหรับการวิจัยทางสังคมศาสตร์	๓
๔๐๕ ๓๑๒	ปรัชญาสังคมและนโยบายพื้นฐานแห่งรัฐ	๓
๔๐๕ ๓๑๓	ประชากรศาสตร์และนิเวศวิทยามนุษย์	๓
๔๐๕ ๔๐๕	การบริหารการพัฒนาสังคม	๓
	รวม	๒๑

ชั้นปีที่ ๔

ชั้นปีที่ ๔ ภาคการศึกษาที่ ๑		
รหัสวิชา	รายวิชา	หน่วยกิต
	หมวดวิชาเฉพาะ	
	วิชากลุ่มวิชาพระพุทธศาสนา	
๐๐๐ ๓๕๕	ธรรมะภาคปฏิบัติ ๗	๑
	วิชาแกน	
๔๐๕ ๔๐๑	กระบวนการและเทคนิคการทำงานพัฒนา	๓
๔๐๕ ๔๐๒	แนวคิดการพัฒนาวิสาหกิจชุมชน	๓
	วิชาเฉพาะด้าน	
๔๐๕ ๔๐๔	การบริหารการพัฒนาสังคม	๓
๔๐๕ ๔๐๕	ยุทธศาสตร์เชิงบูรณาการเพื่อการพัฒนาท้องถิ่น	๓
๔๐๕ ๔๐๖	สารสนเทศและสื่อสารมวลชนเพื่อการพัฒนาสังคม	๓
	วิชาเลือกเฉพาะสาขา	
XXX XXX	XXXXXX	๓
	หมวดวิชาเลือกเสรี	
XXX XXX	XXXXXX	๓
	รวม	๒๒

ชั้นปีที่ ๔

ชั้นปีที่ ๔ ภาคการศึกษาที่ ๒		
รหัสวิชา	รายวิชา	หน่วยกิต
	หมวดวิชาเฉพาะ	
	วิชาแกน	
๔๐๕ ๔๐๓	การฝึกปฏิบัติการพัฒนาสังคม	๖
	วิชาเฉพาะด้าน	
๔๐๕ ๔๐๗	กฎหมายที่เกี่ยวข้องกับการพัฒนาสังคม	๓
๔๐๕ ๔๐๘	การบริหารโครงการพัฒนาสังคม	๓
	วิชาเลือกเฉพาะสาขา	
XXX XXX	XXXXXX	๓
XXX XXX	XXXXXX	๓
	หมวดวิชาเลือกเสรี	
XXX XXX	XXXXXX	๓
	รวม	๒๑

๓.๑.๕ คำอธิบายรายวิชา

คำอธิบายรายวิชาแสดงในภาคผนวก ก

๓.๒ ชื่อ สกุล เลขประจำตัวบัตรประชาชน ตำแหน่ง และคุณวุฒิของอาจารย์

๓.๒.๑ อาจารย์ประจำหลักสูตร

ชื่อ-ฉายา/นามสกุล/เลขประจำตัวประชาชน	ตำแหน่งทางวิชาการ	คุณวุฒิ/สาขาวิชา	สถาบันที่สำเร็จการศึกษา	ปีที่สำเร็จ
พระครูปริยัติกิตติธำรง, ดร. ๓-๓๑๑๔๐-๐๑๗๙-๔๙๓	รองศาสตราจารย์	Ph.D. (Social Science) M.A. (Sociology) พธ.บ. (ภาษาอังกฤษ)	Magadh University India University of Poona, India ม. มหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย	๒๕๓๘ ๒๕๓๒ ๒๕๓๐
พระมหาสุเทพ สุภณฺฑิโต ๓-๗๓๐๒๐-๐๕๑๙-๕๙๘	ผู้ช่วยศาสตราจารย์	พช.ม.(การพัฒนาชุมชน) พธ.บ.(ปรัชญา)	มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ ม. มหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย	๒๕๔๕ ๒๕๔๑
พระครูสังฆกิจโสภณ	อาจารย์	พธ.ม. (การพัฒนาสังคม) ร.บ. (การบริหารรัฐกิจ)	ม. มหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย มหาวิทยาลัยรามคำแหง	๒๕๕๙ ๒๕๕๖
ดร.ผดุง วรรณทอง ๓-๔๖๐๕-๐๐๑๓๘-๔๒๘	ผู้ช่วยศาสตราจารย์	ปร.ด.(การจัดการ) ศศ.ม.(พัฒนาสังคม) พธ.บ.(สันสกฤต)	มหาวิทยาลัยนอร์ทกรุงเทพ สถาบันบัณฑิตพัฒนบริหารศาสตร์ ม. มหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย	๒๕๖๑ ๒๕๕๐ ๒๕๔๖
นายดาวเหนือ บุตรสีทา ๑-๓๔๑๖-๐๐๐๒๗-๓๗๒	อาจารย์	ศศ.ม. (การบริหารการพัฒนาสังคม) พธ.บ. (สังคมวิทยาและมานุษยวิทยา)	สถาบันบัณฑิตพัฒนบริหารศาสตร์ ม. มหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย	๒๕๕๗ ๒๕๕๒

๓.๒.๑ อาจารย์พิเศษ

เป็นไปตามที่คณะกรรมการบริหารหลักสูตรพิจารณาเห็นสมควร

๔. องค์ประกอบเกี่ยวกับประสบการณ์ภาคสนาม

- ไม่มี

๕. ข้อกำหนดเกี่ยวกับโครงการ หรือการศึกษาอิสระ

ตามข้อกำหนดในคู่มือการทำการศึกษาอิสระทางการพัฒนาสังคม มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย

๕.๑ คำอธิบายโดยย่อ

โครงการ หรือการศึกษาอิสระทางการพัฒนาสังคม เป็นการนำโครงการเชิงปฏิบัติการโดยบูรณาการองค์ความรู้ทางด้านการพัฒนาสังคมและหลักพุทธธรรมในการศึกษาวิเคราะห์ประเด็นปัญหาหรือปรากฏการณ์ทางสังคมเพื่อแสวงหาทางทางเลือกในการดำเนินการเพื่อแก้ปัญหาหรือพัฒนาสังคมตามประเด็นที่สนใจ

๕.๒ มาตรฐานผลการเรียนรู้

นิสิตสามารถทำงานเป็นทีม มีความเชี่ยวชาญในการปฏิบัติงานกับผู้อื่นในสังคมพหุวัฒนธรรม และพัฒนาโครงการเพื่อเป็นต้นแบบในการพัฒนาต่อไป

๕.๓ ช่วงเวลา

ภาคการศึกษาที่ ๑ - ๒ ของชั้นปี ๔

๕.๔ จำนวนหน่วยกิต

๓ หน่วยกิต

๕.๕ การเตรียมการ

จัดทำตารางการให้คำปรึกษาวันเวลาและสถานที่ให้คำปรึกษาและบันทึกข้อความที่ให้คำปรึกษาอย่างเป็นระบบ รวมทั้งจัดทำโครงการงานการทัศนศึกษาหรือศึกษาดูงานนอกสถานที่อย่างเป็นทางการจะลักษณะ

๕.๖ กระบวนการประเมินผลเกี่ยวกับโครงการ หรือการศึกษอิสระ

ประเมินผลจากความก้าวหน้าในการทำโครงการที่บันทึกในสมุดให้คำปรึกษาโดยอาจารย์ที่ปรึกษาและประเมินผลจากรายงานผลการทำโครงการตามรูปแบบและระยะเวลาที่กำหนด

หมวดที่ ๔ ผลการเรียนรู้ และ กลยุทธ์การสอนและการประเมินผล

๑. การพัฒนาคุณลักษณะพิเศษของนิสิต

สาขาวิชาการพัฒนาสังคม ภาควิชาสังคมวิทยาและมานุษยวิทยา คณะสังคมศาสตร์ มีความมุ่งหมายที่จะพัฒนานิสิตให้มีคุณลักษณะพิเศษเพิ่มเติมจากคุณลักษณะที่มหาวิทยาลัยกำหนด คือ ความเป็นผู้มีจิตอาสาพัฒนาสังคม ความเป็นผู้นำอย่างสร้างสรรค์ มีทักษะทางสังคมและมนุษยสัมพันธ์ดี โดยได้กำหนดกลยุทธ์การสอนและกิจกรรมพัฒนานิสิต ดังนี้

คุณลักษณะพิเศษ	กลยุทธ์หรือกิจกรรมของนิสิต
(๑) ความเป็นผู้มีจิตอาสาพัฒนาสังคม	การศึกษาดูงานจากตัวอย่างนักพัฒนาสังคมต่างๆ
(๒) ความเป็นผู้นำอย่างสร้างสรรค์	อบรมและพัฒนาภาวะผู้นำ ความรับผิดชอบ ทักษะการแก้ปัญหาและกระบวนการตัดสินใจ
(๓) มีทักษะทางสังคมและมนุษยสัมพันธ์ที่ดี	ฝึกการใช้ภาษาเพื่อการสื่อสาร การพัฒนาบุคลิกภาพ สุนทรีย์ สันทนาการ

๒. การพัฒนาผลการเรียนรู้ในแต่ละด้าน

๒.๑ หมวดวิชาศึกษาทั่วไปและวิชากลุ่มพระพุทธศาสนา

๑) ด้านคุณธรรม จริยธรรม

ผลการเรียนรู้ด้านคุณธรรม จริยธรรม

- (๑) มีศีลธรรม และศรัทธาอุทิศตนเพื่อพระพุทธศาสนา
- (๒) มีจิตอาสาและเสียสละเพื่อส่วนรวม
- (๓) เคารพสิทธิ ศักดิ์ศรีความเป็นมนุษย์ และรับฟังความคิดเห็นของผู้อื่น
- (๔) เห็นคุณค่าศิลปวัฒนธรรมและภูมิปัญญาท้องถิ่น
- (๕) ประพฤติตนเป็นแบบอย่างที่ดีต่อสังคม ชาติ ศาสนา

กลยุทธ์การสอนที่ใช้พัฒนาการเรียนรู้ด้านคุณธรรม จริยธรรม

- (๑) สอดแทรกเรื่องศีลธรรม ศรัทธา จิตอาสาและการเสียสละเพื่อส่วนรวมในการเรียนการสอน
- (๒) การเป็นต้นแบบที่ดีของผู้สอน
- (๓) เรียนรู้จากกรณีตัวอย่างประเด็นปัญหาทางด้านศีลธรรม เพื่อให้ผู้เรียนฝึกการแก้ปัญหา
- (๔) เรียนรู้จากสถานการณ์จริง และจัดกิจกรรมในชั้นเรียน หรือนอกชั้นเรียน

กลยุทธ์การประเมินผลการเรียนรู้ด้านคุณธรรม จริยธรรม

- (๑) สังเกตพฤติกรรมของนิสิตในชั้นเรียนหรือนอกชั้นเรียนอย่างต่อเนื่อง
- (๒) อภิปราย รายงาน กานำเสนอ และการตอบคำถาม
- (๓) พิจารณาจากผลการเข้าร่วมกิจกรรมของนิสิต
- (๔) นิสิตประเมินตนเอง เพื่อประเมินเพื่อน

๒) ด้านความรู้

ผลการเรียนรู้ด้านความรู้

- (๑) มีความรู้ ความเข้าใจหลักการ ทฤษฎีและเนื้อหา
- (๒) ใช้ความรู้มาอธิบายปรากฏการณ์ที่เกิดขึ้นได้อย่างมีเหตุผล
- (๓) สามารถนำความรู้มาปรับใช้ในการดำเนินชีวิตได้
- (๔) มีความรอบรู้เท่าทันการเปลี่ยนแปลงทั้งของไทยและของโลก
- (๕) รู้จักแสวงหาความรู้จากแหล่งเรียนรู้อย่างต่อเนื่อง

กลยุทธ์การสอนที่ใช้พัฒนาการเรียนรู้ด้านความรู้

- (๑) สอนแบบบรรยายและใช้โจทย์ปัญหา
- (๒) สอนโดยใช้กรณีศึกษา
- (๓) เรียนรู้โดยการปฏิบัติ
- (๔) เรียนรู้แบบร่วมมือ
- (๕) ศึกษาดูงาน

กลยุทธ์การประเมินผลการเรียนรู้ด้านความรู้

- (๑) ทดสอบแบบย่อย
- (๒) สอบกลางภาคเรียนและปลายภาคเรียน
- (๓) ผลการรายงานหรืองานที่มอบหมาย
- (๔) นำเสนองาน

๓) ด้านทักษะทางปัญญา

ผลการเรียนรู้ด้านทักษะทางปัญญา

- (๑) สามารถค้นหาข้อมูล ทำความเข้าใจ และประเมินข้อมูลจากหลักฐาน
- (๒) สามารถวิเคราะห์และสังเคราะห์อย่างเป็นระบบและมีเหตุผล
- (๓) สามารถประยุกต์ความรู้และทักษะเพื่อแก้ปัญหาได้อย่างเหมาะสม

กลยุทธ์การสอนที่ใช้ในการพัฒนาการเรียนรู้ด้านทักษะทางปัญญา

- (๑) สอนแบบบรรยายโดยใช้ภาพประกอบ
- (๒) สอนโดยใช้กรณีศึกษา
- (๓) เรียนรู้โดยการปฏิบัติ
- (๔) เรียนรู้แบบร่วมมือ
- (๕) ศึกษาดูงาน

กลยุทธ์การประเมินผลการเรียนรู้ด้านทักษะทางปัญญา

- (๑) ทดสอบแบบย่อย
- (๒) สอบกลางภาคเรียนและปลายภาคเรียน
- (๓) ผลการรายงานหรืองานที่มอบหมาย
- (๔) นำเสนองาน

๔) ด้านทักษะความสัมพันธ์ระหว่างบุคคลและความรับผิดชอบ

ผลการเรียนรู้ด้านทักษะความสัมพันธ์ระหว่างบุคคลและความรับผิดชอบ

- (๑) สามารถทำงานเป็นทีม
- (๒) เป็นสมาชิกที่ดีของกลุ่มทั้งในฐานะผู้นำและผู้ตาม
- (๓) มีมนุษยสัมพันธ์ รู้จักควบคุมอารมณ์ และยอมรับความแตกต่างระหว่างบุคคล
- (๔) รับผิดชอบต่อตนเองและสังคม

กลยุทธ์การสอนที่ใช้ในการพัฒนาการเรียนรู้ด้านทักษะความสัมพันธ์ระหว่างบุคคลและความรับผิดชอบ

- (๑) มอบหมายงานกลุ่ม
- (๒) สอนจากสภาพจริงที่เกิดขึ้นในชุมชนและสังคม
- (๓) จัดกิจกรรมเรียนรู้ทั้งในชั้นเรียนและนอกชั้นเรียน
- (๔) ศึกษาดูงาน

กลยุทธ์การประเมินผลการเรียนรู้ด้านทักษะความสัมพันธ์ระหว่างบุคคลและความรับผิดชอบ

- (๑) สังเกตพฤติกรรมและการแสดงออกระหว่างการเรียนการสอนและการทำงานร่วมกับเพื่อน
- (๒) ประเมินผลงานที่ได้รับมอบหมาย
- (๓) พิจารณาจากผลการเข้าร่วมกิจกรรมของนิสิต

๕) ด้านทักษะในการวิเคราะห์เชิงตัวเลข การสื่อสาร และการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศ

ผลการเรียนรู้ด้านทักษะในการวิเคราะห์เชิงตัวเลข การสื่อสาร และการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศ

- (๑) ใช้ทักษะวิเคราะห์เชิงตัวเลขได้
- (๒) ใช้ภาษาในการติดต่อสื่อความหมายได้ดี ทั้งการฟัง พูด อ่านและเขียนได้
- (๓) ใช้เทคโนโลยีสารสนเทศในการเรียนรู้ได้อย่างเหมาะสม

กลยุทธ์การสอนที่ใช้ในการพัฒนาการเรียนรู้ด้านทักษะในการวิเคราะห์เชิงตัวเลข การสื่อสาร และการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศ

- (๑) สอนโดยการฝึกปฏิบัติจริง
- (๒) มอบหมายงานให้ค้นคว้าความรู้จากแหล่งข้อมูลต่างๆ
- (๓) นำเสนองานโดยใช้คอมพิวเตอร์และเทคโนโลยีสารสนเทศ

กลยุทธ์การประเมินผลการเรียนรู้ด้านทักษะในการวิเคราะห์เชิงตัวเลข การสื่อสารและการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศ

- (๑) ทดสอบแบบย่อย
- (๒) สอบกลางภาคเรียนและปลายภาคเรียน
- (๓) ผลการรายงานหรืองานที่มอบหมาย
- (๔) นำเสนองาน

๒.๒ หมวดวิชาเฉพาะด้าน

๑) ด้านคุณธรรม จริยธรรม

ผลการเรียนรู้ด้านคุณธรรม จริยธรรม

นิสิตต้องมีคุณธรรมในการดำเนินชีวิตร่วมกับผู้อื่นในสังคม มีวิจารณญาณในการจัดการปัญหาด้านจริยธรรมและวิชาชีพที่เกี่ยวข้องกับการใช้ดุลยพินิจทางค่านิยม คำนึงถึงความรู้สึกของผู้อื่น มีภาวะผู้นำและความกล้าหาญในการแสดงออกถึงพฤติกรรมด้านคุณธรรมจริยธรรมในระดับสูงด้วยวิธีการที่สร้างสรรค์ เป็นแบบอย่างที่ดีต่อผู้อื่นด้านคุณธรรมจริยธรรมและเชื่อมประสานวัตถุประสงค์ส่วนบุคคลและสังคมได้อย่างเหมาะสม ดังนี้

- (๑) มีศีลธรรม จริยธรรม คุณธรรม ความซื่อสัตย์สุจริต และศรัทธาอุทิศตนเพื่อพระพุทธศาสนา
- (๒) มีจิตสาธารณะและเสียสละเพื่อส่วนรวม
- (๓) เคารพสิทธิ ศักดิ์ศรีความเป็นมนุษย์ และรับฟังความคิดเห็นของผู้อื่น
- (๔) เห็นคุณค่าศิลปวัฒนธรรมและภูมิปัญญาท้องถิ่น
- (๕) ประพฤติตนเป็นแบบอย่างที่ดีต่อสังคม ชาติ ศาสนา

กลยุทธ์การสอนที่ใช้พัฒนาการเรียนรู้ด้านคุณธรรม จริยธรรม

กำหนดให้มีวัฒนธรรมองค์กร เพื่อเป็นการปลูกฝังให้นิสิตมีระเบียบวินัยทั้งในและนอกชั้นเรียน การแต่งกายตามระเบียบของมหาวิทยาลัยมารยกในชั้นเรียน ปลูกฝังการตรงต่อเวลา ฝึกให้รู้หน้าที่ของการเป็นผู้นำและการเป็นสมาชิกกลุ่มเพื่อปลูกฝังระเบียบวินัยในการอยู่ร่วมกัน ส่งเสริมให้จัดการเรียนการสอนโดยสอดแทรกเรื่องคุณธรรมจริยธรรมในทุกรายวิชา รวมทั้งมีการจัดกิจกรรมเสริมคุณธรรม จริยธรรม เช่น การยกย่องนิสิตที่ทำดีทำประโยชน์แก่ส่วนรวม ซื่อสัตย์สุจริต เสียสละและอุทิศตนเพื่อส่วนรวม

กลยุทธ์การประเมินผลการเรียนรู้ด้านคุณธรรม จริยธรรม

- (๑) สังเกตพฤติกรรมทางกาย วาจา ในและนอกชั้นเรียน การตรงเวลาของนิสิตในการเข้าชั้นเรียน การส่งงานตามกำหนดระยะเวลาที่มอบหมาย การมีส่วนร่วมในการเรียน การตอบคำถาม การแสดงความคิดเห็น การนำเสนอ
- (๒) ประเมินจากความรับผิดชอบ การทำงานกลุ่ม การส่งงานที่มอบหมายตามกำหนดเวลา ประเมินจากการทำรายงานวิชาการที่อ้างอิงแหล่งที่มา ตลอดถึงพฤติกรรมในการสอบ
- (๓) ประเมินพฤติกรรมกามิวินัยและพร้อมเพรียงของนิสิตในการเข้าร่วมกิจกรรมเสริมหลักสูตร และงานส่วนรวมของมหาวิทยาลัย

๒) ด้านความรู้

ผลการเรียนรู้ด้านความรู้

นิสิตต้องมีองค์ความรู้ด้านการพัฒนาสังคมอย่างลึกซึ้งและกว้างขวาง เชื่อมโยงความรู้ไปสู่การบูรณาการกับศาสตร์สาขาอื่นๆ เพื่อพัฒนาองค์ความรู้ใหม่ได้ในสถานการณ์ทางสังคมที่เปลี่ยนแปลงไปได้

- (๑) มีความรู้ ความเข้าใจหลักการ ทฤษฎีและเนื้อหา
- (๒) ใช้ความรู้มาอธิบายปรากฏการณ์ที่เกิดขึ้นได้อย่างมีเหตุผล
- (๓) สามารถนำความรู้มาปรับใช้ในการดำเนินชีวิตได้
- (๔) มีความรอบรู้เท่าทันการเปลี่ยนแปลงทั้งของไทยและของโลก
- (๕) รู้จักแสวงหาความรู้จากแหล่งเรียนรู้อย่างต่อเนื่อง

กลยุทธ์การสอนที่ใช้พัฒนาการเรียนรู้ด้านความรู้

จัดการบวนการเรียนรู้หลากหลายรูปแบบ โดยเน้นบูรณาการหลักการทางทฤษฎีและการประยุกต์ใช้ทางในสภาพแวดล้อมจริง การศึกษาดูงานหรือเชิญผู้เชี่ยวชาญที่มีประสบการณ์ตรงมาเป็นวิทยากรพิเศษ จัดกระบวนการเรียนรู้แบบใช้ปัญหาเป็นฐาน (Problem-Based Learning: PBL) เน้นผู้เรียนเป็นศูนย์กลาง (Student-Centered Learning: SCL)

กลยุทธ์การประเมินผลการเรียนรู้ด้านความรู้

ประเมินจากผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนและการปฏิบัติของนิสิตด้วยวิธีการที่หลากหลาย เช่น

(๑) การตอบคำถาม การแสดงความคิดเห็น การนำเสนอในชั้นเรียน

(๒) การทดสอบย่อย การสอบกลางภาคเรียนและปลายภาคเรียน ด้วยข้อสอบเน้นการวัดความรู้ความเข้าใจ ทักษะการคิดเชิงวิเคราะห์ การประเมินค่า

(๓) ประเมินจากรายงานหรือโครงการที่นิสิตจัดทำ

(๔) ประเมินจากการนำเสนอรายงานในชั้นเรียน

๓) ด้านทักษะทางปัญญา

ผลการเรียนรู้ด้านทักษะทางปัญญา

นิสิตต้องสามารถพัฒนาตนเองและประกอบวิชาชีพได้โดยพึ่งตนเองได้เมื่อจบการศึกษาแล้ว ดังนั้น นิสิตจำเป็นต้องได้รับการพัฒนาทักษะทางปัญญาไปพร้อมกับคุณธรรม จริยธรรม และความรู้เกี่ยวกับสาขาวิชาที่ศึกษาใน ขณะที่สอนนิสิต อาจารย์ต้องเน้นให้นิสิตคิดหาเหตุผล เข้าใจที่มาและสาเหตุของปัญหา วิธีการแก้ปัญหา รวมทั้งแนวคิดด้วยตนเอง ไม่สอนในลักษณะท่องจำ นิสิตต้องมีคุณสมบัติต่างๆ จากการสอนเพื่อให้เกิดทักษะทางปัญญาดังนี้

(๑) สามารถค้นหาข้อมูล ทำความเข้าใจ และประเมินข้อมูลจากหลักฐาน

(๒) สามารถวิเคราะห์และสังเคราะห์อย่างเป็นระบบและมีเหตุผล

(๓) สามารถประยุกต์ความรู้และทักษะเพื่อแก้ปัญหาได้อย่างเหมาะสม

กลยุทธ์การสอนที่ใช้ในการพัฒนาการเรียนรู้ด้านทักษะทางปัญญา

(๑) กรณีศึกษาทางการประยุกต์ใช้เทคโนโลยีสารสนเทศ

(๒) การอภิปรายกลุ่ม

(๓) ให้นิสิตมีโอกาสปฏิบัติจริง

กลยุทธ์การประเมินผลการเรียนรู้ด้านทักษะทางปัญญา

กลยุทธ์การประเมินผลการเรียนรู้ด้านทักษะทางปัญญา นี้สามารถทำได้โดยการออกข้อสอบที่ให้นิสิตแก้ปัญหา อธิบายแนวคิดของการแก้ปัญหา และวิธีการแก้ปัญหาโดยการประยุกต์ความรู้ที่เรียนมา หลีกเลี่ยงข้อสอบที่เป็นการเลือกคำตอบที่ถูกมาคำตอบเดียวจากกลุ่มคำตอบที่ให้มา ไม่ควรมีคำถามเกี่ยวกับนิยามต่างๆ ประเมินตามสภาพจริงจากผลงาน และการปฏิบัติของนิสิต เช่น ประเมินจากการนำเสนอรายงานในชั้นเรียน การทดสอบโดยใช้แบบทดสอบหรือสัมภาษณ์ เป็นต้น

๔) ด้านทักษะความสัมพันธ์ระหว่างบุคคลและความรับผิดชอบ

ผลการเรียนรู้ด้านทักษะความสัมพันธ์ระหว่างบุคคลและความรับผิดชอบ

นิสิตต้องออกไปประกอบอาชีพซึ่งส่วนใหญ่ต้องเกี่ยวข้องกับคนที่ไม่รู้จักมาก่อน คนที่มาจากสถาบันอื่นๆ และคนที่จะมาเป็นผู้บังคับบัญชา หรือคนที่จะมาอยู่ใต้บังคับบัญชา ความสามารถที่จะปรับตัวให้เข้ากับกลุ่มคนต่างๆ เป็นเรื่องจำเป็นอย่างยิ่ง ดังนั้น อาจารย์ต้องสอดแทรกวิธีการที่เกี่ยวข้องกับคุณสมบัติต่างๆ ต่อไปนี้ให้แก่ นิสิตระหว่างที่สอนวิชา หรืออาจให้นิสิตไปเรียนวิชาการด้านสังคมศาสตร์ที่เกี่ยวกับคุณสมบัติต่างๆ ดังนี้

- (๑) สามารถทำงานเป็นทีม
- (๒) เป็นสมาชิกที่ดีของกลุ่มทั้งในฐานะผู้นำและผู้ตาม
- (๓) มีมนุษยสัมพันธ์ รู้จักควบคุมอารมณ์และยอมรับความแตกต่างระหว่างบุคคล
- (๔) รับผิดชอบต่อตนเองและสังคม

กลยุทธ์การสอนที่ใช้ในการพัฒนาการเรียนรู้ด้านทักษะความสัมพันธ์ระหว่างบุคคลและความรับผิดชอบ

การกำหนดกิจกรรมให้มีการทำงานเป็นกลุ่ม การทำงานที่ต้องประสานงานกับผู้อื่นข้ามหลักสูตร หรือต้อง ค้นคว้าหาข้อมูลจากการสัมภาษณ์บุคคลอื่น หรือผู้มีประสบการณ์ โดยมีความคาดหวังในผลการเรียนรู้ด้านทักษะ ความสัมพันธ์ระหว่างบุคคลและความสามารถในการรับผิดชอบ

กลยุทธ์การประเมินผลการเรียนรู้ด้านทักษะความสัมพันธ์ระหว่างบุคคลและความรับผิดชอบ

(๑) คุณสมบัติต่างๆ นี้สามารถวัดร่วมกับคุณสมบัติในข้อ ๕๑, ๕๒, และ ๕๓ ได้ในระหว่างการทำกิจกรรมร่วมกัน

(๒) ประเมินจากพฤติกรรมและการแสดงออกของนิสิตในการนำเสนอรายงานกลุ่มในชั้นเรียน และสังเกตจากพฤติกรรมที่แสดงออกในการร่วมกิจกรรมต่างๆ และความครบถ้วนชัดเจนตรงประเด็นของข้อมูลที่ได้

๕) ด้านทักษะในการวิเคราะห์เชิงตัวเลข การสื่อสาร และการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศ

ผลการเรียนรู้ด้านทักษะในการวิเคราะห์เชิงตัวเลข การสื่อสาร และการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศ นิสิตต้องมีทักษะการวิเคราะห์เชิงตัวเลข การสื่อสารและเทคโนโลยีสารสนเทศ ขั้นต่ำ ดังนี้

- (๑) ใช้ทักษะวิเคราะห์เชิงตัวเลขได้
- (๒) ใช้ภาษาในการติดต่อสื่อความหมายทั้งการฟัง พูด อ่านและเขียนได้อย่างสร้างสรรค์
- (๓) ใช้เทคโนโลยีสารสนเทศในการพัฒนาการเรียนรู้และการปฏิบัติงานได้อย่างเหมาะสม

กลยุทธ์การสอนที่ใช้ในการพัฒนาการเรียนรู้ด้านทักษะในการวิเคราะห์เชิงตัวเลข การสื่อสาร และการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศ

กลยุทธ์การสอนที่ใช้ในการพัฒนาการเรียนรู้ด้านทักษะในการวิเคราะห์และการสื่อสารนี้อาจทำได้ในระหว่างการสอน โดยอาจให้นิสิตแก้ปัญหา วิเคราะห์ประสิทธิภาพของวิธีแก้ปัญหา และให้นำเสนอแนวคิดของการแก้ปัญหา ผลการวิเคราะห์ประสิทธิภาพ ต่อนิสิตในชั้นเรียน อาจมีการวิจารณ์ในเชิงวิชาการระหว่างอาจารย์และกลุ่มนิสิต จัดกิจกรรมการเรียนรู้ในรายวิชาต่างๆ ให้นิสิตได้วิเคราะห์สถานการณ์จำลอง และสถานการณ์เสมือนจริง และนำเสนอ การแก้ปัญหาที่เหมาะสม เรียนรู้เทคนิคการประยุกต์เทคโนโลยีสารสนเทศในหลากหลายสถานการณ์

กลยุทธ์การประเมินผลการเรียนรู้ด้านทักษะในการวิเคราะห์เชิงตัวเลข การสื่อสารและการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศ

(๑) เทคนิคการนำเสนอโดยใช้ทฤษฎี และการเลือกใช้เครื่องมือทางเทคโนโลยีสารสนเทศ หรือคณิตศาสตร์ประเมินจากสถิติที่เกี่ยวข้อง

(๒) ประเมินจากความสามารถในการอธิบายถึงข้อจำกัด เหตุผลในการเลือกใช้เครื่องมือต่างๆ การอภิปรายถึงข้อจำกัด กรณีศึกษาต่างๆ ที่มีการนำเสนอต่อชั้นเรียน

(๓) แผนที่แสดงการกระจายความรับผิดชอบผลการเรียนรู้สู่รายวิชา (Curriculum mapping)

๓. แผนที่แสดงการกระจายความรับผิดชอบมาตรฐานผลการเรียนรู้จากหลักสูตรสู่รายวิชา (Curriculum Mapping)

๓.๑ หมวดวิชาศึกษาทั่วไป และวิชากลุ่มพระพุทธศาสนา

๑) ด้านคุณธรรม จริยธรรม

- (๑) มีศีลธรรม และศรัทธาอุทิศตนเพื่อพระพุทธศาสนา
- (๒) มีจิตสาธารณะและเสียสละเพื่อส่วนรวม
- (๓) เคารพสิทธิ ศักดิ์ศรีความเป็นมนุษย์ และรู้ฟังความคิดเห็นของผู้อื่น
- (๔) เห็นคุณค่าศิลปวัฒนธรรมและภูมิปัญญาท้องถิ่น
- (๕) ประพฤติตนเป็นแบบอย่างที่ดีต่อสังคม ชาติ ศาสนา

๒) ด้านความรู้

- (๑) มีความรู้ ความเข้าใจหลักการ ทฤษฎีและเนื้อหา
- (๒) ใช้ความรู้มาอธิบายปรากฏการณ์ที่เกิดขึ้นได้อย่างมีเหตุผล
- (๓) สามารถนำความรู้มาปรับใช้ในการดำเนินชีวิตได้
- (๔) มีความรอบรู้เท่าทันการเปลี่ยนแปลงทั้งของไทยและของโลก
- (๕) รู้จักแสวงหาความรู้จากแหล่งเรียนรู้อย่างต่อเนื่อง

๓) ด้านทักษะทางปัญญา

- (๑) สามารถค้นหาข้อมูล ทำความเข้าใจ และประเมินข้อมูลจากหลักฐาน
- (๒) สามารถวิเคราะห์และสังเคราะห์อย่างเป็นระบบและมีเหตุผล
- (๓) สามารถประยุกต์ความรู้และทักษะเพื่อแก้ปัญหาได้อย่างเหมาะสม

๔) ด้านทักษะความสัมพันธ์ระหว่างบุคคลและความรับผิดชอบ

- (๑) สามารถทำงานเป็นทีม
- (๒) เป็นสมาชิกที่ดีของกลุ่มทั้งในฐานะผู้นำและผู้ตาม
- (๓) มีมนุษยสัมพันธ์ รู้จักควบคุมอารมณ์และยอมรับความแตกต่างระหว่างบุคคล
- (๔) รับผิดชอบต่อตนเองและสังคม

๕) ด้านทักษะการวิเคราะห์เชิงตัวเลข การสื่อสาร และการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศ

- (๑) ใช้ทักษะวิเคราะห์เชิงตัวเลขได้
- (๒) ใช้ภาษาในกาติดต่อสื่อความหมายได้ดี ทั้งการฟังพูด อ่านและเขียน
- (๓) ใช้เทคโนโลยีสารสนเทศในการเรียนรู้ได้อย่างเหมาะสม

๓.๒ หมวดวิชาเฉพาะด้าน

๑) ด้านคุณธรรม จริยธรรม

- (๑) มีศีลธรรม จริยธรรม คุณธรรม ความซื่อสัตย์สุจริต และศรัทธาอุทิศตนเพื่อพระพุทธศาสนา
- (๒) มีจิตสาธารณะและเสียสละเพื่อส่วนรวม
- (๓) เคารพสิทธิ ศักดิ์ศรีความเป็นมนุษย์ และรับฟังความคิดเห็นของผู้อื่น
- (๔) เห็นคุณค่าศิลปวัฒนธรรมและภูมิปัญญาท้องถิ่น
- (๕) ประพฤติตนเป็นแบบอย่างที่ดีต่อสังคม ชาติ ศาสนา

๒) ด้านความรู้

- (๑) มีความรู้ ความเข้าใจหลักการ ทฤษฎีและเนื้อหา
- (๒) ใช้ความรู้มาอธิบายปรากฏการณ์ที่เกิดขึ้นได้อย่างมีเหตุผล
- (๓) สามารถนำความรู้มาปรับใช้ในการดำเนินชีวิตได้
- (๔) มีความรอบรู้เท่าทันการเปลี่ยนแปลงทั้งของไทยและของโลก
- (๕) รู้จักแสวงหาความรู้จากแหล่งเรียนรู้อย่างต่อเนื่อง

๓) ด้านทักษะทางปัญญา

- (๑) สามารถค้นหาข้อมูล ทำความเข้าใจ และประเมินข้อมูลจากหลักฐาน
- (๒) สามารถวิเคราะห์และสังเคราะห์อย่างเป็นระบบและมีเหตุผล
- (๓) สามารถประยุกต์ความรู้และทักษะเพื่อแก้ปัญหาได้อย่างเหมาะสม

๔) ด้านทักษะความสัมพันธ์ระหว่างบุคคลและความรับผิดชอบ

- (๑) สามารถทำงานเป็นทีม
- (๒) เป็นสมาชิกที่ดีของกลุ่มทั้งในฐานะผู้นำและผู้ตาม
- (๓) มีมนุษยสัมพันธ์ รู้จักควบคุมอารมณ์และยอมรับความแตกต่างระหว่างบุคคล
- (๔) รับผิดชอบต่อตนเองและสังคม

๕) ด้านทักษะในการวิเคราะห์เชิงตัวเลข การสื่อสาร และการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศ

- (๑) ใช้ทักษะวิเคราะห์เชิงตัวเลขได้
- (๒) ใช้ภาษาในการติดต่อสื่อความหมายทั้งการฟัง พูด อ่านและเขียนได้อย่างสร้างสรรค์
- (๓) ใช้เทคโนโลยีสารสนเทศในการพัฒนาการเรียนรู้และการปฏิบัติงานได้อย่างเหมาะสม

แผนที่แสดงการกระจายความรับผิดชอบมาตรฐานการเรียนรู้จากหลักสูตรสู่รายวิชาของหมวดวิชาศึกษาทั่วไป (Curriculum Mapping)

● ความรับผิดชอบหลัก ○ ความรับผิดชอบรอง

รหัสวิชา	รายวิชา	๑. คุณธรรม จริยธรรม					๒. ความรู้					๓. ทักษะทางปัญญา			๔. ทักษะความสัมพันธ์ระหว่างบุคคลและความรับผิดชอบ				๕. ทักษะการวิเคราะห์เชิงตัวเลข การสื่อสาร และการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศ		
		๑	๒	๓	๔	๕	๑	๒	๓	๔	๕	๑	๒	๓	๑	๒	๓	๔	๑	๒	๓
๑. หมวดวิชาศึกษาทั่วไป ๓๐ หน่วยกิต																					
ก. วิชาบังคับ ๑๘ หน่วยกิต																					
๐๐๐ ๑๐๑	มนุษยกับสังคม	●	○	○	○	○	○	○	●	○	○	○	●	○	●	○	○	○	●	○	○
๐๐๐ ๑๐๒	กฎหมายทั่วไป	○	●	●	○	●	●	○	○	●	○	●	○	○	●	○	○	○	○	○	○
๐๐๐ ๑๐๗	เทคนิคการศึกษาระดับอุดมศึกษา	●	●	○	○	○	○	○	○	●	●	●	○	○	●	●	○	○	○	○	●
๐๐๐ ๑๐๘	ปรัชญาเบื้องต้น	●	○	●	○	○	●	●	○	○	○	○	●	○	○	○	○	●	●	○	○
๐๐๐ ๑๐๙	ศาสนาทั่วไป	●	○	●	○	○	●	○	●	○	○	○	○	●	○	○	●	○	○	○	○
๐๐๐ ๑๑๔	ภาษากับการสื่อสาร	●	○	○	○	○	●	●	○	○	○	●	○	○	●	○	●	○	●	○	○
๐๐๐ ๑๑๕	ภาษาศาสตร์เบื้องต้น	●	○	○	○	○	●	○	○	○	○	●	○	○	○	○	○	●	●	○	○
๐๐๐ ๑๓๙	คณิตศาสตร์เบื้องต้น	○	○	○	○	○	●	○	○	○	○	○	●	●	●	○	○	○	○	●	●
๐๐๐ ๒๑๐	ตรรกศาสตร์เบื้องต้น	●	○	○	○	○	●	●	○	○	○	○	●	○	○	○	●	○	●	○	○
๐๐๐ ๒๓๘	สถิติเบื้องต้นและการวิจัย	○	○	○	●	○	●	○	○	○	●	○	●	●	●	○	○	○	○	●	●

รหัสวิชา	รายวิชา	๑. คุณธรรม จริยธรรม					๒. ความรู้					๓. ทักษะทาง ปัญญา			๔. ทักษะ ความสัมพันธ์ ระหว่างบุคคลและ ความรับผิดชอบ				๕. ทักษะการ วิเคราะห์เชิง ตัวเลข การ สื่อสาร และการ ใช้เทคโนโลยี สารสนเทศ		
		๑	๒	๓	๔	๕	๑	๒	๓	๔	๕	๑	๒	๓	๑	๒	๓	๔	๑	๒	๓
ข. วิชาเลือก ๑๒ หน่วยกิต																					
๐๐๐ ๑๐๓	การเมืองกับการปกครองของไทย	○	○	●	○	○	●	●	○	○	○	●	○	○	○	●	○	○	○	○	○
๐๐๐ ๑๐๔	เศรษฐศาสตร์ในชีวิตประจำวัน	○	●	○	○	○	○	○	●	○	○	●	●	○	●	○	○	○	○	●	○
๐๐๐ ๑๐๕	มนุษย์กับสิ่งแวดล้อม	○	○	●	○	○	○	○	●	○	○	○	○	●	○	○	●	○	●	○	○
๐๐๐ ๑๐๖	เหตุการณ์โลกปัจจุบัน	○	●	○	○	○	○	○	○	●	○	●	○	○	●	○	○	○	○	○	●
๐๐๐ ๑๑๖	ภาษาอังกฤษเบื้องต้น	○	○	●	○	○	●	○	○	○	○	●	○	○	●	○	●	○	●	○	●
๐๐๐ ๑๑๗	ภาษาอังกฤษขั้นสูง	○	○	●	○	○	●	○	○	○	○	●	○	○	●	○	●	○	●	○	●
๐๐๐ ๑๑๘	ภาษาสันสกฤตเบื้องต้น	○	○	●	○	○	●	○	○	○	○	●	○	○	●	○	●	○	●	○	●
๐๐๐ ๑๑๙	ภาษาสันสกฤตขั้นสูง	○	○	●	○	○	●	○	○	○	○	●	○	○	●	○	●	○	●	○	●
๐๐๐ ๑๒๐	ภาษาไทยเบื้องต้น	○	○	●	○	○	●	○	○	○	○	●	○	○	●	○	●	○	●	○	●
๐๐๐ ๑๒๑	ภาษาไทยขั้นสูง	○	○	●	○	○	●	○	○	○	○	●	○	○	●	○	●	○	●	○	●
๐๐๐ ๑๒๘	ภาษาจีนเบื้องต้น	○	○	●	○	○	●	○	○	○	○	●	○	○	●	○	●	○	●	○	●
๐๐๐ ๑๒๙	ภาษาจีนขั้นสูง	○	○	●	○	○	●	○	○	○	○	●	○	○	●	○	●	○	●	○	●
๐๐๐ ๑๓๐	ภาษาญี่ปุ่นเบื้องต้น	○	○	●	○	○	●	○	○	○	○	●	○	○	●	○	●	○	●	○	●
๐๐๐ ๑๓๑	ภาษาญี่ปุ่นขั้นสูง	○	○	●	○	○	●	○	○	○	○	●	○	○	●	○	●	○	●	○	●
๐๐๐ ๑๓๕	ภาษาฮินดีเบื้องต้น	○	○	●	○	○	●	○	○	○	○	●	○	○	●	○	●	○	●	○	●

รหัสวิชา	รายวิชา	๑. คุณธรรม จริยธรรม					๒. ความรู้					๓. ทักษะทาง ปัญญา			๔. ทักษะ ความสัมพันธ์ ระหว่างบุคคลและ ความรับผิดชอบ				๕. ทักษะการ วิเคราะห์เชิง ตัวเลข การ สื่อสาร และการ ใช้เทคโนโลยี สารสนเทศ		
		๑	๒	๓	๔	๕	๑	๒	๓	๔	๕	๑	๒	๓	๑	๒	๓	๔	๑	๒	๓
๐๐๐ ๑๓๖	ภาษาอินดิซันสูง	○	○	●	○	○	●	○	○	○	○	●	○	○	●	○	●	○	●	○	●
๐๐๐ ๒๑๑	วัฒนธรรมไทย	●	○	○	●	○	○	○	●	○	○	●	○	○	○	○	●	●	○	○	●
๐๐๐ ๒๑๒	มนุษย์กับอารยธรรม	●	○	○	●	○	○	○	●	○	○	●	○	○	○	○	●	●	○	○	●
๐๐๐ ๒๑๓	ชีวิตกับจิตวิทยา	●	○	●	○	○	○	○	●	○	○	○	○	●	○	●	○	○	●	○	○
๐๐๐ ๒๔๑	วิทยาศาสตร์กายภาพและประยุกต์วิทยา	○	○	●	○	○	○	●	○	○	○	○	○	●	○	○	●	○	○	○	●
๐๐๐ ๒๔๒	พื้นฐานคอมพิวเตอร์และเทคโนโลยีสารสนเทศ	○	○	●	○	○	●	○	●	●	○	●	○	●	○	○	●	○	●	○	●
๐๐๐ ๒๖๔	สันติศึกษา	○	○	●	○	○	●	●	○	○	○	○	●	●	●	○	●	○	●	○	○
๐๐๐ ๒๖๕	ภาวะผู้นำ	○	●	○	○	●	○	○	●	●	○	○	○	●	●	○	●	○	○	●	○
๐๐๐ ๒๖๖	หลักธรรมาภิบาล	○	○	●	○	●	○	○	●	●	○	○	○	●	○	●	●	○	○	●	○

รหัสวิชา	รายวิชา	๑.คุณธรรม จริยธรรม					๒. ความรู้					๓. ทักษะทาง ปัญญา			๔. ทักษะความสัมพันธ์ ระหว่างบุคคลและ ความรับผิดชอบ				๕. ทักษะการ วิเคราะห์เชิง ตัวเลข การ สื่อสาร และการ ใช้เทคโนโลยี สารสนเทศ			
		๑	๒	๓	๔	๕	๑	๒	๓	๔	๕	๑	๒	๓	๑	๒	๓	๔	๑	๒	๓	
๐๐๐ ๒๖๐	การปกครองคณะสงฆ์ไทย	●	●	○	○	●	●	○	●	○	○	●	○	●	○	●	●	○	●	○	○	
๐๐๐ ๒๖๑	ธรรมะภาคภาษาอังกฤษ	●	○	○	○	●	●	○	○	○	○	●	○	●	○	○	○	●	●	○	○	
๐๐๐ ๒๖๒	ธรรมนิเทศ	●	○	○	○	●	●	○	●	○	○	●	○	●	○	○	●	●	●	○	○	
๐๐๐ ๒๖๓	งานวิจัยและวรรณกรรมทางพระพุทธศาสนา	●	○	○	●	○	●	○	○	○	●	●	○	●	○	○	●	●	●	○	●	
ค. กลุ่มวิชาวิปัสสนาธุระ ๔ หน่วยกิต																						
๐๐๐ ๑๕๑	ธรรมะภาคปฏิบัติ ๑	●	○	○	●	○	●	●	○	○	○	●	●	○	○	○	○	●	●	○	○	○
๐๐๐ ๑๕๒	ธรรมะภาคปฏิบัติ ๒	●	○	○	●	○	●	●	○	○	○	●	●	○	○	○	○	●	●	○	○	○
๐๐๐ ๒๕๓	ธรรมะภาคปฏิบัติ ๓	●	○	○	●	○	●	●	○	○	○	●	●	○	○	○	○	●	●	○	○	○
๐๐๐ ๒๕๔	ธรรมะภาคปฏิบัติ ๔	●	○	○	●	○	●	●	○	○	○	●	●	○	○	○	○	●	●	○	○	○
๐๐๐ ๓๕๕	ธรรมะภาคปฏิบัติ ๕	●	○	○	●	○	●	●	○	○	○	●	●	○	○	○	○	●	●	○	○	○
๐๐๐ ๓๕๖	ธรรมะภาคปฏิบัติ ๖	●	○	○	●	○	●	●	○	○	○	●	●	○	○	○	○	●	●	○	○	○
๐๐๐ ๔๕๗	ธรรมะภาคปฏิบัติ ๗	●	○	○	●	○	●	●	○	○	○	●	●	○	○	○	○	●	●	○	○	○

แผนที่แสดงการกระจายความรับผิดชอบมาตรฐานการเรียนรู้จากหลักสูตรสู่รายวิชาของหมวดวิชาเฉพาะด้าน (Curriculum Mapping)

● ความรับผิดชอบหลัก ○ ความรับผิดชอบรอง

รหัสวิชา	รายวิชา	๑.คุณธรรม จริยธรรม					๒. ความรู้					๓. ทักษะทางปัญญา			๔. ทักษะความสัมพันธ์ระหว่างบุคคลและความรับผิดชอบ				๕. ทักษะการวิเคราะห์เชิงตัวเลข การสื่อสาร และการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศ			
		๑	๒	๓	๔	๕	๑	๒	๓	๔	๕	๑	๒	๓	๑	๒	๓	๔	๑	๒	๓	
๒.๒ วิชาแกน ๓๓ หน่วยกิต																						
๔๐๕ ๓๐๑	สังคมวิทยาและมานุษยวิทยาเบื้องต้น	○	○	○	○	○	●	●	○	○	○	○	●	○	○	○	○	○	●	○	○	●
๔๐๕ ๓๐๒	หลักและทฤษฎีทางการพัฒนาสังคม	●	○	○	○	○	●	●	●	○	○	○	●	○	○	○	○	○	●	○	○	●
๔๐๕ ๓๐๓	หลักและระเบียบวิธีวิจัยทางการพัฒนาสังคม	○	○	○	○	○	●	●	○	○	○	●	●	○	○	○	○	○	●	●	○	●
๔๐๕ ๓๐๔	การเปลี่ยนแปลงทางสังคมและปัญหาสังคม	○	●	○	○	○	●	●	○	●	○	●	●	○	○	○	○	○	●	○	○	●
๔๐๕ ๓๐๕	การศึกษาอิสระทางการพัฒนาสังคม	○	○	○	○	○	●	○	○	●	●	●	●	●	●	●	●	●	●	●	●	●
๔๐๕ ๓๐๖	ประชากรศาสตร์และนิเวศวิทยามนุษย์	○	○	○	○	○	●	●	○	○	○	●	●	○	○	○	○	○	●	●	○	●
๔๐๕ ๓๐๗	จิตวิทยาสังคมและบุคลิกภาพ	○	○	○	○	○	●	○	●	○	○	○	○	●	○	○	●	○	○	○	●	○
๔๐๕ ๔๐๑	กระบวนการและเทคนิคการทำงานพัฒนาสังคม	○	○	○	○	○	●	○	○	○	○	○	●	●	●	●	○	○	○	○	●	●
๔๐๕ ๔๐๒	แนวคิดการพัฒนาวิสาหกิจชุมชน	○	○	○	●	○	●	○	●	●	●	○	○	●	●	○	○	○	●	○	○	●
๔๐๕ ๔๐๓	การฝึกปฏิบัติการพัฒนาสังคม	○	●	●	●	●	●	●	○	●	○	●	●	●	●	●	●	●	●	○	●	●
๒.๓ วิชาเฉพาะด้าน จำนวน ๓๒ หน่วยกิต																						
๔๐๕ ๓๐๘	นโยบายสังคมเพื่อการพัฒนาสังคม	○	○	○	○	○	●	●	●	○	●	○	○	●	○	○	○	○	○	○	○	●
๔๐๕ ๓๐๙	การจัดการทรัพยากรทางวัฒนธรรม	○	○	○	●	○	●	○	●	●	○	●	●	●	○	○	○	○	●	○	○	○
๔๐๕ ๓๑๐	ภาษาอังกฤษสำหรับนักพัฒนาสังคม	○	○	○	○	○	●	○	○	●	○	○	○	●	●	○	○	○	●	○	●	●

หมวดที่ ๕ การประเมินผลนิสิต

๑. กฎระเบียบหรือหลักเกณฑ์ในการให้ระดับคะแนน (เกรด)

การวัดผลและการสำเร็จการศึกษาเป็นไปตามระเบียบมหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย ว่าด้วยการศึกษาระดับปริญญาตรี พ.ศ.๒๕๔๒ แก้ไขเพิ่มเติม ฉบับที่ ๒ พ.ศ. ๒๕๕๐

ระบบการประเมินผลการศึกษาในแต่ละรายวิชานั้นให้มีผลการศึกษาระดับ (Grade) และค่าระดับ (Grade-Point) ดังนี้

ผลการศึกษา	ระดับ	ค่าระดับ
ดีเยี่ยม (EXCELLENT)	A	๔.๐
ดีมาก (VERY GOOD)	B+	๓.๕
ดี (GOOD)	B	๓.๐
ค่อนข้างดี (VERY FAIR)	C+	๒.๕
พอใช้ (FAIR)	C	๒.๐
ค่อนข้างพอใช้ (QUITE FAIR)	D+	๑.๕
อ่อน (POOR)	D	๑.๐
ตก (FAILED)	F	๐

ทั้งนี้ เกณฑ์คะแนนต่ำสุดที่ถือว่าผ่านในรายวิชานั้นๆ คือ ระดับ D

๒. กระบวนการทวนสอบมาตรฐานผลสัมฤทธิ์ของนิสิต

๒.๑ การทวนสอบมาตรฐานผลการเรียนรู้ขณะนิสิตยังไม่สำเร็จการศึกษา

ให้กำหนดระบบการทวนสอบผลสัมฤทธิ์การเรียนรู้ของนิสิตเป็นส่วนหนึ่งของระบบการประกันคุณภาพภายในของสถาบันอุดมศึกษาที่จะต้องทำความเข้าใจตรงกันทั้งสถาบัน และนำไปดำเนินการจนบรรลุผลสัมฤทธิ์ซึ่งผู้ประเมินภายนอกจะต้องสามารถตรวจสอบได้

(๑) การทวนสอบในระดับรายวิชาควรให้นิสิตประเมินการเรียนการสอนในระดับรายวิชา มีคณะกรรมการพิจารณาความเหมาะสมของข้อสอบให้เป็นไปตามแผนการสอน มีการประเมินข้อสอบโดยผู้ทรงคุณวุฒิภายนอก

(๒) การทวนสอบในระดับหลักสูตรสามารถทำได้โดยมีระบบประกันคุณภาพภายในสถาบันอุดมศึกษาดำเนินการทวนสอบมาตรฐานผลการเรียนรู้และรายงานผล

๒.๒ การทวนสอบมาตรฐานผลการเรียนรู้หลังจากนิสิตสำเร็จการศึกษา

การกำหนดกลวิธีการทวนสอบมาตรฐานผลการเรียนรู้ของนิสิต ควรเน้นการทำวิจัยสัมฤทธิ์ผลของการประกอบอาชีพของบัณฑิต ที่ทำอย่างต่อเนื่องและนำผลวิจัยที่ได้ย้อนกลับมาปรับปรุงกระบวนการเรียนการ

สอน และหลักสูตรแบบครบวงจร รวมทั้งการประเมินคุณภาพของหลักสูตรและหน่วยงานโดยองค์กรระดับสากล โดยการวิจัยอาจดำเนินการดังตัวอย่างต่อไปนี้

(๑) ภาวการณ์ได้งานทำของบัณฑิต ประเมินจากบัณฑิตแต่ละรุ่นที่จบการศึกษา ในด้านของระยะเวลาในการหางานทำ ความเห็นต่อความรู้ ความสามารถ ความมั่นใจของบัณฑิตในการประกอบกรงานอาชีพ

(๒) การตรวจสอบจากผู้ประกอบการ โดยการขอเข้าสัมภาษณ์ หรือ การแบบส่งแบบสอบถาม เพื่อประเมินความพึงพอใจในบัณฑิตที่จบการศึกษาและเข้าทำงานในสถานประกอบการนั้นๆ ในคาบระยะเวลาต่างๆ เช่น ปีที่ ๑ ปีที่ ๕ เป็นต้น

(๓) การประเมินตำแหน่ง และหรือความก้าวหน้าในสายงานของบัณฑิต

(๔) การประเมินจากสถานศึกษาอื่น โดยการส่งแบบสอบถาม หรือสอบถามเมื่อมีโอกาสในระดับความพึงพอใจในด้านความรู้ ความพร้อม และสมบัติด้านอื่นๆ ของบัณฑิตจะจบการศึกษาและเข้าศึกษาเพื่อปริญญาที่สูงขึ้นในสถานศึกษานั้นๆ

(๕) การประเมินจากนิสิตเก่า ที่ไปประกอบอาชีพ ในแง่ของความพร้อมและความรู้จากสาขาวิชาที่เรียน รวมทั้งสาขาอื่นๆ ที่กำหนดในหลักสูตร ที่เกี่ยวเนื่องกับการประกอบอาชีพของบัณฑิต รวมทั้งเปิดโอกาสให้เสนอข้อคิดเห็นในการปรับหลักสูตรให้ดียิ่งขึ้นด้วย

(๖) ความเห็นจากผู้ทรงคุณวุฒิภายนอก ที่มาประเมินหลักสูตร หรือ เป็นอาจารย์พิเศษ ต่อความพร้อมของนิสิตในการเรียน และสมบัติอื่นๆ ที่เกี่ยวข้องกับกระบวนการเรียนรู้ และการพัฒนาองค์ความรู้ของนิสิต

๓. เกณฑ์การสำเร็จการศึกษาตามหลักสูตร

นิสิตผู้สำเร็จการศึกษาต้องมีคุณสมบัติดังต่อไปนี้ :-

๓.๑ สอบได้หน่วยกิตสะสมครบตามหลักสูตรที่เข้าศึกษาภายในระยะเวลาไม่เกิน ๒ เท่าของเวลาการศึกษาตามหลักสูตรและมีค่าระดับเฉลี่ยสะสมไม่ต่ำกว่า ๒.๐๐

๓.๒ ผ่านการฝึกภาคปฏิบัติตามข้อบังคับมหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย ว่าด้วยการฝึกภาคปฏิบัติวิปัสสนากัมมัฏฐาน/หรือปฏิบัติงานบริการสังคมครบ ๒๐๐ ชั่วโมง

๓.๓ ไม่มีพันธะอื่นใดกับมหาวิทยาลัย

หมวดที่ ๖ การพัฒนาคณาจารย์

๑. การเตรียมการสำหรับอาจารย์ใหม่

๑.๑ มีการปฐมนิเทศแนะแนวอาจารย์ใหม่ ให้มีความรู้และความเข้าใจเกี่ยวกับนโยบายของมหาวิทยาลัย และเกี่ยวกับหลักสูตรที่สอน

๑.๒ ส่งเสริมและพัฒนาองค์ความรู้ให้แก่คณาจารย์ให้มีการเพิ่มพูนความรู้ สร้างเสริมประสบการณ์เพื่อ ส่งเสริมการสอนและการวิจัยอย่างต่อเนื่องโดยผ่านการทำวิจัยสายตรงในสาขาวิชาการพัฒนาสังคม การสนับสนุน ด้านการศึกษาต่อ ศึกษาดูงาน ฝึกอบรม ดูงานทางวิชาการและวิชาชีพในองค์กรต่างๆ การประชุมทางวิชาการทั้ง ในประเทศและ/หรือต่างประเทศ หรือการลาเพื่อพัฒนาการเรียนการสอน

๒. การพัฒนาความรู้และทักษะให้แก่คณาจารย์

๒.๑ การพัฒนาทักษะการจัดการเรียนการสอน การวัดและการประเมินผล

(๑) ส่งเสริมและพัฒนาประสบการณ์ด้านความรู้แก่อาจารย์ให้มีการเพิ่มพูนความรู้ สร้างเสริม ประสบการณ์เพื่อส่งเสริมการสอนและการวิจัยอย่างต่อเนื่องโดยผ่านการทำวิจัยสายตรงในสาขาวิชา เป็นอันดับ แรก การสนับสนุนด้านการศึกษาต่อ ฝึกอบรม ดูงาน การประชุมทางวิชาการทั้งในประเทศและหรือต่างประเทศ หรือการลาเพื่อเพิ่มพูนประสบการณ์

(๒) การเพิ่มพูนทักษะและประสบการณ์การจัดการเรียนการสอนและการประเมินผลให้ทันสมัย

(๓) จัดหาสื่อการสอนและอุปกรณ์การศึกษาที่ทันสมัยแก่คณาจารย์

๒.๒ การพัฒนาวิชาการและวิชาชีพด้านอื่นๆ

(๑) การมีส่วนร่วมในกิจกรรมบริการวิชาการแก่ชุมชนที่เกี่ยวข้องกับการพัฒนาความรู้และคุณธรรม

(๒) มีการกระตุ้นจิตสำนึกอาจารย์ทำผลงานทางวิชาการสายตรงในสาขาวิชา

(๓) ส่งเสริมการทำวิจัยสร้างองค์ความรู้ใหม่เป็นหลักและเพื่อพัฒนาการเรียนการสอนและมีความ เชี่ยวชาญในสาขาวิชาชีพ

หมวดที่ ๗ การประกันคุณภาพหลักสูตร

๑. การบริหารหลักสูตร

การบริหารจัดการหลักสูตรจัดให้ดำเนินการตามเกณฑ์มาตรฐานหลักสูตรตามรายละเอียดต่อไปนี้

๑.๑ จัดให้มีอาจารย์ผู้รับผิดชอบหลักสูตรจำนวน ๕ ท่าน ซึ่งมีคุณสมบัติและมีผลงานวิชาการเป็นไปตามประกาศกระทรวงศึกษาธิการ เรื่องเกณฑ์มาตรฐานหลักสูตรระดับปริญญาตรี พ.ศ. ๒๕๕๘ ทำหน้าที่ในการบริหารและพัฒนาหลักสูตรและการเรียนการสอน ตั้งแต่การวางแผน การควบคุมคุณภาพ การติดตามประเมินผลและการพัฒนาหลักสูตรตลอดระยะเวลาที่จัดการศึกษา และมีหน้าที่ในการเป็นอาจารย์ผู้สอน

๑.๒ จัดให้มีอาจารย์ประจำหลักสูตร ซึ่งมีคุณสมบัติและมีผลงานวิชาการเป็นไปตามประกาศกระทรวงศึกษาธิการ เรื่องเกณฑ์มาตรฐานหลักสูตรระดับปริญญาตรี พ.ศ. ๒๕๕๘ ทำหน้าที่รับผิดชอบตามพันธกิจของการอุดมศึกษาและปฏิบัติหน้าที่เต็มเวลา และมีหน้าที่ในการเป็นอาจารย์ผู้สอน

๑.๓ มีการควบคุมภาระงานและผลงานทางวิชาการของอาจารย์ ให้เป็นไปตามประกาศกระทรวงศึกษาธิการ เรื่องเกณฑ์มาตรฐานหลักสูตรระดับปริญญาตรี พ.ศ. ๒๕๕๘

๑.๔ จัดให้มีคณะกรรมการพัฒนาหลักสูตรเพื่อรับผิดชอบในการวางแผนปรับปรุงพัฒนาหลักสูตรอย่างต่อเนื่องทุกๆ ๕ ปี

๑.๕ มีผลการดำเนินการบรรลุตามเป้าหมายตัวบ่งชี้ทั้งหมดอยู่ในเกณฑ์ดีต่อเนื่อง ๒ ปีการศึกษาเพื่อติดตามการดำเนินการตาม TQF ต่อไป ทั้งนี้เกณฑ์การประเมินผ่าน คือ มีการดำเนินงานตามข้อ ๑ - ๕ และอย่างน้อยร้อยละ ๘๐ ของตัวบ่งชี้ผลการดำเนินงานที่ระบุไว้ในแต่ละปี

๒. บัณฑิต

๒.๑ หลักสูตรมีการติดตามคุณภาพของบัณฑิตตามมาตรฐานผลการเรียนรู้หรือผลการเรียนรู้ที่คาดหวังของหลักสูตร โดยพิจารณาจากข้อมูลผลลัพธ์การเรียนรู้ และการปฏิบัติงานของบัณฑิต นอกจากนั้นยังติดตามความต้องการของตลาดแรงงานและสังคม

๒.๒ คณะสังคมศาสตร์ สำนวจความพึงพอใจและความคาดหวังของผู้ใช้บัณฑิตเป็นประจำทุกปี และแจ้งผลการสำรวจให้กับคณะกรรมการบริหารหลักสูตรได้ทราบเพื่อเป็นข้อมูลสำหรับการปรับปรุงพัฒนาหลักสูตรและการจัดการเรียนการสอน หลักสูตรกำหนดว่า ผู้ใช้บัณฑิตจะต้องมีคะแนนความพึงพอใจมากกว่า ๓.๕ (จากระดับ ๕)

๓. นิสิต

๓.๑ มีการวางแผนกระบวนการรับนิสิตอย่างมีระบบและกลไก โดยกำหนดคุณสมบัติของนิสิตให้สอดคล้องกับลักษณะธรรมชาติของหลักสูตร เกณฑ์ในการคัดเลือกมีความโปร่งใส ชัดเจน มีเครื่องมือในการคัดเลือกนิสิตที่มีความพร้อมสามารถสำเร็จการศึกษาได้ตามระยะเวลาที่หลักสูตรกำหนด

๓.๒ มีกระบวนการในการส่งเสริมและพัฒนานิสิต มีการวางแผนการดำเนินงานอย่างเป็นระบบมีกลไกที่นำไปสู่การปฏิบัติและมีการประเมินผลเพื่อนำมาปรับปรุงและพัฒนา โดยการจัดกิจกรรมการพัฒนาความรู้ในรูปแบบต่างๆ ทั้งกิจกรรมในห้องเรียนและนอกห้องเรียน มีกิจกรรมเสริมสร้างความเป็นพลเมืองที่ดีมีจิตสำนึกสาธารณะ

๓.๓ มีกระบวนการในการดูแลให้คำปรึกษาจากอาจารย์ที่ปรึกษา และมีการวางระบบการป้องกันหรือการบริหารจัดการความเสี่ยงของนิสิต เพื่อให้นิสิตสามารถสำเร็จการศึกษาได้ตามระยะเวลาที่หลักสูตรกำหนด

๓.๔ มีการรักษาอัตราความคงอยู่ อัตราความสำเร็จการศึกษา โดยการควบคุมติดตามและประเมินผลความพึงพอใจของนิสิตต่อหลักสูตร และมีการจัดรายงานผลการจัดการข้อร้องเรียนของนิสิต เพื่อนำมาพัฒนาคุณภาพหลักสูตร

๔. อาจารย์

หลักสูตรมีกระบวนการบริหารและพัฒนาอาจารย์ ตั้งแต่ระบบการรับอาจารย์ใหม่ การคัดเลือกอาจารย์ โดยให้ความสำคัญกับคุณสมบัติความรู้ ความเชี่ยวชาญทางด้านการพัฒนาสังคม และความมุ่งมั่นในการผลิตผลงานทางวิชาการ โดยมีรายละเอียดดังนี้

๔.๑ การรับอาจารย์ใหม่

มีการคัดเลือกอาจารย์ใหม่ตามระเบียบและหลักเกณฑ์ของมหาวิทยาลัยโดยอาจารย์ใหม่จะต้องมีวุฒิการศึกษาระดับปริญญาโทขึ้นไปในสาขาการพัฒนาสังคม สาขาการพัฒนารวมชน สาขาสังคมวิทยาหรือสาขาวิชาที่เกี่ยวข้องโดยจะต้องสอบผ่านภาษาอังกฤษตามเกณฑ์ที่มหาวิทยาลัยกำหนด

ทั้งนี้การรับอาจารย์ใหม่จะต้องนำไปสู่การมีอัตรากำลังที่เหมาะสมกับจำนวนนิสิตที่รับเข้ามาศึกษาในหลักสูตร

๔.๒ การบริหารอาจารย์

หลักสูตรมีการกำหนดบทบาทหน้าที่และความรับผิดชอบของอาจารย์ผู้รับผิดชอบหลักสูตรอย่างชัดเจน โดยมอบหมายภาระงานตามความเหมาะสมกับคุณวุฒิ ความรู้ความสามารถ และประสบการณ์ ส่งเสริมจูงใจสนับสนุนในการพัฒนาผลงานทางวิชาการ มีระบบยกย่องและธำรงรักษาอย่างมีประสิทธิภาพ ทำให้อัตราการคงอยู่ของอาจารย์อยู่ในระดับสูง และมีคะแนนความพึงพอใจของอาจารย์มากกว่า ๓.๕ (จากระดับ ๕)

ทั้งนี้โดยบทบาทหน้าที่ อาจารย์ผู้รับผิดชอบหลักสูตร และผู้สอน จะต้องประชุมร่วมกันในการวางแผนจัดการเรียนการสอน ประเมินผลและให้ความเห็นชอบการประเมินผลทุกรายวิชา เก็บรวบรวมข้อมูลเพื่อเตรียมไว้สำหรับการปรับปรุงหลักสูตร ตลอดจนปรึกษาหารือหรือแนวทางที่จะทำให้บรรลุเป้าหมายตามหลักสูตร และได้บัณฑิตเป็นไปตามคุณลักษณะบัณฑิตที่พึงประสงค์

๔.๓. การส่งเสริมและพัฒนาอาจารย์

หลักสูตรสนับสนุนให้อาจารย์ทุกรูป/คน ได้รับการพัฒนาด้านวิชาการหรือวิชาชีพ ส่งเสริมให้อาจารย์พัฒนาตนเองในการสร้างผลงานทางวิชาการอย่างต่อเนื่อง โดยอาจารย์ทุกท่านจะต้องผลิตผลงานทางวิชาการให้ได้ ดังนี้

๑) ผลงานวิจัย จำนวน ๑ เรื่อง ในรอบ ๒ ปี

๒) บทความทางวิชาการที่ตีพิมพ์ในวารสารที่อยู่ในฐาน TCI จำนวน ๑ เรื่องต่อปี

๓) เอกสารประกอบการสอน / หนังสือ / ตำรา / งานแปล ประเภทใดประเภทหนึ่ง จำนวน ๑ เรื่องต่อปี

ทั้งนี้คณะสังคมศาสตร์จะต้องพัฒนาระบบและกลไกภายในที่เอื้อต่อการพัฒนาผลงานทางวิชาการดังกล่าวข้างต้น ในขณะที่เดียวกันในด้านประสิทธิภาพการสอนของอาจารย์จะต้องได้รับผลการประเมินความพึงพอใจจากนิสิตมีคะแนนความพึงพอใจมากกว่า ๓.๕ (จากระดับ ๕)

๕. หลักสูตร การเรียนการสอนและการประเมินผู้เรียน

หลักสูตรมีการบริหารจัดการให้มีประสิทธิภาพและประสิทธิผลอย่างต่อเนื่อง ตั้งแต่การออกแบบหลักสูตร มีการควบคุมกำกับกับการจัดทำรายวิชา การวางระบบผู้สอนและกระบวนการจัดการเรียนการสอนในแต่ละรายวิชา มีการประเมินผู้เรียน การกำกับให้มีการประเมินตามสภาพจริง มีวิธีการประเมินที่หลากหลาย การจัดกิจกรรมการเรียนการสอนสอดคล้องกับกรอบมาตรฐานคุณวุฒิอุดมศึกษาโดยมีรายละเอียดดังนี้

๕.๑ สารของรายวิชาในหลักสูตร

หลักสูตรจัดการเรียนการสอนให้ผลลัพธ์การเรียนรู้ของผู้เรียนตรงกับผลลัพธ์การเรียนรู้ที่กำหนดในรายวิชาและหลักสูตร โดยใช้กระบวนการทวนสอบผลสัมฤทธิ์ทางการศึกษาเป็นเครื่องในการกำกับให้เป็นไปตามที่กำหนดไว้ใน มคอ.๒

๕.๒ การวางระบบผู้สอนและกระบวนการจัดการเรียนการสอน

หลักสูตรจัดผู้สอนให้เหมาะสมกับรายวิชาที่สอน ตามความรู้ความสามารถและความชำนาญในเนื้อหา ทั้งนี้คำนึงถึงสาขาวิชา ประสบการณ์ทำงาน และผลงานทางวิชาการของผู้สอน โดยมีการกำกับให้อาจารย์ทุกท่านจะต้องมีการทำประมวลการสอนรายวิชา (มคอ.๓) ทุกรายวิชา และมีการประเมินการจัดการเรียนการสอน (มคอ.๕) ทุกรายวิชา รวมทั้งมีการประเมินหลักสูตร (มคอ.๗) อย่างครบถ้วน

ส่งเสริมให้อาจารย์จัดกิจกรรมที่เป็นกระบวนการบูรณาการการจัดการเรียนการสอนเข้ากับพันธกิจด้านการวิจัย การบริการวิชาการและการทำนุบำรุงศิลปวัฒนธรรมอย่างครบถ้วน

๕.๓ การประเมินผู้เรียน

หลักสูตรมีการประเมินผลการเรียนรู้ของนิสิตโดยใช้การประเมินตามสภาพจริง โดยมีเครื่องมือการประเมินที่หลากหลาย ทั้งข้อสอบปรนัย อัตนัย การบ้าน รายงานที่มอบหมาย การสอบปากเปล่า การสังเกตพฤติกรรม การวัดทักษะการปฏิบัติงาน เป็นต้น

๖. สิ่งสนับสนุนการเรียนรู้

หลักสูตรโดยการสนับสนุนของคณะสังคมศาสตร์ จัดเตรียมความพร้อมทางกายภาพทั้ง ห้องเรียน ห้องปฏิบัติการ สภาพแวดล้อมด้านการเรียนรู้ รวมทั้งจัดสิ่งอำนวยความสะดวกและสิ่งสนับสนุนการศึกษา ประกอบด้วย ห้องสมุดคณะสังคมศาสตร์ ฐานข้อมูลทรัพยากรการเรียนรู้ วารสารวิชาการเพื่อการสืบค้นให้เพียง และทันสมัย มีการบริการอินเทอร์เน็ตความเร็วสูง เพียงพอและทั่วถึงตามความต้องการของนิสิต โดยมีการปรับปรุงสิ่งสนับสนุนการเรียนรู้ให้มีความทันสมัยตลอดเวลาโดยอาศัยผลการประเมินความพึงพอใจของนิสิตต่อสิ่งสนับสนุนการเรียนรู้มากกว่า ๓.๕ คะแนน (จากระดับ ๕)

๗. ตัวบ่งชี้ผลการดำเนินงาน (Key Performance Indicators)

ตัวบ่งชี้ผลการดำเนินงาน (Key Performance Indicators) ของหลักสูตร

ดัชนีบ่งชี้ผลการดำเนินงาน	ปีที่ ๑	ปีที่ ๒	ปีที่ ๓	ปีที่ ๔	ปีที่ ๕
๑. อาจารย์ประจำหลักสูตรอย่างน้อยร้อยละ ๘๐ มีส่วนร่วมในการประชุมเพื่อวางแผน ติดตาม และทบทวนการดำเนินงานหลักสูตร	X	X	X	X	X
๒. มีรายละเอียดของหลักสูตร ตามแบบ มคอ.๒ ที่สอดคล้องกับมาตรฐานคุณวุฒิสาขา/สาขาวิชา	X	X	X	X	X

ดัชนีบ่งชี้ผลการดำเนินงาน	ปีที่ ๑	ปีที่ ๒	ปีที่ ๓	ปีที่ ๔	ปีที่ ๕
๓. มีรายละเอียดของรายวิชา และประสบการณ์ภาคสนาม (ถ้ามี) ตามแบบ มคอ.๓ และ มคอ.๔ อย่างน้อยก่อนการเปิดสอนในแต่ละภาคการศึกษา ให้ครบทุกรายวิชา	X	X	X	X	X
๔. จัดทำรายงานผลการดำเนินการของรายวิชา และประสบการณ์ภาคสนาม (ถ้ามี) ตามแบบ มคอ.๕ & ๖ ภายใน ๓๐ วัน หลังสิ้นสุดภาคการศึกษาที่เปิดสอนให้ครบทุกรายวิชา	X	X	X	X	X
๕. จัดทำรายงานผลการดำเนินการของหลักสูตร ตามแบบ มคอ.๗ ภายใน ๖๐ วัน หลังสิ้นสุดปีการศึกษา	X	X	X	X	X
๖. มีการทวนสอบผลสัมฤทธิ์ของนิสิตตามมาตรฐานผลการเรียนรู้ที่กำหนด ใน มคอ.๓ & ๔ (ถ้ามี) อย่างน้อยร้อยละ ๒๕ ของรายวิชาที่เปิดสอนในแต่ละปีการศึกษา	X	X	X	X	X
๗. มีการพัฒนา/ปรับปรุงการจัดการเรียนการสอน กลยุทธ์การสอน หรือ การประเมินผลการเรียนรู้ จากผลการประเมินการดำเนินงานที่รายงาน ใน มคอ.๗ ปีที่แล้ว		X	X	X	X
๘. อาจารย์ใหม่ (ถ้ามี) ทุกคน ได้รับการปฐมนิเทศหรือคำแนะนำด้านการจัดการเรียนการสอน	X	X	X	X	X
๙. อาจารย์ประจำทุกคนได้รับการพัฒนาทางวิชาการ และ/หรือวิชาชีพ อย่างน้อยปีละหนึ่งครั้ง	X	X	X	X	X
๑๐. จำนวนบุคลากรสนับสนุนการเรียนการสอน (ถ้ามี) ได้รับการพัฒนา วิชาการ และ/หรือวิชาชีพ ไม่น้อยกว่าร้อยละ ๕๐ ต่อปี	X	X	X	X	X
๑๑. ระดับความพึงพอใจของนิสิตปีสุดท้าย/บัณฑิตใหม่ที่มีต่อคุณภาพ หลักสูตร เฉลี่ยไม่น้อยกว่า ๓.๕ จากคะแนน ๕.๐				X	X
๑๒. ระดับความพึงพอใจของผู้ใช้บัณฑิตที่มีต่อบัณฑิตใหม่ เฉลี่ยไม่น้อยกว่า ๓.๕ จากคะแนนเต็ม ๕.๐					X

หมวดที่ ๘ กระบวนการประเมินและปรับปรุงหลักสูตร

๑. การประเมินประสิทธิผลของการสอน

๑.๑. การประเมินกลยุทธ์การสอน

ก่อนดำเนินการสอนควรมีการประเมินกลยุทธ์การสอนโดยทีมผู้สอนหรือระดับภาควิชา และ/หรือ การปรึกษาหารือกับผู้เชี่ยวชาญด้านหลักสูตรหรือวิธีการสอน ส่วนช่วงหลังการสอนควรมีการวิเคราะห์ผลการประเมินการสอนโดยนิสิตและการวิเคราะห์ผลการเรียนของนิสิต

ด้านกระบวนการนำผลการประเมินไปปรับปรุง สามารถทำโดยรวบรวมปัญหา/ข้อเสนอแนะเพื่อปรับปรุง และกำหนดประธานหลักสูตรและทีมผู้สอนนำไปปรับปรุงและรายงานผลต่อไป

๑.๒. การประเมินทักษะของอาจารย์ในการใช้แผนกลยุทธ์การสอน

การประเมินทักษะดังกล่าวสามารถทำได้โดยการ

- ประเมินโดยนิสิตในแต่ละรายวิชา
- การสังเกตการณ์ของผู้รับผิดชอบหลักสูตร/ประธานหลักสูตร และ/หรือทีมผู้สอน
- ภาพรวมของหลักสูตรประเมินโดยบัณฑิตใหม่
- การทดสอบผลการเรียนรู้ของนิสิตเทียบเคียงกับสถาบันอื่นในหลักสูตรเดียวกัน

๒. การประเมินหลักสูตรในภาพรวม

การประเมินหลักสูตรในภาพรวม โดยสำรวจข้อมูลจาก

- นิสิตปีสุดท้าย/ บัณฑิตใหม่
- ผู้ว่าจ้าง
- ผู้ทรงคุณวุฒิภายนอก

รวมทั้งสำรวจสัมฤทธิ์ผลของบัณฑิต

๓. การประเมินผลการดำเนินงานตามรายละเอียดหลักสูตร

ให้ประเมินตามตัวบ่งชี้ผลการดำเนินงานที่ระบุไว้ในหมวดที่ ๗ ข้อ ๗ โดยคณะกรรมการประเมินอย่างน้อย ๓ คน ซึ่งต้องประกอบด้วยผู้ทรงคุณวุฒิในสาขาวิชาเดียวกันอย่างน้อย ๑ คน (ควรเป็นคณะกรรมการประเมินชุดเดียวกันกับการประกันคุณภาพภายใน)

๔. การทบทวนผลการประเมินและวางแผนปรับปรุงหลักสูตรและแผนกลยุทธ์การสอน

- รวบรวมข้อเสนอแนะ/ข้อมูล จากการประเมินจากนิสิต ผู้ใช้บัณฑิต ผู้ทรงคุณวุฒิ
- วิเคราะห์ทบทวนข้อมูลข้างต้น โดยผู้รับผิดชอบหลักสูตร/ประธานหลักสูตร
- เสนอการปรับปรุงหลักสูตรและแผนกลยุทธ์ (ถ้ามี)

ผนวก ก
คำอธิบายรายวิชา

ผนวก ก

คำอธิบายรายวิชา

๑. หมวดวิชาศึกษาทั่วไป

๑) วิชาบังคับ จำนวน ๑๘ หน่วยกิต

๐๐๐ ๑๐๑ มนุษย์กับสังคม

๒ (๒-๐-๔)

(Man and Society)

ศึกษาความหมายและความเป็นมาเกี่ยวกับมนุษย์กับสังคม ตามหลักการทางมนุษยศาสตร์ และสังคมศาสตร์ พฤติกรรมมนุษย์กับการพัฒนาตน การปฏิสัมพันธ์ระหว่างมนุษย์กับสังคม สถาบันสังคม ประชาสังคม กระบวนการทางสังคมและวัฒนธรรม การวิเคราะห์ปัญหาสังคมไทยในปัจจุบัน

๐๐๐ ๑๐๒ กฎหมายทั่วไป

๒ (๒-๐-๔)

(General Law)

ศึกษาความรู้เบื้องต้นเกี่ยวกับกฎหมายทั่วไป ที่มาของระบบกฎหมาย ลักษณะทั่วไปและประเภทของกฎหมาย กฎหมายมหาชน กฎหมายเอกชนที่เกี่ยวกับพระสงฆ์ กฎหมายที่พระสงฆ์ควรรู้เป็นการเฉพาะ และกฎหมายศาสนาอื่น

๐๐๐ ๑๐๓ เทคนิคการศึกษาระดับอุดมศึกษา

(๒) (๒-๐-๔)

(Technique of Higher Learning)

ศึกษาเทคนิคการศึกษาระดับอุดมศึกษา เน้นการเรียนรู้ด้วยตนเอง การใช้ห้องสมุด การสืบค้นข้อมูลทางอินเทอร์เน็ต วิธีแสวงหาความรู้ ทักษะการเรียนรู้ในศตวรรษที่ ๒๑ การเขียนรายงานและภาคินิพนธ์

๐๐๐ ๑๐๔ ปรัชญาเบื้องต้น

๒ (๒-๐-๔)

(Introduction to Philosophy)

ศึกษาความหมายและขอบเขตของปรัชญา ความสัมพันธ์ระหว่างปรัชญา ศาสนาและวิทยาศาสตร์ สาขาปรัชญา และสาระสำคัญของปรัชญาสาขาต่างๆ พัฒนาการของปรัชญาตะวันออกและปรัชญาตะวันตก

๐๐๐ ๑๐๕ ศาสนาทั่วไป

๒ (๒-๐-๔)

(Religions)

ศึกษาความหมาย ลักษณะ ความสำคัญ คุณค่าของศาสนา ประวัติ พัฒนาการ หลักในการศึกษาศาสนา หลักคำสอน พิธีกรรมและจุดมุ่งหมายของศาสนาต่าง ๆ วิเคราะห์ลักษณะที่เป็นสากลร่วมกัน และต่างกันของศาสนาปัจจุบัน อิทธิพลของศาสนาต่อสังคมโลก วิธีการเผยแผ่ศาสนา ความร่วมมือระหว่างศาสนา และท่าทีของศาสนาต่าง ๆ ในประเทศไทย

๐๐๐ ๑๐๕ ภาษากับการสื่อสาร

๒ (๒-๐-๔)

(Language and Communication)

ศึกษาความรู้เบื้องต้นเกี่ยวกับภาษากับการสื่อสาร การใช้ภาษาเพื่อการสื่อสารผ่านทักษะการเรียนรู้ภาษา ๔ ด้าน ได้แก่ การฟัง การพูด การอ่านและการเขียนภาษาไทยเพื่อการสื่อสารในชีวิตประจำวัน และศึกษาระเบียบงานสารบรรณ

๐๐๐ ๑๑๕ ภาษาศาสตร์เบื้องต้น **๒ (๒-๐-๔)**
(Introduction to Linguistics)

ศึกษาความหมายของภาษาและภาษาศาสตร์ สาขาของวิชาภาษาศาสตร์ ลักษณะทั่วไปของภาษา ความรู้ทั่วไปเกี่ยวกับสัทศาสตร์ (Phonetics) สระศาสตร์ (Phonemics) สัทอักษรสากล สัทอักษรไทย และหลักวิเคราะห์ภาษาไทยตามแนวภาษาศาสตร์

๐๐๐ ๑๓๙ คณิตศาสตร์เบื้องต้น **๒ (๒-๐-๔)**
(Basic Mathematics)

ศึกษาหลักพื้นฐานทางคณิตศาสตร์ ข้อความ ประโยคเปิด ประพจน์ ตัวบ่งชี้ปริมาณ ค่าความจริง ตัวเชื่อมข้อความ และนิเสธ การหาค่าความจริง การสมมูลกัน การให้เหตุผล เซต ความหมายเซต ประเภทเซต เซตย่อย การเท่ากันของเซต การดำเนินการของเซต พีชคณิตของเซต และการประยุกต์เซต จำนวนจริง ระบบจำนวนจริง คุณสมบัติของจำนวนจริง สมการ อสมการ ค่าสัมบูรณ์ ความสัมพันธ์ ฟังก์ชัน ฟังก์ชันเชิงซ้อน แมตริกซ์ การดำเนินการแมตริกซ์ การเท่ากัน การบวก การคูณ ดีเทอร์มิแนนต์ อินเวอร์ส แมตริกซ์

๐๐๐ ๒๑๐ ตรรกศาสตร์เบื้องต้น **๒ (๒-๐-๔)**
(Introduction to Logic)

ศึกษานิพจน์ คำที่เป็นปฏิปักษ์ต่อกัน วิภาค การนิยามความหมาย ญัตติประพจน์ในรูปแบบต่างๆ การแบ่งญัตติ ความเป็นปฏิปักษ์แห่งญัตติ ญัตติผสม การให้เหตุผล ปรตถานุมานและปจฉาว่าที่แบบต่างๆ ศึกษาหลักการและวิธีการให้เหตุผลจากบทสนทนาของพระพุทธเจ้าในอนัตตลักขณสูตรหรือในสูตรอื่นๆ บทสนทนาในคัมภีร์กถาวัตถุ ญาณวิทยาของนิกายสรวาสตีวาท วิชาสมาธิของนาคคารชุน เปรียบเทียบความเหมือนและความต่างระหว่างตรรกศาสตร์ตะวันตก กับตรรกศาสตร์ตะวันออก โดยเฉพาะหลักการเชิงตรรกในคัมภีร์

๐๐๐ ๒๓๘ สถิติเบื้องต้นและการวิจัย **๒ (๒-๐-๔)**
(Basic Statistics and Research)

ศึกษาหลักพื้นฐานทางสถิติ การจัดเก็บข้อมูล การรวบรวมข้อมูล การแจกแจงความถี่ การหาค่าแนวโน้มเข้าสู่ส่วนกลาง การกระจายปกติ และความเบ้ ส่วนเบี่ยงเบน ความแปรปรวน ความน่าจะเป็น ค่าสถิติ Z T และ F ประชากรและการสุ่มตัวอย่าง การทดสอบสมมุติฐาน การวิจัยลักษณะและประเภทการวิจัย ขั้นตอนการวิจัย รูปแบบการวิจัย การเขียนโครงการวิจัยและการเขียนรายงานผลการวิจัย

๒) วิชาเลือก จำนวน ๑๒ หน่วยกิต

๐๐๐ ๑๐๓ การเมืองกับการปกครองของไทย **๒ (๒-๐-๔)**
(Politics and Thai Government)

ศึกษาความรู้ทั่วไปเกี่ยวกับการเมืองและการปกครองพัฒนาการการเมืองการปกครองของไทยสถาบันทางการเมืองและการปกครองของไทยกระบวนการทางการเมืองของไทยการจัดระเบียบการปกครองของไทยและพระพุทธศาสนากับการเมืองการปกครองของไทย

๐๐๐ ๑๐๔ เศรษฐศาสตร์ในชีวิตประจำวัน **๒ (๒-๐-๔)**
(Economics in Daily Life)

ศึกษาหลักการเบื้องต้นทางเศรษฐศาสตร์ ปรากฏการณ์ทางเศรษฐกิจที่เกิดขึ้นในชีวิตประจำวันรูปแบบต่าง ๆ ของระบบเศรษฐกิจ การทำงานของกลไกราคาในตลาด บทบาทของภาครัฐและ

ภาคเอกชนในระบบเศรษฐกิจ เงินตราและสถาบันการเงิน เน้นการวิเคราะห์สถานการณ์ปัจจุบันในเรื่องที่เกี่ยวข้อง เป็นข้อมูลประกอบการศึกษา และศึกษาเศรษฐศาสตร์ตามแนวพุทธ

๐๐๐ ๑๐๕ มนุษย์กับสิ่งแวดล้อม

๒ (๒-๐-๔)

(Man and Environment)

ศึกษาสภาพแวดล้อมที่เกี่ยวกับมนุษย์ แนวคิดการบริหารจัดการสิ่งแวดล้อม การจัดการสิ่งแวดล้อมให้เกิดประโยชน์ การแก้ปัญหาที่เกิดขึ้นกับสิ่งแวดล้อม หลักคำสอนทางพระพุทธศาสนาที่เกี่ยวกับสิ่งแวดล้อม และบทบาทของพระสงฆ์ต่อการอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมในประเทศไทย

๐๐๐ ๑๐๖ เหตุการณ์โลกปัจจุบัน

๒ (๒-๐-๔)

(Current World Affairs)

ศึกษาเหตุการณ์สำคัญที่เกิดขึ้นในโลก ทั้งมิติทางด้านเศรษฐกิจ สังคมและการเมือง ความร่วมมือและความขัดแย้งที่เกิดขึ้นในสังคมโลก ประเทศไทยกับเหตุการณ์สำคัญของโลก ความร่วมมือของชาวพุทธในเวทีโลก บทบาทของพระพุทธศาสนากับการแก้ไขปัญหาความขัดแย้งในโลกปัจจุบัน

๐๐๐ ๑๐๖ ภาษาอังกฤษเบื้องต้น

๒ (๒-๐-๔)

(Basic English)

ศึกษากฎเกณฑ์และการใช้ภาษาอังกฤษเกี่ยวกับการใช้คำนำหน้านาม (Article) การใช้กาล (Tense) การสร้างประโยค (Sentence) การใช้บุรพบท (Preposition) สันธาน (Conjunction) ฝึกทักษะเบื้องต้นในการฟัง พูด อ่านและเขียนในลักษณะที่สัมพันธ์กัน เน้นด้านการอ่านและความเข้าใจภาษาอังกฤษ ซึ่งมีรูปประโยคและคำศัพท์ต่าง ๆ

๐๐๐ ๑๐๗ ภาษาอังกฤษขั้นสูง

๒ (๒-๐-๔)

(Advanced English)

ศึกษาโครงสร้างประโยคตามหลักไวยากรณ์และฝึกทักษะการฟัง พูด อ่าน และเขียน เน้นการอ่าน การเขียนและความเข้าใจข้อความภาษาอังกฤษ ซึ่งมีคำศัพท์และโครงสร้างประโยคสัมพันธ์กับเอกสารที่ใช้ศึกษา

๐๐๐ ๑๐๘ ภาษาสันสกฤตเบื้องต้น

๒ (๒-๐-๔)

(Basic Sanskrit)

ศึกษาโครงสร้างของภาษาสันสกฤต อักษร เครื่องหมาย ระบบเสียง การเปลี่ยนแปลงอักษรและเสียง การเขียน การอ่านคำศัพท์ ส่วนประกอบของนามศัพท์ การแจกรูปนามศัพท์สระการันต์ สระสนธิ บุรุษสรรพนาม นิยมสรรพนาม ปฤจฉาสรรพนาม สัมพันธสรรพนาม กริยาศัพท์ ส่วนประกอบของกริยาอาชยาด การประกอบรูปเป็นอาชยาดกรตุวจากจากธาตุ การแจกรูปกริยา แปลและแต่งประโยคสันสกฤตที่เหมาะสมกับไวยากรณ์ที่ได้ศึกษา

๐๐๐ ๑๐๙ ภาษาสันสกฤตขั้นสูง

๒ (๒-๐-๔)

(Advanced Sanskrit)

ศึกษานามศัพท์ การแจกรูปนามศัพท์ พยัญชนะการันต์ พยัญชนะสนธิ สังขยาศัพท์ อพยยศัพท์ กริยาศัพท์ การประกอบรูปเป็นอาชยาดกรตุวจากจากธาตุ กริยาอาชยาดกรตุวจาก ภาววจาก ฌินันตกรตุวจาก ฌินันตกรตุวจาก การสลับเปลี่ยนประโยคกรตุวจากเป็นกรตุวจาก ประโยคคำถาม ประโยคปฏิเสธ แปลและแต่งประโยคสันสกฤตที่เหมาะสมกับไวยากรณ์ที่ได้ศึกษา

- ๐๐๐ ๑๒๐ ภาษาไทยเบื้องต้น ๒ (๒-๐-๔)
(Basic Thai)
ศึกษาหน่วยเสียงพยัญชนะ หน่วยเสียงสระ หน่วยเสียงวรรณยุกต์ หน่วยคำ ระบบไวยากรณ์ ความหมายในภาษาไทย ฝึกทักษะการฟัง พูด อ่าน เขียนภาษาไทย ฟังคำสั่ง คำบรรยาย จดบันทึกเรื่องที่ฟัง พูด ทักทาย ขอบคุณ ขอโทษ ขออนุญาต แนะนำตัวเอง แนะนำผู้อื่น บอกชื่อสิ่งของที่ใช้ในชีวิตประจำวัน สนทนาได้ ทั้งคำที่แสดงความหมายรูปธรรมและนามธรรม
- ๐๐๐ ๑๒๑ ภาษาไทยขั้นสูง ๒ (๒-๐-๔)
(Advanced Thai)
ศึกษาวิเคราะห์หน่วยเสียงพยัญชนะ หน่วยเสียงสระ หน่วยเสียงวรรณยุกต์ หน่วยคำ ระบบไวยากรณ์ ความหมายในภาษาไทย ฝึกทักษะการฟังข่าวจากวิทยุ โทรทัศน์ การพูดวาทศิลป์ การอ่านหนังสือพิมพ์ และตำราวิชาการ การเขียนบทความ และฝึกแต่งภาพยนต์ กลอน โคลง ฉันท์ในภาษาไทย
- ๐๐๐ ๑๒๘ ภาษาจีนเบื้องต้น ๒ (๒-๐-๔)
(Basic Chinese)
ศึกษาโครงสร้างของภาษาจีนในเรื่องระบบเสียง ระบบคำ และระบบประโยค ฝึกการอ่าน การเขียนภาษาจีน และการฝึกสนทนาโดยอาศัยข้อมูลจากสถานการณ์ปัจจุบัน
- ๐๐๐ ๑๒๙ ภาษาจีนขั้นสูง ๒ (๒-๐-๔)
(Advanced Chinese)
ฝึกทักษะในการฟัง พูด อ่าน และเขียนภาษาจีน เน้นการสนทนาโดยอาศัยข้อมูลจากสถานการณ์ปัจจุบัน
- ๐๐๐ ๑๓๐ ภาษาญี่ปุ่นเบื้องต้น ๒ (๒-๐-๔)
(Basic Japanese)
ศึกษาโครงสร้างของภาษาญี่ปุ่น ในเรื่องระบบเสียง ระบบคำ และระบบประโยค ฝึกการอ่าน เขียนภาษาญี่ปุ่น และการสนทนาโดยอาศัยข้อมูลจากสถานการณ์ปัจจุบัน
- ๐๐๐ ๑๓๑ ภาษาญี่ปุ่นขั้นสูง ๒ (๒-๐-๔)
(Advanced Japanese)
ฝึกทักษะในการฟัง พูด อ่าน และเขียนภาษาญี่ปุ่น เน้นการสนทนาโดยอาศัยข้อมูลจากสถานการณ์ปัจจุบัน
- ๐๐๐ ๑๓๕ ภาษาฮินดีเบื้องต้น ๒ (๒-๐-๔)
(Basic Hindi)
ศึกษาโครงสร้างของภาษาฮินดี ในเรื่องระบบเสียง ระบบคำ และระบบประโยค ฝึกการฟัง อ่านเขียนสนทนาภาษาฮินดี และระบบไวยากรณ์พื้นฐานที่นิยมใช้ในชีวิตประจำวัน
- ๐๐๐ ๑๓๖ ภาษาฮินดีขั้นสูง ๒ (๒-๐-๔)
(Advanced Hindi)
ฝึกทักษะในการฟัง พูด อ่าน และเขียนภาษาฮินดี เน้นการสนทนา โดยอาศัยข้อมูลจากสถานการณ์ปัจจุบัน

- ๐๐๐ ๒๑๑** **วัฒนธรรมไทย** **๒ (๒-๐-๔)**
(Thai Culture)
 ศึกษาความหมายและเนื้อหาของวัฒนธรรม พัฒนาการของวัฒนธรรมไทย ประเภทของวัฒนธรรม พระพุทธศาสนากับวัฒนธรรม การอนุรักษ์ การเผยแพร่และสร้างสรรค์วัฒนธรรมไทย วัฒนธรรมไทยกับการพัฒนา ผลกระทบของวัฒนธรรมต่างชาติต่อวัฒนธรรมไทย
- ๐๐๐ ๒๑๒** **มนุษย์กับอารยธรรม** **๒ (๒-๐-๔)**
(Man and Civilization)
 ศึกษาความเป็นมาและพัฒนาการของมนุษย์ ตั้งแต่สมัยก่อนประวัติศาสตร์จนถึงสมัยปัจจุบัน ความหมายของอารยธรรม บ่อเกิดและพัฒนาการของอารยธรรมตะวันออกและตะวันตกในยุคต่างๆ ความสัมพันธ์ระหว่างโครงสร้างทางสังคม เศรษฐกิจและการเมืองของสังคมตะวันออกและตะวันตก ที่ก่อให้เกิดผลกระทบและความคิดสร้างสรรค์ในรูปแบบต่างๆ การแลกเปลี่ยนกันระหว่างอารยธรรมตะวันออกกับตะวันตก และอิทธิพลของอารยธรรมทั้งสองที่มีต่อสังคมและวัฒนธรรมไทย ตั้งแต่อดีตจนถึงปัจจุบัน
- ๐๐๐ ๒๑๓** **ชีวิตกับจิตวิทยา** **๒ (๒-๐-๔)**
(Life and Psychology)
 ศึกษาพัฒนาการและองค์ประกอบของชีวิต ความสัมพันธ์ของจิตวิทยากับการดำรงชีวิต วิเคราะห์คุณสมบัติของจิตใจลักษณะต่างๆ ผลของสุขภาพจิตที่มีต่อพฤติกรรมของมนุษย์และการดำรงอยู่ร่วมกันในสังคมและสิ่งแวดล้อม
- ๐๐๐ ๒๔๑** **วิทยาศาสตร์กายภาพและประยุกต์วิทยา** **๒ (๒-๐-๔)**
(Physical Science and Technology)
 ศึกษาหลักพื้นฐานทางวิทยาศาสตร์ ประวัติและผลงานของนักวิทยาศาสตร์ในยุคสมัยต่างๆ ความคิดเกี่ยวกับเอกภพ ระบบสุริยะ เทคโนโลยี เทคโนโลยีทางการเกษตร เทคโนโลยีอุตสาหกรรม การลดต้นทุนการผลิต การเพิ่มผลผลิต การขนส่ง การสื่อสาร เทคโนโลยีภูมิปัญญาไทย ภูมิปัญญาท้องถิ่น วิทยาศาสตร์กับชีวิตประจำวัน พระพุทธศาสนากับวิทยาศาสตร์
- ๐๐๐ ๒๔๒** **พื้นฐานคอมพิวเตอร์และเทคโนโลยีสารสนเทศ** **๒ (๒-๐-๔)**
(Introduction to Computer and Information Technology)
 ศึกษาบทบาทของเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร ประวัติของคอมพิวเตอร์และการสื่อสาร องค์ประกอบของคอมพิวเตอร์ ระบบดิจิทัล ภาษาคอมพิวเตอร์ ซอฟต์แวร์ประเภทต่างๆ แพลตฟอร์มคอมพิวเตอร์ ระบบการประมวลผล การวิเคราะห์ข้อมูลแบบและพัฒนาระบบ ข้อมูลและการบริหารข้อมูล เครือข่ายและการสื่อสาร อินเทอร์เน็ตและเว็บไซต์เว็บ ภัยคุกคามและความมั่นคงของระบบ จริยธรรมและสังคมไซเบอร์
- ๐๐๐ ๒๖๔** **สันติศึกษา** **๒ (๒-๐-๔)**
(Peace Education)
 ศึกษาแนวคิดและทฤษฎีเกี่ยวกับความขัดแย้ง ความรุนแรง สันติภาพและปฏิบัติการจัดการความขัดแย้งโดยสันติวิธี ซึ่งประกอบด้วยแนวคิดและแนวปฏิบัติของนักสันติวิธีทั้งตะวันออก ตะวันตกและศาสนาต่างๆ เพื่อให้เกิดความรู้และความเข้าใจในการป้องกันแก้ไขและเปลี่ยนผ่านความขัดแย้งและความรุนแรง อีกทั้ง

พัฒนาทักษะในกระบวนการการเสริมสร้างความปรองดองให้เกิดขึ้นในสังคมพหุวัฒนธรรมและมีขั้นตอนในการฟังและอยู่ร่วมกับศาสนาและชาติพันธุ์ต่างๆอย่างสันติสุข

๐๐๐ ๒๖๕ ภาวะผู้นำ

๒ (๒-๐-๔)

(Leadership)

ศึกษาแนวคิดทฤษฎีเกี่ยวกับภาวะผู้นำที่นำการเปลี่ยนแปลงและสร้างสรรค์งานในศตวรรษที่ ๒๑ รวมถึงศึกษา คุณลักษณะและบทบาทของผู้นำกับการใช้การสื่อสารที่เอื้ออาทร ผู้นำกับความเห็นที่ถูกต้องดีงามและความเปลี่ยนแปลงที่สร้างสรรค์คุณธรรมและจริยธรรมของผู้นำ วิสัยทัศน์ผู้นำ ผู้นำกับการสร้างความสัมพันธ์แห่งกรุณา โดยอาศัยองค์ความรู้ภาวะผู้นำตามทฤษฎีตะวันตกและภาวะผู้นำในทางพระพุทธศาสนา ถอดบทเรียนภาวะผู้นำของบุคคลสำคัญที่เกี่ยวข้องกับการพัฒนาองค์กรทั้งในประเทศและระดับโลกที่สามารถนำองค์กรไปสู่ความสำเร็จและเกิดสันติสุขแก่สังคมและชุมชนทั้งในประเทศและระดับโลก

๐๐๐ ๒๖๖ หลักธรรมาภิบาล

๒ (๒-๐-๔)

(Good Governance)

ศึกษาความหมาย องค์ประกอบ ความสำคัญของหลักธรรมาภิบาล ๖ ประการ คือ หลักนิติธรรม หลักคุณธรรม หลักความโปร่งใส หลักความมีส่วนร่วม หลักความรับผิดชอบและหลักความคุ้มค่า

๒. หมวดวิชาเฉพาะ ๑๐๔ หน่วยกิต

๒.๑ วิชากลุ่มพระพุทธศาสนา จำนวน ๓๐ หน่วยกิต

ก. กลุ่มวิชาภาษาบาลีและพระพุทธศาสนา ๑๔ หน่วยกิต

๐๐๐ ๑๔๔ วรรณคดีบาลี

๒ (๒-๐-๔)

(Pali Literature)

ศึกษาประวัติความหมายประเภทและพัฒนาการของคัมภีร์พระไตรปิฎก อรรถกถา ฎีกา อนุฎีกา โยชนาและปกรณ์วิเสส วรรณกรรมบาลีในประเทศไทย และคุณค่าของวรรณกรรมบาลีต่อสังคมไทย

๐๐๐ ๑๔๕ บาลีไวยากรณ์

๒ (๒-๐-๔)

(Pali Grammar)

ศึกษาการเขียนการอ่านภาษาบาลี ฐานกรณ์ การออกเสียงพยัญชนะสังโยคการเชื่อมอักษรด้วยสนธิกริโยปกรณ์ประเภทและวิธีแจกค่านาม สังขยา อัพยาศัพท์ กิริยาอาชยาต นามกิตก์ กิริยากิตก์ สมาสและตัทธิต

๐๐๐ ๑๔๖ แต่งแปลบาลี

๒ (๒-๐-๔)

(Pali Composition and Translation)

ศึกษาการแต่งบาลี การแปลบาลีทั้งโดยอรรถและโดยพยัญชนะให้ถูกต้องตามหลักภาษา การแต่งและการแปลประโยคพิเศษและสำนวนที่ควรทราบ การแปลบาลีเป็นไทยและแปลไทยเป็นบาลีจากหนังสือที่กำหนด

๐๐๐ ๑๔๗ พระไตรปิฎกศึกษา

๒ (๒-๐-๔)

(Tipitaka Studies)

ศึกษากำเนิดความเป็นมาและพัฒนาการของคัมภีร์พระไตรปิฎกการจำแนกโครงสร้างและเนื้อหาสาระพระไตรปิฎกคำอธิบายโดยย่อของพระอรรถกถาจารย์การรักษาสืบทอดโดยมุขปาฐะและลายลักษณ์

อักษรลำดับคัมภีร์ทางพระพุทธศาสนาความเป็นมาของพระไตรปิฎกในประเทศไทยและประโยชน์ที่ได้รับจากการศึกษาพระไตรปิฎก

๐๐๐ ๑๔๘ พระวินัยปิฎก ๒ (๒-๐-๔)

(Vinaya Pitaka)

ศึกษาประวัติความเป็นมาความหมายโครงสร้างของพระวินัยปิฎกเลือกศึกษาวิเคราะห์เนื้อหาสาระที่สำคัญในคัมภีร์มหาวิภังค์ภิกขุวิภังค์มหาวรรคจุลวรรคและปวารโดยอาศัยอรรถกถาและฎีกาประกอบ และประโยชน์ที่ได้รับจากการศึกษาพระวินัยปิฎก

๐๐๐ ๑๔๙ พระสุตตันตปิฎก ๒ (๒-๐-๔)

(Suttanta Pitaka)

ศึกษาประวัติ ความเป็นมา ความหมาย โครงสร้างของพระสุตตันตปิฎก เลือกศึกษาวิเคราะห์พระสูตรที่สำคัญ คือ พรหมชาลสูตร มหาปรินิพพานสูตร อัคคัญญสูตร รวมทั้งประเด็นสำคัญที่น่าสนใจ จากนิกาयทั้ง ๕ นิกาย คือ ทีฆนิกาย มัชฌิมนิกาย สังยุตตนิกาย อังคุตตรนิกาย และขุททกนิกาย โดยอาศัยอรรถกถาและฎีกาประกอบ

๐๐๐ ๑๕๐ พระอภิธรรมปิฎก ๒ (๒-๐-๔)

(Abhidhamma Pitaka)

ศึกษาประวัติ ความเป็นมา ความหมาย โครงสร้างของพระอภิธรรมปิฎก เนื้อหาสาระประเด็นที่น่าสนใจในพระอภิธรรมปิฎกทั้ง ๗ คัมภีร์ โดยเน้นให้เข้าใจหลักปรมาัตถธรรม คือ จิต เจตสิก รูป และนิพพาน โดยอาศัยอรรถกถาและฎีกาประกอบ

ข. กลุ่มวิชาพระพุทธศาสนาทั่วไป ๑๒ หน่วยกิต

๐๐๐ ๑๕๘ ประวัติพระพุทธศาสนา ๒ (๒-๐-๔)

(History of Buddhism)

ศึกษาประวัติศาสตร์พระพุทธศาสนาตั้งแต่อดีตจนถึงปัจจุบัน ความสำคัญและลักษณะเด่นของพระพุทธศาสนา การแยกนิกายของพระพุทธศาสนา การขยายตัวของพระพุทธศาสนาเข้าไปในนานาประเทศและอิทธิพลของพระพุทธศาสนาต่อวัฒนธรรมในประเทศนั้นๆ รวมทั้งศึกษาขบวนการและองค์การใหม่ๆ ในวงการพระพุทธศาสนายุคปัจจุบันและอนาคต

๐๐๐ ๒๕๙ เทศกาลและพิธีกรรมพระพุทธศาสนา ๒ (๒-๐-๔)

(Buddhist Festival and Traditions)

ศึกษาเทศกาลและพิธีกรรมที่สำคัญทางพระพุทธศาสนา ความหมาย คุณค่าของเทศกาลและพิธีกรรมนั้นๆให้สามารถปฏิบัติได้ถูกต้อง

๐๐๐ ๒๖๐ การปกครองคณะสงฆ์ไทย ๒ (๒-๐-๔)

(Thai Sangha Administration)

ศึกษาพัฒนาการของระบบการปกครองคณะสงฆ์ไทย ตั้งแต่สมัยสุโขทัยถึงปัจจุบันศึกษาและวิเคราะห์เนื้อหาพระราชบัญญัติคณะสงฆ์ฉบับต่างๆ กฎ ระเบียบ คำสั่งและประกาศที่สำคัญของคณะสงฆ์การประยุกต์การปกครองและการบริหารในปัจจุบันสำหรับคณะสงฆ์ไทย

- ๐๐๐ ๒๖๑** **ธรรมะภาคภาษาอังกฤษ** **๒ (๒-๐-๔)**
(Dhamma in English)
 ศึกษาศัพท์ธรรมะทางพระพุทธศาสนาที่นิยมใช้กันแพร่หลายในภาษาอังกฤษ และหนังสือที่สำคัญทางพระพุทธศาสนา ที่นักปราชญ์ได้รจนาไว้ในภาษาอังกฤษ
- ๐๐๐ ๒๖๒** **ธรรมนิเทศ** **๒ (๒-๐-๔)**
(Dhamma Communication)
 ศึกษาหลักการและวิธีการเผยแผ่พระพุทธศาสนา ศิลปะการเขียนบทความ การพูดและการพัฒนาบุคลิกภาพเกี่ยวกับการพูด การเทศนา การแสดงปาฐกถาธรรม การอภิปราย และการใช้สื่อประกอบการบรรยาย
- ๐๐๐ ๒๖๓** **งานวิจัยและวรรณกรรมทางพระพุทธศาสนา** **๒ (๒-๐-๔)**
(Research and Literary Works on Buddhism)
 ศึกษางานวิจัยทางพระพุทธศาสนา และวรรณกรรมทางพระพุทธศาสนาในประเทศไทย ตั้งแต่อดีตจนถึงปัจจุบัน วิเคราะห์วรรณกรรมทางพระพุทธศาสนาที่น่าสนใจ เช่น เทภูมิกถาของพญาลิไท มังคลัตถที่ปณีของพระสิริมังคลาจารย์ กาพย์มหาชาติของพระเจ้าทรงธรรม สังคีตยวงศ์ของสมเด็จพระวันรัต (แก้ว) วัดพระเชตุพน พระมงคลวิเสสเถระของสมเด็จพระมหาสมณเจ้า กรมพระยาวชิรญาณวโรรส แก่นพุทธศาสน์ของพุทธทาส กรรมที่ปณีของพระพรหมโมลี (วิลาส ญาณวโร) พุทธธรรมของสมเด็จพระพุทธโฆษาจารย์ (ป. อ. ปยุตโต) พุทธวิทยาของอาจารย์พรรัตน์สุวรรณ และงานวิจัยและวรรณกรรมทางพระพุทธศาสนาในมหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย

ค. กลุ่มวิชาวิปัสสนาธุระ ๔ หน่วยกิต

- ๐๐๐ ๑๕๑** **ธรรมะภาคปฏิบัติ ๑** **(๒) (๑-๒-๔)**
(Buddhist Meditation I)
 ศึกษาความเป็นมา ความหมาย หลักการ วิธีการ และประโยชน์ของการปฏิบัติกรรมฐาน อารมณ์ของสมถกรรมฐาน ๔๐ วิปัสสนาภูมิ ๖ สติปัฏฐาน ๔ หลักธรรมที่ควรรู้ ได้แก่ ภาวนา ๓ นิमित ๓ สมาธิ ๓ รูปฌาน ๔ อรูปฌาน ๔ วสี ๕ นีวรณ ๕ อุปกิเลส ๑๖ ให้มีความรู้ความเข้าใจในการปฏิบัติและนำไปใช้ ฝึกปฏิบัติวิปัสสนากรรมฐานโดยการเดินจงกรม ๑ ระยะ นิ่งกำหนด ๑ ระยะ หรือ ๒ ระยะ
- ๐๐๐ ๑๕๒** **ธรรมะภาคปฏิบัติ ๒** **๑ (๑-๒-๔)**
(Buddhist Meditation II)
 ศึกษาหลักการและวิธีการปฏิบัติกายนุปัสสนาสติปัฏฐานในมหาสติปัฏฐานสูตร และอานาปานสติสูตร วิธีการปฏิบัติวิปัสสนากรรมฐานทั้งแบบสมถยานิกะ และวิปัสสนายานิกะ หลักธรรมที่ควรรู้ ได้แก่ สิกขา ๓ วิชชา ๓ และสามัญญลักษณะ ๓ ฝึกปฏิบัติวิปัสสนากรรมฐานโดยการเดินจงกรม ๒ ระยะ นิ่งกำหนด ๒ ระยะ ส่งและสอบอารมณ์
- ๐๐๐ ๒๕๓** **ธรรมะภาคปฏิบัติ ๓** **(๒) (๑-๒-๔)**
(Buddhist Meditation III)
 ศึกษาหลักการและวิธีปฏิบัติเวทนานุปัสสนาสติปัฏฐานในมหาสติปัฏฐานสูตร วิธีการปรับอินทรีย์ ๕ หลักธรรมที่ควรรู้ ได้แก่ วิปลาส ๓ อภิญญา ๖ วิสุทธิ ๗ วิชชา ๘ ฝึกปฏิบัติวิปัสสนากรรมฐานโดยการเดินจงกรม ๓ ระยะ นิ่งกำหนด ๓ ระยะ ส่งและสอบอารมณ์

๐๐๐ ๒๕๔ ธรรมะภาคปฏิบัติ ๔

๑ (๑-๒-๔)

(Buddhist Meditation IV)

ศึกษาหลักการและวิธีปฏิบัติจิตตานุปัสสนาสติปัฏฐาน ในมหาสติปัฏฐานสูตร กระทบ การเกิดของไตรสิกขาและไตรลักษณ์ หลักธรรมที่ควรรู้ได้แก่ วิปัสสนูปกิเลส ๑๐ วิปัสสนาญาณ ๑๖ ปฏิบัติวิปัสสนากรรมฐานโดยการเดินจงกรม ๔ ระยะ นั่งกำหนด ๔ ระยะ ส่งและสอบอารมณ์

๐๐๐ ๓๕๕ ธรรมะภาคปฏิบัติ ๕

(๒) (๑-๒-๔)

(Buddhist Meditation V)

ศึกษาหลักการและวิธีการปฏิบัติวิปัสสนากรรมฐาน ตามแนวธัมมานุปัสสนาสติปัฏฐานในมหาสติปัฏฐานสูตร กระทบการเกิดดับของรูปนามตามแนวปฏิบัติจสมุปบาท หลักธรรมที่ควรรู้ได้แก่ โพธิปักขิยธรรม ๓๗ ฝึกปฏิบัติวิปัสสนากรรมฐานโดยการเดินจงกรม ๕ ระยะ นั่งกำหนด ๕ ระยะ ส่งและสอบอารมณ์

๐๐๐ ๓๕๖ ธรรมะภาคปฏิบัติ ๖

๑ (๑-๒-๔)

(Buddhist Meditation VI)

ศึกษาหลักการและวิธีการปฏิบัติวิปัสสนากรรมฐาน ในพระสูตรที่เชื่อมโยงกับมหาสติปัฏฐานสูตร เช่น อปัณณกสูตร สติสูตร อากาการบรรลุมรรคผลและคุณธรรมของพระอริยบุคคล ฝึกปฏิบัติวิปัสสนากรรมฐานโดยการเดินจงกรม ๖ ระยะ นั่งกำหนด ๖ ระยะ ส่งและสอบอารมณ์

๐๐๐ ๔๕๗ ธรรมะภาคปฏิบัติ ๗

๑ (๑-๒-๔)

(Buddhist Meditation VII)

ศึกษาวิธีการปฏิบัติกรรมฐาน สภาวะธรรมที่เกิดดับในขณะปฏิบัติฯ วิธีแก้สภาวะธรรมของสำนักปฏิบัติธรรมในสมัยปัจจุบัน เปรียบเทียบกับมหาสติปัฏฐานสูตร ฝึกปฏิบัติวิปัสสนากรรมฐานโดยการเดินจงกรม และนั่งกำหนด ส่งและสอบอารมณ์

๒.๒ วิชาแกน ๓๓ หน่วยกิต

๔๐๕ ๓๐๑ สังคมวิทยาและมานุษยวิทยาเบื้องต้น

๓ (๓-๐-๖)

(Sociology and Anthropology in Social Development)

ศึกษาพัฒนาการ ความหมาย ประวัติขอบเขต และแนวคิดทฤษฎีหลักของสังคมวิทยาและมานุษยวิทยา สาระสำคัญเกี่ยวกับโครงสร้างทางสังคม การจัดระเบียบทางสังคม กระทบการขัดเกลาทางสังคม กลุ่ม และสถาบันทางสังคม การแบ่งช่วงชั้นทางสังคม การเปลี่ยนแปลงทางสังคม วิวัฒนาการของมนุษย์ เชื้อชาติ เผ่าพันธุ์ วัฒนธรรม ความเชื่อ และจารีตประเพณี

๔๐๕ ๓๐๒ แนวคิดและทฤษฎีการพัฒนาสังคม

๓ (๓-๐-๖)

(Concepts and Theories of Social Development)

ปรัชญา ขอบเขต ความหมายของการพัฒนา แนวคิดเชิงวิพากษ์ และทฤษฎีการพัฒนากระแสหลัก ทฤษฎีการพัฒนาศาสตร์การพัฒนาที่เกี่ยวข้องกับความยากจนของประชาสังคม การมีส่วนร่วมของประชาชนและความอยู่ดีมีสุข

๔๐๕ ๓๐๓ หลักและระเบียบวิธีวิจัยทางการพัฒนาสังคม ๓ (๓-๐-๖)
(Research Methods in Social Development)

ปรัชญาและแนวคิดพื้นฐานของการวิจัยทั้งเชิงปริมาณและเชิงคุณภาพ ประเภทของการวิจัย ขั้นตอนของการวิจัย การกำหนดประเด็นคำถามการวิจัย หลักการทบทวนวรรณกรรม การสร้างกรอบแนวความคิด การกำหนดสมมติฐานการวิจัย ประชากรเป้าหมายและการเลือกตัวอย่าง เครื่องมือและวิธีการเก็บรวบรวมข้อมูล การวิเคราะห์ข้อมูลและการเลือกใช้สถิติที่เหมาะสม หลักการสรุป การอภิปรายผล และการให้ข้อเสนอแนะ หลักการนำเสนอผลงานวิจัย จริยธรรมและจรรยาบรรณนักวิจัย การฝึกทักษะการเขียนโครงร่างการวิจัยและรายงานการวิจัย

๔๐๕ ๓๐๔ การเปลี่ยนแปลงทางสังคมและปัญหาสังคม ๓ (๓-๐-๖)
(Social Changes and Social Problem)

ศึกษาความหมายและแนวคิดทฤษฎีเกี่ยวกับการเปลี่ยนแปลงทางสังคมสาเหตุสำคัญของการเปลี่ยนแปลงทางสังคมลักษณะและผลกระทบของการเปลี่ยนแปลงทางสังคมและแนวโน้มของการเปลี่ยนแปลงทางสังคมที่มีต่อบุคคลชุมชนและวิถีชีวิตรวมทั้งศึกษาความหมายลักษณะและประเภทของปัญหาสังคมสาเหตุของปัญหาสังคมทฤษฎีเกี่ยวกับปัญหาสังคมแนวทางการแก้ปัญหาสังคมและกระบวนการแก้ปัญหาสังคมเชิงพุทธเน้นปัญหาสังคมที่เกิดขึ้นในสังคมไทย

๔๐๕ ๓๐๕ การศึกษาอิสระทางการพัฒนาสังคม ๓ (๐-๖-๖)
(Independent Study on Social Development)

ศึกษาค้นคว้าวิจัยภาคสนามทางการพัฒนาสังคม ที่สามารถประยุกต์ใช้ในกิจการพระพุทธศาสนา โดยความเห็นชอบของอาจารย์ที่ปรึกษา

๔๐๕ ๓๐๖ ประชากรศาสตร์และนิเวศวิทยามนุษย์ ๓ (๓-๐-๖)
(Demography and Human Ecology)

ศึกษาสถานะของประชากร คือ ภาวะการเกิด การตายและการย้ายถิ่น ในด้านขนาดโครงสร้าง และการกระจายตัวตามพื้นที่ รวมถึงการเปลี่ยนแปลงต่างๆ เน้นความสัมพันธ์ระหว่างประชากรกับปัจจัยทางสังคม เศรษฐกิจและการเมือง และศึกษาภาวะทางธรรมชาติและทางสังคมอันเป็นจุดเริ่มต้นของการเกิดขึ้นต่อแนวโน้มประชากร การดำรงชีวิต การใช้ทรัพยากร การคมนาคม การประกอบอาชีพและสุขลักษณะพื้นฐาน รวมทั้งการพัฒนาทัศนคติและค่านิยมการพึ่งพากันระหว่างมนุษย์กับสิ่งแวดล้อม

๔๐๕ ๓๐๗ จิตวิทยาประยุกต์เพื่อการพัฒนาสังคม ๓ (๓-๐-๖)
(Applied Psychology for Social Development)

การตระหนักรู้ในอัตลักษณ์แห่งตน แบบแผนพันธะผูกพันเชิงบวกและเชิงลบ การบริหารความแตกต่างระหว่างบุคคล จิตพลวัตของพฤติกรรมในการพัฒนาสังคม

๔๐๕ ๔๐๑ กระบวนการและเทคนิคการทำงานพัฒนาสังคม ๓ (๓-๐-๖)
(Process and Techniques for Social Development Work)

ศึกษาหลักการทำงานของนักพัฒนาสังคม การศึกษาชุมชน การเริ่มต้นทำงานพัฒนาชุมชนกับกลุ่มที่สนใจ การสร้างกระบวนการเรียนรู้แบบมีส่วนร่วม การต่อรอง และการสื่อสารที่มีประสิทธิภาพ

- ๔๐๕ ๔๐๒ แนวคิดการพัฒนาวิสาหกิจชุมชน** **๓ (๓-๐-๖)**
(Concepts of Community Enterprises Development)
 ศึกษาความเป็นมา ความหมาย ปรัชญา แนวคิด เป้าหมาย ความสำคัญ ระดับ ประเภท การจัดการกลุ่ม การจัดการด้านการผลิต การพัฒนาการผลิตและบรรจุภัณฑ์ การจัดการด้านการตลาด การจัดการด้านการประชาสัมพันธ์ ปัจจัยส่งเสริม และปัจจัยกำหนดในการจัดการวิสาหกิจชุมชนและแนวทางการส่งเสริมและพัฒนาวิสาหกิจชุมชน
- ๔๐๕ ๔๐๓ การฝึกปฏิบัติการพัฒนาสังคม** **๖ (๐-๑๒-๖)**
(Social Development Practice I)
 การฝึกปฏิบัติงานในหน่วยงานรัฐ เอกชน หรือชุมชน การประยุกต์ใช้ความรู้และทักษะทางด้านการพัฒนาสังคม โดยความเห็นชอบของอาจารย์ที่ปรึกษา
- ๔๐๕ ๓๐๘ นโยบายสังคมเพื่อการพัฒนาสังคม** **๓ (๓-๐-๖)**
(Social Policy for Social Development)
 ศึกษาาระบบสังคม นโยบายสังคม หลักการกำหนดนโยบาย กระบวนการตัดสินใจและวิธีวิเคราะห์นโยบายสังคม แนวคิดและอุดมการณ์ด้านการพัฒนาท้องถิ่น แนวทางการจัดท่างนโยบายสังคม
- ๔๐๕ ๓๐๙ การจัดการทรัพยากรทางวัฒนธรรม** **๓ (๓-๐-๖)**
(Management of Cultural Resources)
 ศึกษาหลักและทฤษฎีที่ก่อให้เกิดวัฒนธรรม การสร้างจิตสำนึกให้อนุชนมีความสำนึกหวงแหน ศิลปะและวัฒนธรรมของตน
- ๔๐๕ ๓๑๐ ภาษาอังกฤษสำหรับนักพัฒนาสังคม** **๒ (๒-๐-๔)**
(English for Social Development Worker)
 ศึกษาและฝึกฝนการใช้ภาษาอังกฤษ เพื่อประโยชน์สำหรับการติดต่อและสื่อสารในฐานะเป็นนักสังคมวิทยา เน้นทักษะในการฟัง การพูดและการอ่าน เกี่ยวกับข้อมูลและข่าวสารด้านสังคมวิทยาเป็นสาระสำคัญ
- ๔๐๕ ๓๑๑ สถิติประยุกต์สำหรับการวิจัยทางสังคมศาสตร์** **๓ (๓-๐-๖)**
(Applied Statistics for Social Sciences)
 ศึกษาลักษณะความหมายของค่าสถิติ วิธีการทางสถิติเชิงพรรณนาการแจกแจงความน่าจะเป็นขั้นพื้นฐาน การสุ่มตัวอย่าง รวมถึงวิธีการทางสถิติเชิงอนุมาน สำหรับประยุกต์ใช้กับข้อมูลสังคมศาสตร์
- ๔๐๕ ๓๑๒ ปรัชญาสังคมและนโยบายพื้นฐานแห่งรัฐ** **๓ (๓-๐-๖)**
(Social Philosophy and Basic Policy of State)
 ศึกษาความหมายและลักษณะสำคัญของปรัชญาในสำนักต่างๆ ทั้งปรัชญาตะวันตกและปรัชญาตะวันออกที่เป็นกลไกในทางสังคมศาสตร์ตั้งแต่อดีตถึงปัจจุบัน นโยบายสาธารณะซึ่งเป็นกลไกอันสำคัญในการบริหารงานของรัฐที่เกี่ยวกับความมั่นคงและปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สิน รวมทั้งสิทธิและเสรีภาพขั้นพื้นฐาน และศักดิ์ศรีความเป็นมนุษย์ตามบทบัญญัติแห่งรัฐธรรมนูญ

- ๔๐๕ ๓๑๓ การจัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม** **๓ (๓-๐-๖)**
(Natural Resources and Environmental Management)
 แนวคิดและความหมายของทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม ปัญหาและแนวทางการจัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมของไทย แนวทางการจัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมของประเทศไทย โดยเฉพาะการนำแนวคิดการพัฒนาแบบยั่งยืนมาใช้ในการจัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม
- ๔๐๕ ๔๐๔ การบริหารการพัฒนาสังคม** **๓ (๓-๐-๖)**
(Social Development Administration)
 กระบวนการบริหาร ศึกษาเปรียบเทียบการบริหารการพัฒนาของไทยกับประเทศอื่นๆ และศึกษาถึงหลักการและทฤษฎีการบริหารการพัฒนา โดยเน้นการพัฒนากระบวนการบริหาร บทบาทของระบบบริหารในการพัฒนาประเทศ รวมถึงถึงความสัมพันธ์และปัจจัยแวดล้อมต่างๆ ที่มีอิทธิพลต่อการพัฒนาท้องถิ่นและประเทศ
- ๔๐๕ ๔๐๕ ยุทธศาสตร์เชิงบูรณาการเพื่อการพัฒนาท้องถิ่น** **๓ (๒-๒-๕)**
(Strategic Integration of Local Development)
 ความหมาย ความสำคัญของยุทธศาสตร์การพัฒนา ปัจจัยกำหนดยุทธศาสตร์การพัฒนา การกำหนดยุทธศาสตร์เชิงบูรณาการท้องถิ่น การแปลงยุทธศาสตร์ไปสู่การปฏิบัติ การนำแผนยุทธศาสตร์ไปใช้ การติดตามความก้าวหน้าและประเมินผลสำเร็จ กรณีศึกษายุทธศาสตร์หน่วยงาน องค์กรในพื้นที่
- ๔๐๕ ๔๐๖ สารสนเทศและสื่อสารมวลชนเพื่อการพัฒนาสังคม** **๓ (๓-๐-๖)**
(Information and Mass Communication for Social Development)
 ความหมาย ความสำคัญ ของการสื่อสารเพื่อการพัฒนาสังคม ระบบการสื่อสาร การแลกเปลี่ยนตลอดจนการสร้างเครือข่ายแห่งการเรียนรู้ร่วมกัน บทบาทของการสื่อสารมวลชนในการสร้างความเป็นประชาสังคมและการพัฒนาสังคมที่สร้างสรรค์
- ๔๐๕ ๔๐๗ กฎหมายที่เกี่ยวข้องกับการพัฒนา** **๓ (๓-๐-๖)**
(Law Concerning Development)
 กฎหมายที่เกี่ยวข้องกับการพัฒนา ตัวอย่างเช่น กฎหมายเด็กและเยาวชน กฎหมายผู้สูงอายุ กฎหมายสตรีและสถาบันครอบครัว กฎหมายป้องกันและปราบปรามการค้ามนุษย์และการค้าประเวณี กฎหมายการส่งเสริมและพัฒนาคุณภาพชีวิตคนพิการ กฎหมายพัฒนาชุมชนและสังคม และกฎหมายสวัสดิการสังคม
- ๔๐๕ ๔๐๘ การบริหารโครงการพัฒนาสังคม** **๓ (๒-๒-๕)**
(Planning and Project Implementation for Social Development)
 ศึกษาแนวคิดการ หลักการ เทคนิคการบริหารโครงการ การประเมินโครงการ ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการบริหารโครงการ และจัดทำโครงการเพื่อพัฒนาสังคม

๒.๔ วิชาเลือกเฉพาะสาขา จำนวน ๙ หน่วยกิต

๔๐๕ ๔๐๙ การพัฒนาท้องถิ่นไทย ๓ (๓-๐-๖)

(Thai Local Development)

หลักการพัฒนาท้องถิ่น วิวัฒนาการท้องถิ่นไทย ตลอดจนมีความเข้าใจถึงบทบาทและหน้าที่ของภาครัฐในการบริหารจัดการและการบริการสาธารณะที่มีต่อประชาชนในท้องถิ่น และบทบาทของภาคเอกชน องค์กรภาคประชาชน และชุมชน ในการพัฒนาท้องถิ่นไทย เพื่อนำประเทศไทยไปสู่ความมั่นคงและยั่งยืน

๔๐๕ ๔๑๐ พุทธธรรมกับการแก้ปัญหาคความขัดแย้งในสังคม ๒ (๒-๐-๔)

(Buddhadhamma for Solving Conflict Problems in Society)

ศึกษาประเด็นปัญหาคความขัดแย้งที่เกิดขึ้นในสังคมไทยและโลก ลักษณะของปัญหา สาเหตุของปัญหา และแนวทางคลี่คลายปัญหาคความขัดแย้งแบบสันติวิธี โดยเน้นการประยุกต์หลักพุทธธรรมในการแก้ปัญหาคความขัดแย้งอย่างเป็นระบบและเป็นรูปธรรม รวมทั้งบทบาทขององค์กรทางพระพุทธศาสนาในการส่งเสริมและสร้างสรรค์สันติภาพโลก

๔๐๕ ๔๑๑ พระพุทธศาสนากับกระบวนการประชาสังคม ๒ (๒-๐-๔)

(Buddhism and Process of Civil Society)

ศึกษาแนวคิดและทฤษฎีเกี่ยวกับประชาสังคมของนักปราชญ์ทางพระพุทธศาสนาที่มีอิทธิพลต่อสังคมไทย องค์ประกอบและประเภทของประชาสังคม องค์กรประชาสังคมที่มีแนวคิดเรื่องสันติภาพ ธรรมภิบาล และการสมานฉันท์ รวมทั้งบทบาทประชาสังคมในมิติต่างๆ ที่มีการเคลื่อนไหวแบบสันติวิธี

๔๐๕ ๔๑๒ พระพุทธศาสนากับการพัฒนาสังคม ๒ (๒-๐-๔)

(Buddhism and Social Development)

ศึกษาความหมายและความสำคัญของการพัฒนาสังคม เศรษฐกิจ และการเมืองแนวพุทธ ตามนัยแห่งแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติปัจจุบัน เน้นการพัฒนาสังคมแบบยั่งยืนและเป็นธรรม

๔๐๕ ๔๑๓ ทูทางสังคมเพื่อการพัฒนา ๓ (๓-๐-๖)

(Social Capital for Development)

ความหมาย ความสำคัญ ความเป็นมา และองค์ประกอบของทูทางสังคม การเปรียบเทียบทูทางสังคมกับทูทางประเภทอื่น กระบวนการศึกษาทูทางสังคมและการประยุกต์ใช้ทูทางสังคมเพื่อการพัฒนาให้เหมาะสมกับบริบทท้องถิ่นและสังคมในปัจจุบัน

๔๐๕ ๔๑๔ กระบวนการประชามติ ๒ (๒-๐-๔)

(Public Opinion Process)

ศึกษาแนวคิด เจตคติ และมติที่ก่อให้เกิดประชามติ บทบาทของประชามติในการกำหนดนโยบายสาธารณะ การเปลี่ยนแปลงเจตคติ และมติทางการเมือง อุดมการณ์ทางการเมือง การหยั่งเสียง และการวัดประชามติ ที่ส่งผลต่อการพัฒนาสังคม

๔๐๕ ๔๑๕ การพัฒนาเมือง ๓ (๓-๐-๖)

(Urban Development)

แนวคิด ทฤษฎีเกี่ยวกับชุมชนเมือง รูปแบบการตั้งถิ่นฐาน การขยายตัวของชุมชนเมือง ปัจจัยที่มีผลต่อการก่อเกิดและการพัฒนาชุมชนเมืองทั้งในประเทศและต่างประเทศ ประวัติศาสตร์การเกิดชุมชนเมือง

การวางแผนเมือง ชีวิตความเป็นอยู่ทั้งด้านเศรษฐกิจ สังคม และการเมืองของชุมชนเมือง การรวมกลุ่มของชุมชนเมือง การประเมินสถานการณ์ ปัญหา และแนวโน้มการพัฒนาเมือง สภาพการเปลี่ยนแปลงทางสังคมและวัฒนธรรมที่มีผลกระทบต่อความเป็นเมือง หลักการ เทคนิค และการปฏิบัติการเพื่อการอนุรักษ์ชุมชนเมือง

๔๐๕ ๔๑๖ สังคมวิทยาและมานุษยวิทยาการท่องเที่ยวกับการพัฒนา

๓ (๓-๐-๖)

(Sociology and Anthropology of Tourism and Development)

ความเป็นมาของการท่องเที่ยว ทฤษฎีและแนวคิดเกี่ยวกับสังคมวิทยาและมานุษยวิทยาการท่องเที่ยวในบริบทของการพัฒนา แนวคิดเรื่องความสัมพันธ์เชิงอำนาจในพื้นที่การท่องเที่ยว การจ้องมอง การแปลงวัฒนธรรมให้เป็นสินค้าการท่องเที่ยว การประดิษฐ์ประเพณี การสร้างความเป็นของแท้ การสร้างภาพตัวแทน การบริโภครูปความเป็นอื่น การโยกย้ายและการบริโภคอดีต การบริโภคประสบการณ์ และการบริโภคความสัมพันธ์ การท่องเที่ยวกับการพัฒนาที่ไม่เสมอภาค การให้และการช่วงชิงความหมายของคำว่ามรดกทางวัฒนธรรม การต่อรองกับภาพตัวแทน ปฏิสัมพันธ์ระหว่างเจ้าบ้านกับนักท่องเที่ยว การท่องเที่ยวเชิงสร้างสรรค์ การเมืองเชิงวัฒนธรรมของการท่องเที่ยว การต่อรองและการสร้างอัตลักษณ์ทางสังคมผ่านตลาดการท่องเที่ยว การเข้าไปมีส่วนร่วมในการพัฒนาการท่องเที่ยว และการปรับความสัมพันธ์ทางสังคมใหม่ในพื้นที่ของการท่องเที่ยว

๔๐๕ ๔๑๗ สิ่งแวดล้อมกับการพัฒนา

๓ (๓-๐-๖)

(Environment and Development)

นโยบายและการจัดการของรัฐเกี่ยวกับการพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมที่มีผลกระทบต่อสิ่งแวดล้อม ความจำกัดของสิ่งแวดล้อมและทรัพยากร ธรรมชาติที่มีต่อการพัฒนา วิเคราะห์ปัญหาและอุปสรรคในการป้องกันแก้ไขและพัฒนาคุณภาพสิ่งแวดล้อมที่ผ่านมา ความหมายของการพัฒนาที่ยั่งยืน และการนำมาประยุกต์ใช้ในการวางแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมของประเทศ ทั้งนี้เพื่อลดผลกระทบของการพัฒนาที่มีต่อคุณภาพสิ่งแวดล้อม

๔๐๕ ๔๑๘ แนวคิดปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงกับการพัฒนาสังคม

๓ (๓-๐-๖)

(Philosophy of Sufficiency Economy and Social Development)

ความหมายและความสำคัญของเศรษฐกิจพอเพียง การจัดการทรัพยากรในการผลิตและบริโภคอย่างมีประสิทธิภาพและคุ้มค่า การประยุกต์ใช้หลักเศรษฐกิจพอเพียงเพื่อให้เกิดดุลยภาพในการดำรงชีวิตอย่างมีความสุข ความเข้าใจในการนำหลักเศรษฐกิจพอเพียงไปปรับใช้ในการพัฒนาประเทศทั้งภาคการเกษตร ภาคอุตสาหกรรม และภาคการบริการ เพื่อให้เกิดความสมดุลและยั่งยืน

๔๐๕ ๔๑๙ การจัดการตนเองของชุมชน

๓ (๒-๒-๕)

(Community's Autonomous Management)

แนวคิดเรื่องการจัดการองค์ความรู้ของชุมชนและองค์กร วาทกรรมว่าด้วยอำนาจในการจัดการตนเองของชุมชนทั้งในมิติของการเมือง การปกครองส่วนท้องถิ่น สังคมและวัฒนธรรม กระบวนการจัดการตนเองของชุมชน เพื่อนำไปสู่องค์กรแห่งการเรียนรู้ สามารถแสวงหาความเป็นธรรม และข้อยุติเมื่อเกิดปัญหาต่างๆ ในชุมชน ทั้งรูปแบบการใช้กลไกควบคุมทางสังคมของชุมชน ภูมิปัญญา และทุนทางสังคมต่างๆ เครื่องมือและการเลือกเครื่องมือที่เหมาะสมในการจัดการชุมชน ตลอดจนสามารถวิเคราะห์ปัจจัยและเงื่อนไขทั้งในส่วนสนับสนุนและข้อจำกัดในการจัดการตนเองของชุมชน (มีการศึกษาดูงานนอกสถานที่)

- ๔๐๕ ๔๒๐ นวัตกรรมทางสังคมเพื่อพัฒนาอย่างสร้างสรรค์** ๓ (๓-๐-๖)
(Social Innovation for Creative Development)
 รูปแบบนวัตกรรมทางสังคมเพื่อพัฒนาอย่างสร้างสรรค์ที่น่าสนใจทั้งในประเทศและต่างประเทศ และองค์ประกอบของนวัตกรรมทางสังคมดังกล่าว รวมถึงศึกษาแนวทางการพัฒนานวัตกรรมทางสังคมเพื่อแก้ไขปัญหาสังคม
- ๔๐๕ ๔๒๑ การประยุกต์ใช้ระบบสารสนเทศภูมิศาสตร์เพื่อการพัฒนา** ๓ (๒-๒-๕)
(Application of Geographic Information System for Development)
 ศึกษาความหมาย ประเภท ความสำคัญ องค์ประกอบ และหลักการของระบบสารสนเทศภูมิศาสตร์ การวิเคราะห์ข้อมูลเชิงพื้นที่ ข้อมูลเชิงคุณลักษณะ ความหมาย องค์ประกอบ และการจัดทำแผนที่เฉพาะเรื่อง เพื่อใช้ในการพัฒนา การวิเคราะห์ และแสดงผลด้วยโปรแกรมระบบสารสนเทศภูมิศาสตร์ การประยุกต์ใช้ระบบสารสนเทศภูมิศาสตร์ในด้านการพัฒนาสังคม
- ๔๐๕ ๔๒๒ สำนึกสาธารณะเพื่อการพัฒนาสังคม** ๓ (๓-๐-๖)
(Civic Consciousness for Social Development)
 ความหมาย ลักษณะของการมีสำนึกสาธารณะ ปัจจัยที่มีผลต่อการพัฒนาสำนึกสาธารณะ แนวทางและรูปแบบการพัฒนาสำนึกสาธารณะ การดำเนินกิจกรรม/โครงการพัฒนาสังคมเพื่อพัฒนาสำนึกสาธารณะ
- ๔๐๕ ๔๒๓ การจัดการความรู้** ๓ (๓-๐-๖)
(Knowledge Management)
 ความเป็นมา แนวคิด กระบวนการของการจัดการความรู้เทคนิคและเครื่องมือการจัดการความรู้ การใช้สื่อในการจัดการความรู้ องค์กรแห่งการเรียนรู้ การจัดทำแผนการจัดการความรู้ ชุมชนนักปฏิบัติ การจัดการความรู้ ท้องถิ่น นวัตกรรมจัดการความรู้ ทรัพยากรปัญญากับการจัดการความรู้
- ๔๐๕ ๔๒๔ ชาติพันธุ์สัมพันธ์กับการพัฒนาสังคม** ๓ (๓-๐-๖)
(Ethnicity and Social Development)
 ศึกษาความเป็นมาของแนวคิดและทฤษฎีชาติพันธุ์สัมพันธ์ การประกอบสร้างความเป็นชาติพันธุ์ ชาตินิยมและชาติพันธุ์ในกระบวนการสร้างชาติและวัฒนธรรมแห่งชาติ ชาติพันธุ์สัมพันธ์กับการอพยพและผู้พลัดถิ่น แนวคิดและการปฏิบัติการเรื่องพหุวัฒนธรรม พหุชาติพันธุ์สัมพันธ์ และการข้ามชาติ ปฏิบัติการของการสร้างและการข้ามพรมแดนทางชาติพันธุ์และวัฒนธรรม การเมืองของชาติพันธุ์ และการเมืองเชิงอัตลักษณ์
- ๔๐๕ ๔๒๕ วิถีชีวิตในยุคดิจิทัล** ๓ (๓-๐-๖)
(Ways of Living in the Digital Age)
 ศึกษาพัฒนาทักษะความสามารถในการใช้สื่อ การใช้อุปกรณ์คอมพิวเตอร์ และอุปกรณ์สื่อสารประเภทต่างๆ การสืบค้น วิเคราะห์ ประเมินค่า สิทธิและการสร้างสรรค์ ตระหนักรู้ถึงจริยธรรมและความรับผิดชอบของตนต่อสังคมจากพฤติกรรมการใช้สื่อ
- ๔๐๕ ๔๒๖ การใช้สื่อเพื่อการพัฒนาสังคม** ๓ (๓-๐-๖)
(Media Utilization for Social Development)
 ศึกษาแนวคิดเรื่องสื่อเพื่อการพัฒนา ทฤษฎีการสื่อสาร การใช้สื่อ เทคโนโลยีอย่างสร้างสรรค์เพื่อการเผยแพร่พุทธศาสนา และการพัฒนาสังคม

๔๐๕ ๔๒๗ นโยบายเศรษฐกิจและสังคมเพื่อการพัฒนาที่ยั่งยืน **๓ (๓-๐-๖)**
(Economic and Social Policy for Sustainable Development)

แนวคิดและทฤษฎีที่เกี่ยวกับการพัฒนาด้านเศรษฐกิจและสังคม การใช้นโยบายและแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติกับผลกระทบที่มีต่อการเปลี่ยนแปลงโครงสร้างเศรษฐกิจและสังคมไทย และการวิเคราะห์วิกฤติการณ์ต่างๆ ที่เกิดจากการพัฒนาทั้งในและต่างประเทศ และทิศทางการพัฒนาด้านเศรษฐกิจและสังคมของประเทศไทย

๔๐๕ ๔๒๘ กระบวนการกลุ่ม องค์กร และเครือข่ายทางสังคม **๓ (๓-๐-๖)**
(Group Dynamics Organization and Social Network)

ศึกษาแนวคิด ทฤษฎี ความหมาย องค์กรประกอบ รูปแบบ และกระบวนการของกลุ่ม องค์กร เครือข่ายทางสังคม ความสำคัญของกลุ่ม องค์กรเครือข่ายทางสังคมต่อการพัฒนา ปัจจัยที่มีผลต่อการส่งเสริมและพัฒนา กลุ่ม องค์กร เครือข่ายทางสังคม การวิเคราะห์กลุ่ม องค์กร เครือข่ายทางสังคม เพื่อการปรับตัวจากกระแสโลกาภิวัตน์

๔๐๕ ๔๓๑ ความเป็นผู้นำและการกระทำของกลุ่ม **๓ (๓-๐-๖)**
(Leadership and Group Action)

ศึกษาความหมาย ลักษณะของผู้นำและที่มาของความเป็นผู้นำ ทฤษฎีผู้นำ ความสำคัญและประเภทของผู้นำ บทบาทผู้นำในการกระทำของกลุ่ม ภาวะผู้นำในการติดต่อสื่อสารระหว่างกลุ่ม ทักษะการแก้ปัญหาความขัดแย้ง กระบวนการตัดสินใจ และการมีส่วนร่วมของการเข้ามาอยู่ในกลุ่มและองค์การในสังคมไทย เน้นพฤติกรรมในการอยู่ร่วมกันในกลุ่มและการปฏิสัมพันธ์ระหว่างกัน

๔๐๕ ๔๓๐ สังคมศาสตร์กับการพัฒนา **๒ (๒-๐-๔)**
(Social Science and Development)

ศึกษาความหมาย และขอบข่ายของสังคมศาสตร์ที่มีความเกี่ยวข้องกับกระบวนการ พัฒนาสังคม และชุมชน การพัฒนาการเมือง เศรษฐกิจ และการศึกษา ตามแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ และอนาคตของสังคมศาสตร์กับการพัฒนา

ภาคผนวก ข
รายละเอียดการปรับปรุงหลักสูตรพุทธศาสตรบัณฑิต
สาขาวิชาการพัฒนาลังคม

**รายละเอียดการปรับปรุงหลักสูตรพุทธศาสตรบัณฑิต สาขาวิชาการพัฒนาสังคม
คณะสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย**

ชื่อหลักสูตรและชื่อปริญญา		หมายเหตุ
หลักสูตรปี พ.ศ. ๒๕๖๐	หลักสูตรปรับปรุง พ.ศ. ๒๕๖๓	
<p>๑. รหัสและชื่อหลักสูตร รหัสวิชา : ๒๕๕๐๑๘๕๑๑๐๐๓๑๕ ภาษาไทย : หลักสูตรพุทธศาสตรบัณฑิต สาขาวิชาสังคมวิทยาและมานุษยวิทยา ภาษาอังกฤษ : Bachelor of Arts Program in Sociology and Anthropology</p>	<p>๑. รหัสและชื่อหลักสูตร รหัสวิชา : ภาษาไทย : หลักสูตรพุทธศาสตรบัณฑิต สาขาวิชาการพัฒนาสังคม ภาษาอังกฤษ : Bachelor of Arts Program in Social Development</p>	ปรับเปลี่ยน ชื่อสาขาวิชา
<p>๒. ชื่อปริญญาและสาขาวิชา ชื่อเต็ม (ไทย) : พุทธศาสตรบัณฑิต (สังคมวิทยาและมานุษยวิทยา) ชื่อย่อ (ไทย) : พธ.บ. (สังคมวิทยาและมานุษยวิทยา) ชื่อเต็ม (อังกฤษ) : Bachelor of Arts (Sociology and Anthropology) ชื่อย่อ (อังกฤษ) : B.A. (Sociology and Anthropology)</p>	<p>๒. ชื่อปริญญาและสาขาวิชา ชื่อเต็ม (ไทย) : พุทธศาสตรบัณฑิต (การพัฒนาสังคม) ชื่อย่อ (ไทย) : พธ.บ. (การพัฒนาสังคม) ชื่อเต็ม (อังกฤษ) : Bachelor of Arts (Social Development) ชื่อย่อ (อังกฤษ) : B.A. (Social Development)</p>	ปรับเปลี่ยน ชื่อสาขาวิชา
ปรัชญาและวัตถุประสงค์		
หลักสูตรปี พ.ศ. ๒๕๖๐	หลักสูตรปรับปรุง พ.ศ. ๒๕๖๓	
<p>๑.๑ ปรัชญา ประยุกต์องค์ความรู้ด้านสังคมวิทยาและมานุษยวิทยาเพื่อพัฒนาการ เรียนรู้และอยู่ร่วมอย่างสร้างสรรค์</p> <p>๑.๒ วัตถุประสงค์ ๑.๒.๑ เพื่อผลิตบัณฑิตให้มีความรู้เชิงทฤษฎีด้านสังคมวิทยาและ</p>	<p>๑.๑ ปรัชญา สร้างบัณฑิตที่มีความรู้ ความสามารถ เพียบพร้อมด้วยคุณธรรม จริยธรรม เป็นที่ต้องการและยอมรับในสังคม</p> <p>๑.๒ วัตถุประสงค์ ๑.๒.๑ เพื่อผลิตบัณฑิตให้มีความรู้ความสามารถ และความ</p>	ปรับเปลี่ยน ปรัชญาและ วัตถุประสงค์

<p>มานุษยวิทยาอย่างลึกซึ้งและมีทักษะด้านการวิเคราะห์สภาพปัญหาและความเปลี่ยนแปลงทางสังคมอย่างมีเหตุผล</p> <p>๑.๒.๒ เพื่อผลิตบัณฑิตให้มีเจตคติที่ดีในการพัฒนาตนเองตลอดชีวิตและการอยู่ร่วมกับผู้อื่นในสังคมพหุวัฒนธรรมได้อย่างเหมาะสม มีจิตอาสาในการพัฒนาสังคมอย่างยั่งยืน มีคุณธรรมจริยธรรม</p> <p>๑.๒.๓ เพื่อผลิตบัณฑิตให้มีทักษะด้านการวางแผนและการปฏิบัติการแก้ปัญหาและพัฒนาสังคมบนพื้นฐานแห่งหลักวิชาการด้านสังคมวิทยาและมานุษยวิทยา</p>	<p>เข้าใจในหลักการและแนวคิดด้านการพัฒนาสังคมเชิงพุทธได้อย่างถูกต้องตามหลักวิชาการ</p> <p>๑.๒.๒ เพื่อผลิตบัณฑิตให้มีเจตคติที่ดีในการพัฒนาตนเองตลอดชีวิตและการอยู่ร่วมกับผู้อื่นในสังคมพหุวัฒนธรรมได้อย่างเหมาะสม มีคุณธรรมจริยธรรม มีจิตอาสาในการพัฒนาสังคมอย่างยั่งยืน</p> <p>๑.๒.๓ เพื่อผลิตบัณฑิตให้มีทักษะด้านการวางแผนและการปฏิบัติการแก้ปัญหาและพัฒนาสังคมบนพื้นฐานแห่งหลักวิชาการด้านการพัฒนาสังคมโดยบูรณาการกับหลักพุทธธรรม</p>	
โครงสร้างหลักสูตร		
หลักสูตรปี พ.ศ. ๒๕๖๐	หลักสูตรปรับปรุง พ.ศ. ๒๕๖๓	
<p>๓. โครงสร้างหลักสูตร</p> <p>๑. หมวดวิชาศึกษาทั่วไป ๓๐ หน่วยกิต</p> <p>๑.๑ วิชาบังคับ ๑๘ หน่วยกิต</p> <p>๑.๒ วิชาเอก ๑๒ หน่วยกิต</p> <p>๒. หมวดวิชาเฉพาะ ๑๐๔ หน่วยกิต</p> <p>๒.๑ วิชากลุ่มพระพุทธศาสนา ๓๐ หน่วยกิต</p> <p>๒.๒ วิชาแกน ๓๓ หน่วยกิต</p> <p>๒.๓ วิชาเฉพาะด้าน ๓๒ หน่วยกิต</p> <p>๒.๔ วิชาเลือกเฉพาะสาขา ๙ หน่วยกิต</p> <p>๓. หมวดวิชาเลือกเสรี ๖ หน่วยกิต</p> <p style="text-align: right;">รวม ๑๔๐ หน่วยกิต</p>	<p>๓. โครงสร้างหลักสูตร</p> <p>๑. หมวดวิชาศึกษาทั่วไป ๓๐ หน่วยกิต</p> <p>๑.๑ วิชาบังคับ ๑๘ หน่วยกิต</p> <p>๑.๒ วิชาเอก ๑๒ หน่วยกิต</p> <p>๒. หมวดวิชาเฉพาะ ๑๐๔ หน่วยกิต</p> <p>๒.๑ วิชากลุ่มพระพุทธศาสนา ๓๐ หน่วยกิต</p> <p>๒.๒ วิชาแกน ๓๓ หน่วยกิต</p> <p>๒.๓ วิชาเฉพาะด้าน ๓๒ หน่วยกิต</p> <p>๒.๔ วิชาเลือกเฉพาะสาขา ๙ หน่วยกิต</p> <p>๓. หมวดวิชาเลือกเสรี ๖ หน่วยกิต</p> <p style="text-align: right;">รวม ๑๔๐ หน่วยกิต</p>	คงเดิม

ตารางเปรียบเทียบคำอธิบายรายวิชาศึกษาทั่วไป

๑. หมวดวิชาศึกษาทั่วไป

๑.๑ วิชาบังคับ

หมวดวิชาศึกษาทั่วไป (หลักสูตรปรับปรุง พ.ศ. ๒๕๖๐)	หมวดวิชาศึกษาทั่วไป (หลักสูตรปรับปรุง พ.ศ. ๒๕๖๓)	หมายเหตุ
หมวดวิชาศึกษาทั่วไป จำนวน ๓๐ หน่วยกิต	หมวดวิชาศึกษาทั่วไป จำนวน ๓๐ หน่วยกิต	
วิชาบังคับ ๑๘ หน่วยกิต	วิชาบังคับ ๑๘ หน่วยกิต	
<p>๐๐๐ ๑๐๑ มนุษย์กับสังคม (Man and Society) ๒ (๒-๐-๔) ศึกษาความหมายและความเป็นมาเกี่ยวกับมนุษย์กับสังคม ตามหลักการทางมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ พฤติกรรมมนุษย์กับการ พัฒนาตน การปฏิสัมพันธ์ระหว่างมนุษย์กับสังคม สถาบันสังคม ประชา สังคม กระบวนการทางสังคมและวัฒนธรรม การวิเคราะห์ปัญหา สังคมไทยในปัจจุบัน</p>	<p>๐๐๐ ๑๐๑ มนุษย์กับสังคม (Man and Society) ๒ (๒-๐-๔) ศึกษาความหมายและความเป็นมาเกี่ยวกับมนุษย์กับสังคม ตามหลักการทางมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ พฤติกรรมมนุษย์กับการ พัฒนาตน การปฏิสัมพันธ์ระหว่างมนุษย์กับสังคม สถาบันสังคม ประชา สังคม กระบวนการทางสังคมและวัฒนธรรม การวิเคราะห์ปัญหา สังคมไทยในปัจจุบัน</p>	คงเดิม
<p>๐๐๐ ๑๐๒ กฎหมายทั่วไป (General Law) ๒ (๒-๐-๔) ศึกษาความรู้เบื้องต้นเกี่ยวกับกฎหมายทั่วไป ที่มาของระบบ กฎหมาย ลักษณะทั่วไปและประเภทของกฎหมาย กฎหมายมหาชน กฎหมายเอกชนที่เกี่ยวข้องกับพระสงฆ์ กฎหมายที่พระสงฆ์ควรรู้เป็นการ เฉพาะ และกฎหมายศาสนาอื่น</p>	<p>๐๐๐ ๑๐๒ กฎหมายทั่วไป (General Law) ๒ (๒-๐-๔) ศึกษาความรู้เบื้องต้นเกี่ยวกับกฎหมายทั่วไป ที่มาของระบบ กฎหมาย ลักษณะทั่วไปและประเภทของกฎหมาย กฎหมายมหาชน กฎหมายเอกชนที่เกี่ยวข้องกับพระสงฆ์ กฎหมายที่พระสงฆ์ควรรู้เป็นการ เฉพาะ และกฎหมายศาสนาอื่น</p>	คงเดิม

<p>๐๐๐ ๑๐๗ เทคนิคการศึกษาระดับอุดมศึกษา (Technique of Higher Learning) (๒)(๒-๐-๔) ศึกษาเทคนิคการศึกษาระดับอุดมศึกษา เน้นการเรียนรู้ด้วยตนเอง การใช้ห้องสมุด การสืบค้นข้อมูลทางอินเทอร์เน็ต วิธีแสวงหาความรู้ ทักษะการเรียนรู้ในศตวรรษที่ ๒๑ การเขียนรายงานและภาคินิพนธ์</p>	<p>๐๐๐ ๑๐๗ เทคนิคการศึกษาระดับอุดมศึกษา (Technique of Higher Learning) (๒) (๒-๐-๔) ศึกษาเทคนิคการศึกษาระดับอุดมศึกษา เน้นการเรียนรู้ด้วยตนเอง การใช้ห้องสมุด การสืบค้นข้อมูลทางอินเทอร์เน็ต วิธีแสวงหาความรู้ ทักษะการเรียนรู้ในศตวรรษที่ ๒๑ การเขียนรายงานและภาคินิพนธ์</p>	<p>คงเดิม</p>
<p>๐๐๐ ๑๐๘ ปรัชญาเบื้องต้น (Introduction to Philosophy) ๒ (๒-๐-๔) ศึกษาความหมายและขอบเขตของปรัชญา ความสัมพันธ์ระหว่างปรัชญา ศาสนาและวิทยาศาสตร์ สาขาปรัชญา และสาระสำคัญของปรัชญาสาขาต่างๆ พัฒนาการของปรัชญาตะวันออกและปรัชญาตะวันตก</p>	<p>๐๐๐ ๑๐๘ ปรัชญาเบื้องต้น (Introduction to Philosophy) ๒ (๒-๐-๔) ศึกษาความหมายและขอบเขตของปรัชญา ความสัมพันธ์ระหว่างปรัชญา ศาสนาและวิทยาศาสตร์ สาขาปรัชญา และสาระสำคัญของปรัชญาสาขาต่างๆ พัฒนาการของปรัชญาตะวันออกและปรัชญาตะวันตก</p>	<p>คงเดิม</p>
<p>๐๐๐ ๑๐๙ ศาสนาทั่วไป (General Religions) ๒ (๒-๐-๔) ศึกษาความหมาย ลักษณะ ความสำคัญ คุณค่าของศาสนา ประวัติ พัฒนาการ หลักในการศึกษาศาสนา หลักคำสอน พิธีกรรมและจุดมุ่งหมายของศาสนาต่าง ๆ วิเคราะห์ลักษณะที่เป็นสากลร่วมกันและต่างกันของศาสนาปัจจุบัน อิทธิพลของศาสนาต่อสังคมโลก วิธีการเผยแผ่ศาสนา ความร่วมมือระหว่างศาสนา และท่าทีของศาสนาต่าง ๆ ในประเทศไทย</p>	<p>๐๐๐ ๑๐๙ ศาสนาทั่วไป (General Religions) ๒ (๒-๐-๔) ศึกษาความหมาย ลักษณะ ความสำคัญ คุณค่าของศาสนา ประวัติ พัฒนาการ หลักในการศึกษาศาสนา หลักคำสอน พิธีกรรมและจุดมุ่งหมายของศาสนาต่าง ๆ วิเคราะห์ลักษณะที่เป็นสากลร่วมกันและต่างกันของศาสนาปัจจุบัน อิทธิพลของศาสนาต่อสังคมโลก วิธีการเผยแผ่ศาสนา ความร่วมมือระหว่างศาสนา และท่าทีของศาสนาต่าง ๆ ในประเทศไทย</p>	<p>คงเดิม</p>
<p>๐๐๐ ๑๑๔ ภาษากับการสื่อสาร (Language and Communication) ๒ (๒-๐-๔) ศึกษาความรู้เบื้องต้นเกี่ยวกับภาษากับการสื่อสาร การฟัง พูด อ่านและเขียนภาษาไทยเพื่อการสื่อสารในชีวิตประจำวัน การอ่านคำร้อย</p>	<p>๐๐๐ ๑๑๔ ภาษากับการสื่อสาร (Language and Communication) ๒ (๒-๐-๔) ศึกษาความรู้เบื้องต้นเกี่ยวกับภาษากับการสื่อสาร การฟัง พูด อ่านและเขียนภาษาไทยเพื่อการสื่อสารในชีวิตประจำวัน การอ่านคำร้อย</p>	<p>คงเดิม</p>

<p>แก้ว คำร้อยกรอง อ่านประกาศ แลงการณ การเขียนจดหมาย ย่อความ เรียงความ โวหารต่าง ๆ การพูด การสนทนา บรรยาย อภิปราย มารยาท การพูด การฟัง การจับสาระของเรื่อง มารยาทในการฟัง และศึกษาระเบียบงานสารบรรณ</p>	<p>แก้ว คำร้อยกรอง อ่านประกาศ แลงการณ การเขียนจดหมาย ย่อความ เรียงความ โวหารต่าง ๆ การพูด การสนทนา บรรยาย อภิปราย มารยาท การพูด การฟัง การจับสาระของเรื่อง มารยาทในการฟัง และศึกษาระเบียบงานสารบรรณ</p>	
<p>๐๐๐ ๑๑๕ ภาษาศาสตร์เบื้องต้น (Introduction to Linguistics) ๒ (๒-๐-๔) ศึกษาความหมายของภาษาและภาษาศาสตร์ สาขาของวิชา ภาษาศาสตร์ ลักษณะทั่วไปของภาษา ความรู้ทั่วไปเกี่ยวกับสัทศาสตร์ (Phonetics) สรศาสตร์ (Phonemics) สัทอักษรสากล สัทอักษรไทย และหลักวิเคราะห์ภาษาไทยตามแนวภาษาศาสตร์</p>	<p>๐๐๐ ๑๑๕ ภาษาศาสตร์เบื้องต้น (Introduction to Linguistics) ๒ (๒-๐-๔) ศึกษาความหมายของภาษาและภาษาศาสตร์ สาขาของวิชา ภาษาศาสตร์ ลักษณะทั่วไปของภาษา ความรู้ทั่วไปเกี่ยวกับสัทศาสตร์ (Phonetics) สรศาสตร์ (Phonemics) สัทอักษรสากล สัทอักษรไทย และหลักวิเคราะห์ภาษาไทยตามแนวภาษาศาสตร์</p>	<p>คงเดิม</p>
<p>๐๐๐ ๑๓๙ คณิตศาสตร์เบื้องต้น (Basic Mathematics) ๒ (๒-๐-๔) ศึกษาหลักพื้นฐานทางคณิตศาสตร์ ข้อความ ประโยคเปิด ประพจน์ ตัวบ่งชี้ปริมาณ ค่าความจริง ตัวเชื่อมข้อความ และนิเสธ การหาค่าความจริง การสมมูลกัน การให้เหตุผล เซต ความหมายเซต ประเภทเซต เซตย่อย การเท่ากันของเซต การดำเนินการของเซต พีชคณิตของเซต และการประยุกต์เซต จำนวนจริง ระบบจำนวนจริง คุณสมบัติของจำนวนจริง สมการ อสมการ ค่าสัมบูรณ์ ความสัมพันธ์ ฟังก์ชัน ฟังก์ชันเชิงซ้อน แมตริกซ์ การดำเนินการแมตริกซ์ การเท่ากัน การบวก การคูณ ดีเทอร์มิแนนท์ อินเวอร์ส แมตริกซ์</p>	<p>๐๐๐ ๑๓๙ คณิตศาสตร์เบื้องต้น (Basic Mathematics) ๒ (๒-๐-๔) ศึกษาหลักพื้นฐานทางคณิตศาสตร์ ข้อความ ประโยคเปิด ประพจน์ ตัวบ่งชี้ปริมาณ ค่าความจริง ตัวเชื่อมข้อความ และนิเสธ การหาค่าความจริง การสมมูลกัน การให้เหตุผล เซต ความหมายเซต ประเภทเซต เซตย่อย การเท่ากันของเซต การดำเนินการของเซต พีชคณิตของเซต และการประยุกต์เซต จำนวนจริง ระบบจำนวนจริง คุณสมบัติของจำนวนจริง สมการ อสมการ ค่าสัมบูรณ์ ความสัมพันธ์ ฟังก์ชัน ฟังก์ชันเชิงซ้อน แมตริกซ์ การดำเนินการแมตริกซ์ การเท่ากัน การบวก การคูณ ดีเทอร์มิแนนท์ อินเวอร์ส แมตริกซ์</p>	<p>คงเดิม</p>
<p>๐๐๐ ๒๑๐ ตรรกศาสตร์เบื้องต้น (Introduction to Logic) (๒) (๒-๐-๔) ศึกษานิमित คำที่เป็นปฏิปักษ์ต่อกัน วิภาค การนิยาม</p>	<p>๐๐๐ ๒๑๐ ตรรกศาสตร์เบื้องต้น (Introduction to Logic) (๒) (๒-๐-๔) ศึกษานิमित คำที่เป็นปฏิปักษ์ต่อกัน วิภาค การนิยามความหมาย</p>	<p>คงเดิม</p>

<p>ความหมาย ญัตติประพจน์ในแบบ ต่าง ๆ การแบ่งญัตติ ความเป็นปฏิบัติแห่งญัตติ ญัตติผสม การให้เหตุผล ปรตธานุमानและปฤจฉาวาที่แบบต่าง ๆ ศึกษาหลักการและวิธีการให้เหตุผลจากบทสนทนาของพระพุทธเจ้าในอนัตตลักขณสูตรหรือในสูตรอื่น ๆ บทสนทนาในคัมภีร์กถาวัตถุ ญาณวิทยาของนิกายสรวาสตีวาท วิชาษาวาทของนาคารชุน เปรียบเทียบความเหมือนและความต่างระหว่างตรรกศาสตร์ตะวันตก กับตรรกศาสตร์ตะวันออก โดยเฉพาะหลักการเชิงตรรกในคัมภีร์</p>	<p>ญัตติประพจน์ในแบบ ต่าง ๆ การแบ่งญัตติ ความเป็นปฏิบัติแห่งญัตติ ญัตติผสม การให้เหตุผล ปรตธานุमानและปฤจฉาวาที่แบบต่าง ๆ ศึกษาหลักการและวิธีการให้เหตุผลจากบทสนทนาของพระพุทธเจ้าในอนัตตลักขณสูตรหรือในสูตรอื่น ๆ บทสนทนาในคัมภีร์กถาวัตถุ ญาณวิทยาของนิกายสรวาสตีวาท วิชาษาวาทของนาคารชุน เปรียบเทียบความเหมือนและความต่างระหว่างตรรกศาสตร์ตะวันตก กับตรรกศาสตร์ตะวันออก โดยเฉพาะหลักการเชิงตรรกในคัมภีร์</p>	
<p>๐๐๐ ๒๓๘ สถิติเบื้องต้นและการวิจัย (Basic Statistics and Research) ๒ (๒-๐-๔) ศึกษาหลักพื้นฐานทางสถิติ การจัดเก็บข้อมูล การรวบรวมข้อมูล การแจกแจงความถี่ การหาค่าแนวโน้มเข้าสู่ส่วนกลาง การกระจายปกติ และความเบ้ ส่วนเบี่ยงเบน ความแปรปรวน ความน่าจะเป็น ค่าสถิติ Z T และ F ประชากรและการสุ่มตัวอย่าง การทดสอบสมมุติฐาน การวิจัยลักษณะและประเภทการวิจัย ขั้นตอนการวิจัย รูปแบบการวิจัย การเขียนโครงการวิจัยและการเขียนรายงานผลการวิจัย</p>	<p>๐๐๐ ๒๓๘ สถิติเบื้องต้นและการวิจัย (Basic Statistics and Research) ๒ (๒-๐-๔) ศึกษาหลักพื้นฐานทางสถิติ การจัดเก็บข้อมูล การรวบรวมข้อมูล การแจกแจงความถี่ การหาค่าแนวโน้มเข้าสู่ส่วนกลาง การกระจายปกติ และความเบ้ ส่วนเบี่ยงเบน ความแปรปรวน ความน่าจะเป็น ค่าสถิติ Z T และ F ประชากรและการสุ่มตัวอย่าง การทดสอบสมมุติฐาน การวิจัยลักษณะและประเภทการวิจัย ขั้นตอนการวิจัย รูปแบบการวิจัย การเขียนโครงการวิจัยและการเขียนรายงานผลการวิจัย</p>	<p>คงเดิม</p>

๑.๒ วิชาเลือก

วิชาเลือก ๑๒ หน่วยกิต	วิชาเลือก ๑๒ หน่วยกิต	หมายเหตุ
<p>๐๐๐ ๑๐๓ การเมืองกับการปกครองของไทย (Thai Politics and Government) ๒ (๒-๐-๔) ศึกษาความรู้ทั่วไปเกี่ยวกับการเมืองและการปกครอง พัฒนาการการเมืองการปกครองของไทย สถาบันทางการเมือง และการปกครองของไทย กระบวนการทางการเมืองของไทย การจัดระเบียบการปกครองของไทย และพระพุทธศาสนากับการเมืองการปกครองของไทย</p>	<p>๐๐๐ ๑๐๓ การเมืองกับการปกครองของไทย (Thai Politics and Government) ๒ (๒-๐-๔) ศึกษาความรู้ทั่วไปเกี่ยวกับการเมืองและการปกครอง พัฒนาการการเมืองการปกครองของไทย สถาบันทางการเมือง และการปกครองของไทย กระบวนการทางการเมืองของไทย การจัดระเบียบการปกครองของไทย และพระพุทธศาสนากับการเมืองการปกครองของไทย</p>	คงเดิม
<p>๐๐๐ ๑๐๔ เศรษฐศาสตร์ในชีวิตประจำวัน (Economics in Daily Life) ๒ (๒-๐-๔) ศึกษาหลักการเบื้องต้นทางเศรษฐศาสตร์ ปรากฏการณ์ทางเศรษฐกิจที่เกิดขึ้นในชีวิตประจำวันรูปแบบต่าง ๆ ของระบบเศรษฐกิจการทำงานของกลไกราคาในตลาด บทบาทของภาครัฐและภาคเอกชนในระบบเศรษฐกิจ เงินตราและสถาบันการเงิน เน้นการวิเคราะห์สถานการณ์ปัจจุบันในเรื่องที่เกี่ยวข้องเป็นข้อมูลประกอบการศึกษาและศึกษาเศรษฐศาสตร์ตามแนวพุทธ</p>	<p>๐๐๐ ๑๐๔ เศรษฐศาสตร์ในชีวิตประจำวัน (Economics in Daily Life) ๒ (๒-๐-๔) ศึกษาหลักการเบื้องต้นทางเศรษฐศาสตร์ ปรากฏการณ์ทางเศรษฐกิจที่เกิดขึ้นในชีวิตประจำวันรูปแบบต่าง ๆ ของระบบเศรษฐกิจการทำงานของกลไกราคาในตลาด บทบาทของภาครัฐและภาคเอกชนในระบบเศรษฐกิจ เงินตราและสถาบันการเงิน เน้นการวิเคราะห์สถานการณ์ปัจจุบันในเรื่องที่เกี่ยวข้องเป็นข้อมูลประกอบการศึกษาและศึกษาเศรษฐศาสตร์ตามแนวพุทธ</p>	คงเดิม
<p>๐๐๐ ๑๐๕ มนุษย์กับสิ่งแวดล้อม (Man and Environment) ๒ (๒-๐-๔) ศึกษาสภาพแวดล้อมที่เกี่ยวกับมนุษย์ แนวคิดการบริหารจัดการสิ่งแวดล้อม การจัดการสิ่งแวดล้อมให้เกิดประโยชน์ การแก้ปัญหาที่เกิดขึ้นกับสิ่งแวดล้อม หลักคำสอนทางพระพุทธศาสนาที่เกี่ยวกับสิ่งแวดล้อม และบทบาทของพระสงฆ์ต่อการอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมในประเทศไทย</p>	<p>๐๐๐ ๑๐๕ มนุษย์กับสิ่งแวดล้อม (Man and Environment) ๒ (๒-๐-๔) ศึกษาสภาพแวดล้อมที่เกี่ยวกับมนุษย์ แนวคิดการบริหารจัดการสิ่งแวดล้อม การจัดการสิ่งแวดล้อมให้เกิดประโยชน์ การแก้ปัญหาที่เกิดขึ้นกับสิ่งแวดล้อม หลักคำสอนทางพระพุทธศาสนาที่เกี่ยวกับสิ่งแวดล้อม และบทบาทของพระสงฆ์ต่อการอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมในประเทศไทย</p>	คงเดิม

<p>๐๐๐ ๑๐๖ เหตุการณ์โลกปัจจุบัน (Current World Affairs) ๒ (๒-๐-๔) ศึกษาเหตุการณ์สำคัญที่เกิดขึ้นในโลกทั้งมิติทางด้านเศรษฐกิจ สังคมและการเมือง ความร่วมมือและความขัดแย้งที่เกิดขึ้นในสังคมโลก ประเทศไทยกับเหตุการณ์สำคัญของโลก ความร่วมมือของชาวพุทธในเวทีโลก บทบาทของพระพุทธศาสนากับการแก้ไขปัญหาความขัดแย้งในโลกปัจจุบัน</p>	<p>๐๐๐ ๑๐๖ เหตุการณ์โลกปัจจุบัน (Current World Affairs) ๒ (๒-๐-๔) ศึกษาเหตุการณ์สำคัญที่เกิดขึ้นในโลกทั้งมิติทางด้านเศรษฐกิจ สังคมและการเมือง ความร่วมมือและความขัดแย้งที่เกิดขึ้นในสังคมโลก ประเทศไทยกับเหตุการณ์สำคัญของโลก ความร่วมมือของชาวพุทธในเวทีโลก บทบาทของพระพุทธศาสนากับการแก้ไขปัญหาความขัดแย้งในโลกปัจจุบัน</p>	<p>คงเดิม</p>
<p>๐๐๐ ๑๑๖ ภาษาอังกฤษเบื้องต้น (Basic English) ๒ (๒-๐-๔) ศึกษาทฤษฎีและการใช้ภาษาอังกฤษเกี่ยวกับการใช้คำ นำหน้านาม (Article) การใช้กาล (Tense) การสร้างประโยค (Sentence) การใช้บุรพบท (Preposition) สันธาน (Conjunction) ฝึกทักษะเบื้องต้นในการฟัง พูด อ่านและเขียนในลักษณะที่สัมพันธ์กัน เน้นด้านการอ่านและความเข้าใจภาษาอังกฤษ ซึ่งมีรูปประโยคและคำศัพท์ต่าง ๆ</p>	<p>๐๐๐ ๑๑๖ ภาษาอังกฤษเบื้องต้น (Basic English) ๒ (๒-๐-๔) ศึกษาทฤษฎีและการใช้ภาษาอังกฤษเกี่ยวกับการใช้คำ นำหน้านาม (Article) การใช้กาล (Tense) การสร้างประโยค (Sentence) การใช้บุรพบท (Preposition) สันธาน (Conjunction) ฝึกทักษะเบื้องต้นในการฟัง พูด อ่านและเขียนในลักษณะที่สัมพันธ์กัน เน้นด้านการอ่านและความเข้าใจภาษาอังกฤษ ซึ่งมีรูปประโยคและคำศัพท์ต่าง ๆ</p>	<p>คงเดิม</p>
<p>๐๐๐ ๑๑๗ ภาษาอังกฤษขั้นสูง (Advanced English) ๒ (๒-๐-๔) ศึกษาโครงสร้างประโยคตามหลักไวยากรณ์และฝึกทักษะการฟัง พูด อ่าน และเขียน เน้นการอ่าน การเขียนและความเข้าใจข้อความภาษาอังกฤษ ซึ่งมีคำศัพท์และโครงสร้างประโยคสัมพันธ์กับเอกสารที่ใช้ศึกษา</p>	<p>๐๐๐ ๑๑๗ ภาษาอังกฤษขั้นสูง (Advanced English) ๒ (๒-๐-๔) ศึกษาโครงสร้างประโยคตามหลักไวยากรณ์และฝึกทักษะการฟัง พูด อ่าน และเขียน เน้นการอ่าน การเขียนและความเข้าใจข้อความภาษาอังกฤษ ซึ่งมีคำศัพท์และโครงสร้างประโยคสัมพันธ์กับเอกสารที่ใช้ศึกษา</p>	<p>คงเดิม</p>
<p>๐๐๐ ๑๑๘ ภาษาสันสกฤตเบื้องต้น (Basic Sanskrit) ๒ (๒-๐-๔) ศึกษาโครงสร้างของภาษาสันสกฤต อักษร เครื่องหมาย ระบบเสียง การเปลี่ยนแปลงอักษรและเสียง การเขียน การอ่านคำศัพท์ ส่วนประกอบของนามศัพท์ การแจกนามศัพท์สระการันต์ สระสนธิ บุรุษ สรรพนาม นิยมสรรพนาม ปถจนาสรรพนาม สัมพันธสรรพนาม กริยาศัพท์</p>	<p>๐๐๐ ๑๑๘ ภาษาสันสกฤตเบื้องต้น (Basic Sanskrit) ๒ (๒-๐-๔) ศึกษาโครงสร้างของภาษาสันสกฤต อักษร เครื่องหมาย ระบบเสียง การเปลี่ยนแปลงอักษรและเสียง การเขียน การอ่านคำศัพท์ ส่วนประกอบของนามศัพท์ การแจกนามศัพท์สระการันต์ สระสนธิ บุรุษ สรรพนาม นิยมสรรพนาม ปถจนาสรรพนาม สัมพันธสรรพนาม กริยาศัพท์</p>	<p>คงเดิม</p>

<p>ส่วนประกอบของกริยาอาชยาด การประกอบรูปเป็นอาชยาดกรตุจากจาก ธาตุ การแจกรูปกริยา แพลและแต่งประโยคสันสกฤตที่เหมาะสมกับ ไวยากรณ์ที่ได้ศึกษา</p>	<p>ส่วนประกอบของกริยาอาชยาด การประกอบรูปเป็นอาชยาดกรตุจากจาก ธาตุ การแจกรูปกริยา แพลและแต่งประโยคสันสกฤตที่เหมาะสมกับ ไวยากรณ์ที่ได้ศึกษา</p>	
<p>๐๐๐ ๑๑๙ ภาษาสันสกฤตขั้นสูง (Advanced Sanskrit) ๒ (๒-๐-๔) ศึกษานามศัพท์ การแจกรูปนามศัพท์ พยัญชนะการันต์ พยัญชนะสนธิ สังขยาศัพท์ อัพยยศัพท์ กริยาศัพท์ การประกอบรูปเป็น อาชยาดกรตุจากจากธาตุ กริยาอาชยาดกรตุจาก กาววาก ฌันตกร ตุจาก ฌันตกรมวาก การสลับเปลี่ยนประโยคกรตุจากเป็นกรม วาก ประโยคคำถาม ประโยคปฏิเสธ แพลและแต่งประโยคสันสกฤตที่ เหมาะสมกับไวยากรณ์ที่ได้ศึกษา</p>	<p>๐๐๐ ๑๑๙ ภาษาสันสกฤตขั้นสูง (Advanced Sanskrit) ๒ (๒-๐-๔) ศึกษานามศัพท์ การแจกรูปนามศัพท์ พยัญชนะการันต์ พยัญชนะสนธิ สังขยาศัพท์ อัพยยศัพท์ กริยาศัพท์ การประกอบรูปเป็น อาชยาดกรตุจากจากธาตุ กริยาอาชยาดกรตุจาก กาววาก ฌันตกร ตุจาก ฌันตกรมวาก การสลับเปลี่ยนประโยคกรตุจากเป็นกรมวาก ประโยคคำถาม ประโยคปฏิเสธ แพลและแต่งประโยคสันสกฤตที่ เหมาะสมกับไวยากรณ์ที่ได้ศึกษา</p>	<p>คงเดิม</p>
<p>๐๐๐ ๑๒๐ ภาษาไทยเบื้องต้น (Basic Thai) ๒ (๒-๐-๔) ศึกษาหน่วยเสียงพยัญชนะหน่วยเสียงสระหน่วยเสียงวรรณยุกต์ หน่วยการระบบไวยากรณ์ความหมายในภาษาไทยฝึกทักษะการฟังพูดอ่าน เขียนภาษาไทยฟังคำสั่งคำบรรยายจดบันทึกเรื่องที่ฟังพูดทักษะการฟังพูดอ่าน โทษขออนุญาตแนะนำตัวเองแนะนำผู้อื่นบอกชื่อสิ่งของที่ใช้ในชีวิตประจำวัน วันสนทนาได้ทั้งคำที่แสดงความหมายรูปธรรมและนามธรรม</p>	<p>๐๐๐ ๑๒๐ ภาษาไทยเบื้องต้น (Basic Thai) ๒ (๒-๐-๔) ศึกษาหน่วยเสียงพยัญชนะหน่วยเสียงสระหน่วยเสียงวรรณยุกต์ หน่วยการระบบไวยากรณ์ความหมายในภาษาไทยฝึกทักษะการฟังพูดอ่าน เขียนภาษาไทยฟังคำสั่งคำบรรยายจดบันทึกเรื่องที่ฟังพูดทักษะการฟังพูดอ่าน โทษขออนุญาตแนะนำตัวเองแนะนำผู้อื่นบอกชื่อสิ่งของที่ใช้ในชีวิตประจำวัน สนทนาได้ทั้งคำที่แสดงความหมายรูปธรรมและนามธรรม</p>	<p>คงเดิม</p>
<p>๐๐๐ ๑๒๑ ภาษาไทยขั้นสูง (Advanced Thai) ๒ (๒-๐-๔) ศึกษาวิเคราะห์หน่วยเสียงพยัญชนะหน่วยเสียงสระหน่วยเสียง วรรณยุกต์หน่วยการระบบไวยากรณ์ความหมายในภาษาไทยฝึกทักษะการฟัง ข่าวจากวิทยุโทรทัศน์การพูดวาทศิลป์การอ่านหนังสือพิมพ์และตารา วิชาการการเขียนบทความและฝึกแต่งภาพโคลงฉันท์ในภาษาไทย</p>	<p>๐๐๐ ๑๒๑ ภาษาไทยขั้นสูง (Advanced Thai) ๒ (๒-๐-๔) ศึกษาวิเคราะห์หน่วยเสียงพยัญชนะหน่วยเสียงสระหน่วยเสียง วรรณยุกต์หน่วยการระบบไวยากรณ์ความหมายในภาษาไทยฝึกทักษะการฟัง ข่าวจากวิทยุโทรทัศน์การพูดวาทศิลป์การอ่านหนังสือพิมพ์และตาราวิชาการ การเขียนบทความและฝึกแต่งภาพโคลงฉันท์ในภาษาไทย</p>	<p>คงเดิม</p>

<p>๐๐๐ ๑๒๘ ภาษาจีนเบื้องต้น (Basic Chinese) ๒ (๒-๐-๔) ศึกษาโครงสร้างของภาษาจีนในเรื่องระบบเสียง ระบบคำ และระบบประโยค ฝึกการอ่าน การเขียนภาษาจีน และการฝึกสนทนาโดยอาศัยข้อมูลจากสถานการณ์ปัจจุบัน</p>	<p>๐๐๐ ๑๒๘ ภาษาจีนเบื้องต้น (Basic Chinese) ๒ (๒-๐-๔) ศึกษาโครงสร้างของภาษาจีนในเรื่องระบบเสียง ระบบคำ และระบบประโยค ฝึกการอ่าน การเขียนภาษาจีน และการฝึกสนทนาโดยอาศัยข้อมูลจากสถานการณ์ปัจจุบัน</p>	<p>คงเดิม</p>
<p>๐๐๐ ๑๒๙ ภาษาจีนขั้นสูง (Advanced Chinese) ๒ (๒-๐-๔) ฝึกทักษะในการฟัง พูด อ่าน และเขียนภาษาจีน เน้นการสนทนาโดยอาศัยข้อมูลจากสถานการณ์ปัจจุบัน</p>	<p>๐๐๐ ๑๒๙ ภาษาจีนขั้นสูง (Advanced Chinese) ๒ (๒-๐-๔) ฝึกทักษะในการฟัง พูด อ่าน และเขียนภาษาจีน เน้นการสนทนาโดยอาศัยข้อมูลจากสถานการณ์ปัจจุบัน</p>	<p>คงเดิม</p>
<p>๐๐๐ ๑๓๐ ภาษาญี่ปุ่นเบื้องต้น (Basic Japanese) ๒ (๒-๐-๔) ศึกษาโครงสร้างของภาษาญี่ปุ่น ในเรื่องระบบเสียง ระบบคำ และระบบประโยค ฝึกการอ่าน เขียนภาษาญี่ปุ่น และการสนทนาโดยอาศัยข้อมูลจากสถานการณ์ปัจจุบัน</p>	<p>๐๐๐ ๑๓๐ ภาษาญี่ปุ่นเบื้องต้น (Basic Japanese) ๒ (๒-๐-๔) ศึกษาโครงสร้างของภาษาญี่ปุ่น ในเรื่องระบบเสียง ระบบคำ และระบบประโยค ฝึกการอ่าน เขียนภาษาญี่ปุ่น และการสนทนาโดยอาศัยข้อมูลจากสถานการณ์ปัจจุบัน</p>	<p>คงเดิม</p>
<p>๐๐๐ ๑๓๑ ภาษาญี่ปุ่นขั้นสูง (Advanced Japanese) ๒ (๒-๐-๔) ฝึกทักษะในการฟัง พูด อ่าน และเขียนภาษาญี่ปุ่น เน้นการสนทนาโดยอาศัยข้อมูลจากสถานการณ์ปัจจุบัน</p>	<p>๐๐๐ ๑๓๑ ภาษาญี่ปุ่นขั้นสูง (Advanced Japanese) ๒ (๒-๐-๔) ฝึกทักษะในการฟัง พูด อ่าน และเขียนภาษาญี่ปุ่น เน้นการสนทนาโดยอาศัยข้อมูลจากสถานการณ์ปัจจุบัน</p>	<p>คงเดิม</p>
<p>๐๐๐ ๑๓๕ ภาษาฮินดีเบื้องต้น (Basic Hindi) ๒ (๒-๐-๔) ศึกษาโครงสร้างของภาษาฮินดี ในเรื่องระบบเสียง ระบบคำ และระบบประโยค ฝึกการฟัง-อ่าน-เขียน-สนทนาภาษาฮินดี และระบบไวยากรณ์พื้นฐานที่นิยมใช้ในชีวิตประจำวัน</p>	<p>๐๐๐ ๑๓๕ ภาษาฮินดีเบื้องต้น (Basic Hindi) ๒ (๒-๐-๔) ศึกษาโครงสร้างของภาษาฮินดี ในเรื่องระบบเสียง ระบบคำ และระบบประโยค ฝึกการฟัง-อ่าน-เขียน-สนทนาภาษาฮินดี และระบบไวยากรณ์พื้นฐานที่นิยมใช้ในชีวิตประจำวัน</p>	<p>คงเดิม</p>

<p>๐๐๐ ๑๓๖ ภาษาฮินดีขั้นสูง (Advanced Hindi) ๒ (๒-๐-๔) ฝึกทักษะในการฟัง พูด อ่าน และเขียนภาษาฮินดี เน้นการสนทนา โดยอาศัยข้อมูลจากสถานการณ์ปัจจุบัน</p>	<p>๐๐๐ ๑๓๖ ภาษาฮินดีขั้นสูง (Advanced Hindi) ๒ (๒-๐-๔) ฝึกทักษะในการฟัง พูด อ่าน และเขียนภาษาฮินดี เน้นการสนทนา โดยอาศัยข้อมูลจากสถานการณ์ปัจจุบัน</p>	<p>คงเดิม</p>
<p>๐๐๐ ๒๑๑ วัฒนธรรมไทย (Thai Culture) ๒ (๒-๐-๔) ศึกษาความหมายและเนื้อหาของวัฒนธรรม พัฒนาการของวัฒนธรรมไทย ประเภทของวัฒนธรรม พระพุทธศาสนากับวัฒนธรรม การอนุรักษ์ การเผยแพร่และสร้างสรรค์วัฒนธรรมไทย วัฒนธรรมไทยกับการพัฒนา ผลกระทบของวัฒนธรรมต่างชาติต่อวัฒนธรรมไทย</p>	<p>๐๐๐ ๒๑๑ วัฒนธรรมไทย (Thai Culture) ๒ (๒-๐-๔) ศึกษาความหมายและเนื้อหาของวัฒนธรรม พัฒนาการของวัฒนธรรมไทย ประเภทของวัฒนธรรม พระพุทธศาสนากับวัฒนธรรม การอนุรักษ์ การเผยแพร่และสร้างสรรค์วัฒนธรรมไทย วัฒนธรรมไทยกับการพัฒนา ผลกระทบของวัฒนธรรมต่างชาติต่อวัฒนธรรมไทย</p>	<p>คงเดิม</p>
<p>๐๐๐ ๒๑๒ มนุษย์กับอารยธรรม (Man and Civilization) ๒ (๒-๐-๔) ศึกษาความเป็นมาและพัฒนาการของมนุษย์ ตั้งแต่สมัยก่อนประวัติศาสตร์จนถึงสมัยปัจจุบัน ความหมายของอารยธรรม บ่อเกิดและพัฒนาการของอารยธรรมตะวันออกและตะวันตกในยุคต่างๆ ความสัมพันธ์ระหว่างโครงสร้างทางสังคม เศรษฐกิจและการเมืองของสังคมตะวันออกและตะวันตก ที่ก่อให้เกิดผลกระทบและความคิดสร้างสรรค์ในรูปแบบต่างๆ การแลกเปลี่ยนกันระหว่างอารยธรรมตะวันออกกับตะวันตก และอิทธิพลของอารยธรรมทั้งสองที่มีต่อสังคมและวัฒนธรรมไทย ตั้งแต่อดีตจนถึงปัจจุบัน</p>	<p>๐๐๐ ๒๑๒ มนุษย์กับอารยธรรม (Man and Civilization) ๒ (๒-๐-๔) ศึกษาความเป็นมาและพัฒนาการของมนุษย์ ตั้งแต่สมัยก่อนประวัติศาสตร์จนถึงสมัยปัจจุบัน ความหมายของอารยธรรม บ่อเกิดและพัฒนาการของอารยธรรมตะวันออกและตะวันตกในยุคต่างๆ ความสัมพันธ์ระหว่างโครงสร้างทางสังคม เศรษฐกิจและการเมืองของสังคมตะวันออกและตะวันตก ที่ก่อให้เกิดผลกระทบและความคิดสร้างสรรค์ในรูปแบบต่างๆ การแลกเปลี่ยนกันระหว่างอารยธรรมตะวันออกกับตะวันตก และอิทธิพลของอารยธรรมทั้งสองที่มีต่อสังคมและวัฒนธรรมไทย ตั้งแต่อดีตจนถึงปัจจุบัน</p>	<p>คงเดิม</p>
<p>๐๐๐ ๒๐๑ ชีวิตกับจิตวิทยา (Life and Psychology) ๒ (๒-๐-๔) ศึกษาพัฒนาการและองค์ประกอบของชีวิต ความสัมพันธ์ของจิตวิทยากับการดำรงชีวิต วิเคราะห์คุณสมบัติของจิตใจลักษณะต่างๆ ผลของสุขภาพจิตที่มีต่อพฤติกรรมของมนุษย์และการดำรงอยู่ร่วมกันในสังคม</p>	<p>๐๐๐ ๒๐๑ ชีวิตกับจิตวิทยา (Life and Psychology) ๒ (๒-๐-๔) ศึกษาพัฒนาการและองค์ประกอบของชีวิต ความสัมพันธ์ของจิตวิทยากับการดำรงชีวิต วิเคราะห์คุณสมบัติของจิตใจลักษณะต่างๆ ผลของสุขภาพจิตที่มีต่อพฤติกรรมของมนุษย์และการดำรงอยู่ร่วมกันในสังคมและ</p>	<p>คงเดิม</p>

และสิ่งแวดล้อม	สิ่งแวดล้อม	
<p>๐๐๐ ๒๔๑ วิทยาศาสตร์กายภาพและประยุกต์วิทยา (Physical Science and Technology) ๒ (๒-๐-๔) ศึกษาหลักพื้นฐานทางวิทยาศาสตร์ ประวัติและผลงานของ นักวิทยาศาสตร์ในยุคสมัย ต่าง ๆ ความคิดเกี่ยวกับเอกภพ ระบบสุริยะ เทคโนโลยี เทคโนโลยีทางการเกษตร เทคโนโลยีอุตสาหกรรม การลดต้นทุน การผลิต การเพิ่มผลผลิต การขนส่ง การสื่อสาร เทคโนโลยีภูมิปัญญาไทย ภูมิปัญญาท้องถิ่น วิทยาศาสตร์กับชีวิตประจำวัน พระพุทธศาสนากับ วิทยาศาสตร์</p>	<p>๐๐๐ ๒๔๑ วิทยาศาสตร์กายภาพและประยุกต์วิทยา (Physical Science and Technology) ๒ (๒-๐-๔) ศึกษาหลักพื้นฐานทางวิทยาศาสตร์ ประวัติและผลงานของ นักวิทยาศาสตร์ในยุคสมัย ต่าง ๆ ความคิดเกี่ยวกับเอกภพ ระบบสุริยะ เทคโนโลยี เทคโนโลยีทางการเกษตร เทคโนโลยีอุตสาหกรรม การลดต้นทุน การผลิต การเพิ่มผลผลิต การขนส่ง การสื่อสาร เทคโนโลยีภูมิปัญญาไทย ภูมิปัญญาท้องถิ่น วิทยาศาสตร์กับชีวิตประจำวัน พระพุทธศาสนากับ วิทยาศาสตร์</p>	คงเดิม
<p>๐๐๐ ๒๔๒ พื้นฐานคอมพิวเตอร์และ เทคโนโลยีสารสนเทศ (Introduction to Computer and Information Technology) ๒ (๒-๐-๔) บทบาทของเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสารประวัติของ คอมพิวเตอร์และการสื่อสารองค์ประกอบของคอมพิวเตอร์ระบบดิจิทัล ภาษาคอมพิวเตอร์ ซอฟต์แวร์ประเภทต่างๆ แพลตฟอร์มคอมพิวเตอร์ ระบบ การประมวลผล การวิเคราะห์ ออกแบบ และพัฒนา ระบบข้อมูลและการ บริหารข้อมูลเครือข่ายและการสื่อสารอินเทอร์เน็ตและเว็ลด์ไวด์เว็บ ภัย คุกคามและความมั่นคงของระบบจริยธรรมและสังคมไซเบอร์</p>	<p>๐๐๐ ๒๔๒ พื้นฐานคอมพิวเตอร์และ เทคโนโลยีสารสนเทศ (Introduction to Computer and Information Technology) ๒ (๒-๐-๔) บทบาทของเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสารประวัติของ คอมพิวเตอร์และการสื่อสารองค์ประกอบของคอมพิวเตอร์ระบบดิจิทัล ภาษาคอมพิวเตอร์ ซอฟต์แวร์ประเภทต่างๆ แพลตฟอร์มคอมพิวเตอร์ ระบบ การประมวลผล การวิเคราะห์ ออกแบบ และพัฒนา ระบบข้อมูลและการ บริหารข้อมูลเครือข่ายและการสื่อสารอินเทอร์เน็ตและเว็ลด์ไวด์เว็บ ภัย คุกคามและความมั่นคงของระบบจริยธรรมและสังคมไซเบอร์</p>	คงเดิม
<p>๐๐๐ ๒๖๔ สันติศึกษา (Peace Education) ๒ (๒-๐-๔) ศึกษาแนวคิดและทฤษฎีเกี่ยวกับความขัดแย้ง ความรุนแรง สันติภาพและปฏิบัติการจัดการความขัดแย้งโดยสันติวิธี ซึ่งประกอบด้วย แนวคิดและแนวปฏิบัติของนักสันติวิธีทั้งตะวันออก ตะวันตกและศาสนา ต่างๆ เพื่อให้เกิดความรู้และความเข้าใจในการป้องกันแก้ไขและเปลี่ยนผ่าน</p>	<p>๐๐๐ ๒๖๔ สันติศึกษา (Peace Education) ๒ (๒-๐-๔) ศึกษาแนวคิดและทฤษฎีเกี่ยวกับความขัดแย้ง ความรุนแรง สันติภาพและปฏิบัติการจัดการความขัดแย้งโดยสันติวิธี ซึ่งประกอบด้วย แนวคิดและแนวปฏิบัติของนักสันติวิธีทั้งตะวันออก ตะวันตกและศาสนา ต่างๆ เพื่อให้เกิดความรู้และความเข้าใจในการป้องกันแก้ไขและเปลี่ยนผ่าน</p>	คงเดิม

<p>ความขัดแย้งและความรุนแรง อีกทั้งพัฒนาทักษะในกระบวนการการเสริมสร้างความปรองดองให้เกิดขึ้นในสังคมพหุวัฒนธรรมและมีขั้นตติธรรมในการฟังและอยู่ร่วมกับศาสนาและชาติพันธุ์ต่างๆอย่างสันติสุข</p>	<p>ความขัดแย้งและความรุนแรง อีกทั้งพัฒนาทักษะในกระบวนการการเสริมสร้างความปรองดองให้เกิดขึ้นในสังคมพหุวัฒนธรรมและมีขั้นตติธรรมในการฟังและอยู่ร่วมกับศาสนาและชาติพันธุ์ต่างๆอย่างสันติสุข</p>	
<p>๐๐๐ ๒๖๕ หลักธรรมาภิบาล (Good Governance) ๒ (๒-๐-๔) ศึกษาความหมาย องค์ประกอบ ความสำคัญของหลักธรรมาภิบาล ๖ ประการ คือ หลักนิติธรรม หลักคุณธรรม หลักความโปร่งใส หลักความมีส่วนร่วม หลักความรับผิดชอบและหลักความคุ้มค่า</p>	<p>๐๐๐ ๒๖๕ หลักธรรมาภิบาล (Good Governance) ๒ (๒-๐-๔) ศึกษาความหมาย องค์ประกอบ ความสำคัญของหลักธรรมาภิบาล ๖ ประการ คือ หลักนิติธรรม หลักคุณธรรม หลักความโปร่งใส หลักความมีส่วนร่วม หลักความรับผิดชอบและหลักความคุ้มค่า</p>	<p>คงเดิม</p>
<p>๐๐๐ ๒๖๖ ภาวะผู้นำ (Leadership) ๒ (๒-๐-๔) ศึกษาแนวคิดทฤษฎีเกี่ยวกับภาวะผู้นำที่นำการเปลี่ยนแปลงและสร้างสรรค์งานในศตวรรษที่ ๒๑ รวมถึงศึกษา คุณลักษณะและบทบาทของผู้นำกับการใช้การสื่อสารที่เอื้ออาทร ผู้นำกับความเห็นที่ถูกต้องดีงามและความเปลี่ยนแปลงที่สร้างสรรค์คุณธรรมและจริยธรรมของผู้นำ วิสัยทัศน์ผู้นำ ผู้นำกับการสร้างความสัมพันธ์แห่งกรุณา โดยอาศัยองค์ความรู้ภาวะผู้นำตามทฤษฎีตะวันตกและภาวะผู้นำในทางพระพุทธศาสนา ถอดบทเรียนภาวะผู้นำของบุคคลสำคัญที่เกี่ยวข้องกับการพัฒนาองค์กรทั้งในประเทศและระดับโลกที่สามารถนำองค์กรไปสู่ความสำเร็จและเกิดสันติสุขแก่สังคมและชุมชนทั้งในประเทศและระดับโลก</p>	<p>๐๐๐ ๒๖๖ ภาวะผู้นำ (Leadership) ๒ (๒-๐-๔) ศึกษาแนวคิดทฤษฎีเกี่ยวกับภาวะผู้นำที่นำการเปลี่ยนแปลงและสร้างสรรค์งานในศตวรรษที่ ๒๑ รวมถึงศึกษา คุณลักษณะและบทบาทของผู้นำกับการใช้การสื่อสารที่เอื้ออาทร ผู้นำกับความเห็นที่ถูกต้องดีงามและความเปลี่ยนแปลงที่สร้างสรรค์คุณธรรมและจริยธรรมของผู้นำ วิสัยทัศน์ผู้นำ ผู้นำกับการสร้างความสัมพันธ์แห่งกรุณา โดยอาศัยองค์ความรู้ภาวะผู้นำตามทฤษฎีตะวันตกและภาวะผู้นำในทางพระพุทธศาสนา ถอดบทเรียนภาวะผู้นำของบุคคลสำคัญที่เกี่ยวข้องกับการพัฒนาองค์กรทั้งในประเทศและระดับโลกที่สามารถนำองค์กรไปสู่ความสำเร็จและเกิดสันติสุขแก่สังคมและชุมชนทั้งในประเทศและระดับโลก</p>	<p>คงเดิม</p>

๒. หมวดวิชาเฉพาะ

๒.๑ วิชากลุ่มพระพุทธศาสนา จำนวน ๓๐ หน่วยกิต

วิชากลุ่มพระพุทธศาสนา (หลักสูตรปรับปรุง พ.ศ. ๒๕๖๐)	วิชากลุ่มพระพุทธศาสนา (หลักสูตรปรับปรุง พ.ศ. ๒๕๖๓)	หมายเหตุ
ก. กลุ่มวิชาภาษาบาลีและพุทธศาสนา จำนวน ๑๔ หน่วยกิต	ก. กลุ่มวิชาภาษาบาลีและพุทธศาสนา จำนวน ๑๔ หน่วยกิต	
๐๐๐ ๑๔๔ วรรณคดีบาลี (Pali Literature) ๒ (๒-๐-๔) ศึกษาประวัติความหมายประเภทและพัฒนาการของคัมภีร์ พระไตรปิฎก อรรถกถา ฎีกา อนุฎีกา โยชนาและปกรณ์วิเสส วรรณกรรม บาลีในประเทศไทยและคุณค่าของวรรณกรรมบาลีต่อสังคมไทย	๐๐๐ ๑๔๔ วรรณคดีบาลี (Pali Literature) ๒ (๒-๐-๔) ศึกษาประวัติความหมายประเภทและพัฒนาการของคัมภีร์พระไตรปิฎก อรรถกถา ฎีกา อนุฎีกา โยชนาและปกรณ์วิเสส วรรณกรรมบาลีใน ประเทศไทยและคุณค่าของวรรณกรรมบาลีต่อสังคมไทย	คงเดิม
๐๐๐ ๑๔๕ บาลีไวยากรณ์ (Pali Grammar) ๒ (๒-๐-๔) ศึกษาการเขียน การอ่านภาษาบาลี ฐานกรณ์ การออกเสียง พยัญชนะสังโยค การเชื่อมอักษรด้วยสนธิกริโยปกรณ์ ประเภทและวิธีแจก คำนาม สังขยา อัพยยศัพท์ กิริยาอาชยาต นามกิตก์ กิริยากิตก์ สมาส และศัพท์ิต	๐๐๐ ๑๔๕ บาลีไวยากรณ์ (Pali Grammar) ๒ (๒-๐-๔) ศึกษาการเขียน การอ่านภาษาบาลี ฐานกรณ์ การออกเสียง พยัญชนะสังโยค การเชื่อมอักษรด้วยสนธิกริโยปกรณ์ ประเภทและวิธีแจก คำนาม สังขยา อัพยยศัพท์ กิริยาอาชยาต นามกิตก์ กิริยากิตก์ สมาส และศัพท์ิต	คงเดิม
๐๐๐ ๑๔๖ แต่งแปลบาลี (Pali Composition and Translation) ๒ (๒-๐-๔) ศึกษาการแต่งบาลี การแปลบาลีทั้งโดยอรรถและโดยพยัญชนะ ให้ถูกต้องตามหลักภาษา การแต่งและการแปลประโยคพิเศษและสำนวนที่ ควรทราบ การแปลบาลีเป็นไทยและแปลไทยเป็นบาลีจากหนังสือที่กำหนด	๐๐๐ ๑๔๖ แต่งแปลบาลี (Pali Composition and Translation) ๒ (๒-๐-๔) ศึกษาการแต่งบาลี การแปลบาลีทั้งโดยอรรถและโดยพยัญชนะ ให้ถูกต้องตามหลักภาษา การแต่งและการแปลประโยคพิเศษและสำนวนที่ ควรทราบ การแปลบาลีเป็นไทยและแปลไทยเป็นบาลีจากหนังสือที่กำหนด	คงเดิม
๐๐๐ ๑๔๗ พระไตรปิฎกศึกษา (Tipitaka Studies) ๒ (๒-๐-๔) ศึกษากำเนิด ความเป็นมา และพัฒนาการของคัมภีร์	๐๐๐ ๑๔๗ พระไตรปิฎกศึกษา (Tipitaka Studies) ๒ (๒-๐-๔) ศึกษากำเนิด ความเป็นมา และพัฒนาการของคัมภีร์	คงเดิม

<p>พระไตรปิฎก การจำแนกโครงสร้างและเนื้อหาสาระพระไตรปิฎก คำอธิบายโดยย่อของพระอรรถกถาจารย์ การรักษาสืบทอดโดยมุขปาฐะ และลายลักษณ์อักษร ลำดับคัมภีร์ทางพระพุทธศาสนา ความเป็นมาของพระไตรปิฎก ในประเทศไทย และประโยชน์ที่ได้รับจากการศึกษาพระไตรปิฎก</p>	<p>พระไตรปิฎก การจำแนกโครงสร้างและเนื้อหาสาระพระไตรปิฎก คำอธิบายโดยย่อของพระอรรถกถาจารย์ การรักษาสืบทอดโดยมุขปาฐะ และลายลักษณ์อักษร ลำดับคัมภีร์ทางพระพุทธศาสนา ความเป็นมาของพระไตรปิฎก ในประเทศไทย และประโยชน์ที่ได้รับจากการศึกษาพระไตรปิฎก</p>	
<p>๐๐๐ ๑๔๘ พระวินัยปิฎก (Vinaya Pitaka) ๒ (๒-๐-๔) ศึกษาประวัติ ความเป็นมา ความหมาย โครงสร้างของพระวินัยปิฎก เลือกศึกษาวิเคราะห์เนื้อหาสาระที่สำคัญในคัมภีร์มหาวีกังค์ ภิกขุณีวิกังค์ มหาวรรค จุลวรรค และปริวาร โดยอาศัยอรรถกถาและฎีกาประกอบ และประโยชน์ที่ได้รับจากการศึกษาพระวินัยปิฎก</p>	<p>๐๐๐ ๑๔๘ พระวินัยปิฎก (Vinaya Pitaka) ๒ (๒-๐-๔) ศึกษาประวัติ ความเป็นมา ความหมาย โครงสร้างของพระวินัยปิฎก เลือกศึกษาวิเคราะห์เนื้อหาสาระที่สำคัญในคัมภีร์มหาวีกังค์ ภิกขุณีวิกังค์ มหาวรรค จุลวรรค และปริวาร โดยอาศัยอรรถกถาและฎีกาประกอบ และประโยชน์ที่ได้รับจากการศึกษาพระวินัยปิฎก</p>	<p>คงเดิม</p>
<p>๐๐๐ ๑๔๙ พระสุตตันตปิฎก (Suttanta Pitaka) ๒ (๒-๐-๔) ศึกษาประวัติ ความเป็นมา ความหมาย โครงสร้างของพระสุตตันตปิฎก เลือกศึกษาวิเคราะห์พระสูตรที่สำคัญ คือ พรหมชาลสูตร มหาปรินิพพานสูตร อัคคัญญสูตร รวมทั้งประเด็นสำคัญที่น่าสนใจ จากนิกายทั้ง ๕ นิกาย คือ ทีฆนิกาย มัชฌิมนิกาย สังยุตตนิกาย อังคุตตรนิกาย และขุททกนิกาย โดยอาศัยอรรถกถา และฎีกาประกอบ</p>	<p>๐๐๐ ๑๔๙ พระสุตตันตปิฎก (Suttanta Pitaka) ๒ (๒-๐-๔) ศึกษาประวัติ ความเป็นมา ความหมาย โครงสร้างของพระสุตตันตปิฎก เลือกศึกษาวิเคราะห์พระสูตรที่สำคัญ คือ พรหมชาลสูตร มหาปรินิพพานสูตร อัคคัญญสูตร รวมทั้งประเด็นสำคัญที่น่าสนใจ จากนิกายทั้ง ๕ นิกาย คือ ทีฆนิกาย มัชฌิมนิกาย สังยุตตนิกาย อังคุตตรนิกาย และขุททกนิกาย โดยอาศัยอรรถกถา และฎีกาประกอบ</p>	<p>คงเดิม</p>
<p>๐๐๐ ๑๕๐ พระอภิธรรมปิฎก (Abhidhamma Pitaka) ๒ (๒-๐-๔) ศึกษาประวัติ ความเป็นมา ความหมาย โครงสร้างของพระอภิธรรมปิฎก เนื้อหาสาระ ประเด็นที่น่าสนใจในพระอภิธรรมปิฎกทั้ง ๗ คัมภีร์ โดยเน้นให้เข้าใจหลักปรมัตถธรรม คือ จิต เจตสิก รูป และนิพพาน โดยอาศัยอรรถกถาและฎีกาประกอบ</p>	<p>๐๐๐ ๑๕๐ พระอภิธรรมปิฎก (Abhidhamma Pitaka) ๒ (๒-๐-๔) ศึกษาประวัติ ความเป็นมา ความหมาย โครงสร้างของพระอภิธรรมปิฎก เนื้อหาสาระ ประเด็นที่น่าสนใจในพระอภิธรรมปิฎกทั้ง ๗ คัมภีร์ โดยเน้นให้เข้าใจหลักปรมัตถธรรม คือ จิต เจตสิก รูป และนิพพาน โดยอาศัยอรรถกถาและฎีกาประกอบ</p>	<p>คงเดิม</p>

ข. กลุ่มวิชาพระพุทธศาสนาทั่วไป จำนวน ๑๒ หน่วยกิต	ข. กลุ่มวิชาพระพุทธศาสนาทั่วไป จำนวน ๑๒ หน่วยกิต	
<p>๐๐๐ ๑๕๘ ประวัติพระพุทธศาสนา (History of Buddhism) ๒ (๒-๐-๔) ศึกษาประวัติศาสตร์พระพุทธศาสนาตั้งแต่อดีตจนถึงปัจจุบัน ความสำคัญและลักษณะเด่นของพระพุทธศาสนา การแยกนิกายของพระพุทธศาสนา การขยายตัวของพระพุทธศาสนาเข้าไปในนานาประเทศ และอิทธิพลของพระพุทธศาสนาต่อวัฒนธรรมในประเทศนั้นๆ รวมทั้งศึกษาขบวนการและองค์การใหม่ๆ ในวงการพระพุทธศาสนายุคปัจจุบันและอนาคต</p>	<p>๐๐๐ ๑๕๘ ประวัติพระพุทธศาสนา (History of Buddhism) ๒ (๒-๐-๔) ศึกษาประวัติศาสตร์พระพุทธศาสนาตั้งแต่อดีตจนถึงปัจจุบัน ความสำคัญและลักษณะเด่นของพระพุทธศาสนา การแยกนิกายของพระพุทธศาสนา การขยายตัวของพระพุทธศาสนาเข้าไปในนานาประเทศ และอิทธิพลของพระพุทธศาสนาต่อวัฒนธรรมในประเทศนั้นๆ รวมทั้งศึกษาขบวนการและองค์การใหม่ๆ ในวงการพระพุทธศาสนายุคปัจจุบันและอนาคต</p>	คงเดิม
<p>๐๐๐ ๒๕๙ เทศกาลและพิธีกรรมพระพุทธศาสนา (Buddhist Festival and Traditions) ๒ (๒-๐-๔) ศึกษาเทศกาลและพิธีกรรมที่สำคัญทางพระพุทธศาสนา ความหมาย คุณค่าของเทศกาลและพิธีกรรมนั้น ๆ ให้สามารถปฏิบัติได้ถูกต้อง</p>	<p>๐๐๐ ๒๕๙ เทศกาลและพิธีกรรมพระพุทธศาสนา (Buddhist Festival and Traditions) ๒ (๒-๐-๔) ศึกษาเทศกาลและพิธีกรรมที่สำคัญทางพระพุทธศาสนา ความหมาย คุณค่าของเทศกาลและพิธีกรรมนั้น ๆ ให้สามารถปฏิบัติได้ถูกต้อง</p>	คงเดิม
<p>๐๐๐ ๒๖๐ การปกครองคณะสงฆ์ไทย (Thai Sangha Administration) ๒ (๒-๐-๔) ศึกษาพัฒนาการของระบบการปกครองคณะสงฆ์ไทย ตั้งแต่สมัยสุโขทัยถึงปัจจุบันศึกษาและวิเคราะห์เนื้อหาพระราชบัญญัติคณะสงฆ์ฉบับต่างๆ กฎ ระเบียบ คำสั่งและประกาศที่สำคัญของคณะสงฆ์ การประยุกต์การปกครองและการบริหารในปัจจุบันสำหรับคณะสงฆ์ไทย</p>	<p>๐๐๐ ๒๖๐ การปกครองคณะสงฆ์ไทย (Thai Sangha Administration) ๒ (๒-๐-๔) ศึกษาพัฒนาการของระบบการปกครองคณะสงฆ์ไทย ตั้งแต่สมัยสุโขทัยถึงปัจจุบันศึกษาและวิเคราะห์เนื้อหาพระราชบัญญัติคณะสงฆ์ฉบับต่างๆ กฎ ระเบียบ คำสั่งและประกาศที่สำคัญของคณะสงฆ์ การประยุกต์การปกครองและการบริหารในปัจจุบันสำหรับคณะสงฆ์ไทย</p>	คงเดิม
<p>๐๐๐ ๒๖๑ ธรรมะภาคภาษาอังกฤษ (Dhamma in English) ๒ (๒-๐-๔) ศึกษาศัพท์ธรรมะทางพระพุทธศาสนาที่นิยมใช้กันแพร่หลาย ในภาษาอังกฤษ และหนังสือที่สำคัญทางพระพุทธศาสนา ที่นักปราชญ์ได้รจนาไว้ในภาษาอังกฤษ</p>	<p>๐๐๐ ๒๖๑ ธรรมะภาคภาษาอังกฤษ (Dhamma in English) ๒ (๒-๐-๔) ศึกษาศัพท์ธรรมะทางพระพุทธศาสนาที่นิยมใช้กันแพร่หลาย ในภาษาอังกฤษ และหนังสือที่สำคัญทางพระพุทธศาสนา ที่นักปราชญ์ได้รจนาไว้ในภาษาอังกฤษ</p>	คงเดิม

<p>๐๐๐ ๒๖๒ ธรรมนิเทศ (Dhamma communication) ๒ (๒-๐-๔) ศึกษาหลักการและวิธีการเผยแผ่พระพุทธศาสนา ศิลปะการเขียนบทความ การพูดและการพัฒนาบุคลิกภาพเกี่ยวกับการพูด การเทศนา การแสดงปาฐกถาธรรม การอภิปราย และการใช้สื่อประกอบการบรรยาย</p>	<p>๐๐๐ ๒๖๒ ธรรมนิเทศ (Dhamma communication) ๒ (๒-๐-๔) ศึกษาหลักการและวิธีการเผยแผ่พระพุทธศาสนา ศิลปะการเขียนบทความ การพูดและการพัฒนาบุคลิกภาพเกี่ยวกับการพูด การเทศนา การแสดงปาฐกถาธรรม การอภิปราย และการใช้สื่อประกอบการบรรยาย</p>	<p>คงเดิม</p>
<p>๐๐๐ ๒๖๓ งานวิจัยและวรรณกรรมทางพระพุทธศาสนา (Research and Literary Works on Buddhism) ๒ (๒-๐-๔) ศึกษางานวิจัยทางพระพุทธศาสนา และวรรณกรรมทางพระพุทธศาสนาในประเทศไทย ตั้งแต่อดีตจนถึงปัจจุบัน วิเคราะห์วรรณกรรมทางพระพุทธศาสนาที่น่าสนใจ เช่น เตภูมิกถาของพญาลิไท มังคลัตถทีปนีของพระสิริมังคลาจารย์ กาพย์มหาชาติของพระเจ้าทรงธรรม สังคีตยวงศ์ของสมเด็จพระวันรัต (แก้ว) วัดพระเชตุพน พระมงคลวิเสสเถรของสมเด็จพระมหาสมณเจ้า กรมพระยาวชิรญาณวโรรส แก่นพุทธศาสน์ ของพุทธทาส กรรมที่ปณีของพระพรหมโมลี (วิลาส ญาณวโร) พุทธธรรมของสมเด็จพระพุทธโฆษาจารย์ (ป. อ. ปยุตฺโต) พุทธวิทยาของอาจารย์พร รัตนสุวรรณและงานวิจัยและวรรณกรรมทางพระพุทธศาสนาในมหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย</p>	<p>๐๐๐ ๒๖๓ งานวิจัยและวรรณกรรมทางพระพุทธศาสนา (Research and Literary Works on Buddhism) ๒ (๒-๐-๔) ศึกษางานวิจัยทางพระพุทธศาสนา และวรรณกรรมทางพระพุทธศาสนาในประเทศไทย ตั้งแต่อดีตจนถึงปัจจุบัน วิเคราะห์วรรณกรรมทางพระพุทธศาสนาที่น่าสนใจ เช่น เตภูมิกถาของพญาลิไท มังคลัตถทีปนีของพระสิริมังคลาจารย์ กาพย์มหาชาติของพระเจ้าทรงธรรม สังคีตยวงศ์ของสมเด็จพระวันรัต (แก้ว) วัดพระเชตุพน พระมงคลวิเสสเถรของสมเด็จพระมหาสมณเจ้า กรมพระยาวชิรญาณวโรรส แก่นพุทธศาสน์ ของพุทธทาส กรรมที่ปณีของพระพรหมโมลี (วิลาส ญาณวโร) พุทธธรรมของสมเด็จพระพุทธโฆษาจารย์ (ป. อ. ปยุตฺโต) พุทธวิทยาของอาจารย์พร รัตนสุวรรณและงานวิจัยและวรรณกรรมทางพระพุทธศาสนาในมหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย</p>	<p>คงเดิม</p>
<p>ค. กลุ่มวิชาวิปัสสนาธุระ จำนวน ๔ หน่วยกิต</p>	<p>ค. กลุ่มวิชาพระพุทธศาสนาทั่วไป จำนวน ๔ หน่วยกิต</p>	
<p>๐๐๐ ๑๕๑ ธรรมะภาคปฏิบัติ ๑ (Buddhist Meditation I) (๒) (๑-๒-๔) ศึกษาความเป็นมา ความหมาย หลักการ วิธีการ และประโยชน์ของการปฏิบัติกรรมฐาน อารมณ์ของสมถกรรมฐาน ๔๐ วิปัสสนาภูมิ ๖ สติปัฏฐาน ๔ หลักธรรมที่ควรรู้ ได้แก่ ภาวนา ๓ นิमित ๓ สมาธิ ๓ รูปฌาน ๔</p>	<p>๐๐๐ ๑๕๑ ธรรมะภาคปฏิบัติ ๑ (Buddhist Meditation I) (๒) (๑-๒-๔) ศึกษาความเป็นมา ความหมาย หลักการ วิธีการ และประโยชน์ของการปฏิบัติกรรมฐาน อารมณ์ของสมถกรรมฐาน ๔๐ วิปัสสนาภูมิ ๖ สติปัฏฐาน ๔ หลักธรรมที่ควรรู้ ได้แก่ ภาวนา ๓ นิमित ๓ สมาธิ ๓ รูปฌาน ๔ อรูปฌาน</p>	<p>คงเดิม</p>

<p>อรุณ ๔ วลี ๕ นีวรณ ๕ อุปกิเลส ๑๖ ให้มีความรู้ความเข้าใจในการปฏิบัติและนำไปใช้ ฝึกปฏิบัติวิปัสสนากรรมฐานโดยการเดินจงกรม ๑ ระยะ นั่งกำหนด ๑ ระยะ หรือ ๒ ระยะ</p>	<p>๔ วลี ๕ นีวรณ ๕ อุปกิเลส ๑๖ ให้มีความรู้ความเข้าใจในการปฏิบัติและนำไปใช้ ฝึกปฏิบัติวิปัสสนากรรมฐานโดยการเดินจงกรม ๑ ระยะ นั่งกำหนด ๑ ระยะ หรือ ๒ ระยะ</p>	
<p>๐๐๐ ๑๕๒ ธรรมะภาคปฏิบัติ ๒ (Buddhist Meditation II) ๑ (๑-๒-๔) ศึกษาหลักการและวิธีการปฏิบัติกายานุปัสสนาสติปัฏฐานในมหาสติปัฏฐานสูตร และอานาปานสติสูตร วิธีการปฏิบัติวิปัสสนากรรมฐานทั้งแบบสมถยานิกะ และวิปัสสนายานิกะ หลักธรรมที่ควรรู้ ได้แก่ สิกขา ๓ วิชชา ๓ และสามัญญลักษณะ ๓ ฝึกปฏิบัติวิปัสสนากรรมฐานโดยการเดินจงกรม ๒ ระยะ นั่งกำหนด ๒ ระยะ ส่งและสอบอารมณ์</p>	<p>๐๐๐ ๑๕๒ ธรรมะภาคปฏิบัติ ๒ (Buddhist Meditation II) ๑ (๑-๒-๔) ศึกษาหลักการและวิธีการปฏิบัติกายานุปัสสนาสติปัฏฐานในมหาสติปัฏฐานสูตร และอานาปานสติสูตร วิธีการปฏิบัติวิปัสสนากรรมฐานทั้งแบบสมถยานิกะ และวิปัสสนายานิกะ หลักธรรมที่ควรรู้ ได้แก่ สิกขา ๓ วิชชา ๓ และสามัญญลักษณะ ๓ ฝึกปฏิบัติวิปัสสนากรรมฐานโดยการเดินจงกรม ๒ ระยะ นั่งกำหนด ๒ ระยะ ส่งและสอบอารมณ์</p>	<p>คงเดิม</p>
<p>๐๐๐ ๒๕๓ ธรรมะภาคปฏิบัติ ๓ (Buddhist Meditation III) (๒) (๑-๒-๔) ศึกษาหลักการและวิธีปฏิบัติเวทนานุปัสสนาสติปัฏฐานในมหาสติปัฏฐานสูตร วิธีการปรับอินทรีย์ ๕ หลักธรรมที่ควรรู้ได้แก่ วิปลาส ๓ อภิญญา ๖ วิสุทธิ ๗ วิชชา ๘ ฝึกปฏิบัติวิปัสสนากรรมฐานโดยการเดินจงกรม ๓ ระยะ นั่งกำหนด ๓ ระยะ ส่งและสอบอารมณ์</p>	<p>๐๐๐ ๒๕๓ ธรรมะภาคปฏิบัติ ๓ (Buddhist Meditation III) (๒) (๑-๒-๔) ศึกษาหลักการและวิธีปฏิบัติเวทนานุปัสสนาสติปัฏฐานในมหาสติปัฏฐานสูตร วิธีการปรับอินทรีย์ ๕ หลักธรรมที่ควรรู้ได้แก่ วิปลาส ๓ อภิญญา ๖ วิสุทธิ ๗ วิชชา ๘ ฝึกปฏิบัติวิปัสสนากรรมฐานโดยการเดินจงกรม ๓ ระยะ นั่งกำหนด ๓ ระยะ ส่งและสอบอารมณ์</p>	<p>คงเดิม</p>
<p>๐๐๐ ๒๕๔ ธรรมะภาคปฏิบัติ ๔ (Buddhist Meditation IV) ๑ (๑-๒-๔) ศึกษาหลักการและวิธีปฏิบัติจิตตานุปัสสนาสติปัฏฐาน ในมหาสติปัฏฐานสูตร กระบวน การเกิดของไตรสิกขาและไตรลักษณ์ หลักธรรมที่ควรรู้ได้แก่ วิปัสสนูปกิเลส ๑๐ วิปัสสนาญาณ ๑๖ ปฏิบัติวิปัสสนากรรมฐานโดยการเดินจงกรม ๔ ระยะ นั่งกำหนด ๔ ระยะ ส่งและสอบอารมณ์</p>	<p>๐๐๐ ๒๕๔ ธรรมะภาคปฏิบัติ ๔ (Buddhist Meditation IV) ๑ (๑-๒-๔) ศึกษาหลักการและวิธีปฏิบัติจิตตานุปัสสนาสติปัฏฐาน ในมหาสติปัฏฐานสูตร กระบวน การเกิดของไตรสิกขาและไตรลักษณ์ หลักธรรมที่ควรรู้ได้แก่ วิปัสสนูปกิเลส ๑๐ วิปัสสนาญาณ ๑๖ ปฏิบัติวิปัสสนากรรมฐานโดยการเดินจงกรม ๔ ระยะ นั่งกำหนด ๔ ระยะ ส่งและสอบอารมณ์</p>	<p>คงเดิม</p>

<p>๐๐๐ ๓๕๕ ธรรมะภาคปฏิบัติ ๕</p> <p>(Buddhist Meditation V) (๒) (๑-๒-๔)</p> <p>ศึกษาหลักการและวิธีการปฏิบัติวิปัสสนากรรมฐาน ตามแนวธัมมานุปัสสนาสติปัฏฐานในมหาสติปัฏฐานสูตร กระบวนการเกิดดับของรูปนามตามแนวปฏิจจนสมุปบาท หลักธรรมที่ควรรู้ ได้แก่ โภธิปักขิยธรรม ๓๗ ฝึกปฏิบัติวิปัสสนากรรมฐานโดยการเดินจงกรม ๕ ระยะ นั่งกำหนด ๕ ระยะ ส่งและสอบอารมณ์</p>	<p>๐๐๐ ๓๕๕ ธรรมะภาคปฏิบัติ ๕</p> <p>(Buddhist Meditation V) (๒) (๑-๒-๔)</p> <p>ศึกษาหลักการและวิธีการปฏิบัติวิปัสสนากรรมฐาน ตามแนวธัมมานุปัสสนาสติปัฏฐานในมหาสติปัฏฐานสูตร กระบวนการเกิดดับของรูปนามตามแนวปฏิจจนสมุปบาท หลักธรรมที่ควรรู้ ได้แก่ โภธิปักขิยธรรม ๓๗ ฝึกปฏิบัติวิปัสสนากรรมฐานโดยการเดินจงกรม ๕ ระยะ นั่งกำหนด ๕ ระยะ ส่งและสอบอารมณ์</p>	<p>คงเดิม</p>
<p>๐๐๐ ๓๕๖ ธรรมะภาคปฏิบัติ ๖</p> <p>(Buddhist Meditation VI) ๑ (๑-๒-๔)</p> <p>ศึกษาหลักการและวิธีการปฏิบัติวิปัสสนากรรมฐาน ในพระสูตรที่เชื่อมโยงกับมหาสติปัฏฐานสูตร เช่น อปัณณกสูตร สติสูตร อากาการบรรลุมรรคผลและคุณธรรมของพระอริยบุคคล ฝึกปฏิบัติวิปัสสนากรรมฐานโดยการเดินจงกรม ๖ ระยะ นั่งกำหนด ๖ ระยะ ส่งและสอบอารมณ์</p>	<p>๐๐๐ ๓๕๖ ธรรมะภาคปฏิบัติ ๖</p> <p>(Buddhist Meditation VI) ๑ (๑-๒-๔)</p> <p>ศึกษาหลักการและวิธีการปฏิบัติวิปัสสนากรรมฐาน ในพระสูตรที่เชื่อมโยงกับมหาสติปัฏฐานสูตร เช่น อปัณณกสูตร สติสูตร อากาการบรรลุมรรคผลและคุณธรรมของพระอริยบุคคล ฝึกปฏิบัติวิปัสสนากรรมฐานโดยการเดินจงกรม ๖ ระยะ นั่งกำหนด ๖ ระยะ ส่งและสอบอารมณ์</p>	<p>คงเดิม</p>
<p>๐๐๐ ๔๕๗ ธรรมะภาคปฏิบัติ ๗</p> <p>(Buddhist Meditation VII) ๑ (๑-๒-๔)</p> <p>ศึกษาวิธีการปฏิบัติกรรมฐาน สภาวะธรรมที่เกิดดับในขณะปฏิบัติฯ วิธีแก้สภาวะธรรมของสำนักปฏิบัติธรรมในสมัยปัจจุบัน เปรียบเทียบกับมหาสติปัฏฐานสูตร ฝึกปฏิบัติวิปัสสนากรรมฐานโดยการเดินจงกรม และนั่งกำหนด ส่งและสอบอารมณ์</p>	<p>๐๐๐ ๔๕๗ ธรรมะภาคปฏิบัติ ๗</p> <p>(Buddhist Meditation VII) ๑ (๑-๒-๔)</p> <p>ศึกษาวิธีการปฏิบัติกรรมฐาน สภาวะธรรมที่เกิดดับในขณะปฏิบัติฯ วิธีแก้สภาวะธรรมของสำนักปฏิบัติธรรมในสมัยปัจจุบัน เปรียบเทียบกับมหาสติปัฏฐานสูตร ฝึกปฏิบัติวิปัสสนากรรมฐานโดยการเดินจงกรม และนั่งกำหนด ส่งและสอบอารมณ์</p>	<p>คงเดิม</p>

ตารางเปรียบเทียบคำอธิบายรายวิชา หมวดวิชาเฉพาะการพัฒนาสังคม

๒.๒ วิชาแกน ๓๓ หน่วยกิต

หมวดวิชาเฉพาะ (หลักสูตรปรับปรุง พ.ศ. ๒๕๖๐)	หมวดวิชาเฉพาะ (หลักสูตรปรับปรุง พ.ศ. ๒๕๖๓)	หมายเหตุ
วิชาแกนด้านสังคมวิทยาและมานุษยวิทยา จำนวน ๓๓ หน่วยกิต	วิชาแกนด้านการพัฒนาสังคม จำนวน ๓๓ หน่วยกิต	
<p>๔๐๕ ๓๐๑ สังคมวิทยาและมานุษยวิทยาเบื้องต้น (Introduction to Sociology and Anthropology) ๓ (๓-๐-๖)</p> <p>ศึกษาความหมายประวัติขอบเขตและแนวคิดทฤษฎีหลักของสังคมวิทยาสาระสำคัญเกี่ยวกับโครงสร้างและการจัดระเบียบทางสังคม กระบวนการขัดเกลาทางสังคมกลุ่มและสถาบันทางสังคมการแบ่งช่วงชั้นทางสังคมการเปลี่ยนแปลงทางสังคมและวัฒนธรรม และ ความหมาย ขอบข่าย ความสำคัญ ประเภท และพัฒนาการ ของมานุษยวิทยา</p>	<p>๔๐๕ ๓๐๑ สังคมวิทยาและมานุษยวิทยาเบื้องต้น (Introduction to Sociology and Anthropology) ๓ (๓-๐-๖)</p> <p>ศึกษาความหมายประวัติขอบเขตและแนวคิดทฤษฎีหลักของสังคมวิทยา สาระสำคัญเกี่ยวกับโครงสร้างและการจัดระเบียบทางสังคมกระบวนการขัดเกลาทางสังคมกลุ่มและสถาบันทางสังคมการแบ่งช่วงชั้นทางสังคมการเปลี่ยนแปลงทางสังคมและวัฒนธรรม และ ความหมาย ขอบข่าย ความสำคัญ ประเภท และพัฒนาการ ของมานุษยวิทยา</p>	คงเดิม
<p>๔๐๕ ๓๐๒ หลักและทฤษฎีทางสังคมวิทยา (Principles and Theories of Sociology) ๓ (๓-๐-๖)</p> <p>ศึกษาปริทัศน์ทางสังคมวิทยา ความเกี่ยวข้องระหว่างสังคมวิทยากับสังคมศาสตร์ กระบวนการศึกษาวิจัย กระบวนการทางสังคมและองค์การทางสังคม ทฤษฎีหลักและทฤษฎีรองทางสังคมวิทยาในอดีตและปัจจุบัน ความสัมพันธ์ระหว่างแนวคิดทฤษฎี ข้อมูล และการอธิบายปรากฏการณ์ทางสังคมในเชิงสังคมวิทยา</p>		ตัดออก
<p>๔๐๕ ๓๐๓ หลักและทฤษฎีทางมานุษยวิทยา (Principles and Theories of Anthropology) ๓ (๓-๐-๖)</p> <p>ศึกษาแนวคิด และ ทฤษฎีสำคัญเกี่ยวกับวิชามานุษยวิทยา ลำดับการพัฒนาการของมนุษย์ เน้นแนวคิดและทฤษฎีที่เป็นปัจจัยพื้นฐานในการพัฒนาเกี่ยวกับมานุษยวิทยาในปัจจุบัน</p>		ตัดออก

<p>๔๐๕ ๓๐๔ การเปลี่ยนแปลงทางสังคมและปัญหาสังคม (Social Changes and Social Problem) ๓(๓-๐-๖) ศึกษาความหมายและแนวคิดทฤษฎีเกี่ยวกับการเปลี่ยนแปลงทางสังคมสาเหตุสำคัญของการเปลี่ยนแปลงทางสังคมลักษณะและผลกระทบของการเปลี่ยนแปลงทางสังคมและแนวโน้มของการเปลี่ยนแปลงทางสังคมที่มีต่อบุคคลชุมชนและวิถีชีวิตรวมทั้งศึกษาความหมายลักษณะและประเภทของปัญหาสังคมสาเหตุของปัญหาสังคมทฤษฎีเกี่ยวกับปัญหาสังคมแนวทางการแก้ปัญหาสังคมและกระบวนการแก้ปัญหาสังคมเชิงพุทธ เน้นปัญหาสังคมที่เกิดขึ้นในสังคมไทย</p>	<p>๔๐๕ ๓๐๔ การเปลี่ยนแปลงทางสังคมและปัญหาสังคม (Social Changes and Social Problem) ๓(๓-๐-๖) ศึกษาความหมายและแนวคิดทฤษฎีเกี่ยวกับการเปลี่ยนแปลงทางสังคมสาเหตุสำคัญของการเปลี่ยนแปลงทางสังคมลักษณะและผลกระทบของการเปลี่ยนแปลงทางสังคมและแนวโน้มของการเปลี่ยนแปลงทางสังคมที่มีต่อบุคคลชุมชนและวิถีชีวิตรวมทั้งศึกษาความหมายลักษณะและประเภทของปัญหาสังคมสาเหตุของปัญหาสังคมทฤษฎีเกี่ยวกับปัญหาสังคมแนวทางการแก้ปัญหาสังคมและกระบวนการแก้ปัญหาสังคมเชิงพุทธ เน้นปัญหาสังคมที่เกิดขึ้นในสังคมไทย</p>	<p>คงเดิม</p>
<p>๔๐๕ ๓๐๘ จิตวิทยาสังคมและบุคลิกภาพ (Social Psychology and Personality) ๓ (๓-๐-๖) ศึกษาจิตวิทยาพื้นฐานทางชีววิทยาของพฤติกรรมมนุษย์พฤติกรรมสังคม ตัวแปรต่าง ๆ ทางสังคมที่ทำให้เกิดพฤติกรรมและสภาวะทางจิตของมนุษย์ โครงสร้างทางสังคม กระบวนการต่างๆ ทางสังคม เจตคติ การรับรู้ทางสังคม ความสัมพันธ์ระหว่างบุคคล ความก้าวร้าว พฤติกรรมและบทบาททางเพศ การสื่อสาร การโฆษณาชวนเชื่อและแนวทางการแก้ไขปัญหาคความขัดแย้งทางสังคม รวมทั้งความสัมพันธ์ระหว่างบุคลิกภาพกับสังคมและวัฒนธรรม การปรับตัวตามสถานการณ์ และการแสดงพฤติกรรมในลักษณะต่างๆ</p>	<p>๔๐๕ ๓๐๗ จิตวิทยาสังคมและบุคลิกภาพ (Social Psychology and Personality) ๓ (๓-๐-๖) ศึกษาจิตวิทยาพื้นฐานทางชีววิทยาของพฤติกรรมมนุษย์พฤติกรรมสังคม ตัวแปรต่าง ๆ ทางสังคมที่ทำให้เกิดพฤติกรรมและสภาวะทางจิตของมนุษย์ โครงสร้างทางสังคม กระบวนการต่างๆ ทางสังคม เจตคติ การรับรู้ทางสังคม ความสัมพันธ์ระหว่างบุคคล ความก้าวร้าว พฤติกรรมและบทบาททางเพศ การสื่อสาร การโฆษณาชวนเชื่อและแนวทางการแก้ไขปัญหาคความขัดแย้งทางสังคม รวมทั้งความสัมพันธ์ระหว่างบุคลิกภาพกับสังคมและวัฒนธรรม การปรับตัวตามสถานการณ์ และการแสดงพฤติกรรมในลักษณะต่างๆ</p>	<p>เปลี่ยนแปลงรหัสวิชา</p>
<p>๔๐๕ ๓๐๙ หลักและระเบียบวิธีวิจัยทางสังคมวิทยาและมานุษยวิทยา (Research Methods in Sociology and Anthropology) ๓(๓-๐-๖) ศึกษาหลักการและระเบียบวิธีวิจัยทางสังคมวิทยาและมานุษยวิทยา ขั้นตอนของการวิจัย การเลือกตัวอย่าง ประชากร การสร้างเครื่องมือการวิจัย การรวบรวมข้อมูล การวัดและการวิเคราะห์ข้อมูลเบื้องต้น</p>		<p>ตัดออก</p>

รวมทั้งการฝึกปฏิบัติการวิจัยตามหลักวิชาการทางสังคมวิทยาและมานุษยวิทยาเน้นการวิจัยภาคสนาม		
<p>๔๐๕ ๓๑๐ มานุษยวิทยากายภาพ (Physical Anthropology) ๓ (๓-๐-๖) ศึกษาเกี่ยวกับการวิวัฒนาการ พฤติกรรม ความสามารถ ในการสร้างวัฒนธรรม ด้าลับไพรเมตส์ต่างๆ สกูลโฮโม รวมทั้งวัฒนธรรม</p>		ตัดออก
<p>๔๐๕ ๔๒๐ ประชากรศาสตร์และนิเวศวิทยามนุษย์ (Demography and Human Ecology) ๓ (๓-๐-๖) ศึกษาสถานะของประชากร คือ ภาวะการเกิด การตายและการย้ายถิ่น ในด้านขนาดโครงสร้าง และการกระจายตัวตามพื้นที่ รวมถึงการเปลี่ยนแปลงต่างๆ เน้นความสัมพันธ์ระหว่างประชากรกับปัจจัยทางสังคม เศรษฐกิจและการเมือง และศึกษาภาวะทางธรรมชาติและทางสังคมอันเป็นจุดเริ่มต้นของการเกิดขึ้นต่อแนวโน้มประชากร การดำรงชีวิต การใช้ทรัพยากร การคมนาคม การประกอบอาชีพและสุขลักษณะพื้นฐาน รวมทั้งการพัฒนาชุมชนและค่านิยม</p>	<p>๔๐๕ ๓๐๖ ประชากรศาสตร์และนิเวศวิทยามนุษย์ (Demography and Human Ecology) ๓ (๓-๐-๖) ศึกษาสถานะของประชากร คือ ภาวะการเกิด การตายและการย้ายถิ่น ในด้านขนาดโครงสร้าง และการกระจายตัวตามพื้นที่ รวมถึงการเปลี่ยนแปลงต่างๆ เน้นความสัมพันธ์ระหว่างประชากรกับปัจจัยทางสังคม เศรษฐกิจและการเมือง และศึกษาภาวะทางธรรมชาติและทางสังคมอันเป็นจุดเริ่มต้นของการเกิดขึ้นต่อแนวโน้มประชากร การดำรงชีวิต การใช้ทรัพยากร การคมนาคม การประกอบอาชีพและสุขลักษณะพื้นฐาน รวมทั้งการพัฒนาชุมชน สังคม และค่านิยม</p>	เปลี่ยนแปลงรหัสวิชาและเพิ่มเติมคำอธิบายรายวิชา
<p>๔๐๕ ๔๒๑ มานุษยวิทยาวัฒนธรรม (cultural anthropology) ๓ (๓-๐-๖) ศึกษาเปรียบเทียบมนุษย์จากแง่มุมของสังคมวัฒนธรรม ทำความเข้าใจและอธิบายวิถีชีวิต ระบบการผลิต ความเชื่อ และลักษณะทางสังคมวัฒนธรรมด้านอื่นๆ เพื่ออธิบายความคล้ายคลึงและความแตกต่างของมนุษย์ทั่วโลก</p>		ตัดออก
<p>๔๐๕ ๔๓๐ การศึกษาอิสระด้านสังคมวิทยาและมานุษยวิทยา (Independent Study on Sociology and Anthropology) ๓ (๐-๖-๖) ศึกษาค้นคว้าวิจัยภาคสนามทางสังคมวิทยาและมานุษยวิทยา ที่สามารถประยุกต์ใช้ในกิจการพระพุทธศาสนา โดยความเห็นชอบของอาจารย์ที่ปรึกษา</p>		ตัดออก

<p>๔๐๕ ๔๓๑ สังคมวิทยาองค์การและการจัดการ (Sociology and Organization and Management) ๓ (๓-๐-๖) ศึกษาความหมายและความสำคัญขององค์การสังคม องค์การสังคมกับสถาบันสังคม องค์การสังคมแบบสหจร ทฤษฎีองค์การ พฤติกรรมองค์การ องค์การแบบราชการของไทย วัฒนธรรมองค์การ ทฤษฎีองค์การ ประสิทธิภาพ การวิจัยและพัฒนาองค์การ การบริหารจัดการองค์การแบบเดิม และการบริหารจัดการองค์การสมัยใหม่</p>		ตัดออก
	<p>๔๐๕ ๓๐๒ แนวคิดและทฤษฎีการพัฒนาสังคม (Concepts and Theories of Social Development) ๓ (๓-๐-๖) ปรัชญา ขอบเขต ความหมายของการพัฒนา แนวคิดเชิงวิพากษ์ และทฤษฎีการพัฒนากระแสหลัก ทฤษฎีการพัฒนายุทธศาสตร์ การพัฒนาที่เกี่ยวข้องกับความยากจนของประชาสังคม การมีส่วนร่วมของประชาชนและความอยู่ดีมีสุข</p>	วิชาใหม่
	<p>๔๐๕ ๓๐๓ หลักและระเบียบวิธีวิจัยทางการพัฒนาสังคม (Research Methods in Social Development) ๓ (๓-๐-๖) ปรัชญาและแนวคิดพื้นฐานของการวิจัยทั้งเชิงปริมาณและเชิงคุณภาพ ประเภทของการวิจัย ขั้นตอนของการวิจัย การกำหนดประเด็นคำถามการวิจัย หลักการทบทวนวรรณกรรม การสร้างกรอบแนวความคิด การกำหนดสมมติฐานการวิจัย ประชากรเป้าหมายและการเลือกตัวอย่าง เครื่องมือและวิธีการเก็บรวบรวมข้อมูล การวิเคราะห์ข้อมูลและการเลือกใช้สถิติที่เหมาะสม หลักการสรุป การอภิปรายผล และการให้ข้อเสนอแนะ หลักการนำเสนอผลงานวิจัย จริยธรรมและจรรยาบรรณนักวิจัย การฝึกทักษะการเขียนโครงร่างการวิจัยและรายงานการวิจัย</p>	วิชาใหม่

	<p>๔๐๕ ๓๐๕ การศึกษาอิสระทางการพัฒนาสังคม (Independent Study on Social Development) ๓ (๐-๖-๖) ศึกษาค้นคว้าวิจัยภาคสนามทางการพัฒนาสังคม ที่สามารถ ประยุกต์ใช้ในกิจการพระพุทธศาสนา โดยความเห็นชอบของอาจารย์ที่ปรึกษา</p>	วิชาใหม่
	<p>๔๐๕ ๔๐๑ กระบวนการและเทคนิคการทำงานพัฒนาสังคม (Process and Techniques for Social Development Work) ๓ (๒-๒-๕) ศึกษาหลักการทำงานของนักพัฒนาสังคม การศึกษาชุมชน การเริ่มต้นทำงานพัฒนาชุมชนกับกลุ่มที่สนใจ การสร้างกระบวนการเรียนรู้ แบบมีส่วนร่วม การต่อรอง และการสื่อสารที่มีประสิทธิภาพ</p>	วิชาใหม่
	<p>๔๐๕ ๔๐๒ แนวคิดการพัฒนาวิสาหกิจชุมชน (Concepts of Community Enterprises Development) ๓ (๓-๐-๖) ศึกษาความเป็นมา ความหมาย ปรัชญา แนวคิด เป้าหมาย ความสำคัญ ระดับ ประเภท การจัดการกลุ่ม การจัดการด้านการผลิต การ พัฒนาการผลิตและบรรจุภัณฑ์ การจัดการด้านการตลาด การจัดการด้าน การประชาสัมพันธ์ ปัจจัยส่งเสริม และปัจจัยกำหนดในการจัดการวิสาหกิจ ชุมชนและแนวทางการส่งเสริมและพัฒนาวิสาหกิจชุมชน</p>	วิชาใหม่
	<p>๔๐๕ ๔๐๓ การฝึกปฏิบัติการพัฒนาสังคม (Social Development Practice) ๖ (๐-๑๒-๖) การฝึกปฏิบัติงานในหน่วยงานรัฐ เอกชน หรือชุมชน การประยุกต์ใช้ความรู้ และทักษะทางด้านการพัฒนาสังคม โดยความเห็นชอบของอาจารย์ที่ ปรึกษา</p>	วิชาใหม่

ตารางเปรียบเทียบคำอธิบายรายวิชา หมวดวิชาเฉพาะด้านการพัฒนาสังคม

๒.๓ วิชาเฉพาะด้าน ๓๒ หน่วยกิต

หมวดวิชาเฉพาะ (หลักสูตรปรับปรุง พ.ศ. ๒๕๖๐)	หมวดวิชาเฉพาะ (หลักสูตรปรับปรุง พ.ศ. ๒๕๖๓)	หมายเหตุ
วิชาเฉพาะด้านสังคมวิทยาและมานุษยวิทยา จำนวน ๓๒ หน่วยกิต	วิชาเฉพาะด้านการพัฒนาสังคม จำนวน ๓๒ หน่วยกิต	
<p>๔๐๕ ๓๐๕ อาชญาวิทยาและทัณฑวิทยา</p> <p>(Criminology and Penology) ๓ (๓-๐-๖)</p> <p>ศึกษาความหมายลักษณะประเภทและสาเหตุของอาชญาวิทยา ทฤษฎีอาชญาวิทยาอาชญาวิทยากับสังคมไทยการป้องกันอาชญากรรมในเชิงสังคมวิทยากฎหมายและศึกษาแนวทางบำบัดแก้ไขและฟื้นฟูผู้กระทำผิดระบบยุติธรรมระบบเรือนจำและทัณฑสถานลักษณะทางกายภาพและสิ่งแวดล้อมของผู้ต้องขังมาตรการรอกการลงโทษรวมทั้งสำรวจทฤษฎีและวิธีการปฏิบัติต่อผู้กระทำผิดด้วยกรรมวิธีต่าง ๆ เน้นการศึกษาและดูงานนอกสถานที่</p>		ตัดออก
<p>๔๐๕ ๓๐๖ โบราณคดีเบื้องต้น</p> <p>(Introduction to Archaeology) ๓ (๓-๐-๖)</p> <p>ศึกษาสาระ ความเป็นมาของโบราณคดี วิธีศึกษาทางโบราณคดี และประโยชน์ที่ได้รับ เกณฑ์และการจัดยุคสมัย ข้อมูลทางโบราณคดีสมัยต่างๆ ในประเทศไทย ศึกษาความสัมพันธ์ของสิ่งแวดล้อมที่มีต่อมนุษย์และหลักฐานทางโบราณคดีโดยแสดงให้เห็นถึงวิวัฒนาการทางวัฒนธรรมของมนุษย์</p>		ตัดออก
<p>๔๐๕ ๓๐๗ ภาษาอังกฤษสำหรับนักสังคมวิทยาและมานุษยวิทยา</p> <p>(English for Sociologists and anthropologists) ๓(๓-๐-๖)</p> <p>ศึกษาและฝึกฝนการใช้ภาษาอังกฤษ เพื่อประโยชน์สำหรับการติดต่อและสื่อสารในฐานะเป็นนักสังคมวิทยาและมานุษยวิทยา เน้นทักษะใน</p>		ตัดออก

<p>การฟัง การพูดและการอ่าน เกี่ยวกับข้อมูลและข่าวสารด้านสังคมวิทยาและมานุษยวิทยาเป็นสาระสำคัญ</p>		
<p>๔๐๕ ๓๑๑ การจัดการทรัพยากรทางวัฒนธรรม (Management of Cultural Resources) ๓ (๓-๐-๖) ศึกษาหลักและทฤษฎีที่ก่อให้เกิดวัฒนธรรม การสร้างจิตสำนึกให้ผู้นุชนมีความสำนึกหวงแหนศิลปะและวัฒนธรรมของตน</p>	<p>๔๐๕ ๓๐๙ การจัดการทรัพยากรทางวัฒนธรรม (Management of Cultural Resources) ๓ (๓-๐-๖) ศึกษาหลักและทฤษฎีที่ก่อให้เกิดวัฒนธรรม การสร้างจิตสำนึกให้ผู้นุชนมีความสำนึกหวงแหนศิลปะและวัฒนธรรมของตน</p>	<p>เปลี่ยนแปลง รหัสวิชา</p>
<p>๔๐๕ ๓๑๒ ปรัชญาสังคมและนโยบายพื้นฐานแห่งรัฐ (Social Philosophy and Basic Policy of State) ๓ (๓-๐-๖) ศึกษาความหมายและลักษณะสำคัญของปรัชญาในสำนักต่างๆ ทั้งปรัชญาตะวันตกและปรัชญาตะวันออกที่เป็นกลไกในทางสังคมศาสตร์ ตั้งแต่อดีตถึงปัจจุบัน นโยบายสาธารณะซึ่งเป็นกลไกอันสำคัญในการบริหารงานของรัฐที่เกี่ยวกับความมั่นคงและปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สิน รวมทั้งสิทธิและเสรีภาพขั้นพื้นฐาน และศักดิ์ศรีความเป็นมนุษย์ตามบทบัญญัติแห่งรัฐธรรมนูญ</p>	<p>๔๐๕ ๓๑๒ ปรัชญาสังคมและนโยบายพื้นฐานแห่งรัฐ (Social Philosophy and Basic Policy of State) ๓ (๓-๐-๖) ศึกษาความหมายและลักษณะสำคัญของปรัชญาในสำนักต่างๆ ทั้งปรัชญาตะวันตกและปรัชญาตะวันออกที่เป็นกลไกในทางสังคมศาสตร์ ตั้งแต่อดีตถึงปัจจุบัน นโยบายสาธารณะซึ่งเป็นกลไกอันสำคัญในการบริหารงานของรัฐที่เกี่ยวกับความมั่นคงและปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สิน รวมทั้งสิทธิและเสรีภาพขั้นพื้นฐาน และศักดิ์ศรีความเป็นมนุษย์ตามบทบัญญัติแห่งรัฐธรรมนูญ</p>	<p>คงเดิม</p>
<p>๔๐๕ ๔๒๒ คติชนวิทยา (Folkloristics) ๓ (๓-๐-๖) ศึกษาปรากฏการณ์ที่เกิดจากวิถีชีวิต ความเป็นอยู่ ตลอดจนจนผลผลิตหรือการสร้างสรรค์ต่างๆ ทั้งคติโลกและคติธรรม จากอดีตมาจนถึงปัจจุบันของมนุษย์ในสังคมหนึ่งๆ ผ่านระบบความเชื่อ ค่านิยม วัฒนธรรม จารีต ประเพณี</p>		<p>ตัดออก</p>
<p>๔๐๕ ๔๒๓ สังคมวิทยาชนบทและนคร (Rural and Urban Sociology) ๓ (๓-๐-๖) ศึกษาความหมายและสภาพสังคมชนบทและสังคมเมือง</p>		<p>ตัดออก</p>

<p>กระบวนการตั้งถิ่นฐานในชนบทและเมือง วิถีชีวิตและสิ่งแวดล้อมของชนบทและเมือง โครงสร้างสังคมชนบทและสังคมเมือง บุคลิกภาพของประชากรในสังคมชนบทและเมือง ค่านิยมและเจตคติของประชากรในสังคมชนบทและเมือง ปัญหาและการเปลี่ยนแปลงของสถาบันสังคมในชนบทและเมือง</p>		
<p>๔๐๕ ๔๒๔ สังคมวิทยากฎหมายและการบริหารงานกระบวนการยุติธรรม (Sociology of Law and Criminal Justice Administration) ๓ (๓-๐-๖) ศึกษาลักษณะทั่วไปของกฎหมาย ประเภทของกฎหมาย กฎหมายสำคัญที่เกี่ยวข้องกับงานพัฒนาชุมชน การใช้กฎหมายและกระบวนการยุติธรรม เพื่อการพัฒนาชุมชน กระบวนการยุติธรรมและการบริหารงานยุติธรรมของไทย เน้นสำนักงานตำรวจแห่งชาติ สำนักงานอัยการสูงสุดและศาลยุติธรรม</p>		ตัดออก
<p>๔๐๕ ๔๓๒ สถิติประยุกต์สำหรับการวิจัยทางสังคมศาสตร์ (Applied Statistics for Social Sciences) ๓ (๓-๐-๖) ศึกษาลักษณะความหมายของค่าสถิติ วิธีการทางสถิติเชิงพรรณนาการแจกแจงความน่าจะเป็นขั้นพื้นฐาน การสุ่มตัวอย่าง รวมถึงวิธีการทางสถิติเชิงอนุมาน สำหรับประยุกต์ใช้กับข้อมูลสังคมศาสตร์</p>	<p>๔๐๕ ๓๑๑ สถิติประยุกต์สำหรับการวิจัยทางสังคมศาสตร์ (Applied Statistics for Social Sciences) ๓ (๓-๐-๖) ศึกษาลักษณะความหมายของค่าสถิติ วิธีการทางสถิติเชิงพรรณนาการแจกแจงความน่าจะเป็นขั้นพื้นฐาน การสุ่มตัวอย่าง รวมถึงวิธีการทางสถิติเชิงอนุมาน สำหรับประยุกต์ใช้กับข้อมูลสังคมศาสตร์</p>	เปลี่ยนแปลง รหัสวิชา
<p>๔๐๕ ๔๓๓ การวิเคราะห์ข้อปัญหาและสัมมนาทางสังคมวิทยาและมานุษยวิทยา (Analysis of Social Problems and Seminar on Sociology) ๒(๒-๐-๔) ศึกษาวิเคราะห์ประเด็นปัญหาที่สำคัญที่เกิดขึ้นในสังคมในมุมมองทางสังคมวิทยาและมานุษยวิทยาในรูปแบบของการสัมมนาอภิปราย แลกเปลี่ยนข้อมูลและความเห็น</p>		ตัดออก
<p>๔๐๕ ๔๔๐ มานุษยวิทยาการท่องเที่ยว (Anthropology for Tourism) ๓ (๓-๐-๖) ศึกษารูปแบบ พฤติกรรมนักท่องเที่ยว การจัดการท่องเที่ยว</p>		ตัดออก

<p>กิจกรรมต่างๆที่สัมพันธ์กับการท่องเที่ยว และผลกระทบของการท่องเที่ยวที่มีต่อมนุษยและชุมชน ความเปลี่ยนแปลงในชุมชนท้องถิ่นในมิติต่างๆ เช่น เศรษฐกิจ การทำมาหากิน วัฒนธรรม วิถีชีวิต และสิ่งแวดล้อมที่เป็นผลมาจากการท่องเที่ยว</p>		
	<p>๔๐๕ ๓๐๘ นโยบายสังคมเพื่อการพัฒนาสังคม (Social Policy for Social Development) ๓ (๓-๐-๖) ศึกษาระบบสังคม นโยบายสังคม หลักการกำหนดนโยบาย กระบวนการตัดสินใจและวิธีวิเคราะห์นโยบายสังคม แนวคิดและอุดมการณ์ ด้านการพัฒนาท้องถิ่น แนวทางการจัดทหานโยบายสังคม</p>	<p>วิชาใหม่</p>
	<p>๔๐๕ ๓๑๐ ภาษาอังกฤษสำหรับนักพัฒนาสังคม (English for Social Development Worker) ๒ (๒-๐-๔) ศึกษาและฝึกฝนการใช้ภาษาอังกฤษ เพื่อประโยชน์สำหรับการติดต่อและสื่อสารในฐานะเป็นนักพัฒนาสังคม เน้นทักษะในการฟัง การพูด และการอ่าน เกี่ยวกับข้อมูลและข่าวสารด้านการพัฒนาสังคมเป็นสาระสำคัญ</p>	<p>วิชาใหม่</p>
	<p>๔๐๕ ๔๐๔ การบริหารการพัฒนาสังคม (Social Development Administration) ๓ (๓-๐-๖) กระบวนการบริหาร ศึกษาเปรียบเทียบการบริหารการพัฒนาของไทยกับประเทศอื่นๆ และศึกษาถึงหลักการและทฤษฎีการบริหารการพัฒนา โดยเน้นการพัฒนาาระบบบริหาร บทบาทของระบบบริหารในการพัฒนาประเทศ รวมตลอดถึงความสัมพันธ์และปัจจัยแวดล้อมต่างๆ ที่มีอิทธิพลต่อการพัฒนาท้องถิ่นและประเทศ</p>	<p>วิชาใหม่</p>
	<p>๔๐๕ ๔๐๕ ยุทธศาสตร์เชิงบูรณาการเพื่อการพัฒนาท้องถิ่น (Strategic Integration of Local Development) ๓ (๓-๐-๖) ความหมาย ความสำคัญของยุทธศาสตร์การพัฒนา ปัจจัย</p>	<p>วิชาใหม่</p>

	กำหนดยุทธศาสตร์การพัฒนา การกำหนดยุทธศาสตร์เชิงบูรณาการท้องถิ่น การแปลงยุทธศาสตร์ลงสู่การปฏิบัติ การนำแผนยุทธศาสตร์ไปใช้ การติดตามความก้าวหน้าและประเมินผลสำเร็จ กรณีศึกษายุทธศาสตร์หน่วยงาน องค์กรในพื้นที่	
	<p>๔๐๕ ๔๐๖ สารสนเทศและสื่อสารมวลชนเพื่อการพัฒนาสังคม (Information and Mass Communication for Social Development) ๓ (๓-๐-๖)</p> <p>ความหมาย ความสำคัญ ของการสื่อสารเพื่อการพัฒนาสังคม ระบบการสื่อสาร การแลกเปลี่ยนตลอดจนการสร้างเครือข่ายแห่งการเรียนรู้ร่วมกัน บทบาทของการสื่อสารมวลชนในการสร้างความเป็นประชาสังคมและการพัฒนาสังคมที่สร้างสรรค์</p>	วิชาใหม่
	<p>๔๐๕ ๔๐๗ กฎหมายที่เกี่ยวข้องกับการพัฒนา (Law Concerning Development) ๓ (๓-๐-๖)</p> <p>กฎหมายที่เกี่ยวข้องกับการพัฒนา ตัวอย่างเช่น กฎหมายเด็กและเยาวชน กฎหมายผู้สูงอายุ กฎหมายสตรีและสถาบันครอบครัว กฎหมายป้องกันและปราบปรามการค้ามนุษย์และการค้าประเวณี กฎหมายการส่งเสริมและพัฒนาคุณภาพชีวิตคนพิการ กฎหมายพัฒนาชุมชนและสังคม และกฎหมายสวัสดิการสังคม</p>	
	<p>๔๐๕ ๔๐๘ การบริหารโครงการพัฒนาสังคม (Social Development Project Management) ๓ (๒-๒-๕)</p> <p>ศึกษาแนวคิดการ หลักการ เทคนิคการบริหารโครงการ การประเมินโครงการ ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการบริหารโครงการ และจัดทำโครงการเพื่อพัฒนาสังคม</p>	

ตารางเปรียบเทียบวิชาเลือกเฉพาะสาขาการพัฒนาศังคม

๒.๔ วิชาเลือกเฉพาะสาขา ๙ หน่วยกิต

หมวดวิชาเฉพาะ (หลักสูตรปรับปรุง พ.ศ. ๒๕๖๐)	หมวดวิชาเฉพาะ (หลักสูตรปรับปรุง พ.ศ. ๒๕๖๓)	หมายเหตุ
วิชาเฉพาะด้านสังคมวิทยาและมานุษยวิทยา จำนวน ๓๒ หน่วยกิต	วิชาเฉพาะด้านการพัฒนาศังคม จำนวน ๓๒ หน่วยกิต	
<p>๔๐๕ ๓๑๓ พฤติกรรมรวมหมู่และขบวนการทางสังคม (Collective Behavior and Social Movement) ๓ (๓-๐-๖)</p> <p>ศึกษาความหมายของพฤติกรรม ลักษณะของพฤติกรรมและพฤติกรรมรวมหมู่เบื้องต้น รวมทั้งการรวมหมู่เชิงสถาบันและเชิงจิตวิทยา สังคม ขบวนการเคลื่อนไหว ลักษณะการเคลื่อนไหว และพฤติกรรมของการเคลื่อนไหวทางสังคม เน้นพฤติกรรมของสังคมมวลชนเป็นสาระสำคัญ</p>		ตัดออก
<p>๔๐๕ ๓๑๔ กระบวนการประชามติ (Public Opinion Process) ๒ (๒-๐-๔)</p> <p>ศึกษาแนวคิด เจตคติ และมติที่ก่อให้เกิดประชามติ บทบาทของประชามติในการกำหนดนโยบายสาธารณะ การเปลี่ยนแปลงเจตคติ และมติทางการเมือง อุดมการณ์ทางการเมือง การหยั่งเสียง และการวัดประชามติ</p>	<p>๔๐๕ ๔๑๔ กระบวนการประชามติ (Public Opinion Process) ๒ (๒-๐-๔)</p> <p>ศึกษาแนวคิด เจตคติ และมติที่ก่อให้เกิดประชามติ บทบาทของประชามติในการกำหนดนโยบายสาธารณะ การเปลี่ยนแปลงเจตคติ และมติทางการเมือง อุดมการณ์ทางการเมือง การหยั่งเสียง และการวัดประชามติ ที่ส่งผลต่อการพัฒนาศังคม</p>	เปลี่ยนแปลง รหัสวิชา และแก้ไข คำอธิบายรา วิชา
<p>๔๐๕ ๓๑๕ พุทธธรรมกับการแก้ปัญหาความขัดแย้งในสังคม (Buddhadhamma for Solving Conflict Problems in Society) ๒ (๒-๐-๔)</p> <p>ศึกษาประเด็นปัญหาความขัดแย้งที่เกิดขึ้นในสังคมไทยและโลก ลักษณะของปัญหา สาเหตุของปัญหา และแนวทางคลี่คลายปัญหาความขัดแย้งแบบสันติวิธี โดยเน้นการประยุกต์หลักพุทธธรรมในการแก้ปัญหาความขัดแย้งอย่างเป็นระบบและเป็นรูปธรรม รวมทั้งบทบาทขององค์กรทางพระพุทธศาสนาในการส่งเสริมและสร้างสรรค์สันติภาพโลก</p>	<p>๔๐๕ ๔๑๑ พุทธธรรมกับการแก้ปัญหาความขัดแย้งในสังคม (Buddhadhamma for Solving Conflict Problems in Society) ๒ (๒-๐-๔)</p> <p>ศึกษาประเด็นปัญหาความขัดแย้งที่เกิดขึ้นในสังคมไทยและโลก ลักษณะของปัญหา สาเหตุของปัญหา และแนวทางคลี่คลายปัญหาความขัดแย้งแบบสันติวิธี โดยเน้นการประยุกต์หลักพุทธธรรมในการแก้ปัญหาความขัดแย้งอย่างเป็นระบบและเป็นรูปธรรม รวมทั้งบทบาทขององค์กรทางพระพุทธศาสนาในการส่งเสริมและสร้างสรรค์สันติภาพโลก</p>	เปลี่ยนแปลง รหัสวิชา

<p>๔๐๕ ๓๑๖ พระพุทธศาสนากับกระบวนการประชาสังคม (Buddhism and Process of Civil Society) ๒ (๒-๐-๔) ศึกษาแนวคิดและทฤษฎีเกี่ยวกับประชาสังคมของนักปราชญ์ทางพระพุทธศาสนาที่มีอิทธิพลต่อสังคมไทย องค์กรประกอบและประเภทของประชาสังคม องค์กรประชาสังคมที่มีแนวคิดเรื่องสันติภาพ ธรรมาภิบาล และการสมานฉันท์ รวมทั้งบทบาทประชาสังคมในมิติต่างๆ ที่มีการเคลื่อนไหวแบบสันติวิธี</p>	<p>๔๐๕ ๔๑๒ พระพุทธศาสนากับกระบวนการประชาสังคม (Buddhism and Process of Civil Society) ๒ (๒-๐-๔) ศึกษาแนวคิดและทฤษฎีเกี่ยวกับประชาสังคมของนักปราชญ์ทางพระพุทธศาสนาที่มีอิทธิพลต่อสังคมไทย องค์กรประกอบและประเภทของประชาสังคม องค์กรประชาสังคมที่มีแนวคิดเรื่องสันติภาพ ธรรมาภิบาล และการสมานฉันท์ รวมทั้งบทบาทประชาสังคมในมิติต่างๆ ที่มีการเคลื่อนไหวแบบสันติวิธี</p>	<p>เปลี่ยนแปลง รหัสวิชา</p>
<p>๔๐๕ ๓๑๗ พระพุทธศาสนากับการพัฒนาสังคม (Buddhism and Social Development) ๒ (๒-๐-๔) ศึกษาความหมายและความสำคัญของการพัฒนาสังคม เศรษฐกิจ และการเมืองแนวพุทธ ตามนัยแห่งแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติปัจจุบัน เน้นการพัฒนาสังคมแบบยั่งยืนและเป็นธรรม</p>	<p>๔๐๕ ๔๑๐ พระพุทธศาสนากับการพัฒนาสังคม (Buddhism and Social Development) ๒ (๒-๐-๔) ศึกษาความหมายและความสำคัญของการพัฒนาสังคม เศรษฐกิจ และการเมืองแนวพุทธ ตามนัยแห่งแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติปัจจุบัน เน้นการพัฒนาสังคมแบบยั่งยืนและเป็นธรรม</p>	<p>เปลี่ยนแปลง รหัสวิชา</p>
<p>๔๐๕ ๓๑๘ ชนกลุ่มน้อยในประเทศไทย (Minority in Thailand) ๓ (๓-๐-๖) ศึกษาความหมาย และขอบเขตของชนกลุ่มน้อย ความสัมพันธ์ของกลุ่มชาติพันธุ์ต่างๆ ในสังคมไทย วิถีชีวิต ศาสนา วัฒนธรรม และลัทธิความเชื่อของชนกลุ่มน้อยในสังคมไทยปัจจุบัน เน้นการศึกษาและดูงานในพื้นที่ที่ชนกลุ่มน้อยอาศัยอยู่ เพื่อวิเคราะห์ประเด็นปัญหาและความขัดแย้งที่เกิดขึ้นในเชิงสังคมวิทยา</p>		<p>ตัดออก</p>
<p>๔๐๕ ๓๑๙ ทฤษฎีสังคมวิทยาในพระไตรปิฎก (Sociological Theory in Tipitaka) ๒ (๒-๐-๔) ศึกษาแนวคิดและทฤษฎีทางสังคมวิทยาที่มีความเชื่อมโยงและเกี่ยวข้องกับหลักพุทธธรรมในพระไตรปิฎก อาทิ อัคคัญญสูตร จักกวัตติสูตร</p>		<p>ตัดออก</p>

<p>กาลามสูตร และสิงคาลสูตร เป็นต้น โดยเปรียบเทียบคุณค่าและความสำคัญระหว่างสังคมวิทยาทั่วไปกับสังคมวิทยาตามแนวพุทธศาสตร์</p>		
<p>๔๐๕ ๔๒๕ สังคมวิทยาการศึกษาและการแนะแนว (Sociology of Education and Guidance) ๓ (๓-๐-๖) ศึกษาทฤษฎีทางสังคมวิทยาการศึกษาความหมายและจุดมุ่งหมายของสถาบันการศึกษาในสังคมไทย บทบาทของสถาบันการศึกษาในการขัดเกลาสังคมและการเปลี่ยนแปลงสังคม การเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมอันเป็นผลจากการศึกษา การศึกษาเพื่อสันติภาพของมนุษย์ในสังคม การแนะแนวคุณภาพชีวิต การแนะแนวอาชีพและการมีงานทำ และการมีสุขภาพและพลานามัยที่สมบูรณ์ในการประกอบอาชีพที่สุจริต</p>		<p>ตัดออก</p>
<p>๔๐๕ ๔๒๖ ความเป็นผู้นำและการกระทำของกลุ่ม (Leadership and Group Action) ๓ (๓-๐-๖) ศึกษาความหมาย ลักษณะของผู้นำและที่มาของความเป็นผู้นำ ทฤษฎีผู้นำ ความสำคัญและประเภทของผู้นำ บทบาทผู้นำในการกระทำของกลุ่ม ภาวะผู้นำในการติดต่อสื่อสารระหว่างกลุ่ม ทักษะการแก้ปัญหาความขัดแย้ง กระบวนการตัดสินใจ และการมีส่วนร่วมของการเข้ามาอยู่ในกลุ่มและองค์การในสังคมไทย เน้นพฤติกรรมในการอยู่ร่วมกันในกลุ่มและการปฏิสัมพันธ์ระหว่างกัน</p>	<p>๔๐๕ ๔๓๐ ความเป็นผู้นำและการกระทำของกลุ่ม (Leadership and Group Action) ๓ (๓-๐-๖) ศึกษาความหมาย ลักษณะของผู้นำและที่มาของความเป็นผู้นำ ทฤษฎีผู้นำ ความสำคัญและประเภทของผู้นำ บทบาทผู้นำในการกระทำของกลุ่ม ภาวะผู้นำในการติดต่อสื่อสารระหว่างกลุ่ม ทักษะการแก้ปัญหาความขัดแย้ง กระบวนการตัดสินใจ และการมีส่วนร่วมของการเข้ามาอยู่ในกลุ่มและองค์การในสังคมไทย เน้นพฤติกรรมในการอยู่ร่วมกันในกลุ่มและการปฏิสัมพันธ์ระหว่างกัน</p>	<p>เปลี่ยนรหัส รายวิชา</p>
<p>๔๐๕ ๔๒๗ บทบาทพระสงฆ์ในสังคมยุคโลกาภิวัตน์ (Role of Sangha in Globalization Society) ๒ (๒-๐-๔) ศึกษาบทบาทพระสงฆ์ในอดีตเปรียบเทียบกับปัจจุบันเกี่ยวกับภารกิจด้านพระพุทธศาสนาและการเผยแผ่พุทธธรรมสู่สังคม การเปลี่ยนผ่านสังคมยุคอุตสาหกรรมสู่สังคมเทคโนโลยีสารสนเทศสังคมฐานความรู้ สู่สังคมพหุวัฒนธรรม และแนวโน้มบทบาทของสังคมสงฆ์ในอนาคต</p>		<p>ตัดออก</p>

<p>๔๐๕ ๔๒๘ สถาบันสังคม (Social Institutions) ๒ (๒-๐-๔) ศึกษาความหมาย ลักษณะ องค์ประกอบ ประเภท บทบาท และหน้าที่ของสถาบันสังคม วิเคราะห์สถาบันสังคมตามแนวพุทธศาสตร์</p>		ตัดออก
<p>๔๐๕ ๔๒๙ สังคมศาสตร์กับการพัฒนา (Social Science and Development) ๒ (๒-๐-๔) ศึกษาความหมาย และขอบข่ายของสังคมศาสตร์ที่มีความเกี่ยวข้องกับกระบวนการ พัฒนาสังคมและชุมชน การพัฒนาการเมือง เศรษฐกิจ และการศึกษา ตามแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ และอนาคตของสังคมศาสตร์กับการพัฒนา</p>	<p>๔๐๕ ๔๒๙ สังคมศาสตร์กับการพัฒนา (Social Science and Development) ๒ (๒-๐-๔) ศึกษาความหมาย และขอบข่ายของสังคมศาสตร์ที่มีความเกี่ยวข้องกับกระบวนการ พัฒนาสังคมและชุมชน การพัฒนาการเมือง เศรษฐกิจ และการศึกษา ตามแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ และอนาคตของสังคมศาสตร์กับการพัฒนา</p>	เปลี่ยนรหัสรายวิชา
<p>๔๐๕ ๔๓๔ สังคมวิทยาศาสนาและจริยศาสตร์ประยุกต์ (Sociology of Religion and Applied Ethics) ๓ (๓-๐-๖) ศึกษาความหมายและความสำคัญของศาสนา แหล่งกำเนิดของศาสนา ประเภทของศาสนา ศาสนากับสันติภาพ การวิเคราะห์บทบาทของศาสนากับกระบวนการพัฒนาคุณภาพชีวิต ศาสนากับแนวคิดทางจริยศาสตร์ ประเด็นปัญหาทางจริยศาสตร์ในสังคมไทย จริยศาสตร์กับจริยธรรมและจริยศาสตร์ในฐานะเป็นกลไกทางสังคม เศรษฐกิจ และการเมือง</p>		ตัดออก
<p>๔๐๕ ๔๓๕ สังคมวิทยาการเมือง และเศรษฐกิจ (Political Society and Economy) ๓ (๓-๐-๖) ศึกษาความหมาย และวิวัฒนาการเกี่ยวกับการเมือง และการปกครองในมิติต่างๆ ที่ปรากฏในประชาคมโลก อำนาจ และอิทธิพลทางการเมืองและเศรษฐกิจ กลุ่มการเมือง และกลุ่มทางเศรษฐกิจอันเป็นกลุ่มทุนที่สำคัญในสังคมไทย การมีส่วนร่วมทางการเมือง และเศรษฐกิจในสังคมยุคโลกาภิวัตน์ เน้นการเมืองในระบบธรรมาภิบาล และเศรษฐกิจพอเพียง</p>		ตัดออก

<p>๔๐๕ ๔๓๖ สังคมวิทยาสื่อสารมวลชน (Sociology of Mass Communication) ๓ (๓-๐-๖) ศึกษาความหมายและความสำคัญของสื่อสารมวลชนในสังคม ปัจจุบัน กระบวนการสื่อสารที่มีประสิทธิภาพและเอื้อต่อการพัฒนาการเมือง เศรษฐกิจ และสังคมไทย บทบาทและอิทธิพลของสื่อสารมวลชนต่อสถาบัน ทางสังคม ค่านิยมทางสังคม และการควบคุมทางสังคม</p>		ตัดออก
<p>๔๐๕ ๔๓๘ สังคมและวัฒนธรรมในเอเชียตะวันออกเฉียงใต้ (Society and Culture of Southeast Asia) ๓ (๓-๐-๖) ศึกษาประวัติความเป็นมา พัฒนาการประชาคมอาเซียน กลไก อาเซียน กฎบัตรอาเซียน วิสัยทัศน์ วัตถุประสงค์ เป้าหมาย โครงสร้าง ภาพรวม ที่มาคำศัพท์ และที่มาของเขตการค้าเสรีอาเซียน (AFTA) และ สภาพเศรษฐกิจ สังคมและวัฒนธรรมพื้นฐานของประชาคมอาเซียนและ เหตุผล องค์ประกอบของประเทศร่วมเจรจา ที่มีผลกระทบต่อประชาคม เศรษฐกิจ สังคมและวัฒนธรรมอาเซียน</p>		ตัดออก
	<p>๔๐๕ ๔๐๙ การพัฒนาท้องถิ่นไทย (Thai Local Development) ๓ (๓-๐-๖) หลักการพัฒนาท้องถิ่น วิวัฒนาการท้องถิ่นไทย ตลอดจนมี ความเข้าใจถึงบทบาทและหน้าที่ของภาครัฐในการบริหารจัดการและการ บริการสาธารณะที่มีต่อประชาชนในท้องถิ่น และบทบาทของภาคเอกชน องค์กรภาคประชาชน และชุมชน ในการพัฒนาท้องถิ่นไทย เพื่อนำประเทศ ไทยไปสู่ความมั่นคงและยั่งยืน</p>	รายวิชาใหม่
	<p>๔๐๕ ๔๑๓ ทูทางสังคมเพื่อการพัฒนา (Social Capital for Development) ๓ (๓-๐-๖) ความหมาย ความสำคัญ ความเป็นมา และองค์ประกอบของ</p>	รายวิชาใหม่

	<p>ทุนทางสังคม การเปรียบเทียบทุนทางสังคมกับทุนประเภทอื่น กระบวนการศึกษาทุนทางสังคมและการประยุกต์ใช้ทุนทางสังคมเพื่อการพัฒนาให้เหมาะสมกับบริบทท้องถิ่นและสังคมในปัจจุบัน</p>	
	<p>๔๐๕ ๔๑๕ การพัฒนาเมือง (Urban Development) ๓ (๓-๐-๖) แนวคิด ทฤษฎีเกี่ยวกับชุมชนเมือง รูปแบบการตั้งถิ่นฐาน การขยายตัวของชุมชนเมือง ปัจจัยที่มีผลต่อการก่อเกิดและการพัฒนาชุมชนเมืองทั้งในประเทศและต่างประเทศ ประวัติศาสตร์การเกิดชุมชนเมือง การวางแผนเมือง ชีวิตความเป็นอยู่ทั้งด้านเศรษฐกิจ สังคม และการเมืองของชุมชนเมือง การรวมกลุ่มของชุมชนเมือง การประเมินสถานการณ์ ปัญหาและแนวโน้มการพัฒนาเมือง สภาพการเปลี่ยนแปลงทางสังคมและวัฒนธรรมที่มีผลกระทบต่อความเป็นเมือง หลักการ เทคนิค และการปฏิบัติการเพื่อการอนุรักษ์ชุมชนเมือง</p>	<p>รายวิชาใหม่</p>
	<p>๔๐๕ ๔๑๖ สังคมวิทยาและมานุษยวิทยาการท่องเที่ยวกับการพัฒนา (Sociology and Anthropology of Tourism and Development) ๓ (๓-๐-๖) ความเป็นมาของการท่องเที่ยว ทฤษฎีและแนวคิดเกี่ยวกับสังคมวิทยาและมานุษยวิทยาการท่องเที่ยวในบริบทของการพัฒนา แนวคิดเรื่องความสัมพันธ์เชิงอำนาจในพื้นที่การท่องเที่ยว การจ้องมอง การแปลงวัฒนธรรมให้เป็นสินค้าการท่องเที่ยว การประดิษฐ์ประเพณี การสร้างความเป็นของแท้ การสร้างภาพตัวแทน การบริโภคร่วมกัน การโยกย้ายและการบริโภคอดีต การบริโภคประสบการณ์ และการบริโภคความสัมพันธ์ การท่องเที่ยวกับการพัฒนาที่ไม่เสมอภาค การให้และการช่วงชิงความหมายของคำว่ามรดกทางวัฒนธรรม การต่อรองกับภาพตัวแทน ปฏิสัมพันธ์ระหว่างเจ้าบ้านกับนักท่องเที่ยว การท่องเที่ยวเชิงสร้างสรรค์ การเมืองเชิงวัฒนธรรมของการ</p>	<p>รายวิชาใหม่</p>

	<p>ท่องเที่ยว การท่องเที่ยวและการสร้างอัตลักษณ์ทางสังคมผ่านตลาดการท่องเที่ยว การเข้าไปมีส่วนร่วมในการพัฒนาการท่องเที่ยว และการปรับความสัมพันธ์ทางสังคมใหม่ในพื้นที่ของการท่องเที่ยว</p>	
	<p>๔๐๕ ๔๑๗ สิ่งแวดล้อมกับการพัฒนา (Environment and Development) ๓ (๓-๐-๖) นโยบายและการจัดการของรัฐเกี่ยวกับการพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมที่มีผลกระทบต่อสิ่งแวดล้อม ความจำกัดของสิ่งแวดล้อมและทรัพยากรธรรมชาติที่มีต่อการพัฒนา วิเคราะห์ปัญหาและอุปสรรคในการป้องกันแก้ไขและพัฒนาคุณภาพสิ่งแวดล้อมที่ผ่านมา ความหมายของการพัฒนาที่ยั่งยืน และการนำมาประยุกต์ใช้ในการวางแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมของประเทศ ทั้งนี้เพื่อลดผลกระทบของการพัฒนาที่มีต่อคุณภาพสิ่งแวดล้อม</p>	<p>รายวิชาใหม่</p>
	<p>๔๐๕ ๔๑๘ แนวคิดปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงกับการพัฒนาสังคม (Philosophy of Sufficiency Economy and Social Development) ๓ (๓-๐-๖) ความหมายและความสำคัญของเศรษฐกิจพอเพียง การจัดการทรัพยากรในการผลิตและบริการอย่างมีประสิทธิภาพและคุ้มค่า การประยุกต์ใช้หลักเศรษฐกิจพอเพียงเพื่อให้เกิดดุลยภาพในการดำรงชีวิตอย่างมีความสุข ความเข้าใจในการนำหลักเศรษฐกิจพอเพียงไปปรับใช้ในการพัฒนาประเทศทั้งภาคการเกษตร ภาคอุตสาหกรรม และภาคการบริการ เพื่อให้เกิดความสมดุลและยั่งยืน</p>	<p>รายวิชาใหม่</p>
	<p>๔๐๕ ๔๑๙ การจัดการตนเองของชุมชน (Community's Autonomous Management) ๓ (๒-๒-๕) แนวคิดเรื่องการจัดการองค์ความรู้ของชุมชนและองค์กร วาทกรรมว่าด้วยอำนาจในการจัดการตนเองของชุมชนทั้งในมิติของการเมือง การปกครองส่วนท้องถิ่น สังคมและวัฒนธรรม กระบวนการจัดการตนเอง</p>	

	<p>ของชุมชน เพื่อนำไปสู่องค์กรแห่งการเรียนรู้ สามารถแสวงหาความเป็นธรรม และข้อยุติเมื่อเกิดปัญหาต่างๆ ในชุมชน ทั้งรูปแบบการใช้กลไกควบคุมทางสังคมของชุมชน ภูมิปัญญา และทุนทางสังคมต่างๆ เครื่องมือ และการเลือกเครื่องมือที่เหมาะสมในการจัดการชุมชน ตลอดจนสามารถวิเคราะห์ปัจจัยและเงื่อนไขทั้งในส่วนสนับสนุนและข้อจำกัดในการจัดการตนเองของชุมชน</p>	
	<p>๔๐๕ ๔๒๐ นวัตกรรมทางสังคมเพื่อพัฒนาอย่างสร้างสรรค์ (Social Innovation for Creative Development) ๓ (๓-๐-๖) รูปแบบนวัตกรรมทางสังคมเพื่อการพัฒนาอย่างสร้างสรรค์ที่น่าสนใจทั้งในประเทศและต่างประเทศ และองค์ประกอบของนวัตกรรมทางสังคมดังกล่าว รวมถึงศึกษาแนวทางการพัฒนานวัตกรรมทางสังคมเพื่อแก้ไขปัญหาสังคม</p>	<p>รายวิชาใหม่</p>
	<p>๔๐๕ ๔๒๑ การประยุกต์ใช้ระบบสารสนเทศภูมิศาสตร์เพื่อการพัฒนา (Application of Geographic Information System for Development) ๓ (๒-๒-๕) ศึกษาความหมาย ประเภท ความสำคัญ องค์ประกอบ และหลักการของระบบสารสนเทศภูมิศาสตร์ การวิเคราะห์ข้อมูลเชิงพื้นที่ ข้อมูลเชิงคุณลักษณะ ความหมาย องค์ประกอบ และการจัดทำแผนที่เฉพาะเรื่อง เพื่อใช้ในการพัฒนา การวิเคราะห์ และแสดงผลด้วยโปรแกรมระบบสารสนเทศภูมิศาสตร์ การประยุกต์ใช้ระบบสารสนเทศภูมิศาสตร์ในด้านการพัฒนาสังคม</p>	
	<p>๔๐๕ ๔๒๒ สำนึกสาธารณะเพื่อการพัฒนาสังคม (Civic Consciousness for Social Development) ๓ (๓-๐-๖) ความหมาย ลักษณะของการมีสำนึกสาธารณะ ปัจจัยที่มีผลต่อ</p>	<p>รายวิชาใหม่</p>

	การพัฒนาสำนักสาธารณะ แนวทางและรูปแบบการพัฒนาสำนักสาธารณะ การดำเนินกิจกรรม/โครงการพัฒนาสังคมเพื่อพัฒนาสำนักสาธารณะ	
	<p>๔๐๕ ๔๒๓ การจัดการความรู้ (Knowledge Management) ๓ (๓-๐-๖)</p> <p>ความเป็นมา แนวคิด กระบวนการของการจัดการความรู้ เทคนิคและเครื่องมือการจัดการความรู้ การใช้สื่อในการจัดการความรู้ องค์กรแห่งการเรียนรู้ การจัดทำแผนการจัดการความรู้ ชุมชนนักปฏิบัติ การจัดการความรู้ท้องถิ่น นวัตกรรมจัดการความรู้ ทรัพย์สินทางปัญญา กับการจัดการความรู้</p>	รายวิชาใหม่
	<p>๔๐๕ ๔๒๔ ชาติพันธุ์สัมพันธ์กับการพัฒนาสังคม (Ethnicity and Social Development) ๓ (๓-๐-๖)</p> <p>ศึกษาความเป็นมาของแนวคิดและทฤษฎีชาติพันธุ์สัมพันธ์ การประกอบสร้างความเป็นชาติพันธุ์ ชาตินิยมและชาติพันธุ์ในกระบวนการสร้างชาติและวัฒนธรรมแห่งชาติ ชาติพันธุ์สัมพันธ์กับการอพยพและผู้พลัดถิ่น แนวคิดและการปฏิบัติการเรื่องพหุวัฒนธรรม พหุชาติพันธุ์สัมพันธ์ และการข้ามชาติ ปฏิบัติการของการสร้างและการข้ามพรมแดนทางชาติพันธุ์ และวัฒนธรรม การเมืองของชาติพันธุ์ และการเมืองเชิงอัตลักษณ์</p>	รายวิชาใหม่
	<p>๔๐๕ ๔๒๕ วิถีชีวิตในยุคดิจิทัล (Ways of Living in the Digital Age) ๓ (๓-๐-๖)</p> <p>ศึกษาพัฒนาทักษะความสามารถในการใช้สื่อ การใช้อุปกรณ์ คอมพิวเตอร์ และอุปกรณ์สื่อสารประเภทต่างๆ การสืบค้น วิเคราะห์ ประเมินค่า สิทธิและการสร้างสรรค์ ตระหนักถึงจริยธรรมและความรับผิดชอบของตนต่อสังคมจากพฤติกรรมกรรมการสื่อสาร</p>	

	<p>๔๐๕ ๔๒๖ การใช้สื่อเพื่อการพัฒนาสังคม (Media Utilization for Social Development) ๓ (๓-๐-๖) ศึกษาแนวคิดเรื่องสื่อสารเพื่อการพัฒนา ทฤษฎีการสื่อสาร การใช้สื่อ เทคโนโลยีอย่างสร้างสรรค์ เพื่อการเผยแพร่พระพุทธศาสนา และการพัฒนาสังคม</p>	รายวิชาใหม่
	<p>๔๐๕ ๓๒๗ นโยบายเศรษฐกิจและสังคมเพื่อการพัฒนาที่ยั่งยืน (Economic and Social Policy for Sustainable Development) ๓ (๓-๐-๖) แนวคิดและทฤษฎีที่เกี่ยวกับการพัฒนาด้านเศรษฐกิจและสังคม การใช้นโยบายและแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติกับผลกระทบที่มีต่อการเปลี่ยนแปลงโครงสร้างเศรษฐกิจและสังคมไทย และการวิเคราะห์วิกฤติการณ์ต่างๆ ที่เกิดจากการพัฒนาทั้งในและต่างประเทศ และทิศทางการพัฒนาด้านเศรษฐกิจและสังคมของประเทศไทย</p>	รายวิชาใหม่
	<p>๔๐๕ ๔๒๘ กระบวนการกลุ่ม องค์กร และเครือข่ายทางสังคม (Group Dynamics Organization and Social Network) ๓ (๓-๐-๖) ศึกษาแนวคิด ทฤษฎี ความหมาย องค์กรประกอบ รูปแบบ และกระบวนการของกลุ่ม องค์กร เครือข่ายทางสังคม ความสำคัญของกลุ่ม องค์กรเครือข่ายทางสังคมต่อการพัฒนา ปัจจัยที่มีผลต่อการส่งเสริมและพัฒนา กลุ่ม องค์กร เครือข่ายทางสังคม การวิเคราะห์กลุ่ม องค์กร เครือข่ายทางสังคม เพื่อการปรับตัวจากกระแสโลกาภิวัตน์</p>	รายวิชาใหม่

๓. หมวดวิชาเลือกเสรี ๖ หน่วยกิต

หมวดวิชาเลือกเสรี (หลักสูตรปรับปรุง พ.ศ. ๒๕๖๐)	หมวดวิชาเลือกเสรี (หลักสูตรปรับปรุง พ.ศ. ๒๕๖๓)	
นิสิตต้องศึกษารายวิชาต่างๆ ที่เปิดสอนในมหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัยเป็นวิชาเลือกเสรี จำนวน ๖ หน่วยกิต โดยความเห็นชอบของอาจารย์ที่ปรึกษา	นิสิตต้องศึกษารายวิชาต่างๆ ที่เปิดสอนในมหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัยเป็นวิชาเลือกเสรี จำนวน ๖ หน่วยกิต โดยความเห็นชอบของอาจารย์ที่ปรึกษา	คงเดิม

ภาคผนวก ค

ระเบียบ ข้อบังคับ ประกาศ

มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย

**ข้อบังคับมหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย
ว่าด้วยวินัยนิสิต พุทธศักราช ๒๕๔๙**

เพื่อให้การปกครองนิสิตของมหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย ที่เกี่ยวข้องกับวินัยนิสิต ดำเนินไปด้วยความเรียบร้อย มีประสิทธิภาพ บรรลุวัตถุประสงค์ตามปณิธานของมหาวิทยาลัย

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๑๙ (๒) แห่งพระราชบัญญัติมหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย พ.ศ.๒๕๔๐ และมติสภามหาวิทยาลัย ในคราวประชุม ครั้งที่ ๕/๒๕๔๙ เมื่อวันที่ ๑ กันยายน พ.ศ.๒๕๔๙ จึงให้ออกข้อบังคับมหาวิทยาลัย ว่าด้วยวินัยนิสิตไว้ ดังต่อไปนี้

**หมวดที่ ๑
บททั่วไป**

ข้อ ๑ ข้อบังคับนี้เรียกว่า “ข้อบังคับมหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย ว่าด้วยวินัยนิสิต พุทธศักราช ๒๕๔๙”

ข้อ ๒ ให้ใช้ข้อบังคับนี้ตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศเป็นต้นไป

ข้อ ๓ ให้ยกเลิกข้อบังคับมหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย ในพระบรมราชูปถัมภ์ว่าด้วยวินัยนิสิต พ.ศ.๒๕๓๕

ข้อ ๔ บรรดาข้อบังคับ ข้อกำหนด กฎ ระเบียบ คำสั่ง หรือประกาศอื่นใดของมหาวิทยาลัย ซึ่งขัดหรือแย้งกับข้อบังคับนี้ ให้ใช้ข้อบังคับนี้แทน

ข้อ ๕ ในข้อบังคับนี้

“มหาวิทยาลัย” หมายความว่า “มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย”

“คณะกรรมการ” หมายความว่า “คณะกรรมการวินัยนิสิต”

“วินัยนิสิต” หมายความว่า “ข้อบังคับที่นิสิตจะต้องรักษาและปฏิบัติอย่างเคร่งครัด”

“นิสิต” หมายความว่า “นิสิตมหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย”

ข้อ ๖ ให้อธิการบดีรักษาการให้เป็นไปตามข้อบังคับนี้

หมวด ๒

คณะกรรมการวินัยนิสิต

ข้อ ๗ ให้มีคณะกรรมการคณะหนึ่ง ซึ่งอธิการบดีแต่งตั้งประกอบด้วย

- (๑) ประธานกรรมการ ได้แก่ อธิการบดี หรือรองอธิการบดีที่อธิการบดีมอบหมาย
- (๒) กรรมการโดยตำแหน่ง ได้แก่ คณบดี และผู้ช่วยอธิการบดีฝ่ายกิจการนิสิต
- (๓) กรรมการผู้แทนสภาวิชาการ จำนวน ๖ รูป ซึ่งสภาวิชาการคัดเลือกจากผู้ดำรงตำแหน่งรองอธิการบดีและหรือผู้อำนวยการสถาบัน สำนัก ศูนย์ วิทยาลัย หรือ เทียบเท่า โดยมีสัดส่วนผู้แทนจากวิทยาเขตไม่น้อยกว่ากึ่งหนึ่ง
- (๔) กรรมการผู้แทนสภาวิชาการประเภทคณาจารย์ประจำคณะ จำนวน ๕ คน ซึ่งสภาวิชาการคัดเลือกตามสัดส่วนของแต่ละคณะ

(๕) กรรมการและเลขานุการ ได้แก่ ผู้อำนวยการกองกิจการนิสิต

ข้อ ๘ กรรมการตามข้อ ๗ (๓) และ (๔) มีวาระการดำรงตำแหน่งสามปี และอาจได้รับแต่งตั้งอีกได้

นอกจากพ้นจากตำแหน่งตามวาระแล้ว กรรมการตามข้อ ๗ (๓) และ (๔) พ้นจากตำแหน่งเมื่อ

- (๑) มรณภาพหรือตาย
- (๒) ลาออก
- (๓) สภามหาวิทยาลัยถอดออกโดยคำแนะนำของประธานกรรมการ
- (๔) เป็นคนไร้ความสามารถหรือคนเสมือนไร้ความสามารถ

ข้อ ๙ ให้คณะกรรมการมีอำนาจและหน้าที่ ดังนี้

- (๑) กำหนดนโยบาย ลักษณะความผิด การลงโทษ เป้าหมายและผลสัมฤทธิ์ของการปฏิบัติงาน วางกรอบ แนวทางและแผนงานการทำงานเกี่ยวกับนิสิต
- (๒) วางระบบการนิเทศ กฎเกณฑ์ ติดตาม ส่งเสริม ประเมินผล และสนับสนุนการปฏิบัติงานทั้งด้านวินัยนิสิต และทรัพยากรที่จำเป็นสำหรับการปฏิบัติงาน
- (๓) ควบคุม ดูแล และสั่งการให้เป็นไปตามวินัยนิสิต
- (๔) เรียกนิสิตและผู้เกี่ยวข้องมาชี้แจงต่อคณะกรรมการ
- (๕) แต่งตั้งคณะอนุกรรมการหรือบุคคลเพื่อทำการใด ๆ อันอยู่ในอำนาจหน้าที่ของคณะกรรมการ

(๖) ปฏิบัติหน้าที่อื่นตามที่มหาวิทยาลัยมอบหมาย

ข้อ ๑๐ ให้คณะกรรมการประจำบัณฑิตวิทยาลัย คณะกรรมการประจำคณะหรือคณะกรรมการประจำวิทยาลัยเป็นผู้กำกับดูแลวินัยนิสิต

หมวด ๓

วินัยนิสิต

ข้อ ๑๑ นิสิตต้องปฏิบัติตามพระธรรมวินัย กฎหมาย กฎ ระเบียบ ข้อบังคับ ประกาศ หรือคำสั่งของมหาวิทยาลัยอย่างเคร่งครัด

ข้อ ๑๒ นิสิตต้องรักษาไว้ซึ่งความสามัคคี ความเป็นระเบียบเรียบร้อย ชื่อเสียง และเกียรติคุณของมหาวิทยาลัย

ข้อ ๑๓ นิสิตต้องประพฤติตนอยู่ในสมณสาธูป สุภาพชน ไม่ประพฤติในสิ่งที่ไม่เหมาะสมซึ่งความเสื่อมเสียแก่ตนเอง บิดามารดา ผู้ปกครอง หรือมหาวิทยาลัย

ข้อ ๑๔ นิสิตต้องปฏิบัติตามคำสั่ง หรือตักเตือนของผู้บริหาร คณาจารย์ เจ้าหน้าที่ ที่ปฏิบัติหน้าที่โดยชอบธรรม

ข้อ ๑๕ นิสิตต้องโทษโดยคำพิพากษาถึงที่สุดให้จำคุก เว้นแต่ความผิดลหุโทษหรือความผิดอันกระทำโดยประมาท ถือว่าเป็นผู้กระทำความผิดวินัยนิตตอย่างร้ายแรง

หมวด ๔

บทกำหนดโทษ

ข้อ ๑๖ นิสิตที่ละเมิดวินัยนิตต อันอาจจะนำมาซึ่งความเสียหายแก่มหาวิทยาลัยเมื่อคณะกรรมการสอบสวนแล้วมีความผิดจริง จะถูกพิจารณาลงโทษตามสมควรแก่กรณี ดังนี้

- (๑) ตักเตือนด้วยวาจาหรือเป็นลายลักษณ์อักษร
- (๒) ทำทัณฑ์บนเป็นลายลักษณ์อักษร
- (๓) ให้พักการศึกษาอย่างน้อยสองภาคการศึกษา
- (๔) ระงับการเสนอชื่อเพื่อรับปริญญาบัตรหรือใบรับรองใด ๆ มีกำหนด ๑ ปีการศึกษา
- (๕) ให้พ้นสภาพการเป็นนิสิต

นิสิตได้รับการตัดสินลงโทษแล้ว แต่เห็นว่าคณะกรรมการตัดสินไม่เป็นธรรม มีสิทธิอุทธรณ์ต่ออธิการบดีได้ แต่ต้องไม่เกิน ๗ วัน หลังจากทราบผลการตัดสินแล้ว การวินิจฉัยของอธิการบดีถือเป็นที่สุด

ข้อ ๑๗ ให้วิทยาเขต วิทยาลัยสงฆ์ และห้องเรียนปฏิบัติตามข้อบังคับนี้โดยอนุโลม

ประกาศ ณ วันที่ ๑๘ กันยายน พุทธศักราช ๒๕๕๙

(พระธรรมสุธี)

นายกสภามหาวิทยาลัยมหจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย

ข้อบังคับมหาวิทยาลัยมหจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย

ว่าด้วยการศึกษาระดับปริญญาตรี พ.ศ. ๒๕๔๒

เพื่อให้การบริหารงานการจัดการศึกษาในมหาวิทยาลัยบรมลู่วัตถุประสงค์ จึงเห็นสมควรออกข้อบังคับมหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย ว่าด้วยการศึกษาระดับปริญญาตรี

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๑๙ (๒) แห่งพระราชบัญญัติมหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย พ.ศ. ๒๕๔๐ สภามหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย ในคราวประชุม ครั้งที่ ๒/๒๕๔๒ เมื่อวันที่ ๒๕ กุมภาพันธ์ ๒๕๔๒ จึงมีมติให้ออกข้อบังคับ ดังต่อไปนี้ :-

บททั่วไป

ข้อ ๑ ข้อบังคับนี้เรียกว่า “ข้อบังคับมหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย ว่าด้วยการศึกษาระดับปริญญาตรี พ.ศ. ๒๕๔๒”

ข้อ ๒ ให้ใช้ข้อบังคับนี้ตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศเป็นต้นไป

ข้อ ๓ บรรดากฎ ระเบียบ ข้อบังคับ ข้อกำหนด คำสั่ง หรือประกาศอื่นใด ซึ่งขัดหรือแย้งกับข้อบังคับนี้ให้ใช้ข้อบังคับนี้แทน

ข้อ ๔ ในข้อบังคับนี้

“นิสิต” หมายถึง ผู้ที่ได้ขึ้นทะเบียนเป็นนิสิตระดับปริญญาตรีเรียบร้อยแล้ว

ข้อ ๕ ให้อธิการบดีรักษาการให้เป็นไปตามข้อบังคับนี้

ข้อ ๖ คุณสมบัติของผู้สมัครเข้าศึกษา

๖.๑ คุณสมบัติของนิสิตที่เป็นพระภิกษุสามเณร

๖.๑.๑ เป็นผู้สอบได้เปรียญธรรม ๕ ประโยคขึ้นไปหรือ

๖.๑.๒ เป็นผู้สอบได้เปรียญธรรม ๓ ประโยค และเป็นผู้สำเร็จ การศึกษาประโยคมัธยมศึกษาตอนปลาย หรือได้รับประกาศนียบัตรอื่นที่มหาวิทยาลัยรับรอง หรือ

๖.๑.๓ เป็นผู้สำเร็จการศึกษาประโยคมัธยมศึกษาตอนปลายของ โรงเรียนพระปริยัติธรรมสามัญศึกษา หรือ

๖.๑.๔ เป็นผู้สำเร็จการศึกษาประโยคมัธยมศึกษาตอนปลาย หรือได้ รับประกาศนียบัตรอื่น ที่มหาวิทยาลัยรับรองและเมื่อได้รับ การพิจารณาคัดเลือกเข้าศึกษาใน มหาวิทยาลัยแล้ว ต้องศึกษาวิชาภาษาบาลีที่มหาวิทยาลัยกำหนดไม่น้อยกว่า ๒๔ หน่วยกิต หรือ

๖.๑.๕ เป็นพระสังฆาธิการหรือครูสอนพระปริยัติธรรม ผู้สำเร็จ การศึกษาประโยคมัธยมศึกษาตอนปลาย หรือเทียบเท่าและสอบได้นักธรรมชั้นเอก และได้รับการ แต่งตั้งมาแล้วไม่น้อยกว่า ๓ ปี

๖.๑.๖ เป็นผู้ที่มีมหาวิทยาลัยอนุมัติให้เข้าศึกษาเป็นกรณีพิเศษ เพื่อขอ รับปริญญาตามหลักเกณฑ์ที่สภาวิชาการกำหนด

๖.๑.๗ เป็นผู้ที่มีร่างกายแข็งแรงและไม่เป็นโรค หรือภาวะอันเป็นอุปสรรคในการศึกษา

๖.๑.๘ ไม่เคยถูกคัดชื่อออก หรือถูกไล่ออกจากสถาบันการศึกษาใด ๆ เพราะความประพฤติหรือวินัย

๖.๒ คุณสมบัติของนิสิตที่เป็นคฤหัสถ์ ให้เป็นไปตามที่มหาวิทยาลัยกำหนด

ข้อ ๗ มหาวิทยาลัยจะดำเนินการเกี่ยวกับการรับสมัครนิสิตใหม่ โดยพิจารณา แต่งตั้งคณะกรรมการสอบคัดเลือกผู้สมัครเข้าศึกษาในระดับปริญญาตรีในแต่ละปีการศึกษา

ข้อ ๘ มหาวิทยาลัยอาจอนุมัติให้ผู้สำเร็จการศึกษาระดับปริญญาตรีในสาขา วิชาใด วิชาหนึ่ง หรือสถาบันอุดมศึกษาอื่นขึ้นทะเบียนเป็นนิสิตเพื่อเข้าศึกษาในอีกสาขาหนึ่งได้ ทั้งนี้ โดย คณะกรรมการประจำคณะหรือคณะกรรมการประจำวิทยาลัย ที่ผู้นั้นประสงค์จะเข้าศึกษามีมติ เห็นชอบ

ให้คณะกรรมการประจำคณะหรือคณะกรรมการประจำวิทยาลัย ที่จะรับเข้าศึกษา มีอำนาจพิจารณาเทียบรายวิชาและหน่วยกิตที่ผู้นั้นได้ศึกษาแล้ว พร้อมทั้งกำหนดเงื่อนไข และจำนวนหน่วยกิตที่จะต้องศึกษาในสาขาวิชาที่ผู้นั้นขอเข้าศึกษา ทั้งนี้ จะต้องมิมีหน่วยกิตสะสม ไม่น้อยกว่า ๖๐ หน่วยกิต และมีเวลาศึกษาอีกไม่น้อยกว่า ๓ ภาคการศึกษาปกติ

ข้อ ๙ การนับวันต่างๆ ตามข้อบังคับนี้ มหาวิทยาลัยจะประกาศให้ทราบเป็นปีๆ ไป

หมวดที่ ๑ การจัดและวิธีการศึกษา

ข้อ ๑๐ การจัดการศึกษาในมหาวิทยาลัยให้ใช้ระบบหน่วยทวิภาค(Semester Credit System) โดยแบ่งเวลาการศึกษาในแต่ละปีการศึกษออกเป็น ๒ ภาคการศึกษาปกติ

๑๐.๑ ภาคการศึกษาที่หนึ่ง (First Semester) มีเวลาเรียนไม่ต่ำกว่า ๑๖ สัปดาห์

๑๐.๒ ภาคการศึกษาที่สอง (Second Semester) มีเวลาเรียนไม่ต่ำกว่า ๑๖ สัปดาห์

นอกจากนั้นจะจัดการศึกษาภาคฤดูร้อน (Summer Session) ต่อจากภาคการศึกษา ที่สอง อีกหนึ่งภาคก็ได้ โดยมีเวลาเรียนไม่น้อยกว่า ๖ สัปดาห์ แต่ให้เพิ่มชั่วโมงการเรียนในแต่ละ รายวิชา ให้เท่ากับภาคปกติ ภาคการศึกษาฤดูร้อนเป็นภาคการศึกษาที่ไม่บังคับ

ข้อ ๑๑ ระยะเวลาการศึกษาตามหลักสูตรระดับปริญญาตรีต้องไม่ต่ำกว่า ๘ ภาคการศึกษาปกติ และต้องปฏิบัติงานตามข้อบังคับมหาวิทยาลัยอีก ๒ ภาคการศึกษา

ยกเว้นในกรณีข้อ ๘ ให้เป็นไปตามที่มหาวิทยาลัยกำหนดสำหรับผู้เข้าศึกษา ในหลักสูตรต่อเนื่อง ระยะเวลาการศึกษาให้เป็นไปตามที่มหาวิทยาลัยกำหนด

ข้อ ๑๒ หลักสูตรระดับปริญญาตรีให้ศึกษารายวิชาตามโครงสร้างหลักสูตร ที่มหาวิทยาลัยกำหนด

ข้อ ๑๓ ให้กำหนด หน่วยกิต (Credit) เป็นหน่วยสำหรับวัดปริมาณการศึกษา ตามลักษณะงานของแต่ละรายวิชา

ข้อ ๑๔ การกำหนดค่าหน่วยกิตของรายวิชาในภาคการศึกษาปกติให้กำหนด เกณฑ์ดังนี้

๑๔.๑ รายวิชาที่นิสิตใช้เวลาฟังบรรยายสัปดาห์ละ ๑ ชั่วโมง และมีการเตรียม หรือการศึกษานอกเวลาเรียนอีกสัปดาห์ละ ๒ ชั่วโมงตลอดภาคการศึกษาให้มีค่าเท่ากับ ๑ หน่วยกิต

๑๔.๒ รายวิชาที่นิสิตใช้เวลาปฏิบัติการอภิปรายหรือสัมมนาสัปดาห์ละ ๒ - ๓ ชั่วโมงและเมื่อรวมกับการศึกษานอกเวลาเรียนแล้ว นิสิตใช้เวลาไม่น้อยกว่าสัปดาห์ละ ๓ ชั่วโมงตลอด ภาคการศึกษาให้มีค่าเท่ากับ ๑ หน่วยกิต

ข้อ ๑๕ ให้แต่ละคณะหรือวิทยาลัยกำหนดหลักสูตรและจำนวนหน่วยกิตที่จะต้องเรียน โดยจะ ต้องมีวิชาแกนพระพุทธศาสนาและวิชาพื้นฐานทั่วไปที่มหาวิทยาลัยกำหนดหลักเกณฑ์

ข้อ ๑๖ การเลือกและการขอเปลี่ยนสาขาวิชาเอกให้เป็นหน้าที่และความรับผิดชอบ ของคณะ หรือวิทยาลัยที่จะออกระเบียบและกำหนดหลักเกณฑ์

ข้อ ๑๗ ให้แต่ละคณะหรือวิทยาลัยส่งชื่อรายวิชาที่จะเปิดสอนในแต่ละภาคการศึกษา ให้กองทะเบียนและวัดผล ทราบ ก่อน วันลงทะเบียน

ภายหลังวันลงทะเบียนรายวิชาแล้ว หากคณะหรือวิทยาลัยจำเป็นต้องเปิดสอน รายวิชาใหม่เพิ่มขึ้น หรือไม่เปิดสอนรายวิชาใดที่ได้แจ้งไว้ก็ให้ดำเนินการได้ แต่ต้องได้รับความเห็นชอบจากคณะกรรมการประจำคณะหรือคณะกรรมการประจำวิทยาลัย และต้องแจ้งให้กองทะเบียนและวัดผลทราบ ทั้งนี้ ต้องไม่เกิน ๑๕ วัน นับจากวันเปิดภาคการศึกษา

ข้อ ๑๘ ให้มหาวิทยาลัยออกระเบียบและกำหนดหลักเกณฑ์ ซึ่งไม่ขัดกับข้อบังคับ นี้ในการรับนิสิตที่จะขอย้ายจากคณะหรือวิทยาลัยต่างๆ ภายในมหาวิทยาลัย หรือโอนจากสถาบันการศึกษาอื่น โดยจะต้องมีเวลาการศึกษาต่อเนื่องในคณะหรือวิทยาลัยที่เข้าศึกษาใหม่ ไม่น้อยกว่า ๓ ภาคการศึกษาปกติและต้องมีหน่วยกิตสะสมใหม่ไม่น้อยกว่า ๖๐ หน่วยกิต

ข้อ ๑๙ การเทียบฐานะชั้นปีที่ของนิสิตให้มหาวิทยาลัยกำหนดจำนวนหน่วยกิต ที่นิสิต ลงทะเบียนเรียนและสอบได้ตามหลักสูตรของมหาวิทยาลัยเป็นเกณฑ์พิจารณา และกระทำ เมื่อสิ้นภาคการศึกษาปกติทุกภาค

ข้อ ๒๐ สภาพนิสิต แบ่งออกได้ดังนี้ :-

๒๐.๑ นิสิตสภาพสมบูรณ์ (On Promotion)

ได้แก่ นิสิตที่สอบได้ค่าระดับเฉลี่ยสะสมตั้งแต่ ๒.๐๐ ขึ้นไป

๒๐.๑ นิสิตสภาพรอพินิจ (On Probation)

ได้แก่ นิสิตที่สอบได้ค่าระดับเฉลี่ยสะสมต่ำกว่า ๒.๐๐

การจำแนกสภาพนิสิตจะกระทำเมื่อสิ้นภาคการศึกษาแต่ละภาค ทั้งนี้ ยกเว้น นิสิตที่เข้าศึกษาเป็นปีแรก ซึ่งการจำแนกสภาพจะกระทำเมื่อสิ้นภาคการศึกษาที่สอง นับแต่เริ่มเข้าศึกษา

กองทะเบียนและวัดผลจะต้องแจ้งสภาพรอพินิจให้นิสิตที่มีสภาพเช่นนั้น และ อาจารย์ที่ปรึกษาของนิสิตผู้นั้นทราบโดยเร็วที่สุด

ข้อ ๒๑ การลาพักและการกลับเข้าศึกษาใหม่ นิสิตอาจยื่นคำร้องขอลาพักการศึกษา ต่อคณบดีหรือผู้อำนวยการวิทยาลัยได้ในกรณีใดกรณีหนึ่งดังต่อไปนี้ :-

๒๑.๑ ถูกเกณฑ์หรือระดมเข้ารับราชการทหารกองประจำการ

๒๑.๒ ได้รับทุนการศึกษาระหว่างประเทศ หรือทุนอื่นใดซึ่งมหาวิทยาลัย เห็นสมควรสนับสนุน

๒๑.๓ เจ็บป่วยต้องพักรักษาตัวเป็นเวลานานตามคำสั่งแพทย์ โดยมีใบรับรองแพทย์มาแสดงต่อ

มหาวิทยาลัย

๒๑.๔ มีเหตุจำเป็นสุดวิสัยอื่นที่สำคัญ

ในกรณีที่นิสิตขอลาพักก่อนลงทะเบียนรายวิชาหรือก่อนเปิดภาคการศึกษา นิสิตต้องยื่นคำร้องต่อคณบดีหรือผู้อำนวยการวิทยาลัยที่ตนสังกัดอย่างช้าภายใน ๗ วัน นับจากวันที่เปิดภาคการศึกษา และจะต้องเสียค่าธรรมเนียมเพื่อรักษาสถานภาพการเป็นนิสิตไว้ หากไม่ปฏิบัติ ตามมหาวิทยาลัยจะถอนชื่อนิสิตผู้นั้นออกจากทะเบียนนิสิต และให้พ้นสภาพการเป็น นิสิตทันที

อนึ่ง ถ้านิสิตขอลาพักการศึกษาหลังจากที่ได้ลงทะเบียนรายวิชาแล้ว หรือในระหว่างภาคการศึกษา นิสิตต้องยื่นคำร้องโดยเร็วที่สุดและจะต้อง มีเวลาเรียนโดยสม่ำเสมอ ในระยะก่อนการยื่นคำร้องขอลาพัก หากรายวิชาใด นิสิตขาดเรียนเกินร้อยละ ๒๐ ของเวลาเรียน ทั้งหมด ให้ถือว่าได้ผลการศึกษาระดับ F เฉพาะรายวิชานั้นและให้นำไปคิดค่าระดับเฉลี่ยด้วย

ข้อ ๒๒ ให้คณบดีหรือผู้อำนวยการวิทยาลัยที่นิสิตสังกัดอนุมัติให้ลาพักได้ครั้งละ ไม่เกิน ๒ ภาคการศึกษา ถ้านิสิตยังมีความจำเป็นที่จะต้องขอลาพักต่อไปอีกให้ยื่นคำร้อง ขอลาพักใหม่ตามวิธีการ ดังกล่าวแล้ว

นิสิตที่ได้รับอนุมัติให้ลาพักหรือถูกสั่งพักการศึกษา เมื่อจะกลับเข้าศึกษาใหม่จะต้องยื่น คำร้องขอกลับเข้าศึกษา ต่อคณบดี หรือผู้อำนวยการวิทยาลัยก่อนวันเปิดภาคการศึกษาไม่น้อยกว่า ๑๕ วัน หากไม่ปฏิบัติตามจะไม่มีสิทธิลงทะเบียนรายวิชาในภาคการศึกษานั้น เว้นแต่คณะ กรรมการประจำคณะ หรือคณะกรรมการประจำวิทยาลัยเห็นว่ามีเหตุสำคัญและจำเป็นที่ทำให้ นิสิต ผู้นั้นไม่อาจยื่นคำร้องขอ กลับเข้าศึกษาได้ทันตามกำหนดจะอนุมัติให้เป็นกรณีพิเศษก็ได้

ข้อ ๒๓ คณะหรือวิทยาลัยจะต้องแจ้งรายชื่อนิสิตที่ได้รับอนุมัติให้ลาพัก หรือถูก สั่งพักการศึกษาและรายชื่อนิสิตที่กลับเข้าศึกษาใหม่ให้กองทะเบียนและวัดผลทราบโดยเร็วที่สุด

หมวดที่ ๒

การขึ้นทะเบียนเป็นนิสิต การลงทะเบียน การเพิ่มและการถอนรายวิชา

ข้อ ๒๔ การขึ้นทะเบียนเป็นนิสิต

๒๔.๑ ผู้ขึ้นทะเบียนเป็นนิสิตต้องนำหลักฐานที่มหาวิทยาลัยกำหนดมายื่นต่อ กองทะเบียนและวัดผลด้วยตนเองตามวันเวลาและสถานที่ที่กำหนด พร้อมทั้งชำระค่าธรรมเนียม ตามที่มหาวิทยาลัยกำหนด

๒๔.๒ ผู้ไม่สามารถมายื่นคำร้องขอขึ้นทะเบียนเป็นนิสิตตามวันที่ กำหนด ต้องแจ้งเหตุ ขัดข้องให้กองทะเบียนและวัดผลทราบเป็นลายลักษณ์อักษร ภายใน ๗ วันหลังจากที่กำหนดไว้ มิฉะนั้นจะถือว่าสละสิทธิ

ในกรณีที่ได้แจ้งให้กองทะเบียนและวัดผลทราบ ตามความในวรรคแรก แล้ว ต้องขึ้นทะเบียนเป็นนิสิตด้วยตนเอง ยกเว้นกรณีที่มีมหาวิทยาลัย พิจารณาเห็นว่า มีเหตุจำเป็นอันหลีกเลี่ยงมิได้ จึงอนุญาตให้มอบหมายผู้แทนมาขึ้นทะเบียนได้ ทั้งนี้ ต้องทำให้เสร็จเรียบร้อย ภายใน ๗ วัน นับจากวัน เปิดภาคการศึกษา

ข้อ ๒๕ การลงทะเบียนรายวิชา

๒๕.๑ นิสิตต้องลงทะเบียนรายวิชาตามที่ประสงค์จะเรียนตาม แบบฟอร์ม และหลักเกณฑ์ที่กองทะเบียนและวัดผลกำหนดไว้

๒๕.๒ ให้มีการลงทะเบียนรายวิชาทุกภาคการศึกษาและการลงทะเบียน ทุกครั้ง ต้องได้รับความเห็นชอบจากอาจารย์ที่ปรึกษาซึ่งจะลงลายมือไว้เป็นหลักฐาน ในบัตร ลงทะเบียนรายวิชา

๒๕.๓ นิสิตต้องมาลงทะเบียนรายวิชาด้วยตนเองตามวัน เวลา และสถานที่ ที่กำหนด พร้อมทั้งชำระค่าธรรมเนียมและส่วนที่ค้างชำระ (ถ้ามี) ให้เรียบร้อยจึงจะถือว่าการลงทะเบียนนั้นสมบูรณ์ และนิสิตจะได้รับรายงานผลการศึกษาเมื่อสิ้นภาคการศึกษาเฉพาะรายวิชาที่ได้ ลงทะเบียน ไว้แล้วเท่านั้น

๒๕.๔ นิสิตที่มาลงทะเบียนรายวิชาหลังจากวันที่ลงทะเบียนและวัดผล กำหนดให้ถือว่ามาลงทะเบียนช้า ต้องชำระค่าธรรมเนียมเพิ่มเป็นพิเศษตามอัตราที่มหาวิทยาลัย กำหนด ซึ่งประกาศให้ทราบเป็นคราว ๆ ไป

๒๕.๕ นิสิตที่ไม่มาลงทะเบียนรายวิชาภายใน ๑๐ วันแรกของภาคการศึกษาปกติ หรือ ๗ วันแรก ของภาคการศึกษาภาคฤดูร้อน เว้นแต่ได้รับอนุมัติจากคณะกรรมการ ประจำคณะหรือคณะ กรรมการประจำวิทยาลัยเป็นกรณีพิเศษ ทั้งระยะเวลาที่พ้นกำหนดนั้นไม่นาน เกินสมควร และต้องชำระค่าธรรมเนียมตามข้อ ๒๕.๔

ในกรณีที่นิสิตได้รับอนุมัติให้ลงทะเบียนเป็นกรณีพิเศษเช่นนี้ ถ้าเวลาเรียนนับจากวันลงทะเบียน รายวิชาเหลืออยู่ไม่ถึงร้อยละ ๘๐ ของภาคการศึกษานั้น ก็ให้มีสิทธิ์เข้าสอบ ในรายวิชาที่ได้ลงทะเบียนด้วย แต่ทั้งนี้ต้องมี เวลาเรียนไม่น้อยกว่าร้อยละ ๘๐ ของเวลา ที่เหลือ

๒๕.๖ นิสิตที่ไม่ลงทะเบียนรายวิชาในภาคการศึกษาปกติภาคใดภาคหนึ่ง ที่มหาวิทยาลัยเปิดทำ การสอนจะต้องลาพักการศึกษาภายใต้เงื่อนไขที่ได้รับไว้ในข้อ ๒๑ หากไม่ปฏิบัติ ดังกล่าว มหาวิทยาลัยจะถอนชื่อนิสิตผู้นั้นออกจากทะเบียนนิสิตและให้พ้นสถานภาพ การเป็นนิสิตทันที

๒๕.๗ ถ้าไม่เกินกำหนด ๒ ปี นับจากวันที่มหาวิทยาลัยถอนชื่อนิสิตออก จากทะเบียนนิสิตตามข้อ ๒๑ ข้อ ๒๕.๖ และข้อ ๕๘.๓ .๑๓ มหาวิทยาลัยอาจอนุมัติให้นิสิตผู้นั้น กลับเข้า เป็นนิสิตใหม่ ได้เมื่อมีเหตุอันสมควร โดยให้ถือระยะเวลานั้นเป็นระยะเวลาพักการศึกษา

ในกรณีเช่นนี้นิสิตต้องเสียค่าธรรมเนียมเสมือนเป็นผู้ลาพักการศึกษา รวมทั้งค่า ธรรมเนียมอื่นๆ ที่ค้างชำระ (ถ้ามี) ด้วย

ข้อ ๒๖ จำนวนหน่วยกิตที่นิสิตอาจลงทะเบียนเรียนได้ มีดังนี้ :-

๒๖.๑ นิสิตสภาพสมบูรณ์ให้ลงทะเบียนรายวิชาในภาคการศึกษาปกติไม่น้อย กว่า ๙ หน่วยกิต และไม่เกิน ๒๑ หน่วยกิต ยกเว้นนิสิตคณะครุศาสตร์ให้เป็นไปตามหลักสูตร ของคณะที่มหาวิทยาลัยประกาศใช้ ส่วนใน ภาคการศึกษาฤดูร้อนให้ลงทะเบียนรายวิชาไม่เกิน ๑๐ หน่วยกิต

๒๖.๒ นิสิตสภาพรอพินิจในภาคการศึกษาปกติ ให้ลงทะเบียนรายวิชา ไม่น้อยกว่า ๖ หน่วยกิต และไม่เกิน ๑๕ หน่วยกิต ส่วนในภาคการศึกษาฤดูร้อนให้ลงทะเบียนรายวิชา ไม่เกิน ๖ หน่วยกิต

๒๖.๓ นิสิตพิเศษที่มหาวิทยาลัยอนุมัติรับเข้าศึกษาเป็นกรณีพิเศษให้ลงทะเบียนรายวิชาตาม คำแนะนำของอาจารย์ที่ปรึกษา

ข้อ ๒๗ นิสิตที่ประสงค์จะลงทะเบียนรายวิชา นอกเหนือไปจากที่กำหนดไว้ในข้อ ๒๖ ต้องยื่นคำร้องเป็น ลายลักษณ์อักษรต่อคณบดีหรือผู้อำนวยการวิทยาลัย เพื่อขออนุมัติเป็น กรณีพิเศษ

ข้อ ๒๘ การเพิ่มและการถอนรายวิชา

๒๘.๑ การขอเพิ่มรายวิชาจะกระทำได้ภายใน ๑๕ วันแรกของภาคการศึกษาปกติ หรือ ภายใน ๗ วันแรกของภาคการศึกษาฤดูร้อน โดยได้รับอนุมัติจากอาจารย์ผู้สอน และอาจารย์ที่ปรึกษา

๒๘.๒ การขอถอนรายวิชา ต้องได้รับอนุมัติจากอาจารย์ผู้สอนและอาจารย์ ที่ปรึกษา ภายใน เงื่อนไขและให้ผล ดังต่อไปนี้ :-

๒๘.๒.๑ ถ้าขอถอนภายใน ๑๕ วันแรกของภาคการศึกษาปกติหรือ ๗ วันแรกของภาคการศึกษาฤดูร้อน รายวิชาที่ถอนนั้นจะไม่ปรากฏในระเบียน

๒๘.๒.๒ ถ้าขอถอนเมื่อพ้นกำหนด ๑๕ วันแรก แต่ยังคงอยู่ภายใน ๔๕ วันแรกของภาคการศึกษาปกติหรือเมื่อพ้นกำหนด ๗ วันแรก แต่ยังคงอยู่ภายใน ๒๐ วันแรกของภาคการศึกษา ฤดูร้อนถือว่านิสิตถอนตัวจากการศึกษารายวิชานั้นและจะได้รับสัญลักษณ์ W ในรายวิชานั้น ทั้งนี้ต้องมีเวลาเรียนในรายวิชานั้นมาแล้วไม่น้อยกว่าร้อยละ ๘๐

๒๘.๒.๓ การขอถอนเมื่อพ้นกำหนด ตามข้อ ๒๘.๒.๒ นั้นจะกระทำ มิได้ เว้นแต่คณะกรรมการประจำคณะหรือคณะกรรมการประจำวิทยาลัยเห็นสมควรอนุมัติ ด้วยเหตุผลพิเศษในกรณีเช่นนี้ นิสิตจะได้รับสัญลักษณ์ W ในรายวิชาที่ได้รับอนุมัติให้ถอนนั้น

๒๘.๒.๔ การถอนซึ่งไม่ได้รับอนุมัติจากคณะกรรมการประจำคณะ หรือ คณะกรรมการประจำวิทยาลัย ตามข้อ ๒๘.๒.๓ นิสิตจะได้รับระดับ F ในรายวิชานั้น และให้นำมาคำนวณค่าระดับเฉลี่ยด้วย

๒๘.๒.๕ นิสิตจะถอนรายวิชาจนเหลือจำนวนหน่วยกิตต่ำกว่า ๙ หน่วยกิต ในภาคการศึกษาภาคปกติไม่ได้ เว้นแต่จะได้รับอนุมัติจากคณะกรรมการประจำคณะ หรือ คณะกรรมการ ประจำวิทยาลัย

ข้อ ๒๙ มหาวิทยาลัยจะกำหนดอัตราค่าธรรมเนียมต่างๆ รวมทั้งสิทธิการได้รับค่าธรรมเนียมคืนในบางกรณี ซึ่งจะประกาศให้ทราบเป็นคราวๆ ไป

หมวดที่ ๓

การวัดผลและการประเมินผลการศึกษา

ข้อ ๓๐ ให้มีการวัดผลการศึกษาทุกรายวิชาที่นิสิตได้ลงทะเบียนเรียนไว้ แต่ละภาคการศึกษา

ข้อ ๓๑ การวัดผลการศึกษาอาจทำได้หลายวิธี ในระหว่างภาคการศึกษาจะมีการสอบ ทุกราย วิชาที่ลงทะเบียนเรียนไว้ในภาคการศึกษานั้น ถ้ารายวิชาใดไม่มีการสอบให้คนบตี หรือ ผู้อำนวยการ วิทยาลัยประกาศให้นิสิตทราบก่อนการลงทะเบียนในภาคการศึกษานั้น

ข้อ ๓๒ นิสิตต้องมีเวลาเรียนในแต่ละรายวิชาที่ได้ลงทะเบียนเรียนไว้ไม่น้อยกว่า ร้อยละ ๘๐ ของเวลาเรียนทั้งหมด ในภาคการศึกษานั้นจึงจะมีสิทธิเข้าสอบในรายวิชานั้น ยกเว้นกรณีตามข้อ ๒๕.๕

นิสิตผู้มีเวลาเรียนในรายวิชาใดไม่ครบเกณฑ์กำหนดดังกล่าว และมีได้รับอนุมัติจากคนบตี จะได้ระดับ F ในรายวิชานั้นและให้นำมาคำนวณค่าระดับเฉลี่ยด้วย

ข้อ ๓๓ การประเมินผลการศึกษา

ระบบการประเมินผลการศึกษาในแต่ละรายวิชานั้นให้มีผลการศึกษาระดับ (Grade) และค่าระดับ (Grade-Point) ดังนี้

ผลการศึกษา	ระดับ	ค่าระดับ
ดีเยี่ยม (EXCELLENT)	A	๔.๐
ดีมาก (VERY GOOD)	B+	๓.๕
ดี (GOOD)	B	๓.๐
ค่อนข้างดี (VERY FAIR)	C+	๒.๕

พอใช้ (FAIR)	C	๒.๐
ค่อนข้างพอใช้ (QUITE FAIR)	D+	๑.๕
อ่อน (POOR)	D	๑.๐
ตก (FAILED)	F	๐

ทั้งนี้ เกณฑ์คะแนนต่ำสุดที่ถือว่าผ่านในรายวิชานั้น ๆ คือ ระดับ D

ข้อ ๓๔ การให้ระดับ F ให้กระทำในกรณีใดกรณีหนึ่ง ดังต่อไปนี้

- ๓๔.๑ นิสิตเข้าสอบและสอบตก
- ๓๔.๒ นิสิตขาดสอบโดยไม่ได้รับอนุมัติจากคณบดี หรือผู้อำนวยการ วิทยาลัย
- ๓๔.๓ นิสิตไม่มีสิทธิเข้าสอบ ตามข้อ ๓๒
- ๓๔.๔ นิสิตขอถอนรายวิชาในกรณีอื่น นอกจากที่ระบุไว้ในข้อ ๒๘.๒.๔
- ๓๔.๕ นิสิตไม่แก้ผลการศึกษาที่ไม่สมบูรณ์ (I) ตามกำหนดเวลาที่ระบุไว้ในข้อ ๓๗ วรรค ๒
- ๓๔.๖ นิสิตกระทำผิดระเบียบการสอบไล่และได้รับการตัดสินให้สอบตก

ข้อ ๓๕ นอกจากการวัดผลเป็นระดับตามข้อ ๓๓ แล้ว รายงานผลการศึกษาอาจแสดง ได้ด้วยสัญลักษณ์อื่น

อีกดังนี้

สัญลักษณ์	ผลการศึกษา
I (Incomplete)	ไม่สมบูรณ์
S (Satisfactory)	สอบได้ไม่กำหนดระดับ
U (Unsatisfactory)	สอบตกไม่กำหนดระดับ
W (Withdrawn)	ถอนรายวิชาที่ศึกษา
Au (Audit)	ศึกษาโดยไม่นับหน่วยกิต

ข้อ ๓๖ ในการศึกษารายวิชาตามหลักสูตรวิชาพื้นฐานทั่วไปของมหาวิทยาลัย หรือ รายวิชา ซึ่งมีลักษณะเช่นเดียวกับวิชาพื้นฐานทั่วไปของมหาวิทยาลัย อาจมีการวัดผลโดยไม่มีค่า ระดับก็ได้ และให้แสดงผลการศึกษาโดยใช้สัญลักษณ์ S หรือ U

รายวิชาใดซึ่งมีลักษณะเช่นเดียวกับรายวิชาพื้นฐาน เช่นเดียวกับรายวิชาพื้นฐานทั่วไปของมหาวิทยาลัยตามความในวรรคก่อนให้เป็นไปตามประกาศของมหาวิทยาลัย

ข้อ ๓๗ การให้สัญลักษณ์ I สำหรับรายวิชาใดรายวิชาหนึ่ง ให้กระทำได้ในกรณีใดกรณี หนึ่ง ดังต่อไปนี้ :-

๓๗.๑ นิสิตไม่ส่งงานมอบหมายหรือไม่เข้าทดสอบย่อยให้ครบเกณฑ์ ตามที่กำหนดที่อาจารย์ผู้สอนรายวิชานั้นสั่งหรือดำเนินการในภาคการศึกษา

๓๗.๒ นิสิตป่วยไม่อาจกระทำการสอบระหว่างการสอบรายวิชานั้น โดยมีใบรับรองแพทย์มาแสดงต่อมหาวิทยาลัย

๓๗.๓ นิสิตขาดสอบโดยไม่ได้รับอนุมัติ จากคณบดีหรือผู้อำนวยการวิทยาลัย หรือด้วยเหตุสุดวิสัย บางประการ ซึ่งทำให้นิสิตนั้นยังปฏิบัติงานที่ได้รับมอบหมายสำหรับรายวิชานั้นไม่สมบูรณ์ และอาจารย์ผู้สอนเห็นว่าไม่สมควรประเมินผลการศึกษาระดับสุดท้ายของนิสิตผู้นั้น

ในกรณีดังกล่าวตามข้อ ๓๗.๑, ๓๗.๒, และ ๓๗.๓ นิสิตจะต้องทำการสอบ และ ปฏิบัติงานที่ได้รับมอบหมายจาก อาจารย์ผู้สอนให้เรียบร้อยเพื่อให้ผลการศึกษาระดับสุดท้าย อย่างช้า ภายใน ๑๕ วัน หลังจากวันลงทะเบียนรายวิชาในภาคการศึกษาปกติถัดไป มิฉะนั้นสัญลักษณ์ I จะถูกปรับเป็น F ทันที

นิสิตที่ได้รับผลการศึกษาระดับตามที่เรียนในวรรคแรก จะได้รับระดับคะแนนไม่สูงกว่า C เว้นแต่นิสิตผู้นั้นจะมีประวัติการเรียนเป็นพิเศษ และผลไม่สมบูรณ์ (I) นั้นเกิดเนื่องมาจากเหตุสุดวิสัย อาจให้ได้รับระดับสูงกว่า C ได้ ทั้งนี้ให้อยู่ในดุลพินิจของอาจารย์ผู้สอนหรืออาจารย์ที่ปรึกษา และ คณะกรรมการประจำคณะหรือคณะกรรมการประจำวิทยาลัย พิจารณาร่วมกันอนุมัติ

ข้อ ๓๘ การให้สัญลักษณ์ S จะให้เฉพาะรายวิชาซึ่งนิสิตสอบได้และหลักสูตรระบุว่าเป็น รายวิชาที่นิสิตต้องเรียนและสอบให้ได้โดยไม่กำหนดระดับ

ข้อ ๓๙ การให้สัญลักษณ์ U จะให้เฉพาะรายวิชาที่นิสิตสอบตกและหลักสูตรระบุว่าเป็นรายวิชาที่นิสิตต้องเรียนและสอบให้ได้โดยไม่กำหนดระดับ ในกรณีนี้นิสิตต้องลงทะเบียนเรียน ใหม่จนกว่าจะสอบได้สัญลักษณ์ S

ข้อ ๔๐ การให้สัญลักษณ์ Au ให้กระทำเฉพาะรายวิชาที่นิสิตได้ลงทะเบียนไว้และแจ้งความ จำนวนในวันลงทะเบียนว่าจะเรียนโดยไม่นับหน่วยกิต และไม่ประสงค์จะให้มีการวัดผล

ข้อ ๔๑ การให้สัญลักษณ์ W ให้กระทำเฉพาะรายวิชาในกรณีที่ระบุไว้ในข้อ ๒๘.๒.๒ และ ๒๘.๒.๓

ข้อ ๔๒ นิสิตที่ผลการสอบในรายวิชาใดไม่ต่ำกว่าระดับ D ให้ถือว่าสอบได้ในรายวิชานั้น ยกเว้น ในรายวิชาที่หลักสูตรกำหนดว่าจะต้องได้ให้สูงกว่าระดับ D

หากรายวิชาที่สอบตกเป็นวิชาบังคับในหลักสูตร นิสิตจะต้องลงทะเบียนเรียนวิชานั้น จนสอบได้ตามหลักเกณฑ์ที่กำหนดไว้ในวรรคแรก

หากรายวิชาที่สอบตกเป็นวิชาเลือก นิสิตอาจลงทะเบียนเรียนซ้ำในรายวิชานั้น หรืออาจลงทะเบียนเรียนวิชาอื่นแทนก็ได้

ข้อ ๔๓ รายวิชาใดที่นิสิตสอบได้สูงกว่าระดับ D ไม่มีสิทธิลงทะเบียนในรายวิชานั้นอีก ส่วน รายวิชาที่นิสิตลงทะเบียนโดยไม่นับหน่วยกิต (Audit) นิสิตอาจลงทะเบียนเรียนอีกก็ได้

ข้อ ๔๔ การนับหน่วยกิตสะสมให้นับรวมเฉพาะหน่วยของรายวิชาที่นิสิตสอบได้ตามเกณฑ์ข้อ ๓๘ และข้อ ๔๒ เท่านั้น

๔๔.๑ ในกรณีที่นิสิตลงทะเบียนเรียนรายวิชาใดมากกว่าครั้งหนึ่งให้นับจำนวนของ หน่วยกิตของรายวิชานั้นไปคิดเป็นหน่วยกิตสะสมได้เพียงครั้งเดียว

๔๔.๒ ในกรณีที่นิสิตลงทะเบียนเรียนวิชาที่ระบุไว้ว่าเป็นวิชาที่เทียบเท่ากัน ให้นับ หน่วยกิตเฉพาะรายวิชาใดรายวิชาหนึ่งเท่านั้นเป็นหน่วยกิตสะสม

ข้อ ๔๕ ให้มีการประเมินผลการศึกษาเมื่อสิ้นสุดการศึกษาทุกภาค โดยคำนวณหา ค่าระดับเฉลี่ย ของรายวิชาที่นิสิตได้ลงทะเบียนไว้สำหรับภาคการศึกษานั้น คำนับเรียกว่า ค่าระดับเฉลี่ยประจำภาค (SEMESTER GRADE

POINT AVERAGE = SGPA) และให้คิดค่า ระดับเฉลี่ยสำหรับรายวิชาทั้งหมดทุกภาคการศึกษาตั้งแต่เริ่มเป็นนิสิตถึงภาค การศึกษาปัจจุบัน คำนับเรียกว่า **ค่าระดับเฉลี่ยสะสม (CUMULATIVE GRADE POINT AVERAGE = CUM GPA)**

ข้อ ๔๖ การคิดค่าระดับเฉลี่ยประจำภาค (SGPA) คำนวณได้จากการนำผลบวกของ ผลคูณระหว่างค่าระดับ ต่อหน่วยกิตกับจำนวนหน่วยกิตของแต่ละรายวิชาที่ลงทะเบียนในภาค การศึกษานั้นตั้งแล้วหารด้วยหน่วยกิตทั้งหมดที่ ลงทะเบียนไว้ในภาคการศึกษานั้น

ข้อ ๔๗ การคิดค่าระดับเฉลี่ยสะสม (CUM GPA) คำนวณได้จากการนำผลบวกของ ผลคูณระหว่างค่าระดับ ต่อหน่วยกิตกับจำนวนหน่วยกิต ของแต่ละรายวิชาที่ลงทะเบียนไว้ทั้งหมด ตั้งแล้วหาร ด้วยจำนวน หน่วยกิตทั้งหมดที่ได้ ลงทะเบียนไว้ไม่ว่ารายวิชานั้นจะซ้ำกันหรือแทนกัน ก็ตาม

ข้อ ๔๘ รายวิชาใดที่มีรายงานผลการศึกษาเป็นสัญลักษณ์ I, S, W, Au จะไม่นำมา คำนวณหาค่า ระดับ เฉลี่ย ตามข้อ ๔๖ และข้อ ๔๗

ข้อ ๔๙ การหาค่าระดับเฉลี่ยให้คิดทศนิยมสองตำแหน่งไม่ปัดเศษ

หมวดที่ ๔

การตัดเตือนและการรอฟินิจ

ข้อ ๕๐ มหาวิทยาลัยจะนำผลการศึกษาของนิสิตแต่ละรายมาพิจารณาทุกภาค การศึกษา รวมทั้งภาค การศึกษาภาคฤดูร้อน นิสิตจะต้องได้ค่าระดับเฉลี่ยสะสมถึงภาคการศึกษา นั้นๆ ไม่ต่ำกว่า ๒.๐๐ มิฉะนั้น จะได้รับการ เตือน (เตือน ๑ หรือ เตือน ๒) หรืออยู่ในภาวะรอฟินิจ ในต้นภาคการศึกษาถัดไป หรือถูกถอนชื่อออกจากทะเบียนนิสิต แล้วแต่กรณี

ข้อ ๕๑ ในภาคแรกที่ได้เข้าศึกษาในมหาวิทยาลัย นิสิตผู้ใดได้ค่าระดับเฉลี่ยสำหรับ ภาคการศึกษานั้นต่ำ กว่า ๑.๕๐ จะได้รับการเตือน (เตือนพิเศษ) จาก มหาวิทยาลัยซึ่งไม่นับ เป็นการเตือนตามข้อ ๕๓

ข้อ ๕๒ นิสิตต้องได้รับค่าเฉลี่ยสะสมเมื่อสิ้นสองภาคแรกที่ได้ศึกษาในมหาวิทยาลัย ไม่ต่ำกว่า ๑.๗๕ มิฉะนั้นจะต้องถูกถอนชื่อออกจากทะเบียนนิสิต

ข้อ ๕๓ หากได้รับการเตือนสองภาคการศึกษาติดต่อกัน โดยยังได้ค่าระดับเฉลี่ยสะสมต่ำกว่า ๒.๐๐ อยู่เช่นเดิม ให้ อยู่ในภาวะรอฟินิจในภาคการศึกษาถัดไป และให้บันทึกภาวะรอฟินิจนั้นลงในระเบียบเรียนด้วย

ข้อ ๕๔ ในภาคการศึกษาที่อยู่ในภาวะรอฟินิจ หากนิสิตยังได้ค่าระดับเฉลี่ยสะสม จนถึงภาค การศึกษานั้น ต่ำกว่า ๒.๐๐ อยู่อีก นิสิตผู้นั้นจะถูกถอนชื่อออกจากทะเบียนนิสิต ยกเว้น กรณีตามข้อ ๕๕

ข้อ ๕๕ นิสิตที่ได้ศึกษารายวิชาต่างๆ ครบจำนวนหน่วยกิตตามที่กำหนดไว้ใน หลักสูตรแล้ว ได้ค่าระดับเฉลี่ย สะสมไม่ต่ำกว่า ๑.๗๕ แต่ไม่ถึง ๒.๐๐ ตามเกณฑ์สมบูรณ์ มหาวิทยาลัยอาจให้นิสิตผู้นั้น ศึกษาต่อไปตามที่เห็นสมควร โดยจะ ให้ศึกษาต่อในคณะเดิม หรือเปลี่ยนสาขาวิชาหรือย้ายโอนคณะ สังกัดภายใต้ข้อบังคับ ๖๒.๑ และข้อ ๖๒.๕

ข้อ ๕๖ กรณีข้อ ๕๕ นิสิตจะต้องศึกษาให้ได้ค่าระดับเฉลี่ยสะสมถึงเกณฑ์ ๒.๐๐ ภายในระยะ ๓ ภาค การศึกษาถัดไป ทั้งนี้ ต้องไม่เกินสองเท่า (๘ ปี) สำหรับภาคการศึกษาปกติ นับแต่ วันที่ขึ้นทะเบียนเป็นนิสิต

ข้อ ๕๗ ภายใต้ข้อบังคับข้อ ๕๖ การเปลี่ยนสาขาวิชาที่ดี การย้ายโอนคณะสังกัดที่ดี การพักการศึกษาก็ดี ไม่มี ผลทำให้การเตือนและภาวะรอฟินิจเปลี่ยนแปลง

หมวดที่ ๕

การพ้นสภาพนิสิตและวินัยของนิสิต

ข้อ ๕๘ นิสิตต้องพ้นสภาพการเป็นนิสิตในกรณีต่อไปนี้

๕๘.๑ สำเร็จการศึกษาตามหลักสูตรและได้รับปริญญาตามข้อ ๖๔

๕๘.๒ ได้รับอนุมัติจากคณบดีหรือผู้อำนวยการวิทยาลัยให้ลาออก

๕๘.๓ ถูกถอนชื่อออกจากมหาวิทยาลัย ในกรณีดังต่อไปนี้

๕๘.๓.๑ ไม่ลงทะเบียนเรียนในภาคการศึกษาใดการศึกษาหนึ่ง ตามข้อ ๒๕๖

๕๘.๓.๒ เมื่อพ้นกำหนดเวลาหนึ่งภาคการศึกษาแล้วไม่ชำระค่าบำรุง มหาวิทยาลัยเพื่อ

รักษาสถานภาพการเป็นนิสิต

๕๘.๓.๓ ขาดคุณสมบัติหรือคุณสมบัติตามข้อ ๖ อย่างใดอย่างหนึ่งตามแต่กรณี

๕๘.๓.๔ สอบได้รับค่าเฉลี่ยประจำภาคในภาคการศึกษาที่ ๑ ของการเข้าศึกษาในมหาวิทยาลัย (ปีที่ ๑ หรือปีที่ ๓ แล้วแต่กรณี) ต่ำกว่า ๑.๒๕ หรือสอบได้ค่าระดับเฉลี่ย สะสมของสองภาคการศึกษาแรกของการเข้าศึกษาในมหาวิทยาลัยต่ำกว่า ๑.๗๕

๕๘.๓.๕ ตั้งแต่ภาคการศึกษาที่ ๓ ของการเข้าศึกษาในมหาวิทยาลัย เป็นต้นไป สอบได้ค่าระดับเฉลี่ยสะสมต่ำกว่า ๑.๕๐

๕๘.๓.๖ ได้รับค่าระดับเฉลี่ยสะสมต่ำกว่า ๑.๗๕ เป็นเวลาสองภาค การศึกษาติดต่อกัน

๕๘.๓.๗ ไม่พ้นสภาพรอพินิจตามความในข้อ ๕๔

๕๘.๓.๘ สอบได้ไม่ครบตามหลักสูตรของแต่ละคณะหรือได้ค่าระดับ เฉลี่ยสะสม ตลอดหลักสูตรไม่ถึง ๒.๐๐ ภายในระยะเวลา ๒ เท่า ของเวลาการศึกษาตามหลักสูตร

๕๘.๓.๙ ทำการทุจริตอย่างร้ายแรงในการสอบ

๕๘.๓.๑๐ ไม่สามารถเลือกวิชาเอก - โท (ถ้ามี) ภายในระยะเวลาตาม หลักเกณฑ์ของแต่ละคณะกำหนดไว้ในหลักสูตร

๕๘.๓.๑๑ ถูกสั่งพักการเรียนรวมกันเกินกว่า ๒ ภาคการศึกษาปกติ

๕๘.๓.๑๒ ประพฤติผิดอย่างร้ายแรงและได้รับการพิจารณาโทษให้พ้น สภาพการเป็นนิสิต

๕๘.๓.๑๓ โอนศึกษาในสถาบันอุดมศึกษาอื่น

๕๘.๓.๑๔ มรณภาพหรือตาย

ข้อ ๕๙ นิสิตที่พ้นสภาพการเป็นนิสิตแล้ว หากจะกลับมาศึกษาใหม่จะนำหน่วยกิต สะสมเดิม มาใช้ในการศึกษาครั้งใหม่อีกไม่ได้

ข้อ ๖๐ ในกรณีที่นิสิตกระทำผิดกฎ ระเบียบ ข้อบังคับ คำสั่งหรือประกาศอื่นของ มหาวิทยาลัยต้องได้รับการพิจารณาโทษกรณีใดกรณีหนึ่ง

๖๐.๑ ภาคทัณฑ์

๖๐.๒ พักการเรียน

๖๐.๓ พ้นสภาพการเป็นนิสิต

ข้อ ๖๑ การลงโทษนิสิตที่กระทำผิดระเบียบการสอบในการสอบประจำภาค หรือการสอบระหว่างภาค ให้คณะกรรมการประจำคณะหรือคณะกรรมการประจำวิทยาลัย ที่นิสิตผู้นั้นสังกัด อยู่ร่วมกับกรรมการควบคุมการสอบเป็นผู้พิจารณาว่าเป็นความผิดประเภททุจริต หรือส่อเจตนา ทุจริตหรือเป็น ความผิดอื่น

๖๑.๑ ถ้าเป็นความผิดประเภททุจริตให้ลงโทษนิสิต ผู้กระทำผิด ดังต่อไปนี้

๖๑.๑.๑ ให้นิสิตผู้นั้นได้รับระดับ F ในรายวิชานั้น

๖๑.๑.๒ ให้คณะกรรมการประจำคณะหรือ คณะกรรมการ ประจำวิทยาลัย ที่นิสิตผู้นั้นสังกัดอยู่พิจารณาสั่งพักการศึกษาอย่างน้อย ๑ ภาคการศึกษาปกติ หรือ อาจให้พ้นสภาพ การเป็นนิสิตได้

การพักการศึกษาของนิสิตผู้กระทำผิดนั้นให้เริ่มในภาคการศึกษาปกติ ถัดจากภาค การศึกษาที่กระทำผิด และให้ับระยะเวลาที่ถูกสั่งพักการศึกษาเป็นระยะเวลา การศึกษาด้วย

๖๑.๒ ถ้าเป็นความผิดประเภทผิดระเบียบการสอบอย่างอื่นนอกเหนือจาก ข้อ ๖๑.๑ ให้คณะกรรมการประจำคณะหรือคณะกรรมการประจำวิทยาลัยเป็นผู้พิจารณา ลงโทษตามควรแก่กรณีความผิด แต่จะต้องไม่เกินกว่าที่ระบุไว้ในข้อ ๖๑.๑.๑

ทั้งนี้ให้คณบดีหรือผู้อำนวยการวิทยาลัยที่นิสิตผู้กระทำผิดนั้นสังกัดอยู่ดำเนินการลงโทษตามมติของคณะกรรมการประจำคณะหรือคณะกรรมการประจำวิทยาลัย แล้วแจ้งให้กองทะเบียนและวัดผล ทราบทันที

หมวดที่ ๖

การย้ายโอนสังกัดและหน่วยกิต

ข้อ ๖๒ การย้ายโอนสังกัดหรือคณะหรือวิทยาลัยอาจทำได้ในกรณีดังต่อไปนี้

๖๒.๑ นิสิตจะมีสิทธิขอย้ายสังกัดคณะหรือวิทยาลัยที่ได้ศึกษาอยู่ ไปอยู่ในสังกัดอีก คณะหนึ่งได้ต่อเมื่อได้ศึกษาในคณะหรือวิทยาลัยที่กำลังศึกษาอยู่มาแล้วไม่น้อยกว่า ๒ ภาคการศึกษาปกติ ไม่นับภาคการศึกษาที่ลาพัก ถูกสั่งพัก หรือถูกถอนชื่อออก จากทะเบียน นิสิตและต้องได้ค่าระดับเฉลี่ย สะสมไม่ต่ำกว่า ๑.๗๕

๖๒.๒ การขอย้ายโอนสังกัดคณะหรือวิทยาลัย ให้นิสิตผู้ประสงค์จะขอ ย้ายโอนสังกัด แสดงความจำนงเป็นลายลักษณ์อักษรพร้อมเหตุผลประกอบยื่นต่อคณบดี หรือ ผู้อำนวยการวิทยาลัยที่ตนสังกัดอย่างช้า ๑๕ วันก่อนวันเปิดภาคการศึกษาปกติ

ให้คณบดีหรือผู้อำนวยการวิทยาลัยที่นิสิตสังกัดอยู่ส่งคำขอย้ายโอนพร้อมข้อคิดเห็น ประกอบไปยังคณะหรือวิทยาลัยที่นิสิตขอย้ายโอนไปสังกัดเพื่อศึกษานั้น

การจะอนุมัติหรือไม่ให้อยู่ในดุลพินิจของคณะกรรมการประจำคณะ หรือคณะกรรมการ ประจำวิทยาลัยที่เกี่ยวข้อง เมื่อได้รับอนุมัติให้ย้ายโอนสังกัดแล้ว ต้องเสียค่าธรรมเนียมตามที่มหาวิทยาลัยกำหนด

๖๒.๓ การย้ายโอนคณะหรือวิทยาลัยต้องดำเนินการให้เสร็จก่อนจะลงทะเบียน รายวิชา เว้นแต่อธิการบดีจะประกาศหรือสั่งการเป็นอย่างอื่น

๖๒.๔ ให้คณะกรรมการประจำคณะหรือคณะกรรมการประจำวิทยาลัย ที่รับย้าย โอน มีอำนาจพิจารณาเทียบรายวิชาและหน่วยกิตที่นิสิตผู้นั้นได้ศึกษาไว้แล้ว เพื่อกำหนด เงื่อนไขการศึกษา และจำนวนหน่วยกิตที่จะต้องศึกษาใหม่ในคณะหรือวิทยาลัย ที่รับย้ายโอน

ให้คณะหรือวิทยาลัยที่รับ ย้ายโอน ดำเนินการ ตามความในวรรคแรกให้เสร็จสิ้น และแจ้งผลให้กองทะเบียนและวัดผลทราบก่อน วันลงทะเบียนเรียนของภาคการศึกษานั้นๆ

๖๒.๕ การนับระยะเวลาการศึกษาตามข้อ ๕๖, ๕๘.๓ และข้อ ๖๔.๑ ให้นับ ระยะเวลาการศึกษาในคณะเดิมรวมด้วย

ข้อ ๖๓ สำหรับนิสิตที่ย้ายโอนคณะหรือวิทยาลัยภายในมหาวิทยาลัยให้นำผลการศึกษารายวิชาต่างๆ ที่ได้ศึกษาจากคณะหรือวิทยาลัยเดิมมาคำนวณค่าระดับเฉลี่ยสะสมด้วย แม้รายวิชาที่นิสิตผู้ย้ายโอนคณะได้ศึกษาจะไม่ตรงกับหลักสูตรของคณะหรือวิทยาลัยที่สังกัด ใหม่ก็ตาม สำหรับ นิสิตที่ย้ายโอนคณะหรือวิทยาลัยมาจากมหาวิทยาลัยหรือสถาบันอุดมศึกษาอื่น ให้ทำการประเมินผลเฉพาะรายวิชาที่ได้ศึกษาในมหาวิทยาลัยนี้เท่านั้น

ในกรณีที่นิสิตมหาวิทยาลัยได้รับอนุมัติจากคณบดี หรือผู้อำนวยการวิทยาลัยที่ตนสังกัด ให้ลงทะเบียน เรียนบางรายวิชาในมหาวิทยาลัยหรือสถาบันอุดมศึกษาอื่น ให้นำผลการศึกษาของ รายวิชานั้นๆ มา คำนวณหาค่าระดับเฉลี่ยด้วย

หมวดที่ ๗ การสำเร็จการศึกษา

ข้อที่ ๖๔ นิสิตผู้สำเร็จการศึกษาต้องมีคุณสมบัติดังต่อไปนี้ :-

๖๔.๑ สอบได้หน่วยกิตสะสมครบตามหลักสูตรที่เข้าศึกษาภายในระยะเวลา ไม่เกิน ๒ เท่าของเวลาการศึกษาตามหลักสูตรและมีค่าระดับเฉลี่ยสะสมไม่ต่ำกว่า ๒.๐๐

๖๔.๒ ผ่านการฝึกภาคปฏิบัติตามข้อบังคับมหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัยว่าด้วยการฝึกภาคปฏิบัติวิปัสสนากัมมัฏฐาน

๖๔.๓ ไม่มีพันธะอื่นใดกับมหาวิทยาลัย

ข้อ ๖๕ นิสิตที่จะได้รับปริญญาเกียรตินิยม จะต้องมียุทธศาสตร์เพิ่มเติมดังนี้

๖๕.๑ เกียรตินิยมอันดับหนึ่ง

๖๕.๑.๑ ต้องสอบได้หน่วยกิตครบตามหลักสูตรภายในระยะเวลาที่กำหนดไว้ในหลักสูตรการศึกษานั้น

๖๕.๑.๒ สอบได้ค่าระดับเฉลี่ยสะสมทุกรายวิชาไม่ต่ำกว่า ๓.๕๐

๖๕.๑.๓ ไม่เคยสอบได้ต่ำกว่า C หรือได้สัญลักษณ์ U ในรายวิชาที่ลงทะเบียนไว้และ

๖๕.๑.๔ ไม่มีประวัติในระเบียบการศึกษาว่าเป็นผู้เคยประพฤติผิดอย่างร้ายแรงในระหว่างที่ศึกษา

๖๕.๒ เกียรตินิยมอันดับสอง

๖๕.๒.๑ สอบได้หน่วยกิตครบ ตามหลักสูตรภายในระยะเวลาที่กำหนดไว้ในหลักสูตรการศึกษานั้นๆ

๖๕.๒.๒ สอบได้ค่าระดับเฉลี่ยสะสมไม่ต่ำกว่า ๓.๐๐

๖๕.๒.๓ ไม่เคยสอบได้ต่ำกว่า D หรือได้สัญลักษณ์ U ในรายวิชาที่ลงทะเบียนเรียนไว้ และ

๖๕.๒.๔ ไม่มีประวัติในระเบียบการศึกษา ว่าเป็นผู้เคยประพฤติผิดอย่างร้ายแรง
ในระหว่างที่ศึกษา

ข้อ ๖๖ นิสิตที่โอนมาจากมหาวิทยาลัยหรือสถาบันอุดมศึกษาอื่นไม่มีสิทธิได้รับปริญญาเกียรตินิยม เว้นแต่
จะได้ศึกษาและได้หน่วยกิตสะสมตามหลักสูตรของมหาวิทยาลัยไม่น้อยกว่า สามในสี่ของจำนวนหน่วยกิตทั้งหมด

ข้อ ๖๗ นิสิตต้องยื่นคำร้องต่อกองทะเบียนและวัดผลเพื่อขอรับปริญญาในภาคการศึกษาสุดท้าย ที่นิสิตจะ
สอบได้หน่วยกิตครบตามหลักสูตร

ข้อ ๖๘ ให้คณะกรรมการประจำคณะหรือคณะกรรมการประจำวิทยาลัยและ ผู้อำนวยการกองทะเบียนและ
วัดผลเป็นผู้พิจารณาคำร้องของนิสิตเบื้องต้นแล้วเสนอ ต่อสภาวิชาการเพื่อพิจารณา เสนอสภามหาวิทยาลัยอนุมัติปริญญา
หรือปริญญาเกียรตินิยมต่อไป

ข้อ ๖๙ สภามหาวิทยาลัยจะพิจารณาอนุมัติปริญญาอย่างน้อยปีละ ๑ ครั้ง

ข้อ ๗๐ มหาวิทยาลัยจัดให้มีพิธีประสาทปริญญาบัตรปีละ ๑ ครั้ง ซึ่งจะประกาศ กำหนดวัน ให้ทราบเป็นปีๆ ไป

บทเฉพาะกาล

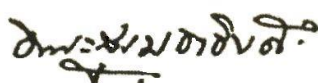
ข้อ ๗๑ ให้ใช้ข้อบังคับนี้กับนิสิตระดับปริญญาตรี ดังต่อไปนี้

๗๑.๑ นิสิตที่เข้าศึกษาตามหลักสูตรปริญญาตรีก่อนปีการศึกษา ๒๕๔๒ ยังคงปฏิบัติตามข้อบังคับ
มหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย ในพระบรมราชูปถัมภ์ ว่าด้วยการ ศึกษาในระดับปริญญาตรี พุทธศักราช ๒๕๓๐

๗๑.๒ นิสิตที่เข้าศึกษาตามหลักสูตรระดับปริญญาตรี ตั้งแต่ปี การศึกษา ๒๕๔๒ เป็นต้นไป ให้
ปฏิบัติตามข้อบังคับนี้

ประกาศ ณ วันที่ ๑๐ มีนาคม พ.ศ. ๒๕๔๒

ลงชื่อ

(พระสุเมธาธิบดี)

นายกสภามหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย

ข้อบังคับมหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย

ว่าด้วยการศึกษาระดับปริญญาตรี (ฉบับที่ ๒)

พุทธศักราช ๒๕๕๐

โดยที่เป็นการสมควรแก้ไขเพิ่มเติมข้อบังคับมหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย ว่าด้วยการศึกษาระดับปริญญาตรี พ.ศ. ๒๕๔๒ เพื่อให้การดำเนินงานมีประสิทธิภาพ บรรลุวัตถุประสงค์ตามนโยบายของมหาวิทยาลัย

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๑๙ (๒) แห่งพระราชบัญญัติมหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย พ.ศ. ๒๕๔๐ และมติสภามหาวิทยาลัย ในคราวประชุมครั้งที่ ๒/๒๕๕๐ เมื่อวันที่ ๒๘ กุมภาพันธ์ พุทธศักราช ๒๕๕๐ จึงให้ออกข้อบังคับมหาวิทยาลัยไว้ ดังต่อไปนี้ :-

ข้อ ๑ ข้อบังคับนี้เรียกว่า “ข้อบังคับมหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย ว่าด้วยการศึกษา ระดับปริญญาตรี (ฉบับที่ ๒) พุทธศักราช ๒๕๕๐”

ข้อ ๒ ให้ใช้ข้อบังคับนี้ตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศเป็นต้นไป

ข้อ ๓ ให้ยกเลิกความในข้อ ๖ แห่งข้อบังคับมหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย ว่าด้วยการศึกษาระดับปริญญาตรี พ.ศ. ๒๕๔๒ และให้ใช้ข้อความต่อไปนี้แทน

“ข้อ ๖ คุณสมบัติของผู้สมัครเข้าศึกษา

๖.๑ คุณสมบัติของพระภิกษุสามเณรผู้สมัครเข้าศึกษา

(๑) เป็นผู้สอบได้เปรียญธรรม ๓ ประโยค และต้องศึกษาวิชาสามัญเพิ่มเติมตามที่มหาวิทยาลัยกำหนด หรือ

(๒) เป็นผู้สอบได้เปรียญธรรม ๓ ประโยค และสำเร็จการศึกษาระดับมัธยมศึกษา ตอนต้น หรือ

(๓) เป็นผู้สอบได้เปรียญ ๓ ประโยค และได้รับประกาศนียบัตรอื่นที่มหาวิทยาลัยรับรอง หรือ

(๔) เป็นผู้สำเร็จการศึกษาประโยคมัธยมศึกษาตอนปลายของโรงเรียนพระปริยัติธรรมแผนกสามัญศึกษา หรือ

(๕) เป็นพระสังฆาธิการหรือครูสอนพระปริยัติธรรมที่สำเร็จการศึกษาหลักสูตรประกาศนียบัตรการบริหารกิจการคณะสงฆ์ (ป.บส.) หรือ

(๖) เป็นพระสังฆาธิการหรือครูสอนพระปริยัติธรรมที่สอบได้นักธรรมชั้นเอกและสำเร็จการศึกษาระดับมัธยมศึกษาตอนปลายหรือเทียบเท่า หรือ

(๗) เป็นผู้สอบได้นักธรรมชั้นเอกและสำเร็จการศึกษาระดับมัธยมศึกษาตอนปลายหรือเทียบเท่า และต้องศึกษาวิชาภาษาบาลี ไม่น้อยกว่า ๑๒ หน่วยกิต ยกเว้นผู้สำเร็จการศึกษาหลักสูตรประกาศนียบัตรสาขาวิชาบาลีที่มหาวิทยาลัยรับรอง หรือ

(๘) เป็นผู้สำเร็จระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย หรือผู้ได้รับประกาศนียบัตรอื่นที่มหาวิทยาลัยรับรอง และต้องศึกษาวิชาภาษาบาลี ไม่น้อยกว่า ๒๔ หน่วยกิต ยกเว้นผู้สำเร็จการศึกษาหลักสูตรประกาศนียบัตรสาขาวิชาบาลีที่มหาวิทยาลัยรับรอง หรือ

(๙) เป็นผู้ที่มหาวิทยาลัยอนุมัติให้เข้าศึกษาเป็นกรณีพิเศษเพื่อขอรับปริญญาตามเกณฑ์ที่สภาวิชาการกำหนด

(๑๐) ไม่เคยถูกคัดชื่อออกหรือถูกไล่ออกจากสถาบันการศึกษาใด ๆ เพราะความผิดทางความประพฤติหรือวินัย”

๖.๒ คุณสมบัติของคฤหัสถ์ผู้สมัครเข้าศึกษา

(๑) เป็นผู้สอบได้เปรียญธรรมหรือบาลีศึกษา ๓ ประโยค และต้องศึกษาวิชาสามัญเพิ่มเติมตามที่มหาวิทยาลัยกำหนด หรือ

(๒) เป็นผู้สอบได้เปรียญธรรมหรือบาลีศึกษา ๓ ประโยค และสำเร็จการศึกษาระดับมัธยมศึกษาตอนต้น หรือ

(๓) เป็นผู้สอบได้เปรียญหรือบาลีศึกษา ๓ ประโยค และได้รับประกาศนียบัตรอื่นที่มหาวิทยาลัยอื่นรับรอง หรือ

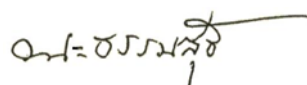
(๔) เป็นผู้สำเร็จการศึกษาประโยคมัธยมศึกษาตอนปลายของโรงเรียนพระปริยัติธรรมแผนกสามัญศึกษา หรือ

(๕) เป็นผู้สำเร็จการศึกษาระดับมัธยมศึกษาตอนปลายหรือผู้ได้รับประกาศนียบัตรอื่นที่มหาวิทยาลัยรับรอง และต้องศึกษาวิชาภาษาบาลีไม่น้อยกว่า ๑๒ หน่วยกิต ยกเว้นผู้สำเร็จหลักสูตรประกาศนียบัตรสาขาวิชาภาษาบาลีที่มหาวิทยาลัยรับรอง หรือ

(๖) เป็นผู้ที่มีมหาวิทยาลัยอนุมัติให้เข้าศึกษาเป็นกรณีพิเศษเพื่อขอรับปริญญาตามเกณฑ์ที่สภา
วิชาการกำหนด

(๗) ไม่เคยถูกคัดชื่อออกหรือถูกไล่ออกจากสถาบันการศึกษาใด ๆ เพราะความผิดทางความ
ประพฤติหรือวินัย

ประกาศ ณ วันที่ ๕ เมษายน พุทธศักราช ๒๕๕๐

(พระธรรมสุธี)

นายกสภามหาวิทยาลัยมหจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย

ข้อบังคับมหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย

ว่าด้วยการศึกษาระดับปริญญาตรี (ฉบับที่ ๓) แก้ไขเพิ่มเติม

พุทธศักราช ๒๕๕๑

โดยที่เป็นการสมควรปรับปรุงแก้ไขข้อบังคับมหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย ว่าด้วยการศึกษาระดับปริญญาตรี พ.ศ. ๒๕๔๒ ให้มีความเหมาะสมมากยิ่งขึ้น

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๑๙ (๒) แห่งพระราชบัญญัติมหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย พ.ศ. ๒๕๔๐ และมติสภามหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย ในคราวประชุมครั้งที่ ๕/๒๕๕๑ เมื่อวันที่พฤหัสบดีที่ ๓๑ กรกฎาคม พ.ศ. ๒๕๕๑ จึงให้ออกข้อบังคับไว้ดังต่อไปนี้

- ข้อ ๑ ข้อบังคับนี้เรียกว่า “ข้อบังคับมหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย ว่า ด้วยการศึกษาระดับปริญญาตรี (ฉบับที่ ๓) แก้ไขเพิ่มเติม พุทธศักราช ๒๕๕๑”
- ข้อ ๒ ให้ใช้ข้อบังคับนี้สำหรับนิสิตผู้เข้าศึกษาตั้งแต่ปีการศึกษา ๒๕๕๑ เป็นต้นไป
- ข้อ ๓ บรรดากฎ ระเบียบ ข้อบังคับ ข้อกำหนด คำสั่ง หรือประกาศอื่นใด ซึ่งขัดหรือแย้งกับข้อบังคับนี้ ให้ใช้ข้อบังคับนี้แทน
- ข้อ ๔ ให้อธิการบดีรักษาการให้เป็นไปตามข้อบังคับนี้
- ข้อ ๕ ให้ยกเลิกข้อ ๑๐ แห่งข้อบังคับมหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย ว่า ด้วยการศึกษาระดับปริญญาตรี พ.ศ. ๒๕๔๒ และให้ใช้ข้อความต่อไปนี้แทน

“ข้อ ๑๐ การจัดการศึกษาในมหาวิทยาลัยให้ใช้ระบบหน่วยกิต (Semester Credit System) โดยแบ่งเวลาการศึกษาในแต่ละปีการศึกษาออกเป็น ๒ ภาคการศึกษาปกติ

๑๐.๑ ภาคการศึกษาที่หนึ่ง (First Semester) มีเวลาเรียนไม่ต่ำกว่า ๑๕ สัปดาห์

๑๐.๒ ภาคการศึกษาที่สอง (Second Semester) มีเวลาเรียนไม่ต่ำกว่า ๑๕ สัปดาห์

นอกจากนั้น จะจัดการศึกษาภาคฤดูร้อน (Summer Session) ต่อจากภาคการศึกษาที่สองอีก ๑ ภาคก็ได้ โดยมีเวลาเรียนไม่น้อยกว่า ๖ สัปดาห์ แต่ให้เพิ่มชั่วโมงการเรียนในแต่ละรายวิชาให้เท่ากับภาคการศึกษาปกติ ภาคการศึกษาฤดูร้อนเป็นภาคการศึกษาที่ไม่บังคับ”

ข้อ ๖ ให้ยกเลิกข้อ ๑๑ แห่งข้อบังคับมหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย ว่า ด้วยการศึกษาาระดับปริญญาตรี พ.ศ. ๒๕๔๒ และให้ใช้ข้อความต่อไปนี้แทน

“ข้อ ๑๑ ระยะเวลาการศึกษาตามหลักสูตรระดับปริญญาตรีใช้เวลาศึกษาไม่เกิน ๘ ปีการศึกษา และต้องปฏิบัติงานตามที่มหาวิทยาลัยกำหนด

ส่วนหลักสูตรคณะครุศาสตร์ ใช้เวลาศึกษาไม่เกิน ๑๐ ปีการศึกษา และการปฏิบัติงานตามที่มหาวิทยาลัยกำหนดสำหรับคณะครุศาสตร์ให้นับเข้าในปีการศึกษาที่ ๕

ยกเว้นในกรณีข้อ ๘ ให้เป็นไปตามที่มหาวิทยาลัยกำหนด สำหรับผู้เข้าศึกษาในหลักสูตรต่อเนื่องระยะเวลาการศึกษาให้เป็นไปตามที่มหาวิทยาลัยกำหนด”

ข้อ ๗ ให้ยกเลิกข้อ ๑๕ แห่งข้อบังคับมหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย ว่า ด้วยการศึกษาาระดับปริญญาตรี พ.ศ. ๒๕๔๒ และให้ใช้ข้อความต่อไปนี้แทน

“ข้อ ๑๕ ให้แต่ละคณะหรือวิทยาลัยกำหนดหลักสูตรและจำนวนหน่วยกิตที่จะต้องเรียน โดยจะต้องมีวิชาแกนพระพุทธศาสนาและวิชาศึกษาทั่วไปตามที่มหาวิทยาลัยกำหนดไว้ใน แต่ละหลักสูตร”

ข้อ ๘ ให้ยกเลิกข้อ ๑๖ แห่งข้อบังคับมหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย ว่า ด้วยการศึกษาาระดับปริญญาตรี พ.ศ. ๒๕๔๒ และให้ใช้ข้อความต่อไปนี้แทน

“ข้อ ๑๖ การเลือกและการขอเปลี่ยนสาขาวิชาหรือวิชาเอกให้เป็นหน้าที่และความรับผิดชอบของคณะหรือวิทยาลัยที่จะออกระเบียบและกำหนดหลักเกณฑ์”

ข้อ ๙ ให้ยกเลิกข้อ ๒๖ แห่งข้อบังคับมหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย ว่า ด้วยการศึกษาาระดับปริญญาตรี พ.ศ. ๒๕๔๒ และให้ใช้ข้อความต่อไปนี้แทน

“ข้อ ๒๖ จำนวนหน่วยกิตที่นิสิตอาจลงทะเบียนเรียนได้ มีดังนี้

๒๖.๑ นิสิตสภาพสมบูรณ์ให้ลงทะเบียนรายวิชาในภาคการศึกษาปกติไม่น้อยกว่า ๙ หน่วยกิต และไม่เกิน ๒๒ หน่วยกิต ยกเว้นนิสิตคณะครุศาสตร์ให้เป็นไปตามหลักสูตรของคณะที่มหาวิทยาลัยประกาศใช้ ส่วนในภาคการศึกษาฤดูร้อนให้ลงทะเบียนรายวิชาไม่เกิน ๑๐ หน่วยกิต

๒๖.๒ นิสิตสภาพรอพินิจในภาคการศึกษาปกติ ให้ลงทะเบียนรายวิชาไม่น้อยกว่า ๖ หน่วยกิตและไม่เกิน ๑๕ หน่วยกิต ส่วนในภาคการศึกษาฤดูร้อนให้ลงทะเบียนรายวิชาไม่เกิน ๖ หน่วยกิต

๒๖.๓ นิสิตพิเศษที่มหาวิทยาลัยอนุมัติรับเข้าศึกษาเป็นกรณีพิเศษ ให้ลงทะเบียนรายวิชาตามคำแนะนำของอาจารย์ที่ปรึกษา

๒๖.๔ หลักสูตรระดับปริญญาตรีให้สำเร็จการศึกษาได้ไม่ต่ำกว่า ๖ ภาคการศึกษาปกติ สำหรับคณะครุศาสตร์ต้องไม่ต่ำกว่า ๘ ภาคการศึกษาปกติ”

ข้อ ๑๐ ให้ยกเลิกข้อ ๒๘ แห่งข้อบังคับมหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย ว่า ด้วยการศึกษาาระดับปริญญาตรี พ.ศ. ๒๕๔๒ และให้ใช้ข้อความต่อไปนี้แทน

“ข้อ ๒๘ การเพิ่มและการถอนรายวิชา

๒๘.๑ การขอเพิ่มรายวิชาจะกระทำได้ในสัปดาห์วันแรกของภาคการศึกษาปกติหรือภายในเจ็ดวันแรกของภาคการศึกษาฤดูร้อน โดยได้รับอนุมัติจากอาจารย์ผู้สอนและอาจารย์ที่ปรึกษา

๒๘.๒ การขอถอนรายวิชา ต้องได้รับอนุมัติจากอาจารย์ผู้สอนและอาจารย์ที่ปรึกษาภายในเจ็ดวันและมีผล ดังต่อไปนี้

๒๘.๒.๑ ถ้าขอถอนภายในสัปดาห์วันแรกของภาคการศึกษาปกติหรือเจ็ดวันแรกของภาคการศึกษาฤดูร้อน หรือนิสิตที่ถูกสั่งพักการศึกษา รายวิชาที่ถอนนั้นจะไม่ปรากฏสัญลักษณ์ W ในระเบียน

๒๘.๒.๒ ถ้าขอถอนเมื่อพ้นกำหนดสัปดาห์วันแรก แต่ยังคงอยู่ในสัปดาห์วันแรกของภาคการศึกษาปกติหรือเมื่อพ้นกำหนดเจ็ดวันแรก แต่ยังคงอยู่ในสัปดาห์วันแรกของภาคการศึกษาฤดูร้อน ถือว่านิสิตถอนตัวจากการศึกษารายวิชานั้นและจะได้รับสัญลักษณ์ W ในรายวิชานั้น ทั้งนี้ ต้องมีเวลาเรียนในรายวิชานั้นมาแล้วไม่น้อยกว่าร้อยละ ๘๐

๒๘.๒.๓ การขอถอนเมื่อพ้นกำหนด ตามของ ๒๘.๒.๒ นั้นจะกระทำมิได้ เว้นแต่คณะกรรมการประจำคณะหรือคณะกรรมการประจำวิทยาลัยเห็นสมควรอนุมัติด้วยเหตุผลพิเศษ ในกรณีเช่นนี้ นิสิตจะได้รับสัญลักษณ์ W ในรายวิชาที่ได้รับอนุมัติให้ถอนนั้น

๒๘.๒.๔ การถอนซึ่งมิได้รับอนุมัติจากคณะกรรมการประจำคณะหรือคณะกรรมการประจำวิทยาลัย ตามข้อ ๒๘.๒.๓ นิสิตจะได้รับระดับ F ในรายวิชานั้นและให้นำมาคำนวณค่าระดับเฉลี่ยด้วย

๒๘.๒.๕ นิสิตจะถอนรายวิชาจนเหลือจำนวนหน่วยกิตต่ำกว่า ๙ หน่วยกิตในการศึกษาภาคปกติไม่ได้ เว้นแต่จะได้รับอนุมัติจากคณะกรรมการประจำคณะหรือคณะกรรมการประจำวิทยาลัย”

ข้อ ๑๑ ให้ยกเลิกข้อ ๓๒ แห่งข้อบังคับมหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย ว่า ด้วยการศึกษาาระดับปริญญาตรี พ.ศ. ๒๕๔๒ และให้ใช้ข้อความต่อไปนี้แทน

“ข้อ ๓๒ นิสิตต้องมีเวลาเรียนในแต่ละรายวิชาที่ได้ลงทะเบียนเรียนไว้ไม่น้อยกว่าร้อยละ ๘๐ ของเวลาเรียนทั้งหมด ในภาคการศึกษานั้นจะมีสิทธิเข้าสอบในรายวิชานั้น ยกเว้นกรณีตามข้อ ๒๕.๕

นิสิตผู้มีเวลาเรียนในรายวิชาใดไม่ครบเกณฑ์กำหนดดังกล่าว และมีได้รับอนุมัติจากคณบดีหรือผู้อำนวยการวิทยาลัย จะได้รับระดับ F ในรายวิชานั้นและให้นำมาคำนวณค่าระดับเฉลี่ยด้วย”

ข้อ ๑๒ ให้ยกเลิกข้อ ๖๕ แห่งข้อบังคับมหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย ว่าด้วยการศึกษาาระดับปริญญาตรี พ.ศ. ๒๕๔๒ และให้ใช้ข้อความต่อไปนี้แทน

“ข้อ ๖๕ นิสิตที่จะได้รับปริญญาเกียรตินิยม จะต้องมีความสมบูรณ์เพิ่มเติม ดังนี้

๖๕.๑ เกียรตินิยมอันดับหนึ่ง

๖๕.๑.๑ ต้องสอบได้หน่วยกิตครบตามหลักสูตรภายในระยะเวลาที่กำหนดไว้ในหลักสูตรการศึกษานั้นๆ

๖๕.๑.๒ สอบได้ค่าระดับเฉลี่ยสะสมทุกรายวิชาไม่ต่ำกว่า ๓.๕๐

๖๕.๑.๓ ไม่เคยสอบได้ต่ำกว่า C หรือได้สัญลักษณ์ U ในรายวิชาที่ลงทะเบียนไว้และ

๖๕.๑.๔ ไม่มีประวัติในระเบียนการศึกษาว่าเป็นผู้เคยประพฤติผิดอย่างร้ายแรงในระหว่างที่ศึกษา

๖๕.๒ เกียรตินิยมอันดับสอง

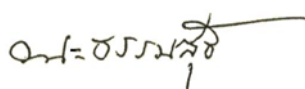
๖๕.๒.๑ ต้องสอบได้หน่วยกิตครบตามหลักสูตรภายในระยะเวลาที่กำหนดไว้ในหลักสูตรการศึกษานั้นๆ

๖๕.๒.๒ สอบได้ค่าระดับเฉลี่ยสะสมทุกรายวิชาไม่ต่ำกว่า ๓.๒๕

๖๕.๒.๓ ไม่เคยสอบได้ต่ำกว่า D หรือได้สัญลักษณ์ U ในรายวิชาที่ลงทะเบียนไว้และ

๖.๕.๒.๔ ไม่มีประวัติในระเบียนการศึกษาว่าเป็นผู้เคยประพฤติผิดอย่างร้ายแรงในระหว่างที่ศึกษา”

ประกาศ ณ วันที่ ๒๑ สิงหาคม พุทธศักราช ๒๕๕๑

(พระธรรมสุธี)

นายกสภามหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย

**ระเบียบมหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย
ว่าด้วยการโอนและการเทียบโอนผลการศึกษาระดับปริญญาตรี พ.ศ. ๒๕๔๗**

เพื่ออนุรักษ์ให้เป็นไปตามความในข้อ ๘, ๑๘ และ ๖๒ แห่งข้อบังคับมหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย ว่าด้วยการศึกษาระดับปริญญาตรี พ.ศ. ๒๕๔๒ จึงเห็นสมควรออก ระเบียบมหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย ว่าด้วยการโอนและการเทียบโอนผลการศึกษาระดับปริญญาตรี

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๑๙ (๒) แห่งพระราชบัญญัติมหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย พ.ศ. ๒๕๔๐ และมติสภามหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย ในคราวประชุมครั้งที่ ๒/๒๕๔๗ เมื่อวันที่ ๒๙ เมษายน พ.ศ. ๒๕๔๗ จึงให้วางระเบียบไว้ ดังต่อไปนี้:-

ข้อ ๑ ระเบียบนี้เรียกว่า “ระเบียบมหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย ว่าด้วย การโอนและการเทียบโอนผลการศึกษาระดับปริญญาตรี พ.ศ. ๒๕๔๗”

ข้อ ๒ ให้ใช้ระเบียบนี้ตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศเป็นต้นไป

ข้อ ๓ บรรดากฎ ระเบียบ ข้อบังคับ ข้อกำหนด คำสั่ง หรือ ประกาศอื่นใดซึ่งขัดหรือแย้งกับระเบียบนี้ให้ใช้ระเบียบนี้แทน

ข้อ ๔ ในระเบียบนี้

“การโอน” หมายถึง การโอนผลการศึกษาระดับปริญญาและหน่วยกิตของ รายวิชาในระดับเดียวกันที่ได้เคยศึกษามาแล้วในมหาวิทยาลัย เพื่อใช้นับเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษา

“การเทียบโอน” หมายถึง การเทียบโอนผลการศึกษาระดับปริญญาและหน่วย กิตของ รายวิชาในระดับเดียวกันที่ได้เคยศึกษามาแล้วในสถาบันอุดมศึกษาอื่นที่มหาวิทยาลัยรับรอง เพื่อใช้นับเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาในมหาวิทยาลัย

“คณะกรรมการ” หมายถึง คณะกรรมการประจำคณะหรือวิทยาลัย ในมหาวิทยาลัย

ข้อ ๕ หลักเกณฑ์และเงื่อนไขการโอนผลการศึกษา มีดังนี้

(๑) นิสิตหลักสูตรปริญญาตรี หรือเทียบเท่า ที่เคยศึกษามาแล้วไม่น้อยกว่า สองภาค การศึกษาปกติ หรือมีหน่วยกิตสะสมไม่น้อยกว่าสี่สิบหน่วยกิต ในมหาวิทยาลัย และมีค่า ระดับเฉลี่ยสะสมไม่ต่ำกว่า ๒.๐๐ หรือสำเร็จการศึกษามาแล้วจากมหาวิทยาลัย ต้องยื่นคำร้องขอ อนุมัติต่อคณะหรือวิทยาลัยที่รับโอน ภายในระยะเวลาสิบห้าวัน ก่อนวันเปิดภาคการศึกษาปกติ

ในกรณีที่ขอโอนเกินกว่าที่กำหนดไว้ให้อยู่ในดุลยพินิจของคณะกรรมการ

(๒) ให้คณะกรรมการเป็นผู้พิจารณาเห็นชอบการโอนของนิสิตที่ยื่นคำร้อง เฉพาะรายวิชาที่มีผลการศึกษาในหลักสูตรระดับปริญญาตรี หรือเทียบเท่า ไม่ต่ำกว่าระดับ C หรือ S หรือ ค่าระดับ ๒.๐๐ หรือ

เทียบเท่า ให้คณะหรือวิทยาลัยที่ดำเนินการรับโอนเสร็จสิ้นแล้ว แจ้งผล การโอนให้กองทะเบียนและวัดผลทราบ ก่อนวันลงทะเบียนเรียนของภาคการศึกษานั้นๆ

(๓) จำนวนรายวิชาและผลการศึกษาที่โอนได้ ให้รวมเป็นหน่วยกิตตามหลักสูตรที่ศึกษาได้ และนำไปคิดค่าระดับเฉลี่ยสะสม ยกเว้นการโอนผลการศึกษาของผู้สำเร็จการ ศึกษาระดับปริญญาตรี หรือเทียบเท่าจากมหาวิทยาลัย

(๔) นิสิตต้องลงทะเบียนเรียนในคณะหรือวิทยาลัยที่รับโอน ไม่น้อยกว่าสาม ภาคการศึกษาปกติ นิสิตต้องชำระค่าธรรมเนียมทั้งสองกรณี ตามที่มหาวิทยาลัยกำหนด

ข้อ ๖ หลักเกณฑ์และเงื่อนไขการเทียบโอนผลการศึกษา มีดังนี้

(๑) ผู้ที่เคยศึกษาหลักสูตรระดับปริญญาตรี หรือเทียบเท่า หรือสำเร็จการ ศึกษามาแล้ว จากสถาบันอุดมศึกษาอื่นที่มหาวิทยาลัยรับรอง ต้องยื่นคำร้องขออนุมัติต่อคณะหรือ วิทยาลัยที่รับเทียบโอน ภายในระยะเวลาสิบห้าวัน ก่อนวันเปิดภาคการศึกษาปกติ

(๒) รายวิชาที่นำมาขอเทียบโอน ต้องมีเนื้อหาสาระครอบคลุมไม่น้อยกว่าสาม ในสี่ของ รายวิชาใหม่ที่ขอเทียบโอน และจำนวนหน่วยกิตที่เทียบโอนได้ จะต้องไม่เกินสามในสี่ของจำนวนหน่วยกิตรวมของ หลักสูตรระดับปริญญาตรีที่รับเทียบโอน

(๓) ให้คณะกรรมการเป็นผู้พิจารณาให้ความเห็นชอบในการเทียบโอน ของผู้ ยื่นคำร้อง เฉพาะรายวิชาที่มีผลการศึกษาในหลักสูตรระดับปริญญาตรี หรือเทียบเท่า ไม่ต่ำกว่า ระดับ C หรือ S หรือค่า ระดับ ๒.๐๐ หรือเทียบเท่า ให้คณะหรือวิทยาลัยที่ดำเนินการรับเทียบโอน เสร็จสิ้นแล้ว แจ้งผลการเทียบโอนให้ กองทะเบียนและวัดผลทราบก่อนวันลงทะเบียนเรียนของ ภาคการศึกษานั้นๆ

(๔) จำนวนรายวิชาและผลการศึกษาที่เทียบโอนได้ ให้รวมเป็นหน่วยกิตตาม หลักสูตรที่ ศึกษาได้ และไม่สามารถนำไปคิดค่าระดับเฉลี่ยสะสมได้

(๕) นิสิตต้องลงทะเบียนเรียนในคณะ หรือวิทยาลัยที่รับเทียบโอนไม่น้อยกว่า สามภาค การศึกษาปกติ และต้องมีหน่วยกิตสะสมใหม่ไม่น้อยกว่าหกสิบหน่วยกิต

นิสิตต้องชำระค่าธรรมเนียมการเทียบโอนตามที่มหาวิทยาลัยกำหนด

ข้อ ๗ ให้มีคณะกรรมการมาตรฐานการโอนและการเทียบโอนผลการศึกษา ประกอบด้วย

(๑) อธิการบดี หรือรองอธิการบดีที่อธิการบดีมอบหมาย เป็นประธาน

(๒) คณบดีทุกคณะ เป็นกรรมการ

(๓) ผู้อำนวยการวิทยาลัย จำนวนสองรูป ซึ่งอธิการบดีแต่งตั้งโดยคำแนะนำ ของสภา

วิชาการ

(๔) ผู้ทรงคุณวุฒิ จำนวนไม่เกินสี่รูปหรือคน ซึ่งอธิการบดีแต่งตั้งโดยคำแนะนำ ของสภา

วิชาการ

(๕) ผู้อำนวยการกองวิชาการ เป็นกรรมการและเลขานุการ

(๖) ผู้อำนวยการกองทะเบียนและวัดผล เป็นกรรมการและผู้ช่วยเลขานุการ

กรรมการตามข้อ (๓) และ (๔) ให้วาระการดำรงตำแหน่งคราวละสี่ปี และ อาจได้รับการแต่งตั้งใหม่ก็ได้

ข้อ ๘ คณะกรรมการมาตรฐานการโอนและการเทียบโอนผลการศึกษา มีอำนาจ และหน้าที่ ดังนี้

(๑) กำหนดนโยบาย ระบบ มาตรฐาน หลักเกณฑ์และวิธีการเกี่ยวกับการโอน และการเทียบโอนผลการศึกษา

(๒) ออกประกาศหรือคำสั่งเกี่ยวกับการโอนและการเทียบโอนผลการศึกษา

(๓) รับผิดชอบคำร้องและวินิจฉัยชี้ขาดปัญหาเกี่ยวกับการโอนและการเทียบโอนผลการศึกษา

(๔) แต่งตั้งคณะอนุกรรมการ คณะทำงาน หรือบุคคลใดบุคคลหนึ่งเพื่อกระทำ การใดๆ อันอยู่ในอำนาจและหน้าที่ของคณะกรรมการมาตรฐานการโอนและการเทียบโอนผลการศึกษา

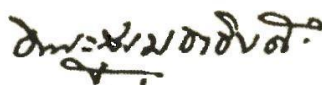
(๕) ปฏิบัติหน้าที่อื่นตามที่มหาวิทยาลัยมอบหมาย

ข้อ ๙ ให้การดำเนินการเกี่ยวกับการโอน และการเทียบโอนผลการศึกษาที่ดำเนินการไปก่อนระเบียบนี้ใช้บังคับ ให้มีผลสมบูรณ์ตามระเบียบฉบับนี้

ข้อ ๑๐ ให้อธิการบดีรักษาการให้เป็นตามระเบียบนี้

ประกาศ ณ วันที่ ๑๔ พฤษภาคม พุทธศักราช ๒๕๔๗

ลงชื่อ

(พระสุเมธาธิบดี)

นายกสภามหาวิทยาลัยมหจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย

หน้า ๑๖

เล่ม ๑๑๖ ตอนพิเศษ ๖๓ ง

ราชกิจจานุเบกษา

๑ กันยายน ๒๕๕๒

ประกาศมหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย
เรื่อง ปรึญญาในสาขาวิชาและอักษรย่อสำหรับสาขาวิชา พ.ศ. ๒๕๕๒

โดยที่เป็นการสมควรให้มีปรึญญาในสาขาวิชาและอักษรย่อสำหรับสาขาวิชา
ในมหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย เพื่อให้สอดคล้องกับความในมาตรา ๕๔
แห่งพระราชบัญญัติมหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย พ.ศ. ๒๕๕๐

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๑๕ (๒) แห่งพระราชบัญญัติมหาวิทยาลัย
มหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย พ.ศ. ๒๕๕๐ สภามหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย
ในคราวประชุมครั้งที่ ๑/๒๕๕๒ เมื่อวันที่ ๒๘ มกราคม พ.ศ. ๒๕๕๒ จึงมีมติ
ให้ประกาศกำหนดปรึญญา ในสาขาวิชาและอักษรย่อสำหรับสาขาวิชาของมหาวิทยาลัย
มหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัยไว้ ดังต่อไปนี้

ปรึญญามีสามชั้น คือ

เอก เรียกว่า “พุทธศาสตรคุณฎีบัณฑิต” ใช้อักษรย่อ “พธ.ค.”

โท เรียกว่า “พุทธศาสตรมหาบัณฑิต” ใช้อักษรย่อ “พธ.ม.”

ตรี เรียกว่า “พุทธศาสตรบัณฑิต” ใช้อักษรย่อ “พธ.บ.”

ทั้งนี้ ตั้งแต่บัดนี้เป็นต้นไป

ประกาศ ณ วันที่ ๑๒ กุมภาพันธ์ พ.ศ. ๒๕๕๒

พระสุเมธาธิบดี

นายกสภามหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย

ประกาศมหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย
เรื่อง ปริญญาในสาขาวิชาและอักษรย่อสำหรับสาขาวิชา (ฉบับที่ ๒)
พ.ศ. ๒๕๕๗

โดยที่เป็นการสมควรกำหนดชื่อปริญญาในสาขาวิชาและอักษรย่อสำหรับสาขาวิชาของมหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย เป็นการเพิ่มเติม เพื่อให้สอดคล้องกับประกาศกระทรวงศึกษาธิการ เรื่อง หลักเกณฑ์การกำหนดชื่อปริญญา พ.ศ. ๒๕๔๙ และประกาศกระทรวงศึกษาธิการ เรื่อง หลักเกณฑ์การกำหนดชื่อปริญญา (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๕๑

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๑๙ (๒) และมาตรา ๕๔ วรรคสอง แห่งพระราชบัญญัติมหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย พ.ศ. ๒๕๔๐ และมติสภามหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย ในคราวประชุมครั้งที่ ๘/๒๕๕๗ เมื่อวันที่ ๒๖ พฤศจิกายน พ.ศ. ๒๕๕๗ จึงออกประกาศกำหนดชื่อปริญญา ในสาขาวิชาและอักษรย่อสำหรับสาขาวิชาของมหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัยไว้ดังต่อไปนี้

ข้อ ๑ ให้กำหนดชื่อปริญญาในสาขาวิชา อักษรย่อ เป็นภาษาไทยและภาษาอังกฤษสำหรับสาขาวิชาของมหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย ดังนี้

- (๑) สาขาวิชาบริหารรัฐกิจหรือรัฐประศาสนศาสตร์ มีปริญญาสามชั้น คือ
- (ก) เอก ชื่อภาษาไทยเรียกว่า “ปรัชญาดุษฎีบัณฑิต” ใช้อักษรย่อ “ปร.ด.” หรือ “รัฐประศาสนศาสตรดุษฎีบัณฑิต” ใช้อักษรย่อ “ร.ป.ด.” และชื่อภาษาอังกฤษเรียกว่า “Doctor of Philosophy” ใช้อักษรย่อ “Ph.D.” หรือ “Doctor of Public Administration” ใช้อักษรย่อ “D.P.A.”
 - (ข) โท ชื่อภาษาไทยเรียกว่า “รัฐประศาสนศาสตรมหาบัณฑิต” ใช้อักษรย่อ “ร.ป.ม.” และชื่อภาษาอังกฤษเรียกว่า “Master of Public Administration” ใช้อักษรย่อ “M.P.A.”
 - (ค) ตรี ชื่อภาษาไทยเรียกว่า “รัฐประศาสนศาสตรบัณฑิต” ใช้อักษรย่อ “ร.ป.บ.” และชื่อภาษาอังกฤษเรียกว่า “Bachelor of Public Administration” ใช้อักษรย่อ “B.P.A.”
- (๒) สาขาวิชารัฐศาสตร์ มีปริญญาสามชั้น คือ
- (ก) เอก ชื่อภาษาไทยเรียกว่า “ปรัชญาดุษฎีบัณฑิต” ใช้อักษรย่อ “ปร.ด.” และชื่อภาษาอังกฤษเรียกว่า “Doctor of Philosophy” ใช้อักษรย่อ “Ph.D.”
 - (ข) โท ชื่อภาษาไทยเรียกว่า “รัฐศาสตรมหาบัณฑิต” ใช้อักษรย่อ “ร.ม.” และชื่อภาษาอังกฤษเรียกว่า “Master of Political Science” ใช้อักษรย่อ “M.Pol.Sc.”

หน้า ๗

เล่ม ๑๓๒ ตอนพิเศษ ๓๕ ง

ราชกิจจานุเบกษา

๑๒ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๘

(ค) ตรี ชื่อภาษาไทยเรียกว่า “รัฐศาสตรบัณฑิต” ใช้อักษรย่อ “ร.บ.” และชื่อภาษาอังกฤษเรียกว่า “Bachelor of Political Science” ใช้อักษรย่อ B.Pol.Sc.”

(๓) สาขาวิชาเศรษฐศาสตร์ มีปริญญาสามชั้น คือ

(ก) เอก ชื่อภาษาไทยเรียกว่า “ปรัชญาดุษฎีบัณฑิต” ใช้อักษรย่อ “ปร.ด.” และชื่อภาษาอังกฤษเรียกว่า “Doctor of Philosophy” ใช้อักษรย่อ “Ph.D.”

(ข) โท ชื่อภาษาไทยเรียกว่า “เศรษฐศาสตรมหาบัณฑิต” ใช้อักษรย่อ “ศ.ม.” และชื่อภาษาอังกฤษเรียกว่า “Master of Economics” ใช้อักษรย่อ “M.Econ.”

(ค) ตรี ชื่อภาษาไทยเรียกว่า “เศรษฐศาสตรบัณฑิต” ใช้อักษรย่อ “ศ.บ.” และชื่อภาษาอังกฤษเรียกว่า “Bachelor of Economics” ใช้อักษรย่อ “B.Econ.”

(๔) สาขาวิชาสังคมสงเคราะห์ศาสตร์ มีปริญญาสามชั้น คือ

(ก) เอก ชื่อภาษาไทยเรียกว่า “ปรัชญาดุษฎีบัณฑิต” ใช้อักษรย่อ “ปร.ด.” และชื่อภาษาอังกฤษเรียกว่า “Doctor of Philosophy” ใช้อักษรย่อ “Ph.D.”

(ข) โท ชื่อภาษาไทยเรียกว่า “สังคมสงเคราะห์ศาสตรมหาบัณฑิต” ใช้อักษรย่อ “สส.ม.” และชื่อภาษาอังกฤษเรียกว่า “Master of Social Work” ใช้อักษรย่อ “M.S.W.”

(ค) ตรี ชื่อภาษาไทยเรียกว่า “สังคมสงเคราะห์ศาสตรบัณฑิต” ใช้อักษรย่อ “สส.บ.” และชื่อภาษาอังกฤษเรียกว่า “Bachelor of Social Work” ใช้อักษรย่อ “B.S.W.”

ข้อ ๒ การกำหนดชื่อปริญญาในสาขาวิชา และอักษรย่อสำหรับสาขาวิชาของมหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัยที่ใช้อยู่ก่อนประกาศฉบับนี้ใช้บังคับ ให้การกำหนดชื่อปริญญาและอักษรย่อดังกล่าวเป็นไปตามประกาศมหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย เรื่อง ปริญญาในสาขาวิชา และอักษรย่อสำหรับสาขาวิชา พ.ศ. ๒๕๔๒

ประกาศ ณ วันที่ ๑๖ ธันวาคม พ.ศ. ๒๕๕๗

พระธรรมสุธี

นายกสภามหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย

ประกาศมหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย
เรื่อง เกณฑ์มาตรฐานหลักสูตรระดับปริญญาตรี พ.ศ. ๒๕๕๙

โดยที่เป็นการสมควรปรับปรุงเกณฑ์มาตรฐานหลักสูตรระดับปริญญาตรี พ.ศ. ๒๕๕๘ ให้เป็นไปตามเกณฑ์มาตรฐานหลักสูตรระดับปริญญาตรี พ.ศ. ๒๕๕๘ ของกระทรวงศึกษาธิการ เพื่อประโยชน์ในการกำหนดมาตรฐานการศึกษาระดับปริญญาตรี ให้ดำเนินไปด้วยความเรียบร้อย มีประสิทธิภาพ และบรรลุวัตถุประสงค์ตามนโยบายของมหาวิทยาลัย

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๑๙ (๒) แห่งพระราชบัญญัติมหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย พ.ศ. ๒๕๔๐ และมติสภามหาวิทยาลัยในคราวประชุมครั้งที่ ๙/๒๕๕๙ เมื่อวันที่ ๒๘ พฤศจิกายน พ.ศ. ๒๕๕๙ จึงให้ยกเลิกประกาศมหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย เรื่อง เกณฑ์มาตรฐานหลักสูตรระดับปริญญาตรี พ.ศ. ๒๕๕๘ และให้ใช้ประกาศนี้แทน ตั้งแต่วันที่การศึกษา ๒๕๕๙ ดังนี้

โครงสร้างหลักสูตร

วิชาเอก-โท

๑. หมวดวิชาศึกษาทั่วไป	ไม่น้อยกว่า	๓๐	หน่วยกิต
๒. หมวดวิชาเฉพาะ	ไม่น้อยกว่า	๑๐๔	หน่วยกิต
๒.๑ วิชากลุ่มพระพุทธศาสนา		๓๐	หน่วยกิต
๒.๒ วิชาเอก		๕๖	หน่วยกิต
๒.๓ วิชาโท		๑๘	หน่วยกิต
๓. หมวดวิชาเลือกเสรี	ไม่น้อยกว่า	๖	หน่วยกิต
รวม	ไม่น้อยกว่า	๑๔๐	หน่วยกิต

โครงสร้างหลักสูตร

วิชาเอกเดี่ยว

๑. หมวดวิชาศึกษาทั่วไป	ไม่น้อยกว่า	๓๐	หน่วยกิต
๒. หมวดวิชาเฉพาะ	ไม่น้อยกว่า	๑๐๔	หน่วยกิต
๒.๑ วิชากลุ่มพระพุทธศาสนา		๓๐	หน่วยกิต
๒.๒ วิชาแกน		๓๓	หน่วยกิต
๒.๓ วิชาเฉพาะด้าน		๓๒	หน่วยกิต
๒.๔ วิชาเลือกเฉพาะสาขา		๙	หน่วยกิต
๓. หมวดวิชาเลือกเสรี	ไม่น้อยกว่า	๖	หน่วยกิต
รวม	ไม่น้อยกว่า	๑๔๐	หน่วยกิต

ประกาศ ณ วันที่ ๒๐ ธันวาคม พ.ศ. ๒๕๕๙

พระธรรมปัญญาบดี

(พระธรรมปัญญาบดี)

นายกสภามหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย

ภาคผนวก ง

ประวัติอาจารย์ประจำหลักสูตรพุทธศาสตรบัณฑิต สาขาวิชาการพัฒนาสังคม

๑. พระครูปริยัติกิตติธำรง,รศ.ดร.

ส่วนที่ ๑ ตำแหน่ง

ตำแหน่ง รองศาสตราจารย์

สังกัด คณะสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย

ส่วนที่ ๒ ประสบการณ์การสอน ๓ ปีย้อนหลัง

รายวิชา	มหาวิทยาลัย
ประวัติพระพุทธศาสนา	มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย
การเปลี่ยนแปลงทางสังคมและปัญหาสังคม	มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย
สถาบันทางสังคม	มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย
พุทธศาสนากับการพัฒนาสังคม	มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย
ภาษาอังกฤษกับการพัฒนาสังคม	มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย

ส่วนที่ ๓ ผลงานทางวิชาการ (พ.ศ. ๒๕๕๙ - ปัจจุบัน)

งานวิจัย

-

หนังสือ/ตำรา

- พระครูปริยัติกิตติธำรง, (๒๕๕๙). *พัฒนาการพระพุทธศาสนาเพื่อสังคม*. กรุงเทพมหานคร : มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย.

บทความทางวิชาการ

Phakrupariyattikitittamrong. *The Effects of Alcohol Consumption in Thai Society*. Journal of International Buddhist Studies” Vol.๗ No.๒ (July – December ๒๐๑๖)” pp. ๑ -๑๐.
 - พระครูปริยัติกิตติธำรง, (๒๕๖๑). *พระพุทธศาสนากับการพัฒนาสังคม*. สารนิพนธ์พุทธศาสตรบัณฑิต. (พฤษภาคม ๒๕๖๑). หน้า ๑๘๗ - ๑๙๕.

๒. พระมหาสุเทพ สุปณฺธิโต, ผศ.

ส่วนที่ ๑ ตำแหน่ง

ตำแหน่ง	ผู้ช่วยศาสตราจารย์
สังกัด	คณะสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย

ส่วนที่ ๒ ประสบการณ์การสอน ๓ ปีย้อนหลัง

รายวิชา	มหาวิทยาลัย
ทฤษฎีสังคมวิทยาในพระไตรปิฎก	มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย
หลักการสังคมสงเคราะห์ในพระไตรปิฎก	มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย
การสังคมสงเคราะห์ในพระพุทธศาสนาและศาสนาอื่นๆ	มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย
วัฒนธรรมไทย	มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย
พระพุทธศาสนากับกระบวนการประชาสังคม	มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย
สังคมวิทยาการสื่อสารมวลชน	มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย
เศรษฐศาสตร์ในชีวิตประจำวัน	มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย
ภาวะผู้นำทางการจัดการตามแนวพระพุทธศาสนา	มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย
มนุษย์กับสังคม	มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย
แต่งแปลบาลี	มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย
ตรรกศาสตร์เบื้องต้น	มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย

ส่วนที่ ๓ ผลงานทางวิชาการ (พ.ศ. ๒๕๕๙-ปัจจุบัน)

งานวิจัย

พระมหาสุเทพ สุปณฺธิโต (ผิวเผือด) และคณะ. (๒๕๕๙). *แนวทางการจัดการบุหรีในมหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย*. ได้รับทุนอุดหนุนการวิจัยจากสำนักสนับสนุนสุขภาวะองค์กร สำนักงานกองทุนสนับสนุนการสร้างเสริมสุขภาพ (สสส).

หนังสือ/ตำรา

-

บทความทางวิชาการ

พระมหาสุเทพ สุปณฺธิโต (ผิวเผือด). (๒๕๖๐). *แนวทางการจัดการบุหรีในมหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย*. วารสารสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ (ปีที่ ๒๐ ฉบับที่ ๒๐ มกราคม - ธันวาคม ๒๕๖๐). หน้า ๑๐๗ - ๑๒๑.

พระมหาสุเทพ สุปณฺธิโต (ผิวเผือด). (๒๕๖๒). *การวิจัยและพัฒนาพระนิสิตธรรมทายาทภาคตะวันออกเฉียงเหนือ*. วารสารวิทยาลัยสงฆ์นครลำปาง ปีที่ ๘ ฉบับที่ ๑ (มกราคม ๒๕๖๒ - เมษายน ๒๕๖๒). หน้า ๑ - ๑๐.

๓. พระครูสังฆกิจโสภณ

ส่วนที่ ๑ ตำแหน่ง

ตำแหน่ง	อาจารย์
สังกัด	คณะสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย

ส่วนที่ ๒ ประสบการณ์การสอน ๓ ปีย้อนหลัง

รายวิชา	มหาวิทยาลัย
หลักและทฤษฎีทางสังคมวิทยา	มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย
บทบาทพระสงฆ์ในสังคมยุคโลกาภิวัตน์	มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย
แต่งแปลบาลี	มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย
พุทธธรรมกับการแก้ปัญหาความขัดแย้งในสังคมไทย	มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย
ความเป็นผู้นำและการทำของกลุ่ม	มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย
ธรรมะภาคปฏิบัติ ๔	มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย
พระสูตรตันปิฎก	มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย

ส่วนที่ ๓ ผลงานทางวิชาการ (พ.ศ. ๒๕๕๕-ปัจจุบัน)

งานวิจัย

-

หนังสือ/ตำรา

-

บทความทางวิชาการ

พระครูสังฆกิจโสภณ (๒๕๖๑). *กลยุทธ์ในการสร้างมนุษย์สัมพันธ์เพื่อการบริหารองค์การ*. รายงานสืบเนื่องจากการประชุมวิชาการระดับชาติ ครั้งที่ ๒ (MCU Congress ๒) เรื่องคุณภาพอุดมศึกษาไทยในยุค Thailand ๔.๐, วันที่ ๓๐ เมษายน ๒๕๖๑.

พระครูสังฆกิจโสภณ (๒๕๖๑). *รัฐพุทธปถัมภ์: แนวทางการปฏิรูปองค์กรสงฆ์พม่า*. รายงานสืบเนื่องจากการประชุมวิชาการการพัฒนาสังคม ท้องถิ่น และสังคมระดับชาติ ครั้งที่ ๑๗, เรื่องคุณธรรมจริยธรรมกับการพัฒนาที่ยั่งยืน, ระหว่างวันที่ ๒๘-๓๑ มกราคม ๒๕๖๑.

๔. ผศ.ดร.ผดุง วรรณทอง

ส่วนที่ ๑ ตำแหน่ง

ตำแหน่ง	ผู้ช่วยศาสตราจารย์
สังกัด	คณะสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย

ส่วนที่ ๒ ประสบการณ์การสอน จำนวน ๓ ปีย้อนหลัง

รายวิชา	มหาวิทยาลัย
มนุษยกับสังคม	มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย
บทบาทพระสงฆ์ในสังคมยุคโลกาภิวัตน์	มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย
วรรณคดีบาลี	มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย
เทคนิคการศึกษาในระดับอุดมศึกษา	มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย
การสังคมสงเคราะห์กับความเป็นธรรมในสังคม	มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย
การวางแผนและควบคุมงานบริหาร	มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย
ศาสนาทั่วไป	มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย
สัมมนาการบริหารกิจการคณะสงฆ์	มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย
การศึกษาอิสระทางการจัดการเชิงพุทธ	มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย
หลักการอบรมและการประชุม	มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย
สังคมวิทยาเบื้องต้น	มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย
การใช้ภาษาบาลี ๑	มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย
การใช้ภาษาบาลี ๒	มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย

ส่วนที่ ๓ ผลงานทางวิชาการ (พ.ศ. ๒๕๕๙-ปัจจุบัน)

งานวิจัย

-

หนังสือ/ตำรา

-

บทความทางวิชาการ

ผดุง วรรณทอง. (๒๕๖๑). รัฐพุทธูปถัมภ์: แนวทางการปฏิรูปองค์กรสงฆ์พม่า. รายงานสืบเนื่องจากการประชุมวิชาการการพัฒนาสังคม ท้องถิ่น และสังคมระดับชาติ ครั้งที่ ๑๗, เรื่องคุณธรรมจริยธรรมกับการพัฒนาที่ยั่งยืน, ระหว่างวันที่ ๒๘-๓๑ มกราคม ๒๕๖๑.

ผดุง วรรณทอง. (๒๕๖๑). *กลยุทธ์ในการสร้างมนุษย์สัมพันธ์เพื่อการบริหารองค์การ*, รายงานสืบเนื่องจากการประชุมวิชาการระดับชาติ ครั้งที่ ๒ (MCU Congress ๒) เรื่องคุณภาพอุดมศึกษาไทยในยุค Thailand ๔.๐, วันที่ ๓๐ เมษายน ๒๕๖๑.

ผดุง วรรณทอง. (๒๕๖๑). *การปฏิรูปองค์กรสงฆ์พม่า: ความสำเร็จภายใต้รัฐพุทธอุปถัมภ์*. สารนิพนธ์พุทธศาสตรบัณฑิต. (พฤษภาคม ๒๕๖๑). หน้า ๒๔๖ - ๒๕๕.

ผดุง วรรณทอง. (๒๕๖๑). *แนวทางการแก้ไขปัญหาการบวช: การปะทะกันระหว่างคุณค่าเชิงวัฒนธรรมไทยกับคุณค่าใหม่ในสังคมปัจจุบัน*. วารสาร มจร การพัฒนาสังคม (JMSD) ปีที่ ๔ ฉบับที่ ๑ (มกราคม - พฤษภาคม). หน้า ๑๒๐ - ๑๓๔.

๕. นายดาวเหนือ บุตรสีทา

ส่วนที่ ๑ ตำแหน่ง

ตำแหน่ง	อาจารย์
สังกัด	คณะสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย

ส่วนที่ ๒ ประสบการณ์การสอน จำนวน ๓ ปีย้อนหลัง

รายวิชา	มหาวิทยาลัย
พุทธธรรมกับการแก้ปัญหาความขัดแย้งในสังคม	มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย
สังคมวิทยาและมานุษยวิทยาเบื้องต้น	มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย
สังคมวิทยาองค์การและการจัดการ	มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย
บทบาทพระสงฆ์ในสังคมยุคโลกาภิวัตน์	มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย
การบริหารงานสวัสดิการสังคม	มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย
งานวิจัยและวรรณกรรมทางพระพุทธศาสนา	มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย
มนุษย์กับสังคม	มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย
ชนกลุ่มน้อยในประเทศไทย	มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย
พฤติกรรมรวมหมู่และขบวนการทางสังคม	มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย
กระบวนการประชาคมติ	มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย
วิเคราะห์ข้อปัญหาและสัมมนาทางสังคม	มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย
สถิติเบื้องต้นและการวิจัย	มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย
หลักและทฤษฎีทางมานุษยวิทยา	มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย

ส่วนที่ ๓ ผลงานทางวิชาการ (พ.ศ. ๒๕๕๙-ปัจจุบัน)

งานวิจัย

พระครูวินัยธรเอก เตชวโร และดาวเหนือ บุตรสีทา, “การเสริมสร้างกระบวนการเรียนรู้ของเยาวชนโดยใช้
ทุนวัฒนธรรมท้องถิ่นในจังหวัดสุโขทัย”. สถาบันวิจัยพุทธศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราช
วิทยาลัย, ๒๕๕๙.

หนังสือ/ตำรา

-

บทความทางวิชาการ

ดาวเหนือ บุตรสีทา. (๒๕๕๙). *ถอดบทเรียนเปลี่ยนความคิดการสร้างความสุขในสังคมผู้สูงอายุ*. วารสาร
มจร การพัฒนาสังคม (JMSSD) ปีที่ ๑ ฉบับที่ ๒ (พฤษภาคม – กันยายน) หน้า ๙๒-๑๐๕.

ดาวเหนือ บุตรสีทา. (๒๕๖๐). การพัฒนาศักยภาพแหล่งท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมของชุมชนตามชายแดน
จังหวัดเชียงราย. วารสาร มจร การพัฒนาสังคม ปีที่ ๒ ฉบับที่ ๒ (พฤษภาคม – สิงหาคม
๒๕๖๐) หน้า ๘๘ – ๙๙.

ดาวเหนือ บุตรสีทา. (๒๕๖๑). กลยุทธ์ในการสร้างมนุษย์สัมพันธ์เพื่อการบริหารองค์การ. รายงาน
สืบเนื่องจากการประชุมวิชาการระดับชาติ ครั้งที่ ๒ (MCU Congress ๒) เรื่องคุณภาพ
อุดมศึกษาไทยในยุค Thailand ๔.๐, วันที่ ๓๐ เมษายน ๒๕๖๑.

ดาวเหนือ บุตรสีทา. (๒๕๖๑). รัฐพุทธสัมพันธ์: แนวทางการปฏิรูปองค์กรสงฆ์พม่า. รายงานสืบเนื่องจาก
การประชุมวิชาการการพัฒนาสังคม ท้องถิ่น และสังคมระดับชาติ ครั้งที่ ๑๗, เรื่องคุณธรรม
จริยธรรมกับการพัฒนาที่ยั่งยืน, ระหว่างวันที่ ๒๘-๓๑ มกราคม ๒๕๖๑.

ภาคผนวก จ

คำสั่งแต่งตั้งคณะกรรมการพัฒนาหลักสูตร

คำสั่งมหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย
ที่ ๑๑๑ / ๒๕๖๒
เรื่อง แต่งตั้งคณะกรรมการพัฒนาหลักสูตรพุทธศาสตรบัณฑิต
สาขาวิชาการพัฒนาศึกษา (หลักสูตรใหม่ พ.ศ. ๒๕๖๓)

เพื่อให้การพัฒนาหลักสูตรพุทธศาสตรบัณฑิต สาขาวิชาการพัฒนาศึกษา (หลักสูตรใหม่ พ.ศ. ๒๕๖๓) สอดคล้องกับประกาศกระทรวงศึกษาธิการ เรื่อง กรอบมาตรฐานคุณวุฒิระดับอุดมศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๕๒ และประกาศกระทรวงศึกษาธิการ เรื่อง เกณฑ์มาตรฐานหลักสูตรระดับปริญญาตรี พ.ศ. ๒๕๕๘ เป็นไปด้วยความเรียบร้อย มีประสิทธิภาพ บรรลุวัตถุประสงค์ และนโยบายของมหาวิทยาลัย

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๒๗ (๑) แห่งพระราชบัญญัติมหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย พ.ศ. ๒๕๔๐ จึงแต่งตั้งให้ผู้มีรายนามดังต่อไปนี้ เป็นคณะกรรมการพัฒนาหลักสูตรพุทธศาสตรบัณฑิต สาขาวิชาการพัฒนาศึกษา (หลักสูตรใหม่ พ.ศ. ๒๕๖๓) ประกอบด้วย :-

๑. พระครูปริยัติกิตติธำรง, รศ.ดร.	ประธานกรรมการ
๒. พระครูสังฆกิจโสภณ	กรรมการ
๓. ผศ.ดร.ผดุง วรรณทอง	กรรมการ
๔. ศ.ดร.จันทน์ อติวัฒน์สิทธิ์	กรรมการผู้ทรงคุณวุฒิ
๕. รศ.ดร.โยธิน แสงวงศ์	กรรมการผู้ทรงคุณวุฒิ
๖. พระมหาสุเทพ สุปฺนฺติโต, ดร.	กรรมการและเลขานุการ
๗. อาจารย์ ดาวเหนือ บุตรสีทา	กรรมการและผู้ช่วยเลขานุการ

ให้คณะกรรมการชุดนี้มีบทบาทหน้าที่ ดังนี้

๑. ศึกษา ทบทวน รวบรวม วิเคราะห์ และสังเคราะห์ข้อมูลทั้งภายในภายนอกและจากผู้มีส่วนได้ส่วนเสียอย่างครอบคลุม เพื่อให้ได้ข้อมูลความต้องการจำเป็น ความคิดเห็นและข้อเสนอแนะที่มีความสำคัญ และมีผลกระทบต่อการพัฒนาหลักสูตร

๒. พิจารณากรอบและแนวทางการพัฒนาหลักสูตร ให้เป็นไปตามประกาศกระทรวงศึกษาธิการ เรื่อง เกณฑ์มาตรฐานหลักสูตรระดับปริญญาตรี พ.ศ. ๒๕๕๘ และแนวทางการบริหารเกณฑ์มาตรฐานหลักสูตรระดับอุดมศึกษา พ.ศ. ๒๕๕๘

๓. ร่างและปรับปรุงกรอบคุณลักษณะที่พึงประสงค์ และกรอบผลการเรียนรู้ที่คาดหวังของผู้สำเร็จการศึกษาในหลักสูตร และจัดทำรายละเอียดแผนที่แสดงการกระจายความรับผิดชอบมาตรฐานผลการเรียนรู้สู่รายวิชา (Curriculum Mapping)

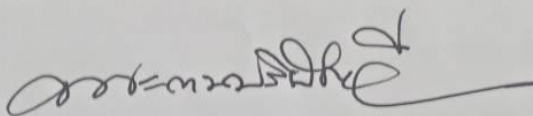
๔. ร่างและจัดทำเอกสารรายละเอียดของหลักสูตร (มคอ.๒) (Program Specification) ตามแบบฟอร์มที่กำหนดในกรอบมาตรฐานคุณวุฒิอุดมศึกษาแห่งชาติ

๕. เสนอร่างหลักสูตรใหม่ และเอกสารประกอบต่อคณะกรรมการประจำคณะสังคมศาสตร์ และสภาวิชาการตามลำดับ เพื่อพิจารณาให้ความเห็นชอบ

๖. ปฏิบัติหน้าที่อื่นตามที่ได้รับมอบหมาย

ทั้งนี้ ให้มีผลตั้งแต่วันที่นี้เป็นต้นไป

สั่ง ณ วันที่ ๓๐ เมษายน พ.ศ. ๒๕๖๒

(พระราชปรีดีติกวี,ศ.ตร.)

อธิการบดีมหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย

ภาคผนวก ฉ

มติสภามหาวิทยาลัยอนุมัติเปิดการเรียนการสอนหลักสูตรฯ

รายงานการประชุม
สภามหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย
ครั้งที่ ๓/๒๕๖๓
วันพุธที่ ๒๕ มีนาคม พ.ศ. ๒๕๖๓
Meeting from Home
มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย
ตำบลลำไทร อำเภอวังน้อย จังหวัดพระนครศรีอยุธยา

ประธานที่ประชุม

๑. พระธรรมปัญญาบดี นายกสภามหาวิทยาลัย

ผู้เข้าประชุม

๒. พระราชปริยัติกวี, ศ.ดร. อธิการบดี
กรรมการสภามหาวิทยาลัยโดยตำแหน่ง

๓. พระเทพปวรเมธี, รศ.ดร. รองอธิการบดีฝ่ายบริหาร
กรรมการสภามหาวิทยาลัยจากรองอธิการบดี
กรรมการและเลขานุการสภามหาวิทยาลัย

๔. พระสุวรรณหเมธาภรณ์, ผศ. รองอธิการบดีฝ่ายวิชาการ
กรรมการสภามหาวิทยาลัยจากรองอธิการบดี

๕. พระโสภณวชิราภรณ์ รองอธิการบดีฝ่ายกิจการต่างประเทศ
กรรมการสภามหาวิทยาลัยจากรองอธิการบดี

๖. พระเมธีธรรมจารย์, รศ.ดร. รองอธิการบดีฝ่ายวางแผนและพัฒนา
กรรมการสภามหาวิทยาลัยจากรองอธิการบดี

๗. พระราชปริยัติ, รศ.ดร. รองอธิการบดีวิทยาเขตพะเยา
กรรมการสภามหาวิทยาลัยจากรองอธิการบดี

๘. พระโสภณพัฒนบัณฑิต, รศ.ดร. รองอธิการบดีวิทยาเขตขอนแก่น
กรรมการสภามหาวิทยาลัยจากรองอธิการบดี

๙. พระครูปริยัติกิตติธำรง, รศ.ดร. คณบดีคณะสังคมศาสตร์
กรรมการสภามหาวิทยาลัยจากคณบดี

๑๐. ศ.พิเศษจางังค์ ทองประเสริฐ ราชบัณฑิต
กรรมการสภามหาวิทยาลัยผู้ทรงคุณวุฒิ

๑๑. ศ.ดร.วัชระ งามจิตร์เจริญ อาจารย์ประจำมหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์
กรรมการสภามหาวิทยาลัยผู้ทรงคุณวุฒิ

๑๒. นายพิศิษฐ์ สีสาวชิโรภาส อดีตผู้อำนวยการสำนักงานตรวจเงินแผ่นดิน
กรรมการสภามหาวิทยาลัยผู้ทรงคุณวุฒิ

~ ๒ ~

๑๓. นายพีระ รัตนวิจิตร	ผู้ตรวจราชการกระทรวงศึกษาธิการ แทนปลัดกระทรวงศึกษาธิการ กรรมการสภามหาวิทยาลัยโดยตำแหน่ง
๑๔. นายชัยเชษฐ์ ปรีંગาม	นักวิชาการศาสนาปฏิบัติกร แทนผู้อำนวยการสำนักงานพระพุทธศาสนาแห่งชาติ กรรมการสภามหาวิทยาลัยโดยตำแหน่ง
๑๕. นางสาวนุชนภา รื่นอบเชย	ที่ปรึกษาด้านมาตรฐานการศึกษา แทนเลขาธิการคณะกรรมการการอุดมศึกษา กรรมการสภามหาวิทยาลัยโดยตำแหน่ง
๑๖. นางสาวอุษณีย์ ธโนศวรรย์	รองเลขาธิการสภาการศึกษา แทนเลขาธิการสภาการศึกษา กรรมการสภามหาวิทยาลัยโดยตำแหน่ง
๑๗. นายชุมพล เด็จดวง	ผอ.กองจัดทำงบประมาณด้านการบริหาร สำนักงานงบประมาณ แทนผู้อำนวยการสำนักงานงบประมาณ กรรมการสภามหาวิทยาลัยโดยตำแหน่ง

ผู้ไม่ได้เข้าประชุม (ลาประชุม)

๑. สมเด็จพระพุทธาจารย์	กรรมการมหาเถรสมาคม, เจ้าคณะใหญ่หนตะวันออก กรรมการสภามหาวิทยาลัยผู้ทรงคุณวุฒิ
๒. พระพรหมโมลี	กรรมการมหาเถรสมาคม, แม่กองบาลีสนามหลวง กรรมการสภามหาวิทยาลัยผู้ทรงคุณวุฒิ
๓. พระมหาโพธิวงศาจารย์	ราชบัณฑิต กรรมการสภามหาวิทยาลัยผู้ทรงคุณวุฒิ
๔. หม่อมหลวงพัชรภากร เทวกุล	เลขาธิการคณะกรรมการข้าราชการพลเรือน กรรมการสภามหาวิทยาลัยโดยตำแหน่ง

ผู้เข้าร่วมประชุม

๑. พระมหาไพรีชน ธมมทีโป, ผศ.ดร.	รักษาการผู้อำนวยการสำนักงานอธิการบดี
๒. พระครูสิริสารบัณฑิต	ผู้อำนวยการสำนักงานสภามหาวิทยาลัย
๓. ดร.กฤษฎา ดิษบรรจง	ที่ปรึกษามหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย ด้านกฎหมาย
๔. ดร.ญาศุภินท์ อินทร์กรุงเก่า	รองผู้อำนวยการสำนักงานสภามหาวิทยาลัย
๕. นายสมคิด น้ำเพชร	นักจัดการงานทั่วไป กองกลาง สำนักงานอธิการบดี
๖. นางสาววิวรรณ วงศ์เดชาพันธ์	นักจัดการงานทั่วไป กองกลาง สำนักงานอธิการบดี
๗. นางสาวอมรศิริ อุ่นละม้าย	เจ้าหน้าที่ธุรการ สำนักงานสภามหาวิทยาลัย

มติสภามหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย

ครั้งที่ ๓/๒๕๖๓

วันพุธที่ ๒๕ มีนาคม พ.ศ. ๒๕๖๓

Meeting from Home

มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย อำเภอวังน้อย จังหวัดพระนครศรีอยุธยา

วาระที่ ๔ เรื่องเสนอเพื่อพิจารณา

๔.๑๑ เรื่องขออนุมัติหลักสูตรและเปิดสอนหลักสูตร ระดับปริญญาตรี

พระเทพพรเมธี, รศ.ดร. กรรมการและเลขานุการสภามหาวิทยาลัย เสนอว่า ด้วยคณะครู ศาสตราจารย์ มีบันทึกที่ อว ๘๐๐๓/๐๖๐ และคณะสังคมศาสตร์ มีบันทึกที่ อว ๘๐๐๕/๔๙, อว ๘๐๐๕/๔๖, อว ๘๐๐๕/๕๒ และอว ๘๐๐๕/๔๕ เรื่อง ขออนุมัติหลักสูตรและเปิดสอนหลักสูตรระดับปริญญาตรี ๓ สาขาวิชา ประกอบด้วย

คณะครุศาสตร์

๑. หลักสูตรครุศาสตรบัณฑิต (ค.บ.) สาขาวิชาสังคมศึกษา วิทยาลัยสงฆ์อุทัยธานี

คณะสังคมศาสตร์

๑. หลักสูตรพุทธศาสตรบัณฑิต (พธ.บ.) สาขาวิชาการพัฒนาสังคม

(หลักสูตรปรับปรุง พ.ศ. ๒๕๖๓)

๒. หลักสูตรเศรษฐศาสตรบัณฑิต (ศ.บ.) (หลักสูตรปรับปรุง พ.ศ. ๒๕๖๔)

คณะกรรมการประจำคณะครุศาสตร์ ในคราวประชุมครั้งที่ ๒/๒๕๖๓ คณะกรรมการ ประจำคณะสังคมศาสตร์ ในคราวประชุมครั้งที่ ๕/๒๕๖๒ และคณะกรรมการประจำคณะสังคมศาสตร์ ในคราวประชุมครั้งที่ ๑/๒๕๖๓ เห็นชอบแล้ว

สภาวิชาการ ในคราวประชุมครั้งที่ ๓/๒๕๖๓ วันพฤหัสบดีที่ ๕ มีนาคม พ.ศ. ๒๕๖๓ พิจารณา แล้ว มีมติเห็นชอบ และให้เสนอสภามหาวิทยาลัยพิจารณาอนุมัติ ตามพระราชบัญญัติมหาวิทยาลัยมหา จุฬาลงกรณราชวิทยาลัย พ.ศ. ๒๕๔๐ มาตรา ๑๙ (๖) และ (๑๓) รายละเอียดปรากฏตามเอกสาร ประกอบการประชุม

จึงเสนอที่ประชุมเพื่อพิจารณา

ที่ประชุมพิจารณาแล้ว มีมติอนุมัติตามที่เสนอ โดยมีข้อเสนอแนะ ดังนี้

๑. จำนวนนิสิตที่รับเข้าศึกษาต้องไม่เกินจำนวนที่สภามหาวิทยาลัยอนุมัติ

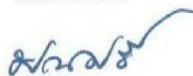
๒. ให้กองวิชาการดำเนินการขั้นต่อไปโดยเร็วตามเกณฑ์ที่ทางการกำหนด

๓. การเปิดหลักสูตรใหม่ที่ไม่ใช่สาขาพุทธศาสตร์ ควรพิจารณาจำนวนนักศึกษาในการ จัดการเรียนการสอน เพราะการเปิดหลักสูตรดังกล่าวเป็นภาระผูกพันค่าใช้จ่ายในอนาคต ทั้งบุคลากรในการจัดการเรียนการสอนซึ่งมีผลต่อคุณภาพของบัณฑิต

๔. ตรวจสอบคุณสมบัติอาจารย์ผู้รับผิดชอบและประจำหลักสูตร และผลงานทาง วิชาการ ย้อนหลัง ๕ ปี

๕. การจัดการเรียนการสอนให้สอดคล้องกับสภาวิชาชีพที่ครุสภากำหนด
๖. ตรวจสอบผลงานทางวิชาการของอาจารย์ผู้รับผิดชอบประจำปีหลักสูตรทุกสาขาวิชา ที่ได้รับการตีพิมพ์เผยแพร่ ที่ไหน เมื่อไร ระบุให้ชัดเจน
๗. ตรวจสอบจำนวนอาจารย์ผู้รับผิดชอบและประจำปีหลักสูตรให้สอดคล้องกับเกณฑ์ที่กำหนด สกอ. กำหนด
๘. เมื่อจัดทำผลงานทางวิชาการและการเผยแพร่ผลงานทางวิชาการตามข้อเสนอแนะเบื้องต้นเรียบร้อยแล้ว จึงดำเนินการจัดส่ง สปอว. ต่อไป

รับรองตามนี้

(พระเทพปวรเมธี, รศ.ดร.)

รองอธิการบดีฝ่ายบริหาร

กรรมการและเลขานุการสภามหาวิทยาลัย